

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๓๗

(สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๗ เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๒

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ..... / ..... วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๒
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑

๒.๑ รับทราบเรื่องสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินภายในกำหนดเวลา จำนวน ๑ ฉบับ คือ
- ร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ....
(ซึ่งนายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก และนายพงศกร อรรณนพพร
เป็นผู้เสนอ)

๑

๒.๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติขยายเวลาการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๗๔
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คือ
- ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ....
- ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ....

๑

๑

๒.๓ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติให้ความเห็นชอบ เรื่องการแต่งตั้ง
ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
(ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๒

ผู้อภิปราย

- นายอดิศร เพียงเกษ ๒
- นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ๓, ๔
- นายชัย ชิดชอบ ๖
- นายชจิตร์ ชัยนิคม ๗
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๘
- นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ๙

๒๗๖

- ๒ -

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม

๑๐

รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) รวม ๖ ครั้ง คือ

ครั้งที่ ๑๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๑๙ วันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๑ วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๓ วันพุธที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒

ผู้อภิปราย

- นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ๑๑
- นายเกษม รุ่งธนเกียรติ ๑๑
- คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ๑๒
- นายวราเทพ รัตนากร ๑๒
- นายเจริญ คันธวงศ์ ๑๔
- นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ๑๔
- นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ๑๗, ๒๑
- นายชจิตร ชัยนิคม ๒๒

เรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ การพิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ

แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. .... ตามมาตรา ๑๗๕

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒๒

ผู้อภิปราย

- นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ ๒๓, ๒๔, ๒๖
- นายเจริญ คันธวงศ์ ๒๔
- นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ๒๔, ๒๖
- นายชจิตร ชัยนิคม ๒๗
- นายอำนาจ คลังผา ๒๘
- นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ๒๘
- นายประทีป กรืทาเวช ๒๘
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวิรรักษ์ ๒๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

- นางมุกดา พงษ์สมบัติ	๓๐
- นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	๓๐
เรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ กักพืช (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามมาตรา ๑๗๕ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	๓๑
ผู้อภิปราย	
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	๓๒
เรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๓๓
ผู้อภิปราย	
- นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์	๓๔, ๔๓, ๔๖, ๔๙
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	๓๕, ๔๐
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๓๘
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	๓๙
- นายอำนาจ คลังผา	๔๖
- นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	๔๖
- นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	๔๗
- นายธีระพันธ์ วีระยุทธวัฒน์	๔๗
- นายสาคร พรหมภักดี	๔๗
- นายมัน พันธ์นัย	๔๗
- นายสมิตร สุนทรเวช	๔๘
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	
๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ ระหว่างศาล พ.ศ. .... (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา เสร็จแล้ว)	๔๙
ผู้อภิปราย	
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๕๐, ๕๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

- นายเจริญ จรรย์โกมล	๕๑, ๕๓
- นายเจริญ ภัคดีธนากุล	๕๒
๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. .... (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว)	๕๕
ผู้อภิปราย	
- นายถวิล ไพรสณฑ์	๕๖, ๖๔, ๖๕, ๗๓, ๗๗, ๘๓, ๘๕
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	๕๘, ๖๐
- รองศาสตราจารย์สุขุม สุขพันธ์โพธาราม	๖๐, ๗๑, ๗๘
- นายอดิศร เพียงเกษ	๖๓, ๖๔, ๖๕
- นายไพจิตร ศรีวรขาน	๖๔, ๗๒, ๗๖
- นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	๖๕, ๖๗, ๘๔, ๘๖
- นายบุญมาก ศิริเนาวกุล	๖๙, ๗๑, ๗๓, ๗๘, ๗๙, ๘๒
- นายมติ ตั้งพานิช	๗๙, ๘๗
- นายสุธี กรกมลพฤกษ์	๘๖, ๘๙
- นายวีระกร คำประกอบ	๙๐
๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. .... (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว)	๙๓
ผู้อภิปราย	
- นายถวิล ไพรสณฑ์	๙๔, ๙๕, ๑๐๒
- นายสุธี กรกมลพฤกษ์	๙๔, ๙๖, ๙๘, ๑๐๐, ๑๐๗
- นายมติ ตั้งพานิช	๙๖
- นายวีระกร คำประกอบ	๙๙
- นายบุญมาก ศิริเนาวกุล	๑๐๓, ๑๐๖
- นายประทีป กรീทาเวช	๑๐๓
- นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	๑๐๖

- ๕ -

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๔.๓	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. .... (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว)	๑๑๑
	ผู้อภิปราย	
	- นายเจริญ คันธวงศ์	๑๑๑, ๑๗๒
	- นายประวิช รัตนเพียร	๑๑๒, ๑๒๓, ๑๒๔, ๑๔๑, ๑๔๖, ๑๔๗, ๑๕๕, ๑๕๖, ๑๖๔, ๑๖๗, ๑๖๙
	- นายเจริญ จรรย์โกมล	๑๑๔, ๑๑๕, ๑๑๖, ๑๒๑, ๑๒๔, ๑๓๗, ๑๔๖, ๑๕๒, ๑๕๓
	- นายรณรงค์ พวงราช	๑๑๖, ๑๑๙, ๑๒๒, ๑๓๓, ๑๕๓, ๑๕๔, ๑๖๙
	- นายนพดล ปัทมะ	๑๑๗, ๑๒๘, ๑๔๔, ๑๖๐, ๑๖๖, ๑๗๐
	- นายวราเทพ รัตนากร	๑๑๘, ๑๒๑, ๑๒๓, ๑๒๕, ๑๒๙, ๑๓๔, ๑๔๘, ๑๕๐, ๑๕๒, ๑๕๕, ๑๕๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๒ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

- นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	๑๒๗, ๑๓๕, ๑๔๒, ๑๔๕, ๑๖๑, ๑๖๔, ๑๖๕, ๑๖๖, ๑๖๙
- นายสุนัย จุลพงศธร	๑๓๑, ๑๓๖, ๑๔๒
- นายวีระกร คำประกอบ	๑๓๙, ๑๔๙, ๑๖๐
- นายการุณ กิตติสถาพร	๑๔๙, ๑๕๐
- นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	๑๖๕
๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่ง ของผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. .... (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว)	๑๗๒
ผู้อภิปราย	
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๑๗๓, ๑๗๔
- นายเจริญ จรรย์โกมล	๑๗๔
๔.๖ ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว)	๑๗๖
ผู้อภิปราย	
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๑๗๗
๔.๗ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ให้แก่เทศบาล ตำบลหลังสวน จังหวัดชุมพร พ.ศ. .... (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว)	๑๗๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๒ (ส.ทั่วไป) เป็นพิเศษ

ผู้อภิปราย

- นายพีเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	๑๘๐
- นายเจริญ คั่นดวงศ์	๑๘๒
เรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๘๓
เรื่องด่วนที่ ๙ ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารคลื่นความถี่และกำกับ ดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. .... (คุณสาทิพย์ วงศ์หนองเตย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๑๘๓

ผู้อภิปราย

- คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์	๑๘๔, ๒๓๘, ๒๕๕, ๒๕๙, ๒๖๐, ๒๖๓, ๒๖๕, ๒๖๙
- นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	๑๘๙
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	๑๙๖
- นายบุญมาก ศิริเนาวกุล	๒๐๒
- นายบุญชู ตรีทอง	๒๐๘
- นายวีระกร คำประกอบ	๒๑๙
- นายยงยุทธ ดิยะไพรัช	๒๒๔
- พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ	๒๒๘
- นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	๒๓๓
- นายมานะ มหาสุวีระชัย	๒๓๘, ๒๔๔, ๒๔๘, ๒๔๙
- ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	๒๔๐
- นายขจิตร ชัยนิคม	๒๔๙, ๒๖๐, ๒๖๑
- นายไพจิต ศรีวรขาน	๒๖๐, ๒๖๓

๒๗๒

- ๘ -

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๒๖๑
- พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์	๒๖๓
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๒๖๔, ๒๖๘
- นายปัญญา เกสรทอง	๒๖๔
- นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	๒๖๕
- นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	๒๖๖
- นายจตุ ไกรฤกษ์	๒๖๖
- นายถวิล ฤกษ์หรัย	๒๖๖
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ	๒๖๗
- นางมุกดา พงษ์สมบัติ	๒๖๘
- นายสมพร อัครเหม	๒๖๘
- นายชัย ชิดชอบ	๒๖๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๖๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้ท่านสมาชิกได้มาลงชื่อ
เข้าประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม วันนี้ไม่มีครับ
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
๒.๑ รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
การเงินภายในกำหนดเวลา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๔๕
เนื่องจากเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องที่
นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
การเงินภายในกำหนดเวลา เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการ
ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรแห่งชาติ พ.ศ. ....
ซึ่งคุณประชาติปโตย คำสิงห์นอก และคุณพงศ์กร อรรถนพพร เป็นผู้เสนอ
จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติ
ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไป เป็นกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๗๔
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า
ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒
ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไป เป็นกรณีพิเศษ
อีก ๓๐ วัน จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติการชื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ....

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวมีสาระสำคัญ และรายละเอียดจะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ จึงเรียนมาให้ที่ประชุมรับทราบ (ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๓ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติ ให้ความเห็นชอบ เรื่องการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ความเห็นชอบ ในการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ (ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงาน การประชุม เชิญคุณอดีตศรีรับ

นายอดีตศรี เพ็ชรเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดีตศรี เพ็ชรเกษ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น เรื่องที่ประธานจะแจ้ง ต่อที่ประชุม เมื่อสักครู่กระผมเจตนาจะยกมือพูดใน ๒.๑ เพราะว่าวันนี้เป็นวันประชุม ในสมัยสามัญ เป็นวันพุธสุดท้าย ในการที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะแจ้ง เรื่องร่าง พ.ร.บ. ที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีไม่สามารถรับรองได้มีหลายฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายเกี่ยวกับคนชราผู้ยากไร้ พรรคความหวังใหม่ได้เสนอไปนานแล้ว เคยอภิปราย ในสภาแห่งนี้ ผมว่ารัฐบาลน่าจะอาศัยโอกาสตรงนี้ชี้แจงว่ามีกฎหมายอะไรบ้างที่ไป อาศัยหน่วยงานเขาแสดงความคิดเห็น -----

เพราะถ้าให้หน่วยงานแสดงความคิดเห็น หรือออกความเห็นประกอบกฎหมายต่าง ๆ ผมเกรงว่าจะไม่มีโอกาสในการออกกฎหมายที่ดี ๆ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญบังคับไว้ จึงขออนุญาตอยากให้ทางตัวแทนรัฐบาลสักคนมาพูดเรื่องกฎหมายซึ่งนายกรัฐมนตรียังไม่รับรองนั้นมีก็ฉบับและมีเหตุผลอย่างไรบ้าง

อีกประการหนึ่งผมไม่อยากพูดคร่ำครึท่านประธาน แต่จำเป็นต้องพูดวันนี้เราเลท (Late) การประชุมมาถึง ๑ ชั่วโมงครึ่งท่านประธานน่าจะเสียเวลา ๑ ชั่วโมงครึ่งที่ผ่านไป ท่านประธานเองก็หวังเจตนาอยากจะทำให้มีการประชุมเรื่องรื้อกฎหมายสมกับเจตนารมณ์ของกฎหมายของรัฐบาล อยากให้มีการประชุมสมัยที่ขยายการประชุมสมัยวิสามัญนี้ออกมาให้มีการพิจารณากฎหมายโดยให้มีจำนวนมากมาย แต่เมื่อ ๑ ชั่วโมงครึ่งที่ผ่านไป ผมเสียใจครับที่ว่าองค์ประชุมไม่ครบเสียที เราพูดปัญหาเรื่ององค์ประชุมมากมายครับ แม้กระทั่งการประชุมใหญ่ของพรรคบางพรรคก็บอกว่าตอนเด็กก็นับองค์ประชุมตอนเริ่มก็นับองค์ประชุม นี่คือองค์ประชุมคือหัวใจของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ๑ ชั่วโมงครึ่งที่ผ่านไป ผมขออนุญาตเสนอให้รับผิดชอบร่วมกันได้ไหมครับ ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล ต่อไปเลิกบอกว่าองค์ประชุมเป็นฝ่ายรัฐบาล องค์ประชุมเป็นฝ่ายค้านครับ นี่เราอายุประชาชนจริง ๆ จึงขออนุญาตเสนอความคิดเห็นใหม่ลบล้างความคิดเห็นของนายกรัฐมนตรี บอกว่าองค์ประชุมเป็นของฝ่ายรัฐบาล เพราะฉะนั้นในการที่ประชุมหลังจากประชุม ๑ ชั่วโมงครึ่งท่านประธาน ปกติตามข้อบังคับประชุมไม่ได้แล้ว จึงขออนุญาตที่จะต้องย้ำเรื่องนี้ เป็นครั้งสุดท้ายสำหรับผมที่จะไม่พูดอีกแล้ว ๑ ชั่วโมงครึ่งที่ผ่านมาเราน่าจะได้กฎหมายหลายฉบับที่ผ่านไป ด้วยความสุจริตใจจริงครับในการที่จะมากราบเรียนเรื่องนี้ต่อที่ประชุมครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประเทืองครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย กระผมได้เคยกราบเรียนท่านประธานครั้งหนึ่ง เรื่องร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนซึ่งทางพรรคชาติไทยได้มอบหมายให้ตัวกระผม และคุณนิยม วรปัญญา เป็นผู้เสนอเรื่องนี้ แล้วก็เวลาล่วงเลยผ่านมาเป็นปีท่านประธาน และท่านประธานว่าจะติดตามเรื่องนี้ให้กระผมว่าเรื่องนี้ไปอยู่ที่ไหน ก็ยังไม่ได้รับแจ้งจากท่านประธานเลย ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเห็นว่าไม่เหมาะสม มันไม่สมควรที่จะให้เป็นกฎหมาย

ออกไปได้ก็น่าจะแจ้งกลับมา เราก็พร้อมที่จะถอนมันออกไปเสีย แต่ว่าถ้าปล่อยไว้คาราคาซังก็เป็นปัญหาทางด้านการเสนอกฎหมายอย่างนี้คิดว่าเป็นเรื่องไม่บังควร ท่านประธานควรจะกำหนดระยะเวลาที่จะให้ทางฝ่ายบริหารคือทางท่านนายกรัฐมนตรีต้องตอบกลับมาว่า กฎหมายนี้จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยภายในระยะเวลา ควรจะมีอย่างนั้น เพราะปัจจุบันนี้การปฏิบัติราชการอะไรต่าง ๆ เราก็มีกำหนดเวลาให้ปฏิบัติทั้งนั้น อันนี้ประธานน่าจะต้องใช้อำนาจในฐานะเป็นประมุขฝ่ายนิติบัญญัติในเรื่องนี้ด้วย ต้องกราบเรียนท่านประธาน แล้วก็ไม่ทราบว่าจะผลของการที่ท่านประธานติดตามนี้เป็นประการใดด้วย

อีกประการหนึ่งในสิ่งที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เรียนต่อท่านประธานเมื่อสักครู่นี้คือเรื่องขององค์ประชุมตรงนี้เป็นเรื่องของความอีต้อใจในหลาย ๆ คนที่ตั้งใจที่จะให้งานของสภาผ่านไปได้ แต่ว่าในเมื่อสมาชิกไม่มีความพร้อมเพียงในเรื่องของการประชุมหรือไม่ทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนตรงนี้ผมก็ว่าท่านประธานน่าจะต้องทำหน้าที่สื่อสารหรือฝ่ายบริหารให้ใช้อำนาจยุบสภากันไปเสียเลยท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือในเรื่องพระราชบัญญัติที่รัฐบาลไม่รับรอง คือขณะนี้ผมจะให้กองการประชุม คือมีบัญชีอยู่แล้วแต่ว่าปะปนกันอยู่จะได้พิมพ์ออกมาเป็นสำเนาในเช้าวันพรุ่งนี้ ซึ่งจะบอกว่ามีพระราชบัญญัติฉบับใดส่งไปเมื่อไร แล้วขณะนี้รัฐบาลยังไม่รับรอง แล้วผมจะสำเนาส่งให้รัฐบาลด้วยเพื่อจะได้ชี้แจงว่ากฎหมายเหล่านี้จะรับรองหรือไม่รับรองอย่างไร ส่วนคำเสนอแนะของคุณประเทืองที่บอกว่าให้ประธานได้กำหนดให้รัฐบาลนั้น เนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญและข้อบังคับไม่ได้กำหนดไว้ เพียงแต่ว่าเมื่อส่งไปแล้วรัฐบาลต้องตอบภายใน ๑๕ วันว่าให้รับรองหรือว่ายังไม่สามารถจะรับรองได้ หลังจากนั้นก็ได้พูดอะไรว่าอีกกี่วันจะส่ง เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าคงต้องเป็นเรื่องไปแก้ข้อบังคับน่าจะได้ว่าหลังจากที่แจ้งว่ายังไม่ได้รับรองอีกกี่วัน เช่นว่าอีก ๓๐ วันรัฐบาลไม่รับรองก็ต่อได้อีกกี่ครั้ง หลังจากนั้นก็ส่งมาว่ารับรองหรือไม่รับรองครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องของร่าง พ.ร.บ. ที่ยังไม่รับรองครับ ผมจะตอบทั้ง ๒ ข้อเลยเรื่ององค์ประชุมด้วยเลยนะครับ

ส่วนในเรื่องขององค์ประชุมนะครับ อันนี้ก็อย่างที่ว่านะครับ เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของสภาที่ว่าจะต้องมาประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน แล้ววันนี้ผมก็พยายามติดตามก็จะเปิดประชุมโดยเร็วที่สุด แต่เมื่อองค์ประชุมยังไม่ครบก็ยังไม่เปิดประชุมไม่ได้ ก็เสียเวลาไปชั่วโมงครึ่งเราถึงจะครบองค์ประชุมคือ ๑๙๔ คน ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นความรับผิดชอบ เราคงต้องหามาตรการ เช่นว่าเมื่อถึงเวลาประชุมแล้วใครมาเซ็นชื่อกี่คน ใครบ้าง เราจะขึ้นจอไป แล้วก็จะมีภาพวงจรปิดติดที่นั่นว่าเซ็นชื่อแล้วจะได้รู้ว่าใครมาเมื่อถึงเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ออกมาเป็นรายชื่อเลยใครที่มาแล้ว ใครเซ็นชื่อแล้ว ใครมาตามลำดับไป ก็เพียงแต่ว่าคงเป็นการรายงานธรรมดาเหมือนกับที่เซ็นชื่อจะได้รับทราบว่าจะมีองค์ประชุมได้ ๑๕๐ คนแล้ว ต่อไปใครมาเซ็นตามลำดับขึ้นชื่อคนที่มา ก็คงต้องขอความร่วมมือครับ ผมก็คงไม่มีอะไรที่จะทำ แต่ว่าอยากจะให้ว่าให้ความสำคัญแก่การประชุม ท่านประเทืองเชิญครับ เพื่อจะต่อเนื้อแล้วเชิญท่านชัยต่อครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย เรื่องร่างพระราชบัญญัติที่ส่งไปให้รัฐบาลอยู่ที่วินิจฉัยของท่านประธานว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ตรงนี้ก็จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นล่าช้าเนื่องจากจะต้องให้รัฐบาลให้ความเห็นชอบตรงนี้หรือไม่ แล้วก็ในการวินิจฉัยให้อำนาจท่านประธานเป็นผู้วินิจฉัย ต่อไปนี้ผมว่าท่านประธานวินิจฉัยว่ามันไม่เป็นการเงินเสียมันก็จะทำให้บรรจุเข้าระเบียบวาระได้เลย แล้วก็ใช้วิธีที่ว่าถ้าหากรัฐบาลจะไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินั้นหรือรัฐบาลไม่มีความพร้อมในเรื่องนั้น ถ้าสภาได้พิจารณา รัฐบาลก็จะขอไปพิจารณาก่อนรับหลักการ แล้วตรงนั้นจะเป็นการบังคับรัฐบาลได้เลยครับท่านประธานว่าจะต้องรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ กำหนดกี่วันจึงจะต้องส่งกลับมา นั่นคือการบังคับฝ่ายบริหารได้อีกทางหนึ่งครับ เพราะฉะนั้นถ้าไปอย่างนี้เราไม่มีทางใดที่จะมาบังคับฝ่ายบริหารเลย เก็บไปแล้วไปแช่เย็นไว้เป็นปี ๆ อย่างนี้มันผิดปกติวิสัยครับ ถ้าเราพิจารณาแล้วรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการว่าจะให้รับกับสภาว่ากี่วันถึงจะส่งกลับมา ตรงนี้คือมาตรการบังคับอีกทางหนึ่งครับท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนท่านประธานด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ เพื่อไม่ให้เสียเวลาท่านประธาน ผมขอให้ท่านประธานรวบรวม ดำเนินการประชุม เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติมีหลายฉบับ แต่ก่อนอื่นผมขอฝาก ท่านประธานสักนิดครับท่านประธาน คือร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งกระทรวง ทรัพยากรน้ำ อันนี้ก็จะถึงสงกรานต์แล้วครับท่านประธาน น้ำไม่มี คือถ้าไม่มีน้ำ ไม้ก็ไม่มีหรือครับ มันเกิดไม่ได้ ฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ท่านประธานครับ ผมอยากจะฝากท่านประธาน ขอความกรุณาทางรัฐบาลช่วยเร่งรัดครับ เรื่องน้ำ เป็นเรื่องสำคัญครับ ร่างพระราชบัญญัติ ๕ ฉบับที่กระผมได้เสนอไปแล้วควรจะ เร่งรัดให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ รวบรวมแล้วก็ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ กระทรวงนี้ได้เกิดขึ้นเพื่อให้เป็นน้ำจริง ๆ เพราะว่าขณะนี้มันแยกกันเหลือเกินครับ มียาชาวาเข้ามาน้ำเกือบทุกกรม กอง มันไม่มีแหล่งที่เป็นหลัก ฉะนั้นกระผมคิดว่า ท่านประธานช่วยกรุณาเตือนทางรัฐบาลด้วยนะครับ ถึงผมอยู่ฝ่ายรัฐบาลแต่ผม ไม่กล้าเตือนครับ เพราะเดี๋ยวเขาจะไล่ออกครับ แล้วก็กลัวยุบสภาด้วยครับ ผมก็ไม่อยากให้มีการยุบสภาหรือครับท่านประธาน ให้มันครบกำหนดเถอะครับ สักครึ่งหนึ่งเพื่อเป็นบรรทัดฐาน เพราะเราต่อสู้อุปสรรคปัญหามาร้อยแปด ผมอายุมากแล้ว ไม่เหมือนคนหนุ่ม ๆ ครับ เขาไม่กลัวยุบสภา ผมกลัวแทนเขาครับ ก็กราบเรียนท่านประธานครับ ขอความกรุณาท่านประธานช่วยเร่งรัดให้ทางรัฐบาล ช่วยดำเนินการในเรื่องกระทรวงน้ำด้วยครับ ให้มันมีน้ำเพื่อเวลาถึงสงกรานต์ แต่ละที่น้ำให้เหลือเฟือ นะครับท่านประธาน พี่ชพันธ์ุ์ ธีญาหารในประเทศจะได้ อุดมสมบูรณ์ ไม่ต้องกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อใช้ประโยชน์ให้แก่พี่น้องประชาชน น้ำสำคัญที่สุดนะครับท่านประธาน ขอฝากท่านประธานด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณขจิตครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรธานี พรรคความหวังใหม่
ต่อประเด็นเรื่องการพิจารณากฎหมายและการท้วงติงเรื่ององค์ประชุม
คิดว่าผมได้เสนอความเห็นเรื่องนี้มานานแล้ว และก็วันนี้ผมก็เห็นด้วยกับข้อสังเกต
ของหลายท่านว่ามีความจำเป็นและคงความศักดิ์สิทธิ์ เพราะว่าการออกกฎหมายนั้น
แม้ว่าท่านจะมานั่งอยู่ ณ ที่แห่งนี้ ไม่ครบองค์ประชุม ถ้าหากไม่มีการตรวจสอบ
กฎหมายนั้นก็จะ ไปมีผลบังคับต่อประชาชนทั่วไป และวันนี้ก็จะมีการพิจารณากฎหมาย
ซึ่งพี่น้องประชาชนบางกลุ่มแสดงความคัดค้านมาตลอด และก็อย่างกรณีกฎหมาย
เกี่ยวกับการจัดการกับคลื่นความถี่ ซึ่งจะ เข้าวันนี้ก็มีการวิพากษ์วิจารณ์ผลกระทบ
จากประชาชนและก็มีข้อเสนอให้ยับยั้งไม่ให้เสนอโดยเสนอทางฝ่ายรัฐบาลไปแล้ว
แต่รัฐบาลก็บอกมีความจำเป็นก็เร่งเสนอเข้ามาในสภาวันนี้ ผมคิดว่าการที่รัฐบาล
ที่จะเร่งออกกฎหมายนั้นเป็นเรื่องดี จนกระทั่งขยายเวลามาวันนี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องดี
ในการที่จะมีกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนต่อประเทศชาติ แต่สิ่งที่ดีกว่านั้น
ก็คือเรื่ององค์ประชุมในการพิจารณาจะต้องครบถูกต้องตามข้อบังคับตามรัฐธรรมนูญ
ซึ่งให้ความสำคัญไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอความกรุณาท่านประธาน
อย่างนี้ครับ วันนี้เท่าที่นั่งอยู่ในที่ประชุมนี้ผมนับแล้วได้ ๑๓๒ คน ยกเว้นว่าจะ
เข้ามาใหม่ หลังจากที่ผมยืนขึ้นนี้ ก็คือนั่งอยู่ในห้องประชุมนี้ไม่ครบองค์ประชุม
ไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ ข้อ ๑๖ เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะให้การประชุมดำเนินการ
ไปได้ ถ้าจะดำเนินการโดยอนุโลมก็ทำไปครับ ผมยอม แต่ว่าภายใน ๑ ชั่วโมง
ถ้าผมเห็นการลงคะแนนที่ไม่ครบองค์ประชุมผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุม
และขอความกรุณาจากประธานว่าให้ใช้วิธีนับทันทีเพื่อจะไม่เสียเวลา การที่
นับองค์ประชุมโดยการขานชื่อนั้น ประการที่ ๑ กล่าวกันตรง ๆ ก็คือให้โอกาส
คนไม่อยู่ในห้องประชุมได้เข้ามา ซึ่งมันก็ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง
ก็ขอความกรุณาท่านประธานอย่างนี้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องขององค์ประชุมครับ เพื่อความ
ต่อเนื่องเลยนะครับ วันนี้เนื่องจากเราจะพิจารณา วันนี้หรือพรุ่งนี้เราจะพิจารณา
กฎหมายที่สำคัญหลายฉบับ ผมขอความร่วมมือจากสมาชิกทุกท่านและกรรมาธิการ
ทุกคณะ ขอให้งดการประชุมคณะกรรมาธิการทุกคณะในวันนี้และวันพรุ่งนี้
เพราะว่าเรายังมีเวลาเมื่อปิดสมัยประชุม กรรมาธิการสามารถจะพิจารณาได้
แต่ว่าการประชุมกฎหมายซึ่งจะรับหลักการและกฎหมายที่อยู่ในชั้นวาระ ๒ นั้น

มีความสำคัญ ผมไม่อยากจะเห็นอย่างที่คุณขจิตรว่าก็คือว่า เมื่อลงมติแล้ว เสียงที่รวมแล้วไม่ครบองค์ประชุม เพราะฉะนั้นผมจึงขอถือคำสั่งประธานเลยนะครับ ของตการประชุมคณะกรรมการทุกคณะในวันนี้และวันพรุ่งนี้ เพื่อให้การ พิจารณากฎหมายเราหลายฉบับที่มีความสำคัญจะได้ต่อเนื่องกันไปนะ ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ก่อนครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตกราบเรียนหาหรือท่านประธานนะ ครับ เพราะว่า เมื่อสักครู่ท่านได้มีคำสั่งว่าจะให้งดการประชุมคณะกรรมการทุกคณะ กระผม ทราบว่ากรรมการวิสามัญซึ่งสภาได้ตั้งขึ้นไปมีการนัดประชุมครั้งแรกวันพรุ่งนี้ เช้านี้ ถึงประมาณ ๕ - ๖ คณะด้วยกัน ซึ่งเข้าใจว่าในช่วงเช้าจะเป็นการพิจารณา กระตุ่ถาม ซึ่งองค์ประชุมจะเป็นเพียง ๑ ใน ๕ ผมไม่ทราบว่าการที่ท่าน ขอให้งดการประชุมกรรมการนั้น หมายรวมถึงกรรมการวิสามัญ ซึ่งประชุมครั้งแรกด้วยหรือไม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับท่านอภิสิทธิ์ เอาเฉพาะ ในช่วงที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ส่วนเรื่องกระตุ่เพราะว่าเสียง ๑ ใน ๕ และก็ มีความจำเป็นอย่างที่ว่า เพื่อคณะกรรมการจะได้ตั้งกรรมการได้ประชุมต่อ เพราะฉะนั้นในวันพรุ่งนี้ในช่วงที่เป็นเรื่องกระตุ่ นะครับ ขอให้กรรมการวิสามัญ ในเรื่องดังกล่าว เรื่องประชุมครั้งแรกอะไรต่าง ๆ ก็ขอให้ประชุมได้ ส่วนกรรมการสามัญก็ขอกฎมาให้งดทั้ง ๒ วัน เนื่องจากว่าเราจะมีกฎหมาย สำคัญหลายฉบับอย่างที่ว่า เชิญครับคุณสุชาติเอาเรื่องที่เรากำลังปรึษา นะครับ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุชาติ แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ไหน ๆ เราก็เสียเวลาแล้วขอหารือท่านประธานนิดเดียว
ต่อกรณีที่ท่านประธานได้พิจารณาคำหารือของสมาชิกว่า ในโอกาสต่อไปนั้น
ท่านประธานจะแจ้งรายชื่อบุคคลซึ่งมาประชุมว่ามีใครบ้างตามลำดับ เพื่อที่จะ
ให้พวกเราได้รู้จักกัน ผมอยากจะหารือท่านประธานดังนี้ พวกที่มาประชุม
ท่านก็เห็นหน้ากันอยู่ปกติ เกือบจะไม่ต้องมีรายชื่อ เราก็จำกันได้ว่าใครมาประชุม
กันบ้าง แต่สำหรับคนที่ไม่มา ผมไม่ได้ต่อว่าใคร แต่อยากจะเรียนท่านว่าคนที่ไม่มา
ก็ไม่มาอยู่นั้นแหละ แล้วก็ไม่มีใครรู้ สื่อมวลชนต่าง ๆ ก็ไม่พยายามที่จะเอา
เรื่องนี้มาตีแผ่กันว่าใครเป็นใคร แต่บางคนแม้ที่มาเป็นประจำผิดพลาดเพียง
ครั้งเดียว ยกตัวอย่างผม ตั้งแต่เป็นผู้แทนฯ มาปี ๒๕๒๙ ผมไม่เคยขาดประชุม
แม้แต่วันเดียว แต่ว่ามาลงคะแนนไม่ทันครั้งเดียวเท่านั้น หนังสือพิมพ์เอาไป
วิจารณ์แล้ว ไปต่มาแล้ว แต่คนที่ไม่มาไม่เคยมาหรืออะไรต่าง ๆ เขาก็ไม่ทำ
เขาไม่ทำกัน ผมจึงอยากเสนอท่านประธานดังนี้ ต่อไปแทนที่เราจะประกาศ
รายชื่อบุคคลที่มาประชุม ขอเปลี่ยนเป็นประกาศรายชื่อผู้ไม่มาประชุมให้สังคม
ได้ทราบกันบ้าง ผมขอเสนอข้อหารือของสมาชิกอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ก็คิดว่าคงจะเป็นสมัยประชุม
ที่เราจะเปิดต่อไป ก็ไม่มีอะไรเราคงไม่ประจานว่าใครมาไม่มา แต่ว่าเรา
จะเรียงลำดับว่าเมื่อเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ใครได้มาแล้วก็ขึ้นจอวงจรปิดเป็นการ
ภายในของเรา แต่ว่าเราจะขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งว่าครบองค์ประชุม
ก็เรียงลำดับก็สามารถจะตรวจสอบได้ว่าใครมา ส่วนรายชื่อที่ว่าง ๆ ที่ยังไม่มา
ก็ถือว่ายังไม่มาไป ไม่ใช่เป็นการแจ้ง แต่ว่าเป็นการให้รับทราบว่าใครได้มาแล้ว
ก่อนที่จะขอดำเนินการประชุมต่อไป ก็มีเพียงแต่เรื่องของคุณประเทืองอีกนิดเดียว
เท่านั้นเอง ที่บอกว่าให้ประธานได้วินิจฉัยกฎหมายว่าไม่เป็นการเงิน จะไม่ต้อง
ขอให้นายกรัฐมนตรีรับรองนั้น ผมคงจะกระทำไม่ได้ เพราะว่ารัฐธรรมนูญ
ได้กำหนดไว้ชัดว่า ลักษณะใดที่ถือว่าเป็นการเงิน ลักษณะใดไม่ถือว่าเป็น
การเงิน นอกจากประธานสงสัยก็ต้องประชุมประธานคณะกรรมการวิสามัญ
ทั้ง ๓๓ คณะ ซึ่งที่ผ่านมามักจะชัดเจนว่า จัดตั้งหน่วยงานใหม่ต้องใช้งบประมาณ
ถ้าประธานไปวินิจฉัยว่าไม่ใช่การเงินก็เป็นการไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ
นอกจากสงสัยก็ประชุมประธานคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นผมคงต้องวินิจฉัย
ไปตามกฎหมาย แต่ว่าในเรื่องที่เราจะให้รับรองเร็วขึ้น หรือไม่รับรองเร็วขึ้น

เราสามารถที่จะดำเนินการต่อไป แล้วก็ในวันพรุ่งนี้ผมจะแจกร่าง พ.ร.บ. ทั้งหมดที่ยังไม่รับรองไปให้ทางรัฐบาลและสมาชิกได้ทราบ เพื่อจะได้เร่งรัดติดตามกันเองบ้าง สภาติดตามกันเองบ้าง ขอให้กองการประชุมได้ช่วยรวบรวมกฎหมายที่ยังไม่รับรองให้ที่ประชุมทราบด้วยนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม
รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) รวม ๖ ครั้ง คือ

ครั้งที่ ๑๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๑๙ วันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๑ วันพุธที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๓ วันพุธที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งได้วางไว้ให้

ท่านสมาชิกได้ตรวจที่หน้าห้องประชุมแล้ว

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากไม่มีผู้ใดขอแก้ไข ก็ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมทั้ง ๖ ครั้งดังกล่าวนี้เรียบร้อยแล้ว

ก่อนจะถึงระเบียบวาระที่ ๔ ขอข่า้อีกครั้งหนึ่งว่าพรุ่งนี้จะมีการประชุมพิจารณาในเรื่องกระทู้ แต่ขอให้ผู้จะยื่นกระทู้สดให้ยื่นที่กองการประชุม ดังที่เราปฏิบัติปกติ แต่ขอให้ยื่นในวันนี้เวลา ๒ โมง ถึง ๓ โมงเย็น เพราะว่าเราจะประชุมกระทู้ตอนเช้า ๐๙.๓๐ นาฬิกา ก็เรียนข่า้อีกครั้งหนึ่งนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญครับท่านสุรพงษ์

นายสุรพงษ์ โทวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โทวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะขออนุญาตที่จะเลื่อน
เรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ด้วยเหตุผลที่ว่าเรื่องด่วน
ที่ ๑ ที่ ๒ นั้น ได้ผ่านการแก้ไขเพิ่มเติมจากวุฒิสภาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
ซึ่งเราคงจะใช้เวลาไม่มากนัก สำหรับเรื่องที่ ๔ และเรื่องที่ ๕ นั้น ผมคิดว่า
เป็นเรื่องซึ่งเป็นกฎหมายที่ต้องออกตามรัฐธรรมนูญ ก็อยากจะขอเลื่อนขึ้นมาก่อน
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุรพงษ์ โทวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ คือว่าจะขอ
เลื่อนวาระ เรื่องด่วนขึ้นมาพิจารณาก่อน คือเรื่องด่วนที่ ๑ เรื่องด่วนที่ ๒ แล้วก็
เรื่องด่วนที่ ๔ เรื่องด่วนที่ ๕ ไขใหม่ครับ ขึ้นมาพิจารณาก่อน เชิญครับคุณเกษม

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบขอบคุณครับท่านประธาน
อาทิตย์ที่แล้วผมหารือท่านประธานโสภณเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติความผิด
เกี่ยวกับการสมยอม การเสนอราคาของรัฐ ท่านโสภณก็บอกว่าอยากจะให้
มาเสนอในอาทิตย์นี้ ก็ได้ประสานงานกับทางรัฐบาลว่า เรื่องนี้ก็เป็นนโยบาย
ของรัฐบาลด้วย เขียนนโยบายของรัฐบาลชัดเจน แล้วก็มีการประชาธิปัตย์
ก็เสนอในวาระ ๕.๓๑ พรรคชาติพัฒนา ก็เสนอแล้วถูกบรรจุวาระ ๕.๒๙
พรรคความหวังใหม่ก็เสนอแล้วอยู่ใน ๕.๓๙ รัฐบาลก็เสนอแล้ว ๕.๕๔ ผมว่า
ขอเสนอเลื่อนเข้ามาด้วยได้ไหมครับ เพราะว่ามันเป็นนโยบายของรัฐบาล
แล้วเรารู้ว่าอาทิตย์นี้ก็เป็นอาทิตย์สุดท้ายแล้วที่จะปิดสมัยประชุม ก็อยากจะให้
รับหลักการในตรงนี้ แล้วก็ไปทำกันในขึ้นวาระ ๒ แล้วก็เปิดสมัยประชุมหน้า
ก็จะได้พิจารณา วาระ ๓ เป็นนโยบายของรัฐบาล ถ้าไม่ใช้นโยบายรัฐบาล
ผมไม่ขอเลื่อนหรอกครับ แล้วรัฐบาลเข้ามาดีกว่าแล้ว กฎหมายสมยอมทุกคน
รู้ว่าปัญหาประเทศชาติวันนี้ เรื่องสมยอมราคา คือปัญหาหลัก แล้วทำไมไม่แก้
ความจริงน่าจะร่วมกันเสนอเลื่อนวาระขึ้นมารับหลักการวาระ ๑ เพื่อจะให้จบไป
ผมตามเรื่องนี้ ๓ อาทิตย์แล้วท่านประธาน แล้วท่านประธานโสภณก็รับปากผมว่า
อาทิตย์นี้จะดำเนินการให้ แล้วก็ไม่ได้ดำเนินการ ๓ อาทิตย์แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นคุณหญิงยกมืออาจจะเป็นเรื่องเดียวกับคุณเกษม เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ เรื่องนี้จริง ๆ ได้คุยกันและก็ขอวิป (Whip) มาแล้ว แต่ที่วิปเองก็ต้องการให้เข้าเหมือนกัน เพียงแต่ว่าต้องดูกฎหมายอื่น ๆ ที่ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นพรั้งนี้ที่จริงถ้าเรื่องนี้เป็นเรื่องสุดท้ายได้ทุกเรื่องผ่าน แล้วเรื่องนี้สุดท้ายได้ ถ้าเราพูดกันน้อยหน้อยในเรื่องนั้นเรื่องนี้วิปก็คงเต็มใจ เพราะว่าอย่างที่คุณเกษมได้พูดแล้วว่าได้พูดคุยกันอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ถือโอกาสฝากวิปซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่าน่าจะเป็นเรื่องสุดท้ายได้ ถ้ากฎหมายที่ตามรัฐธรรมนูญหรืออะไรก็ตามที่ได้ตกลงกันไว้แล้วผ่านหมดอันนี้ก็ เป็นอีกฉบับหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายความว่าไม่ขัดข้อง แต่ว่าขอให้ประสานงานกันว่าอาจจะเลื่อนในวันพรั้งนี้ถ้าเพื่อมีเวลาพอ เชิญคุณวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วราเทพ รัตนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกำแพงเพชร พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ เรื่องการขอเลื่อนระเบียบวาระ เราได้เคยพูดกันในสัปดาห์ที่แล้ว ผมก็ได้ลุกขึ้นอภิปรายไปครั้งหนึ่งเกี่ยวกับประเด็นในการที่จะขอเลื่อนระเบียบวาระ สำหรับการเลื่อนของผู้เสนอในวันนี้ กระผมอยากใคร่ขอให้ประธานได้ช่วยปรึกษาหารือ จริง ๆ ไม่อยากเสนอแข่ง เพราะว่ารู้อยู่แล้วว่าเสนออย่างไรก็เสียงทางซีกรัฐบาลนั้นก็คงจะมีมากกว่าอยู่ดี ด้วยเหตุผลของผู้เสนอว่าอยากจะเลื่อนเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ กระผมเห็นด้วย เพราะว่า เป็นเรื่องที่พิจารณาจากการแก้ไขของวุฒิสมาชิกหรือวุฒิสภา ก็คงจะไม่ใช่เรื่องยาก แล้วก็เรื่องที่น่าจะผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปได้ แต่เรื่องด่วนที่ ๔ และที่ ๕ ผมอยากจะให้เอาไว้หลังจากที่เราได้พิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยเหตุผลที่ว่าเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ทั้ง ๕ - ๖ เรื่องนั้นได้ค้างมาหลายสัปดาห์ ส่วนราชการที่เป็นกรรมาธิการคนภายนอกที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญ มารอพิจารณามารอชี้แจงอยู่หลายครั้ง แล้ววันนี้ก็ยังไม่ทราบว่าจะได้ชี้แจงหรือไม่อย่างไร แล้วเราก็เคยให้เหตุผลกันว่าเรื่องที่กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วบางครั้งก็ไม่ยาก เรื่องการรับหลักการร่างพระราชบัญญัติใหม่ เข้าใจว่ายังมีอีก ๒ ร่างพระราชบัญญัติ จากเรื่องด่วนที่ ๔

ที่ ๕ จะมีเรื่องศาล จะมีเรื่องที่คุณเกษมเสนอ ผมว่าเรายังมีเวลา ๒ วัน
ในวันพรุ่งนี้ด้วยเพื่อที่จะให้สมาชิกได้เตรียมตัวด้วยในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับใหม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติในเรื่องด่วนที่ ๕ คือ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมกำลังตกเสียงและก็มีปัญหาที่ค่อนข้างมากทีเดียว
มีกระท่งในเรื่องของการที่จะขยับขยับไม่ให้เสนอใหม่ -----

แต่ไม่ทราบว่ารัฐบาลได้เสนอมาแล้วนี้ผมก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในรัฐธรรมนูญ ก็เห็นด้วย แต่ขอร้องขอให้เป็นเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ เสร็จแล้วให้เป็นเรื่อง กรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว แล้วถึงมาเอาเรื่องที่จะเสนอใหม่เป็น ร่างฯ ฉบับใหม่ก่อน อยากให้ท่านประธานได้เจรจา จริง ๆ ผมไม่อยากเจรจา ในสภาเพราะว่ามีคณะกรรมการประสานงานทั้ง ๒ ฝ่ายแล้ว แต่ทราบว่า ทางฝ่ายค้านไม่ได้รับการติดต่อในการประสานงานเลย ผมได้พูดไปแล้วใน สัปดาห์ที่แล้วว่า เราตั้งคณะกรรมการประสานงานของทั้ง ๒ ฝ่าย ต้องขอพาดพิง ไปถึงท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลด้วย ท่านไม่เคยส่งคนมาเจรจาลุยกับฝ่ายค้าน ฝ่ายค้านไม่มีโอกาสรู้เลยว่าวันนี้รัฐบาลจะเอาอะไรมาพิจารณาในสภา เรารู้ ตามที่ท่านประธานได้กำหนดไว้ในระเบียบวาระ แต่พอมาถึงในสภาพอถึงเวลา พิจารณาฝ่ายรัฐบาลก็เอาเสียงข้างมากเปลี่ยนแปลงทั้งหมด เราไม่อยากให้ ธรรมเนียมนี้ได้เกิดต่อไป ผมได้พูดมาหลายครั้งแล้ว อยากต่อว่าฝากท่านประธาน ไปทางวิปฝ่ายรัฐบาลด้วย ขอเจรจาว่าเอาเรื่องกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว มาต่อจากเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงแล้วในการเจรจานี้เข้าใจว่าขอฝากท่านสุรสิทธิ์ได้คุยเป็นการภายใน แล้วก็เห็นว่าฟังดูก็ไม่ค่อยเข้าใจกันเท่าไร ก็เห็นใจที่ท่านวราเทพแสดงความเห็น มาอย่างนั้น กระผมก็อยากจะขอความกรุณา อยากจะยืนยันไปตามข้อเสนอเดิม เพราะคิดว่าเมื่อพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ เสร็จแล้ว ก็เรื่องที่ ๔ ของ กรุงเทพมหานครนี้ไม่มีอะไรมาก ผมคิดว่าน่าจะสั้น แล้วก็ไปเรื่องที่ ๕ อันนี้ก็คงจะขอให้ทางวิปรัฐบาลก็ตกลงว่าอยากจะขอให้รับหลักการ และตอนหลัง จะไปทำประชาพิจารณ์หรือจะไปทำอะไรต่าง ๆ ก็ไม่ขัดข้อง เสร็จแล้วก็จะไป ในเรื่องที่กรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นไปตามระเบียบวาระครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดร้อยเอ็ด ความจริง ประเด็นการเลื่อนระเบียบวาระนั้นเป็นประเด็นที่ผมไม่อยากจะพูดแล้ว เพราะว่า

รัฐบาลนั้นจะมีเหตุผลใหม่ ๆ ในการที่จะขอเลื่อนวาระการประชุมทุกสัปดาห์ บางสัปดาห์ก็บอกว่าเรื่องที่กรมการพิจารณาเสร็จแล้วนั้นล้นนิตเดียว เอาขึ้นมาพิจารณาเสร็จก็จะได้ออกไปใช้ได้เร็วขึ้น หรือส่งวุฒิสภาได้เร็วขึ้น บางสัปดาห์ก็บอกว่าเรื่องด่วนนั้นก็ขอเถอะ มันไม่ก็มาตราเอง มาสัปดาห์นี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่สบายใจ โดยเฉพาะเหตุผลของรัฐบาลในการที่จะขอเลื่อนตั้งแต่เสนอญัตตินั้นก็คือ มันเป็นเรื่องที่จะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ภายใต้เงื่อนไขทางกรอบเวลา การที่เรามานั่งพิจารณาเรื่องด่วนว่ามีกรอบเวลา ที่จำกัด โดยรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และเมื่อเสนอเข้ามาแล้วต้องรีบเร่งพิจารณานั้น ผมเรียนในฐานะที่เป็นสมาชิกของรัฐสภาว่า ผมไม่สบายใจที่ฝ่ายรัฐบาลซึ่งเป็น ผู้ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญในการเสนอกฎหมายทราบที่อยู่แล้ว ทำลำดับความ ไว้แล้วว่ามีกฎหมายกี่ฉบับที่จะต้องอนุวัติไปตามรัฐธรรมนูญ และขณะเดียวกัน วันนี้มีเรื่องด่วนที่เพิ่งเสร็จจากการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเมื่อ ๒ วันนี่เอง แล้วก็เร่งมาที่สภา แล้วบอกว่าให้รีบพิจารณาเสีย ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่ทัน ตามกรอบเวลาของรัฐธรรมนูญ ตรงนี้เป็นแรงกดดันที่ฝ่ายบริหารมากระทำ ต่อฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ผมไม่ทราบมาก่อนหน้านี้พิเศษ ๆ นั้นไปทำอะไรกันบ้าง ถ้าจะอ้างว่าไปทำประชาพิจารณ์ วันนี้กฎหมายที่เข้ามาก็ไม่ใช่มติที่อยู่ที่ อยู่ในร่างฯ ของการประชาพิจารณ์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นั้นผมคิดว่ามันเป็นเหตุผล ที่จะต้องมีความสอดคล้องเหมาะสมกับภาวะงานหลักของสภาผู้แทนราษฎร สภานั้นมีงานหลักที่จะต้องพิจารณากฎหมายทุกฉบับโดยให้ความสำคัญเท่าเทียมกัน สภานั้นมีภารกิจในการที่จะเอื้อกฎหมายให้ออกไปใช้บังคับต่อคนทุกหมู่เหล่า ไม่ใช่แค่มีเพียงหน้าที่ในการมารับผิดชอบ การเร่งรีบของรัฐบาลในการเสนอ กฎหมายตามกรอบเวลาของรัฐธรรมนูญ แล้วไม่ได้กระทำมาก่อน เพิ่งส่งเข้ามา แล้วมาบีบบังคับให้สภาต้องทำอย่างนี้ ผมเรียนตรงนี้ไม่ได้คิดจะกล่าวหาอะไรทั้งสิ้น เพียงแต่ว่ามันเป็นความชัดเจนในเรื่องเวลาที่ปรากฏอยู่ รัฐธรรมนูญประกาศใช้ เมื่อปี ๒๕๔๐ กระบวนการในการตรากฎหมายนั้นต้องมีตารางเวลาที่ชัดเจน---

แต่วันนี้รัฐบาลก็ทราบว่า จะมีกฎหมายที่สำคัญต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แล้วจึง
เสนอออกพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุม ปิดสมัยประชุมเสร็จในสัปดาห์สุดท้าย
ก็มีกฎหมายที่ค้างอยู่และต้องออกตามรัฐธรรมนูญมาบรรจุไว้เป็นวันสุดท้าย
ตรงนี้เองคือปัญหาที่เราต้องมาเลื่อนและจัดระเบียบวาระกันใหม่ โดยเหตุผล
ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในสัปดาห์นี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในฐานะที่ท่านเป็นประมุข
ของฝ่ายนิติบัญญัติ ในฐานะที่พวกเรานั้นเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เราไม่อยากจะเกิด
ภาวะเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นมา โดยความมั่นใจของฝ่ายรัฐบาลนั้นมีเพียงแค่ว่า
มีเสียงมากกว่า มากกว่าและจะดึงให้เป็นไปอย่างนั้น เราต้องรองขอเลื่อน
บางเรื่องที่กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วเพื่อเป็นประโยชน์ในการบังคับใช้
ก็ไม่ยอมฟัง ยืนยันที่จะเอาอย่างนั้น ถ้ายืนยันจะใช้เสียงข้างมากและมั่นใจว่า
ชนะโดยเสียงข้างมากและจะโหวตกันเราสู้ไม่ได้ครับ แต่รัฐบาลมั่นใจหรือว่า
องค์ประชุมของท่านนี้จะครบตลอดเวลา ตรงนี้ก็จะ เป็นปัญหาในการบริหาร
การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรเช่นเดียวกัน เหตุผลมีไม่มากเนื่องจากข้อจำกัด
เรื่องเวลาที่บีบคั้นตนเองแล้วมากระทบต่อสภาผู้แทนราษฎร ทำให้เรามีขีดจำกัด
ในการทำงานมากเหลือเกิน วันนี้เราเร่งรัดในหลาย ๆ เรื่องและเป็นผลกระทบ
ในการตรากฎหมาย กฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรร่างไปอย่างเร่งรีบและไปผ่าน
วุฒิสภาและถูกแก้กลับมา เราก็ไม่มีโอกาสในการไปแก้ไขอีก เพียงแต่ได้เห็นด้วย
เห็นด้วยและเห็นด้วยไป การเห็นด้วยของกฎหมายหลายครั้งครับ ท่านประธานครับ
เป็นสิ่งที่เราพูดกันแล้วในสภาผู้แทนราษฎรแต่ฝ่ายเสียงข้างมากไม่เอาด้วย
วันนี้สถานการณ์ต่าง ๆ ก็จะกลับย้อนเหมือนเดิมอีกซ้ำแล้วซ้ำอีก คุณภาพของ
สภาผู้แทนราษฎรก็จะค่อยลดหายจางลงไป เนื่องจากการบีบคั้นเรื่องเวลา
ผมพูดทั้งหมดนี้ผมหมายถึงเพื่อผมอยากให้เห็นประสิทธิภาพการทำงาน ผมอยาก
จะเห็นกระบวนการของฝ่ายนิติบัญญัตินั้นเป็นอิสระอย่างแท้จริง ผมอยากเห็น
สมาชิกแห่งรัฐสภานั้นได้ตัดสินใจไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไฉทางการเมืองของฝ่ายบริหาร
นี่คือสิ่งที่ผมอภิปรายไว้ ผมไม่อยากจะให้เกิดภาพเหล่านี้เกิดขึ้น สัปดาห์นี้เป็น
สัปดาห์สุดท้ายของการทำงานของเรา อีกหลายเดือนกว่าเราที่จะมีโอกาส
เปิดสมัยประชุมอีก คงจะไม่มีโอกาสมาทบทวนในเรื่องที่ผ่านไปแล้ว แต่วันนี้
๒ วันนี้คือสิ่งที่เราจะต้องมาตระหนักถึงการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติ ในอนาคต
ถ้า ๒ วันนี้เราทบทวนได้ไม่มีปัญหา สิ่งที่จะเกิดขึ้นในสมัยประชุมต่อไปนั้น
จะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ไม่อยากให้เห็นใช้กระบวนการกันเร่งรีบ

โดยข้อจำกัดที่ฝ่ายบริหารนั้นถูกบีบรัดแล้วกระทำไม่ทัน มาสู่เอาเผากินในกระบวนการของการตรากฎหมายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีจурินทร์ครับ คิดว่าคงเป็นท่านสุดท้ายในการพูดเรื่องเลื่อนระเบียบวาระ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายจурินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จुरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ จังหวัดพังงา พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตท่านประธานที่จะ เรียบเรียงใจทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนสมาชิกที่เพิ่งลุกขึ้นอภิปรายเมื่อสักครู่ว่า ความจริงเรื่องของการเปลี่ยนระเบียบวาระนั้นเป็นเรื่องปกติครับ ท่านประธาน ที่เราก็อำนาจกันมาทุกยุคทุกสมัย ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความจำเป็นแล้วก็ตามความเหมาะสมจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนระเบียบวาระในแต่ละสัปดาห์ก็เพราะเหตุว่า ระเบียบวาระที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละสัปดาห์นั้นก็มีความเปลี่ยนแปลงไปตลอดระยะเวลา แล้วก็ในแต่ละสัปดาห์นั้นก็จะมีกฎหมายฉบับใหม่ ๆ ที่เพิ่มเข้ามา แล้วก็มีความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดให้ดำเนินการออกไป แล้วก็กฎหมายหลายฉบับที่บางสัปดาห์นั้นวุฒิสภาได้พิจารณาแก้ไขเสร็จแล้ว ถ้าหากว่าได้มีการเปลี่ยนระเบียบวาระในเรื่องนั้น ๆ ขึ้นมาพิจารณาก่อนก็จะมีผลช่วยให้การบังคับใช้กฎหมายนั้นเป็นไปด้วยความรวดเร็วขึ้น เพราะฉะนั้นการเลื่อนระเบียบวาระหรือการเปลี่ยนระเบียบวาระจึงเป็นเรื่องปกติ ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์สูงสุดคือประชาชนที่จะได้รับประโยชน์ต่อกฎหมายฉบับนั้น ไม่ใช่เรื่องของการที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะมาบีบคั้นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้จะต้องบังคับให้เป็นไปตามนั้นเหมือนกับที่เพื่อนสมาชิกเข้าใจ เพราะฉะนั้นจุดนี้จึงเป็นเรื่องที่ขออนุญาตที่จะทำความเข้าใจต่อท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก และก็ต่อคำถามที่เป็นคำถามเมื่อสักครู่ที่ว่า ทำไมรัฐบาลมีระยะเวลาในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาใกล้เคียงกับ ๒ ปี มีกฎหมายที่ต้องออกตามรัฐธรรมนูญ ทำไมจึงมาเร่งรัดในช่วงระยะเวลาครั้ง ๒ ครั้งที่เหลือคือในวันนี้กับวันพรุ่งนี้ ความจริงขออนุญาตที่จะกราบเรียนกับท่านประธานว่า รัฐบาลชุดนี้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินในช่วงระยะเวลาประมาณ ๑ ปีเศษ ๆ เท่านั้นเอง แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามเรามีภารกิจสำคัญเพราะเหตุว่า ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในทางการเมือง และรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลให้ต้องออกกฎหมายมากมายหลายฉบับด้วยกัน

ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นกฎหมายที่มีหลักการใหม่ ๆ ด้วยกันทั้งสิ้น แล้วก็ก็เป็นกฎหมายที่ไม่เคยมีมาก่อนอีกหลายฉบับที่เดี่ยวที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ ผมยกตัวอย่างท่านประธาน อย่างน้อยที่สุดก็มีกฎหมาย ๒ หมวดที่รัฐบาลไม่ว่าใครก็ตามเข้ามาแล้วจะต้องรับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลา ๒ ปี หมวดที่ ๑ ก็คือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้นมีด้วยกันทั้งสิ้น ๙ ฉบับ ซึ่งขณะนี้ขอกราบเรียนกับท่านประธานว่ารัฐบาลได้ดำเนินการผ่านขั้นตอนกระบวนการไปทั้งหมดในส่วนของรัฐบาลแล้ว แล้วก็ยังมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้วจำนวน ๔ ฉบับ และได้ผ่านขั้นตอนของรัฐสภาไปแล้ว ๑ ฉบับ แต่โดยเหตุที่สมาชิกรัฐสภาได้เสนอขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยคือร่าง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องของการจัดตั้งผู้ตรวจการรัฐสภา ซึ่งก็มีผลให้ขั้นตอนกระบวนการต้องยุติลงไปเป็นระยะเวลาชั่วคราวก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัย นั่นก็อีก ๑ ฉบับ แล้วก็อยู่ในขั้นตอนของรัฐสภาแล้วถึง ๔ ฉบับ โดยรวมก็หมายความว่ารัฐบาลก็มีภารกิจอย่างน้อยที่สุดก็ต้องออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๙ ฉบับ และได้ดำเนินการผ่านขั้นตอนของรัฐบาลไปหมดสิ้นแล้ว แล้วก็ยังมีกฎหมายอีกหมวดหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานเพื่อให้เกิดความเข้าใจก็คือว่ามีกฎหมายที่จะต้องออกตามรัฐธรรมนูญอีกจำนวน ๒๓ ฉบับ ในระยะเวลาเพียงปีหนึ่งกับไม่กี่เดือน รัฐบาลสามารถดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการ และได้ผ่านร่างกฎหมายโดยขั้นตอนของคณะรัฐมนตรีไปจบสิ้นแล้วทั้ง ๒๓ ฉบับ ณ เวลานี้ซึ่งถือว่าเป็นช่วงระยะเวลาที่สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพเป็นอย่างดี แต่ว่าอย่างไรก็ตามขั้นตอนในการกำหนดออกกฎหมาย ซึ่งล้วนแล้วแต่มีหลักการใหม่ ๆ ทั้งสิ้นนั้น ขอกราบเรียนว่าต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร อย่างน้อยที่สุดก็ต้องผ่านขั้นตอนกระบวนการของส่วนราชการ ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของกฎหมายหลายฉบับ และในขั้นตอนของคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่ถึงอย่างไรก็ตามรัฐบาลก็ได้ฟันฝ่าระยะเวลานั้นมาจนครบถ้วนกระบวนการในขณะนี้ ยังเหลือแค่เพียง ๒ ฉบับเท่านั้นเองท่านประธานครับ ที่จำเป็นอย่างยิ่งที่เพิ่งผ่านคณะรัฐมนตรี และก็ผ่านขั้นตอนกระบวนการ แล้วได้รับการบรรจุเข้าสู่การพิจารณาของสภาแล้วด้วยความกรุณาของท่านประธานเองที่จะช่วยบรรจุระเบียบวาระ เป็นเรื่องเร่งด่วนซึ่งขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกว่าจะต้องดำเนินการที่จะพิจารณาในช่วงระยะเวลานี้ก็ คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งบรรจุเข้า

ระเบียบวาระแล้ว และก็ที่เพื่อนสมาชิกได้ขอความกรุณาทำนประธานกับที่ประชุมว่า
ขอที่จะเลื่อนระเบียบวาระอันนี้ขึ้นมา นั่นก็คือว่าให้เลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑
ซึ่งเป็นกฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ซึ่งสมาชิกวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้ว
อันนี้ถ้าที่ประชุมผ่านไปได้ก็จะไปมีผลบังคับใช้ทันที แต่ถ้าที่ประชุมเห็นว่าไม่ควรผ่าน
ก็มีผลไปตั้งกรรมาธิการร่วมกันช่วงที่ปิดสมัยประชุม คณะกรรมาธิการร่วมกันก็จะไป
พิจารณาดำเนินการได้ ไม่ต้องเสียเวลารอจนกระทั่งเปิดสมัยประชุมหน้า ฉบับที่ ๒
ก็คือ ร่าง พ.ร.บ. กักพืช ซึ่งถ้าที่ประชุมเห็นชอบก็จะผ่านไปมีผลบังคับใช้ได้ และ
ฉบับที่ ๓ ที่ขอเลื่อนก็คือกฎหมายฉบับนี้ครับ ที่เป็นกฎหมายที่ต้องออกตามรัฐธรรมนูญ
๑ ในอีก ๒ ฉบับที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะผ่านไปในสมัยประชุมนี้ เพื่อจะได้ไปตั้ง
กรรมาธิการ และมีผลบังคับใช้ก่อนเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้ คือร่าง พ.ร.บ. ระเบียบ
บริหารราชการกรุงเทพมหานคร ที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอให้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาก่อน
อย่างไรก็ตามก็ยังมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่เป็นความจำเป็น และต้องออกตาม
รัฐธรรมนูญ นั่นก็คือร่าง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม และทำนประธาน
ได้กรุณาพิจารณาบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมแล้ว แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตาม
ที่เพื่อนสมาชิกทางปากรัฐบาลไม่ได้เสนอให้เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาในวันนี้ ก็เพราะ
ด้วยเหตุผลที่เห็นใจเพื่อนสมาชิก รวมทั้งเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านด้วยว่า เราไม่ต้องการ
ที่จะไปบีบบังคับเพื่อนสมาชิกว่าจะต้องเร่งรัดในการพิจารณากฎหมายโดยขาด
ความจำเป็นและเหตุผล จึงคิดว่าควรจะไปพิจารณาในวันพรุ่งนี้ อย่างน้อยที่สุด
เพื่อนสมาชิกทั้งปากรัฐบาลและปากฝ่ายค้านก็จะได้มีโอกาสที่จะได้ไปศึกษา ไปดู
ต้นร่างฯ ทั้งหมดเพื่อที่จะได้นำมาสู่การพิจารณาในวันพรุ่งนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้เราก็
ดูด้วยเหตุด้วยผลทั้งสิ้น ไม่ใช่เรื่องของการบีบบังคับที่จะได้บังคับเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง
โดยไม่เห็นความจำเป็นของเพื่อนสมาชิกที่จะต้องใช้เวลาในการศึกษาดูแลกฎหมาย
แต่ละฉบับด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้จึงเป็นเรื่องที่ขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อ
ทำนประธานเพื่อทราบ

ประเด็นสุดท้าย ผมคิดว่าผมต้องใช้เวลาดำรงนี้ที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานเพื่อให้เกิดความชัดเจนก็คือว่า ที่ผ่านมามีข้อสงสัยว่าโดยภาพรวมในแง่ของการประสานงานระหว่างพรรคร่วมรัฐบาลกับพรรคร่วมฝ่ายค้านนั้น แม้ว่าจะมีปัญหาอุปสรรคบ้างบางประการ แต่ผมถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา จะให้ฝ่ายค้านกับรัฐบาลมีความเห็นตรงกันในทุกเรื่องเป็นไปได้ และก็ เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เมื่อมีความเห็นไม่ตรงกันก็เป็นเรื่องที่จะใช้ที่ประชุมสภา นี้เป็นผู้วินิจฉัยว่าที่สุดแล้วควรจะตัดสินใจอย่างไร แต่ที่ผ่านมามีท่านประธานจะเห็น ปัญหาประเด็นประการหนึ่งก็คือว่า เมื่อมีการประสานงานกันแล้วในช่วงระยะเวลา ก่อนการประชุมก็จะมีเพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้าน ผมขออภัยที่ต้องพูดเรื่องนี้เพราะถือว่าควรพูดกันเสียให้จบแล้วก็เสร็จสิ้นในเวลานี้ก็คือว่า บางท่านก็จะลุกขึ้นบอกว่าไม่มีการประสานงาน ทั้งที่โดยความเป็นจริง ได้มีการประสานงาน แต่โดยเหตุที่อาจจะเกิดปัญหาขัดข้องในกระบวนการ ดำเนินการในส่วน of ฝ่ายค้าน หรือในส่วนของการแจ้งให้สมาชิกทราบ หรืออย่างไรก็แล้วแต่ ซึ่งกระผมจะไม่ก้าวล่วงไปวิจารณ์ตรงนั้น แต่ขออนุญาตว่า ส่วนใหญ่ ๘๘ - ๘๙ เปอร์เซ็นต์ ยกเว้นเกิดอุบัติเหตุจริง ๆ ที่ประสานไม่ทัน แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมีการประสาน แต่ปัญหาอุปสรรคประการหนึ่งก็คือว่า บางครั้งประธานหรือว่ากรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลจะมีปัญหา อุปสรรคก็คือว่าเราไม่ทราบว่าเราจะประสานกับใคร หรือทราบแต่ว่าบางครั้ง ท่านนั้นไม่อยู่ ตรงนี้ทำให้เป็นปัญหาใหญ่ เพราะฉะนั้นบางครั้งเราก็พยายามที่จะประสานกับผู้ที่อยู่ในห้องประชุมบ้าง ซึ่งท่านอาจจะไม่ได้เป็นกรรมการ ประสานงานหรืออาจจะ เป็น เพราะฉะนั้นบางครั้งท่านเองก็แจ้งภาคฝ่ายค้าน ด้วยกันไม่ทันบ้าง ก็เลยอาจจะ เป็นปัญหาอุปสรรค เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ฝ่ายค้านจะได้กรุณาแจ้งให้ เกิดความชัดเจนสักครั้งหนึ่งเพื่อประโยชน์ในการ ประสานงานต่อไป เพราะว่าเราก็ยังจะต้องทำงานร่วมกันด้วยดีเพื่อประโยชน์ ของประชาชนให้ชัดเจนว่า ๑, ๒, ๓ คือใครที่จะให้กรรมการประสานงาน พรรคร่วมรัฐบาลได้ประสานแล้วถือว่าเป็นที่ยอมรับของท่าน ทุกอย่างก็ จะเกิด ความราบรื่นขึ้น และความร่วมมือก็จะเกิดขึ้นในทิศทางที่เกิดประโยชน์ กับประชาชนได้มากขึ้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมฟังทั้ง ๒ ฝ่ายแล้วก็มี ความเห็นที่ตรงกันก็คือว่าจะยกเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ที่มีปัญหา

เรื่องเดียวกันก็คือเรื่องของเรื่องด่วนที่ ๕ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ตรงนี้ว่าจะเอาขึ้นมาพิจารณาก่อนหรือไม่ เนื่องจากว่าเราจะมีเวลาทำงาน ๒ วันวันนี้อาจจะต้องตึกหน่อย ผมอยากได้บรรยากาศที่ดี ผมอยากจะขอเสนอตรงนี้ได้ไหมว่าเราจะพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ และหลังจากนั้นเราจะเอาเรื่องที่มีการพิจารณาเสร็จแล้วอยู่ ๕ - ๖ เรื่อง ซึ่งใช้เวลาอาจจะไม่มากแล้วก็ต่อด้วยเรื่ององค์กรความถี่ แล้วก็ต่อด้วยที่ท่านจะเลื่อนเรื่องด่วนอื่น ๆ ที่ท่านบอกว่าเป็นเรื่องของตามรัฐธรรมนูญนั้น ก็น่าจะเกิดบรรยากาศที่ดีเพราะอย่างไรก็ได้พิจารณาอยู่ดี มัน ๒ วันเท่านั้นเอง ถ้าไม่พิจารณาคอนติคินนี้ก็จะพิจารณาพรุ่งนี้เช้า ขอเป็นว่าหลังจากเรื่องด่วนที่ ๔ แล้วก็ก่อนขึ้นเรื่องด่วนที่ ๕ เอาเรื่องที่มีการพิจารณาเสร็จแล้ว เวลาต่างกันไม่กี่ชั่วโมง ถ้าเพื่อตรงนี้มันจะได้บรรยากาศ เพราะเราต้องใช้เวลาพิจารณาหลายฉบับ ผมอยากจะทำให้ท่านรัฐมนตรีจุนทรลองพิจารณาดู คือหมายความว่าเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ก็ว่าไปตามนั้น เพราะไม่มีอะไรขัดข้อง ส่วนเรื่องด่วนที่ ๕ ขอให้มาต่อเรื่องที่มีการพิจารณาเสร็จแล้ว และท่านก็เลื่อนเรื่องอื่น ๆ ต่อมาได้ในภายหลัง มันจะได้เกิดบรรยากาศที่ว่าพูดจากันเชิญทางฝ่ายรัฐบาล

นายจุนทร ลักษณวิศิษฏ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานครับ ยินดีที่จะให้เป็นไปตามที่ท่านประธานได้ร้องขอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ต้องขอบคุณครับ เพราะว่าเพื่อเราจะมีเวลาทำงาน ๒ วันนี้ เราจะได้ผ่านไปด้วยบรรยากาศที่ดี และผมขอความกรุณาในช่วงที่มีการอภิปราย ถ้าเห็นว่าเรื่องจะช้าเรื่องประเด็นที่เราใช้เวลาไม่มากนักก็อยากให้ผ่าน แต่ไม่ได้หมายความว่าไปเร่งรัด แต่ไม่อยากจะให้ช้าซัก เพราะว่าจะได้อภิปรายกันจำนวนหลายคน และกฎหมายจะได้ผ่านไปหลายฉบับ ไม่ได้หมายความว่าเร่งรัดแต่ขอให้กรุณาว่าเรื่องนี้ได้เป็นประเด็นที่ไม่น่าจะยึดเยื้อก็ขอให้ไปสู่เรื่องของคณะกรรมการต่อไป ผมขอเข้าสู่ระเบียบวาระเลยนะครับ เรื่องที่เราจะเลื่อนนี้ เพราะว่าพูดจากตกลงกันแล้วนะครับ เชิญคุณขจิตร์ ลั่น ๆ นะครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุครธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุครธานี พรรคความหวังใหม่ ในฐานะที่เป็นคณะกรรมการประสานงานฝ่ายค้าน ความจริงแล้วเรื่องการ ประสานงานกัน ความเห็นไม่ตรงกันระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลเป็นเรื่อง ธรรมดา แต่ที่จะพูดว่าการประสานงานกับฝ่ายค้านนั้นประสานยากไม่รู้ประสาน กับใครนั้น ผมคิดว่าพูดเป็นการที่จะทำให้ฝ่ายพวกผมเสียหาย จริง ๆ แล้ว ประธานวิปฝ่ายค้านและที่รองประธานนั้นเราประกาศชัดเจนไม่ได้เป็นความลับ อะไร ประธานวิปก็คือท่านชิงชัย มงคลธรรม รองประธานก็ท่านไพจิต ศรีวรขาน และก็ได้ประสานกันอยู่ตลอด การที่พูดว่าฝ่ายค้านอาจจะมีปัญหาเรื่องการติดต่อ ประสานงานนั้นก็ไม่ใช่ เพียงแต่บางครั้งไปประสานแล้วก็ตกลงกันไม่ได้ ฝ่ายค้าน ก็ดำเนินการทางการเมืองไปตามความคิดของฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลจะมากบอกว่า ได้ประสานแล้วแต่ก็ยังมาพูดคุย อย่างนี้ก็พูดไม่ได้ ถ้าพูดก็เป็นการให้ร้ายคนอื่น แล้วทำให้พวกผมเสียหาย ก็ชัดเจนครับ การประสานงานก็ต้องทำกับประธานวิป แล้วการที่ท่านจะมองเลขาฯ วิปก็คือท่านสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ ห้องทำงานของ ประสานงานฝ่ายค้านก็อยู่ชั้น ๓ ครับ การนัดประชุมก็มีการออกหนังสือเป็น ประจำ ถ้าหากมีความสนใจจะประสานงานไม่มีปัญหาหรือครับ ปัญหาก็คือว่า ท่านอยากจะได้ของท่าน ท่านก็ไม่ได้ประสานไป หรือท่านประสานไปแล้วตกลงกัน ไม่ได้ก็ดำเนินการทางการเมืองตามความเห็น การจะลุกขึ้นมาพูดว่าวิป ฝ่ายค้านอาจจะมีข้อกรณีติดขัดประสานงานกันไม่ได้ บอกกันไม่ได้นี้เป็นเรื่องที่ เสียหายสำหรับการทำงานของฝ่ายค้าน ก็ขออนุญาตชี้แจงต่อท่านประธานด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเฉพาะเรื่องที่พาดพิงผมคิดว่า คงพอสมควรแล้วนะครับ เสร็จแล้วจะได้เข้าสู่ระเบียบวาระครับ ก็เป็นเรื่องที่ ท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ถามว่าจะประสานกับใครก็ว่าไปตามนั้น

ต่อไปเป็นระเบียบวาระ เรื่องด่วน

ก็เป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑ การพิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไข เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. . . . . ตาม มาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่าในการประชุม
วุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณา
ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. . . . .
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และได้ส่งร่างฯ
ที่แก้ไขดังกล่าวมาให้สภาผู้แทนฯ เพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับการแก้ไข
เพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ ครับ

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมพงษ์ อมรวิวัฒน์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ
ตามที่ทางวุฒิสภาได้มีการแก้ไขร่าง พ.ร.บ. แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์นั้น
ซึ่งร่างฯ นี้ได้ผ่านการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว จากการที่
ได้ตรวจสอบนั้นทางวุฒิสภาได้มีการตัดมาตรา ๗๒ ทั้งมาตรา มาตรานี้เป็นการศึกษา
จะให้สิทธิเสรีภาพในการรวมตัวกันเป็นองค์กรไม่ว่าจะเป็นรัฐวิสาหกิจหรือว่า
เอกชน กระผมใคร่ขออนุญาตปรึกษาต่อท่านประธานเพื่อที่จะขอความคิดเห็นไปยัง
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าร่างฯ ดังกล่าวเป็นร่างฯ ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ได้พิจารณา ๓ วาระเรียบร้อยแล้ว ซึ่งกระผมมีความคิดเห็นว่าเรื่องดังกล่าวนี้
น่าจะให้มีการพิจารณาร่วมเพื่อไม่ให้เสียเวลาต่อสภาแห่งนี้ ใคร่ขออนุญาตต่อ
ท่านประธานได้สอบถามท่านสมาชิกว่าจะกรุณาให้ตั้งคณะกรรมการร่วมฯ หรือไม่
ขอท่านประธานได้โปรดพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงแล้วนะครับว่า วุฒิสภาได้ตัดมาตราที่สำคัญที่สภาผู้แทนราษฎรได้เสนอแล้ว ถ้าหากว่าเราไม่เห็นชอบกับการแก้ไขนี้จะได้ตั้งคณะกรรมการร่วมกัน เชิญครับ ท่านอาจารย์ครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้กราบเรียนชี้แจงไปแล้ว กระผมใคร่จะขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการร่วมกันครับ ระหว่าง ๒ สภา โดยสภาละ ๑๐ ท่าน ๒ สภาที่เป็นสภาล่าง ๑๐ ท่าน สภาบน ๑๐ ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราคงต้องลงมติก่อนว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ถ้าไม่เห็นชอบก็คือว่าต้องตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ถ้าไม่มีผู้อภิปรายเชิญครับ คุณสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อที่มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์นั้น ในความเห็นผมที่ได้ดูแล้วนี่เป็นการแก้ไขที่น่าจะพอรับได้ และนี่เป็นความเห็นส่วนตัว เนื่องจากว่าการแก้ไขนั้นอาจจะมีการแก้ไขบทบัญญัติที่เป็นคำจำกัดความของบางส่วน นอกจากนั้นก็จะมีรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่แก้ไขให้เป็นไปตามการแก้ไขในเรื่อง คำจำกัดความ ผมยังมองไม่เห็นครับ อยากจะฟังคำชี้แจงจากทางท่านรัฐมนตรี หรือว่าฝ่ายรัฐบาลที่ต้องเป็นคนประกาศใช้กฎหมายนี้ว่า มันมีสาระส่วนใดที่มีความจำเป็นในการที่จะต้องไปตั้งคณะกรรมการร่วมกันขึ้นมา เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นมีผลต่อการที่จะต้องออกไปให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานทั้งหลาย นอกจากนั้นยังมีผลที่จะต้องให้สอดคล้องกับภาระผูกพันของประเทศที่มีต่อองค์การระหว่างประเทศด้วย ถ้าเราเร่งได้ก็จะลดเงื่อนไขของการกดดันระหว่างประเทศ ซึ่งกดดันเรามาตลอดในการที่ให้มีและใช้กฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นนั้น ก่อนที่เราจะพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในการตั้งคณะกรรมการร่วมกันหรือว่าตามที่วุฒิสภาแก้ไข อยากฟังเหตุผลเป็นรายประเด็นว่ามีเงื่อนไขอะไรที่ทำให้มีความต้องการของฝ่ายรัฐบาลในการที่จะขอตั้งกรรมการร่วมกัน ขอรับฟังก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานครับ

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมพงษ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา ตามที่ท่านสมาชิก

ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาสอบถามในประเด็นที่ว่า มีเหตุผลใด ๆ ในการที่จะให้มีการตั้ง คณะกรรมการร่วมกันนั้น กระผมกราบเรียนต่อท่านประธานดังนี้ครับว่า กระผมได้ กราบเรียนถึงมาตรา ๗๒ ซึ่งทางวุฒิสภาได้กรุณาตัดออกไปทั้งมาตรา ซึ่งผม ได้กราบเรียนแล้วว่าเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ใช้แรงงานที่จะมีโอกาสได้ร่วม สมาคมในระหว่างของรัฐวิสาหกิจที่ดีหรือของภาคเอกชนที่ดี กระผมขอเรียน เหตุผลสัก ๒ - ๓ ข้อดังต่อไปนี้ครับว่า ประเทศไทยเรานั้นได้ร่วมกับองค์การ แรงงานระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เราเป็นทั้งผู้ก่อตั้งขององค์การแรงงานระหว่างประเทศมาตั้งแต่ ๘๐ กว่าปีแล้ว แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายต่าง ๆ ที่ทางรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หลาย ๆ ฉบับที่ผ่านมาก็ได้กำหนดให้สิทธิต่อผู้ใช้แรงงานซึ่งอยู่ในภาครัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนให้มีโอกาสที่จะร่วมการเป็นองค์กรหรือว่าร่วมเป็นสมาคม ด้วยกันได้ นั่นหมายถึงว่า มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความอ่านได้ ซึ่งอันนี้ก็เรียน ด้วยความเคารพว่า หากเรามีการตัดหรือว่าตัดมาตรา ๗๒ ออกไปทั้งมาตรานั้น นั่นก็หมายความว่า กฎหมายหรือว่ารัฐธรรมนูญที่เราได้กำหนดมาทุกฉบับที่เคย ได้กำหนดเช่นนั้นก็ต้องถูกตัดออกไป กระผมขอเรียนว่า ๑. เป็นการลิดรอนสิทธิ ของผู้ใช้แรงงาน

อีกประการหนึ่งที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานนั้นก็คือว่า ในกฎหมาย รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งมีผลบังคับใช้ขณะนี้ได้บัญญัติไว้ว่า ให้สิทธิเสรีภาพในการ รวมตัวกันเป็นสมาคม ซึ่งถ้าหากเราไปตัดเอามาตรา ๗๒ นี้ออกไป ก็ย่อม หมายถึงว่า เราไปตัดสิทธิของผู้ใช้แรงงานแล้วจะไปขัดต่อรัฐธรรมนูญ อีกประการหนึ่งด้วย จึงกราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสุรพร

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ต่อคำชี้แจงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ ผมต้องขออนุญาตแสดงความ
ขอบคุณที่ท่านได้เปิดใจต่อกฎหมายที่อยู่ในการบังคับใช้ของกระทรวงของท่าน การตัด
มาตรา ๗๒ นั้นก็เป็นการตัดสาระสำคัญของการทำงานที่จะไม่ให้มีสหพันธ์แรงงานที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๒ ก็คือ สหพันธ์แรงงานนั้นจะเข้าเป็นสมาชิกของสภาองค์การ
ลูกจ้างตามกฎหมายนี้ได้ แต่ว่าเมื่อตัดตรงนี้แล้วนี้เรากลับไปดูในแง่หมวด ๕ นั้น
ก็เปลี่ยนจากสภาพของสหพันธ์ซึ่งไม่ให้มีตามมาตรา ๗๒ แต่กำหนดให้เกิดมี
สภาแรงงานขึ้นมา สภาแรงงานนี้ก็คือที่รวม อาจจะเป็นตามนัยของคำว่าสหพันธ์
แรงงานนั้น ตรงนี้ผมยังไม่ละเอียดพอ อยากให้ดูว่าการเป็นสภาแรงงานแทนการเป็น
สหพันธ์แรงงานนั้น ความหมายหรืออำนาจหน้าที่ของ ๒ องค์การนี้ที่เปลี่ยนแปลง
ไปตามร่างฯ แกะไขนั้นมีความแตกต่างกันหรือไม่ เพราะถ้าหากว่าให้เกิดสภาแรงงาน
ได้ก็หมายถึงการรวมตัวเป็นสมาคมได้ตามรัฐธรรมนูญ แต่คำว่า สมาคม นั้นอาจจะ
มีรูปแบบต่าง ๆ ได้ ซึ่งถ้าลักษณะเช่นนี้วุฒิสภาอาจจะมีความเห็นว่ามันเป็นไปตาม
โครงสร้างรัฐธรรมนูญ เพียงแต่ชื่อเรียกนั้นไม่ได้เรียกว่าสหพันธ์ เพียงแต่เรียกว่า
เป็นสภาแรงงานแทน ถ้าอย่างนี้อาจจะไม่ขัดก็ได้ในความหมายของวุฒิสภา ตรงนี้
ผมคิดว่าต้องไปดูภารกิจหน้าที่มันจะสื่อความหมายไปว่าการรวมตัวนั้นในความหมาย
รัฐธรรมนูญแล้วนี้จะขัดหรือไม่ขัด อันนี้อยากที่ท่านชี้แจงเพิ่มเติมให้ผมฟังนิดหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า การที่ทางวุฒิสภาได้เปลี่ยนคำว่า สหพันธ์
เป็น สภาแรงงาน นั้นก็คงอยู่ในประเด็นเดียวกันนะครับ คือประเด็นอันเดียวกันก็คือ
หมายความว่า การที่เรียกว่าเป็นสหพันธ์นั้นหมายความว่า รัฐวิสาหกิจที่จะมารวม
กันเป็นสหพันธ์นั้นจะต้องเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันถึงจะเรียกเป็นสหพันธ์
ดังนั้นในช่วงที่จะเปลี่ยนนั้นก็คงจะไม่ขัดข้องและไม่ขัดต่อกฎหมายใด ๆ ทั้งสิ้น
เพราะว่ารัฐวิสาหกิจที่มีอยู่นั้นไม่ได้มีลักษณะคล้ายคลึงกันมากไปกว่า ๑ อันนะครับ
อย่าง เป็นต้นว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตก็มีในเรื่องเกี่ยวกับการผลิต การไฟฟ้านครหลวง
ก็มีลักษณะในการจ่ายไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก็จ่ายไฟฟ้า ซึ่ง ๒ อันนี้อาจจะ
คล้ายคลึงกันแต่อันหนึ่งอยู่ส่วนภูมิภาค อีกอันหนึ่งอยู่ใน กทม. อันนี้เป็นเพียงแต่

ว่าเปลี่ยนค่าเท่านั้น เพราะว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องรวมกันเป็นสหพันธ์
เพราะว่าไม่ได้มีลักษณะการทำงานคล้ายคลึงกัน จึงกราบเรียนต่อท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติได้รับทราบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชจิตรครับ

นายชจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม ชจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่
ในเรื่องกฎหมายนี้หลังจากฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีแล้ว วุฒิสมาชิกได้ตัด
มาตรา ๘๖ มาตรา ๗๒ ซึ่งเป็นสาระสำคัญ แล้วทางด้านสภาแรงงานรัฐวิสาหกิจ
สัมพันธ์ก็ได้เสนอความเห็นมาว่าถูกจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งอาจจะนำไปสู่ทำให้
เกิดปัญหา แล้วก็มีคำเรียกร้องมาจากผู้ใช้แรงงานว่า เขาเห็นด้วยกับร่างฯ ที่
สภาผู้แทนราษฎรได้ผ่านไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยในการที่จะตั้ง
คณะกรรมการร่วมกันครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมต่อไปนะครับ
ว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติแรงงาน
รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. .... ฉบับนี้ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านสมาชิกมาลงคะแนนว่า จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภาครับ ท่านสมาชิกที่เข้ามาแล้ว ก็กรุณาลงคะแนนได้ครับ ถ้าเห็นชอบกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ถ้าไม่เห็นชอบ ก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกท่านใดที่ยังไม่ได้ ลงคะแนนครับ ขอให้เจ้าหน้าที่ไปดูด้วยนะครับ ท่านสมาชิกท่านใด ที่ยังไม่ได้ลงคะแนนกรุณายกมืออีกสักครั้งครับ เรียบร้อยนะครับ ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ เห็นชอบ ๙ ท่าน ไม่เห็นชอบกับการแก้ไข ๑๗๑ ท่าน ก็ถือว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นชอบกับการแก้ไขครับ

ต่อไปขอเสนอตั้งคณะกรรมการร่วมกัน เมื่อสักครู่นี้อาจารย์เจริญ
เสนอตั้งกรรมการร่วมกัน ๑๐ ท่าน ไข่มุขไหมครับ ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ
เชิญเสนอได้เลยครับ กรรมการร่วมกัน พรรคความหวังใหม่ครับ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอกรรมการร่วมกัน ดังนี้ครับ ๑. นายเอกพร
รักความสุข ๒. นายประชุม ทองมี ๓. นายบรรยง ร่วมพัฒนา
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคประชาธิปัตย์ครับ
นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุชาติ
แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในสัดส่วน
ของพรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน ๑. นายวิเชียร คันถ้อง ๒. นายนิพนธ์ บุญญามณี
๓. นายธานินทร์ ใจสมุทร ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป
พรรคชาติพัฒนาครับ

นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประทีป กรีกาเวช ส.ส. โคราช พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอ
กรรมการ ๑ ท่าน คือ นายรังสฤษดิ์ จันทรัตน์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป
พรรคชาติไทยครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัณ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัณ พรรคชาติไทย จังหวัดชลบุรี ในสัดส่วน
ของพรรคชาติไทยขอเสนอ นายจองชัย เทียงธรรม ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป
พรรคกิจสังคมครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคม จากขอนแก่น ในสัดส่วน
ของพรรคกิจสังคมขอเสนอ ท่านณรงค์เลิศ สุรพล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป
ก็เป็นของพรรคประชากรไทย พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคราษฎร
พรรคพลังธรรม และพรรคไท ๑ ท่าน เชิญครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ในสัดส่วนของพรรคราษฎร พรรคเอกภาพ
พรรคเสรีธรรม พรรคประชากรไทย พรรคพลังธรรม และพรรคไท
เสนอนายชัย ชิดชอบ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญเลขาธิการฯ
อ่านรายชื่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อ
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
พ.ศ. .... ๑. นายเอกพร รักความสุข ๒. นายประชุม ทองมี
๓. นายบรรยง ร่วมพัฒนา ๔. นายธานินทร์ ใจสมุทร ๕. นายนิพนธ์ บุญญามณี

๖. นายวิเชียร คันถ้อง ๗. นายรังสฤษดิ์ จันทรัตน์ ๘. นายจองชัย
เที่ยงธรรม ๙. นายณรงค์เลิศ สุรพล ๑๐. นายชัย ชิดชอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาเสร็จสิ้นเรื่องด่วนที่ ๑
ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ตามมาตรา ๑๗๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่าในการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . . ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และวุฒิสภาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาให้สภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ต่อไป ผมจึงจะขอมติจากที่ประชุมนะ ครับว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับที่วุฒิสภาแก้ไขครับ เชิญครับ

ฯ (ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดขออภิปราย ก็ถือว่าปิดการอภิปราย ต่อไปจะขอมตินะ ครับว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับที่วุฒิสภาแก้ไขนะ ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญสมาชิกลงมตินะ ครับว่าจะให้ความเห็นชอบกรณีที่วุฒิสภาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . . หรือไม่ครับ เชิญท่านสมาชิกลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนนครับ ไม่มี ขอให้รวมคะแนนครีบ มียกมือ ๑ ท่าน ไม่เป็นไรเดี๋ยวค่อยบอกทีหลังก็ได้ว่าท่านจะลงคะแนนอย่างไร เพราะตอนนี้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนแล้วนะ ครับเห็นชอบ ๑๖๗ ท่าน เชิญครับ คุณเสกสรรค์จะลงคะแนนอย่างไรครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ลงคะแนนเห็นชอบครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงคะแนนเห็นชอบนะ ครับ ก็ถือว่าเห็นชอบ ๑๖๘ ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มี นะ ครับ เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภานะ ครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ขอประทานโทษครับ เมื่อสักครู่นี้เราขอให้เรื่องด่วนที่ ๓ เป็นเรื่องด่วนที่ ๔ นะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายชานี คักติเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชานี คักติเศรษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์
 จากนครศรีธรรมราช ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
 กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกี่ยวกับการมีสัญชาติไทย
 โดยการแปลงสัญชาติ และลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งเกี่ยวกับการถูกเพิกถอน
 สิทธิเลือกตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ (๑) และมาตรา ๑๓ (๕))

(๒) แก้ไขคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเกี่ยวกับการมีสัญชาติไทย
 โดยการเกิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ (๑) และยกเลิกมาตรา ๑๕)

(๓) แก้ไขเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร
 และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยเพิ่มกรณีราษฎร
 ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งด้วย (เพิ่มมาตรา ๒๓ (๙) และเพิ่ม
 มาตรา ๕๒ (๙))

(๔) แก้ไขอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ให้มีหน้าที่ในการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น เพิ่มมาตรา ๘๘ (๑๔ ทวิ)

(๕) แก้ไขให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานครสามารถเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง)

เหตุผล โดยที่บทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ในส่วนของการกำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งที่เกี่ยวกับการมีสัญชาติไทยและการถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ยังไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยยังได้เพิ่มสิทธิของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ รวมทั้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสรชาติครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ ในหลักการนั้นคงไม่ได้ขัดข้องในการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครนั้นซึ่งจะเป็นการแก้ไข ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดขึ้น แต่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าในการปกครองท้องถิ่นของเรานั้นมีหลายรูปแบบครับ ไม่ว่าจะเป็น อบต. อบจ. สุขาภิบาลทั้งหมดนะครับ แนวทางในการร่างกฎหมายจะต้องเป็นแนวทางและหลักการเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครในการเสนอชื่อโดยสมาชิก หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งในการที่จะต้องให้อำนาจหน้าที่ของประชาชนในการ

นำเสนอข้อบัญญัติ รวมทั้งการถอดถอนสมาชิกกรุงเทพมหานคร สิ่งตรงนี้เอง
ผมอนุญาตกราบเรียนว่า ซึ่งในขณะนี้เองในสภาผู้แทนราษฎรเราก็มีการพิจารณา
ว่าด้วยการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นกรอบและแนวทางเดียวกัน รวมทั้ง
กรุงเทพมหานครจะต้องใช้แนวทางเดียวกับพทยา กรุงเทพมหานครจะต้องใช้
แนวทางเดียวกับ อบจ. และ อบต. ทั้งหมดทั้งประเทศ ดังนั้นผมถึงขอ
อนุญาตกราบเรียนว่า หลักการซึ่งเสนอร่างพระราชบัญญัติบริหารราชการ
กรุงเทพมหานครขึ้นมาอีกฉบับนี้นั้น ถ้าเกิดกรรมาธิการชุดนี้ไปพิจารณาไปคนละแ่ง
คนละแนวทางกับกรรมาธิการท้องถิ่นอื่น ๆ ซึ่งมีกรุงเทพมหานครรวมอยู่ด้วยนั้น
มันจะทำให้การแก้ไขซ้ำซ้อนและยุ่งยากมากยิ่งขึ้นหรือครึบท่านประธาน ดังนั้น
ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าในฐานะกรุงเทพมหานครเองนะครับก็เป็น
องค์กรปกครองท้องถิ่นองค์กรหนึ่ง ซึ่งจะต้องเป็นไปตามระเบียบบัญญัติว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งจะต้องเป็นเรื่องของทางการปกครองท้องถิ่น
อื่น ๆ ซึ่งจะต้องสอดคล้องสนองต่อกัน ผมไม่อยากจะเห็นองค์กรปกครองท้องถิ่น
อิสระโดยการซึ่งต่างคนต่างมีกฎหมาย โดยซึ่งไม่เห็นความเชื่อมโยงระหว่างคน
ซึ่งเป็นสมาชิก อบต. โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนซึ่งเป็นข้าราชการใน อบต. สูงสุด
แค่ซี ๕ ซี ๖ คนที่เป็น อบจ. ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งกรุงเทพมหานคร
มีข้าราชการระดับสูงจะเกิดขึ้นหมุนเวียนเปลี่ยนกันมา ดังนั้นแนวทางตรงนี้เองครับ
ผมจึงอยากกราบเรียนว่าอย่างน้อยที่สุดกรุงเทพมหานครมีกฎหมายซึ่งออกมาก่อน
และการแก้ไขกฎหมายแล้วในฉบับนี้เองนอกจากจะสอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ซึ่งกำหนดเอาไว้แล้วนั้น การแก้ไขระเบียบบริหารราชการแผ่นดินกรุงเทพมหานคร
ยังจะต้องไปสอดคล้องกับกฎหมายอยู่ในสภาซึ่งเรากำลังแก้ไขกันอยู่ ผมถึงกราบเรียนว่า
ท่านรัฐมนตรีกรรมาธิการหนึ่งว่าชะลอนิดหนึ่งได้ไหมครับ รอให้กฎหมายท้องถิ่นอื่น ๆ
นะครับมันแล้วเสร็จ แล้วดูว่าเขาจะใช้ ๑ ใน ๕ หรือว่า ๕,๐๐๐ คน ๕๐,๐๐๐ คน
ตามจำนวนที่เกิดขึ้น ซึ่งในขณะนี้เองครับกรรมาธิการก็ได้ถกเถียงกันอยู่ไม่มีที่สิ้นสุด
ถ้ารับหลักการฉบับนี้ไปอีก ๑ ฉบับแล้วนั้นนะครับ ในขณะหลักการของฉบับนี้นะครับ
บอกว่ากรุงเทพมหานครใช้ ๕๐,๐๐๐ คน เหมือนกับผู้แทนราษฎรซึ่งมีสิทธิเข้าชื่อ
๕๐,๐๐๐ คน แล้ว ๑ ใน ๕ ที่ท่านร่างมาตามกฎหมายฉบับนี้นะครับมันจะไปขัดแย้ง
กันเองไหมกับตรงนั้น เพราะอย่างน้อยที่สุดผมเชื่อแน่ว่าวันนี้เมื่อมีการรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครแล้วนั้น กรรมาธิการจะไม่ใช้

ชุดเดิมจากการที่จัดตั้งไปแล้วอย่างแน่นอน นั้นเป็นสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาต
กราบเรียนกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งพยายามจะเอา
กฎหมายซึ่งมันเกี่ยวข้องกับทั้งหมดนี้เข้ามา ซึ่งผมเชื่อแน่ว่าจะครับ ถ้าสมมุติว่า
การพิจารณาระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครไปสอดคล้องกับกฎหมาย
ว่าด้วยข้อบัญญัติของท้องถิ่นว่าด้วยการเสนอถอดถอนสมาชิกปกครองส่วนท้องถิ่น
ไม่ว่าจะเป็น อบต. อบจ. แล้วก็สุขาภิบาลเป็นเทศบาลที่เรามีอยู่ รวมทั้งพหุ
ทั้งหมดซึ่งเขียนร่างๆ ไว้ในกฎหมายรวมกันทั้งหมดนี้ครับเป็นแนวทางเดียวกันนี้ครับ
มันก็จะทำให้เกิดความชัดเจนที่เกิดขึ้นว่ากรุงเทพมหานครก็เป็นการปกครองท้องถิ่น
ซึ่งจะต้องเป็นไปตามกฎหมายซึ่งข้อบัญญัติของท้องถิ่นซึ่งออกไว้ กฎหมายฉบับนี้
ก็ต้องไปขัดกับกฎหมายฉบับนั้นไม่ได้ เช่นเดียวกัน นั่นคือสิ่งที่ผมเองอยากจะขออนุญาต
กราบเรียนกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยในขณะนี้ว่า เราจะต้อง
มองถึงกฎหมายซึ่งเรากำลังออกในสภานี้ด้วย เพื่อจะให้การแก้ไขกฎหมายของ
กรุงเทพมหานครนอกจากสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแล้วนั้น ต้องสอดคล้องกับ
กฎหมายของท้องถิ่นว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น โดยเฉพาะในเรื่องของข้อบัญญัติ
เรื่องของการเสนอชื่อ เข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติของท้องถิ่นทั้งหมดที่เกิดขึ้นครับ
ท่านประธาน ขอขอบคุณ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกำนันสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ จังหวัดอุดรธานี พรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฉบับแก้ไขนี้ ถือว่าอยู่ในหลักเกณฑ์วิธีการที่รัฐบาลจำเป็นต้องแก้ไขนะครับท่านประธาน คือมีอยู่เพียง ๕ ประเด็นเท่านั้นครับ

ประเด็นที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องแก้ไขคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นครับ เกี่ยวกับเรื่องสัญชาติ การแปลงสัญชาติ

ประเด็นที่ ๒ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับการเลือกตั้งตาม มาตรา ๑๔ (๑) แล้วก็ยกเลิกมาตรา ๑๕

ข้อที่ ๓ แก้ไขเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิก กทม. เท่านั้นเองครับ และแก้ไขอำนาจหน้าที่กรุงเทพมหานคร ฉะนั้นคำว่า อำนาจหน้าที่ตัวนี้ ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังคณะกรรมการวิสามัญว่า คือเดี๋ยวนี้ในกรุงเทพมหานครเรามีท้องถื่นส่วนหนึ่งอาศัยอยู่กับกรุงเทพมหานคร นะครับ ผมเองไม่ได้เป็นกรรมการวิสามัญนะครับ จะฝากท่านประธานไปยัง คณะกรรมการวิสามัญว่าอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีบัญญัติไว้ ให้สามารถที่จะให้คงอยู่ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ สารวัตร ผู้ช่วยฯ แล้วเงินเดือนนี้ให้รับจากกรมการปกครอง แหนบทองคำ รางวัลยอดเยี่ยม ฉะนั้นตัวนี้ถ้ารัฐบาลหรือกรมการปกครองมีแนวโน้มอยากจะให้คงอยู่ ผมอยากให้ หัวเมืองต่าง ๆ จะเป็นเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล ให้อำนาจ นายกเทศมนตรีมีอำนาจในการแต่งตั้งบุคลากรตรงนี้อยู่ในเขตพื้นที่ดังกล่าว ได้ด้วยผมอยากจะอย่างนั้นครับ ในฐานะผมเป็นอดีตกำนันมาก่อน ต้องการ ให้เกิดความเที่ยงธรรมให้ส่วนท้องถื่นระดับเมืองกับระดับส่วนภูมิภาคท่านประธาน ผมฝากตัวนี้ไว้ ส่วนเรื่องเข้าชื่อ ๕๐,๐๐๐ คนนี้จะอยู่ระดับไหนก็ตาม ๕๐,๐๐๐ คน หมดคนครับ จะจับ ส.ส. จับอะไรออก ๕๐,๐๐๐ คนหมดครับ ไม่มีการเหลื่อมล้ำ ซึ่งกันและกัน อันนี้ผมไม่ติติง แต่ผมฝากอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตัวนี้นะครับ ถ้ายกเลิกก็ขอให้ยกเลิกหมดทั้งประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร ก็ต้องเลิกด้วยอย่าไปคงอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่าลืมครับ พี่น้องกำนัน ผู้ใหญ่บ้านของผมทั่วประเทศนี้ ๗,๐๐๐ กว่าตำบลนะครับ ฉะนั้นที่เป็น อบต. แล้วก็ดีที่เป็นสภาตำบลอยู่ก็ตาม เราต้องสูญเสียแหวนทองคำ รางวัลดีเด่น

ป็นให้กับพี่น้องกำนันในเขตกรุงเทพมหานครด้วยนั้นส่วนหนึ่งนะครับ ฉะนั้นผมอยาก
ให้กระจายให้ทั่ว ถ้าจะคงอยู่ก็อยู่ทั้งหมด ถ้าไม่อยู่ก็ให้ถอดออกให้หมดนะครับ
ท่านประธาน เพื่อความชอบธรรมของในระบอบประชาธิปไตย ขอขอบคุณครับ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จากหลักการและเหตุผลผมคิดว่า
มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าในปัจจุบันนี้ในเรื่องขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นนั้น เราจะมีกฎหมายแยกเพื่อที่จะกำหนดอำนาจหน้าที่และกำหนด
แนวทางในการบริหารเอาไว้ต่างหากจากกัน ถ้าหากว่าจะมีกฎหมายที่มีลักษณะ
รวมกันก็คงมีเพียงฉบับหนึ่งตามมาตรา ๑๔๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ นั่นก็คือ
ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น
เท่านั้น ซึ่งจะต้องเป็นการเลือกตั้งที่เป็นแนวทางเดียวกันทั้งหมด สำหรับในหลักการ
ฉบับนี้นะครับ นอกจากในการแก้ไขคุณสมบัติของผู้สมัครและผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งแล้วนี้
นะครับ ผมคิดว่าในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขในเรื่องของรัฐธรรมนูญนะครับ
ที่กำหนดให้มีการแก้ไขในเรื่องของการถอดถอนก็ดีนะครับ แล้วก็ในเรื่องของการ
เสนอข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครก็ดี ตรงนี้เป็นขบัตบัญญัติซึ่งจะสอดคล้องกับ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนี่นะครับ ที่จะกำหนดไว้ชัดเจนนะครับ ผมคิดว่า
ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการที่จะสอดคล้องกับกฎหมายท้องถิ่นที่เราได้แก้ไขหรือไม่
ผมคิดว่าประเด็นนี้คงไม่น่าเป็นห่วงนัก-----

เนื่องจากในเรื่องของการเสนอ ไม่ว่าจะเป็นการเสนอให้สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งนี้ได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วว่าจะต้องมีสมาชิก อย่างน้อย ๓ ใน ๔ ของผู้มีสิทธิลงคะแนน เป็นผู้ที่จะพิจารณาว่าจะพ้นจากตำแหน่ง หรือไม่ หรือว่าในกรณีที่ราษฎรที่จะเสนอข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือเสนอ ข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ ก็มีกำหนดเอาไว้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญว่าจะต้องประกอบด้วย ราษฎรจำนวนกึ่งหนึ่ง ซึ่งมันมีความชัดเจนอยู่แล้ว ผมเข้าใจว่าคงจะไม่ไปขัดกับ กฎหมายท้องถิ่นในรูปแบบอื่น ๆ แต่โดยเฉพาะอีกประการหนึ่งก็คือ การเพิ่มเติม ในอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น แล้วก็วัฒนธรรมท้องถิ่น ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๕ ก็เป็นเรื่องที่ก่อให้เกิด การสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญนะครับ ให้เกิดกฎหมายแต่ละฉบับของท้องถิ่นมี ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผมจึงเห็นด้วยกับหลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสรชาติ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ขัดขวาง ที่หลักการนะครับ แต่ระยะเวลาเท่านั้นเองครับ ซึ่งขณะนี้ผมก็ยังขออนุญาต กราบเรียนว่า อย่างไรก็แล้วแต่ครับ ในข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครที่จะต้อง ออกโดยสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเสนอชื่อก็แล้วแต่ โดยประชาชนใน กทม. ก็แล้วแต่ ในการที่จะเอาจำนวนเท่าไรในการเสนอข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งช่องทางนะครับว่าจะผ่านคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้กำกับดูแลให้มา อำนวยความสะดวกไหม เป็นผู้ดำเนินการไหม เหมือนสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเรา ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมาเข้าชื่อ มาเป็นส่วนหนึ่งในการซึ่งจะต้องมาเป็น แนวทางที่ ๒ ว่ามาทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้กับประชาชนมาลงชื่อในการเสนอ กฎหมาย ส่วนแนวทางที่ ๑ นั้น เป็นเรื่องของประชาชนเข้าชื่อกันเอง ๕๐,๐๐๐ คน แต่ในกรุงเทพมหานครนั้น ตรงนี้เองครับที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้ว่าเราจะเอาอย่างไร เพราะในสภาแห่งนี้เราเองก็ยังมีคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งไปพิจารณาว่าด้วยการเสนอชื่อ ในการเสนอข้อบัญญัติของท้องถิ่นอยู่ ยังไม่ได้เข้ามาสู่วาระ ๒ วาระ ๓ ไม่เข้ามาสู่ สภาแห่งนี้ครับ ผมเกรงกลัวอย่างเดียวว่าคณะกรรมการชุดนี้ที่ตั้งไปใหม่นั้น

จะไปออกกฎหมายฉบับนี้ครับ ซึ่งไปขัดแนวทางหรือหลักการกับกรรมมาธิการ ซึ่งทำอยู่ในสภาในขณะนี้เท่านั้นเอง ถ้ารออีกนิดหนึ่งนะครับ เหมือนกับที่เรา ต้องการแก้ไขให้เป็นไปตามแนวทางแห่งรัฐธรรมนูญกำหนดเอาไว้แล้วว่า (๑) (๒) (๓) รัฐธรรมนูญกำหนดให้แก้ไข ถูกต้องครับ ถูกต้อง แต่ส่วนสุดท้ายนั้น ในการซึ่งจะต้องเสนอชื่อ ในการเสนอข้อบัญญัติ เดิมนั้นมีเฉพาะสมาชิก กรุงเทพมหานครทำหน้าที่ แต่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นต้องการให้สมาชิก ในการปกครองท้องถิ่นของกรุงเทพมหานคร ประชาชนทั่วไปมีสิทธิเสนอชื่อ ในการที่จะต้องออกข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครด้วย ดังนั้นความสอดคล้อง ตรงนี้เองครับ เราจะต้องออกไปรอดูกฎหมายว่า อบต. เอาอย่างไร อบจ. เอาอย่างไร สุขาภิบาล ซึ่งลดรูปแบบไปแล้วมาเป็นเทศบาลนี้ เอาอย่างไร รวมทั้งของเมืองพัทยา เปิดโอกาสให้สมาชิกในท้องถิ่น เสนอกฎหมายอย่างไร รวมทั้งการที่เข้าชื่อถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่น จะเอาอย่างไรที่จะเกิดขึ้น นี่คือการเห็นซึ่งผมเองที่หวังดีเอาไว้ว่า ระยะเวลาตรงนี้เราต้องรอ เราต้องรอดูกฎหมายฉบับนั้นบ้าง ไม่อย่างนั้นแล้ว เราออกกฎหมายฉบับนี้ของกรุงเทพมหานครไปขัดกับกฎหมายซึ่งเราก็จะออก ซึ่งเรียกว่ากฎหมายการเสนอชื่อถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่น การซึ่งจะต้องให้ สมาชิก ประชาชนในท้องถิ่น เข้าชื่อมาเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น เท่านั้นเองครับ นั่นคือสิ่งที่ผมเองขออนุญาตกราบเรียนว่า ตรงนี้ต่างหากที่ผมห่วง ระยะเวลาว่า เราต้องชะลอกกฎหมายฉบับนี้เอาไว้เพื่อรอดูกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง แน่นนอนครับ กฎหมายกรุงเทพมหานครจะต้องไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ออกตามรัฐธรรมนูญ ที่กำหนด และกฎหมายของกรุงเทพมหานครจะต้องไม่ขัดกับกฎหมายว่าด้วยการ ท้องถิ่นอื่น ๆ ซึ่งมีข้อบัญญัติแนวทางเดียวกันเอาไว้ตามรัฐธรรมนูญอยู่ด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมฝากเรียนกับท่านรัฐมนตรี รับหลักการเอาไว้ได้ถ้าจะรับหลักการ แต่ก็ต้องรอการพิจารณาจากกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อข้อบัญญัติท้องถิ่น ดูแนวทางเสียก่อนว่าออกมาอย่างไร ดูเสียก่อนว่ากรรมมาธิการเอาอย่างไร รับหลักการในขั้นนี้ไปก็ต้องไปรอดูกฎหมายฉบับนั้นอยู่ดี เพื่ออย่างน้อยที่สุด กรุงเทพมหานครก็จะไม่ไปขัดกับหลักการเดียวกับพัทยา ไม่ไปขัดหลักการ เดียวกับ อบต. อบจ. ที่เสนอชื่อเช่นเดียวกัน เพราะอย่างไรก็แล้วแต่ คือองค์กรปกครองท้องถิ่นเหมือนกัน จะรูปแบบไหนก็แล้วแต่ เราถือว่าอยู่

สพ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ท้าไป) เป็นพิเศษ

๔๒

นิวรา ๑๘/๓

ภายใต้กฎหมายเดียวกันทั้งหมดที่จะออกมา นั่นคือสิ่งที่ผมกราบเรียนต่อ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ

- ๑๕/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทยครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ในฐานะรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอกราบเรียนชี้แจงเพื่อนสมาชิกครับว่า กรณีที่
ท่านเห็นว่าเป็นปัญหานั้น อยากกราบเรียนครับว่าปัญหาทั้งหมดนั้น ไม่ได้
มีประเด็นอะไรที่จะไปเป็นอุปสรรคต่อการรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย
เพราะว่าถูกรื้อเข้าชื้อกันเพื่อถอดถอน การเข้าชื้อกันเพื่อเสนอข้อบัญญัตินั้น
ในอนาคตจะต้องเป็นไปตามกฎหมายกลางอยู่แล้ว เฉพาะของ กทม.
ที่เข้ามามีเกี่ยวก็ จะพูดเฉพาะในส่วนของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร
เท่านั้นเอง ซึ่งอยู่ในมาตรา ๑๐ นะครับ ท่านจะเห็นได้ชัดเจนวาร่างข้อบัญญัติ
ของกรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็แต่โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สมาชิกสภา
กรุงเทพมหานคร หรือราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ตามกฎหมาย
เกี่ยวกับการเข้าชื้อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น จะเห็นได้ว่า
ที่ออกกฎหมายนี้มาเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายกลางซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่แล้ว
เพียงแต่ตรงนี้เพิ่มเติมให้กรณีของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ซึ่งก็เป็นผู้เสนอเอง
ได้อยู่แล้วนี้ เขาจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกสภา
กรุงเทพมหานครเท่านั้น เพราะฉะนั้นการเข้าชื้อถอดถอนก็ดี การเข้าชื้อข้อบัญญัติก็ดี
ต้องเป็นไปตามกฎหมายกลางอยู่แล้ว อยากกราบเรียนท่านประธานครับว่า
แม้จริงแล้วเราเสนอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติระเบียบราชการกรุงเทพมหานคร
ฉบับที่ . . . พ.ศ. . . . ครั้งนี้มานี้ เป็นการแก้ไขที่น้อยที่สุด เด็ดเอาเฉพาะ
ประเด็นที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญเท่านั้นเอง ซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องเสนอกฎหมายนี้
ต่อสภาภายในระยะเวลา ๒ ปี ซึ่งวันนี้ก็แทบจะเรียกได้ว่าเป็นสมัยประชุมสุดท้าย
ที่เราจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่แล้ว สมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกนะครับ
ที่กรุณาให้ความเห็นและได้ติดตามเรื่องนี้ร่วมกันมาตลอด เราคงจะได้ทำงานเรื่องนี้
ร่วมกันในนามของคณะกรรมาธิการอีก สมมีประเด็นที่เพิ่มเติมต่อท่านสุรชาติ ชำนาญศิลป์
นิดเดี๋ยวครับว่า บังเอิญโครงสร้างของกรุงเทพมหานครนั้นค่อนข้างจะแปลกอยู่ตรงที่ว่า
เราเหลือพี่น้อง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไว้ กรณีนี้ขอบอกกับท่านทั้งหลายครับว่า
เป็นนโยบายของกรุงเทพมหานครเองว่า เขาจะต้องตัดสินใจอย่างไร เพราะ
กรุงเทพมหานครนั้น เขาจะให้มีกฎหมายเฉพาะสำหรับการบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร และในกฎหมายฉบับนี้ได้ให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

ว่าจะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านคงอยู่ คงอยู่ต่อไปเป็นระยะเวลาเท่าไรนั้น เป็นเรื่องของนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยแท้ ซึ่งจะต่างกับ องค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น ซึ่งเรามีความชัดเจนมาตั้งแต่ต้น ในเขตพื้นที่เทศบาลนั้น เราไม่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต่อไปนี้ความชัดเจนที่ว่านี้ยังได้ส่งไปที่ อบต. ด้วย เราพบว่าพื้นที่องค์กรปกครองท้องถิ่นที่เรียกว่าเป็นองค์กรท้องถิ่นที่บริหารชนบทนั้น คือ อบต. เรามีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ แต่ในพื้นที่ที่ปกครองทำหน้าที่บริหารเมือง อย่างเช่น เทศบาล หรือเมืองพิเศษ เราจะไม่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในอนาคต เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะอยู่หรือไม่อยู่ต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของกรุงเทพมหานครเท่านั้น เพราะเป็นพระราชบัญญัติของกรุงเทพมหานคร เป็นกฎหมายเฉพาะ และก็มีอยู่แล้ว ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสามารถตัดสินใจได้ กราบเรียนท่านประธาน เพื่อความเข้าใจของเพื่อนสมาชิกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นว่าได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ขอหารือว่าสมควรจะปิดอภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าปิดอภิปรายครับ จะได้ขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นสมควรรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกครับ เข้ามาลงมติ จะเห็นสมควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... หรือไม่ครับ เชิญท่านสมาชิก ลงมติได้นะครับ จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

สพ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๕๕

สุภปภา ๒๐/๙

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อลงคะแนนทุกท่านแล้ว ขอให้
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครบ เห็นสมควรรับหลักการ ๑๕๙ ท่าน ไม่เห็นสมควร
รับหลักการ ไม่มี เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นสมควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ต่อไปคณะกรรมการ เชิญครับ

นายชานี คักติเศรฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
๒๗ ท่านครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง เชิญรัฐบาล
เสนอได้ครับ

นายชานี คักติเศรฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
รัฐบาล ๕ ท่านครับ ๑. นายชานี คักติเศรฐ์ ๒. นายถวิล ไพรสณฑ์
๓. นายอภัย จันทนจุลกะ ๔. ร้อยตำรวจตรี เกரியคักดี โลหะชਾਲะ
๕. นายอัคร จารุจินดา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปพรรคความหวังใหม่ครับ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ดังนี้ครับ

๑. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ๒. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม
๓. รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ลิขิต วีระเวทิน ๔. ดอกเตอร์กนลา
ขันทปราบ ๕. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ ๖. นายสมบัติ พรหมเมศร์
๗. นายกมล บันไดเพชร ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุชาติ แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่านนะครับ ๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๒. นายสมัย เจริญช่าง ๓. นายตรีพล เจาะจิตต์ ๔. นายเอียร มโนทรทัต
๕. นายมานิชญ์ วิชัยกุล ๖. พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ และ ๗. นายวิสูตร
สำเร็จวาณิชย์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคชาติพัฒนาครับ
นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประชาติปไตย คำสิงห์นอก สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อกรรมการ
วิสามัญในสัดส่วนของพรรคดังต่อไปนี้ ๑. นายวัฒนา เมืองสุข ๒. นายวิเชษฐ์
เกษมทองศรี ๓. นายธรรมนุญ มงคล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคชาติไทยครับ
นายธีรพันธ์ วีระบุทธิวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายธีรพันธ์ วีระบุทธิวัฒน์ พรรคชาติไทย จังหวัดอุทัยธานี ขอเสนอ
กรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่านครับคือ พลตำรวจโท วิโรจน์
เปาอินทร์ กับนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรภัทร์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคกิจสังคมครับ
นายสาคร พรหมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม สาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร
พรรคกิจสังคม ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคกิจสังคมคือ
คุณเชาวน์วัศ สุดลาภา ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคราษฎร
กับพรรคเสรีธรรมครับ

นายมัน พันธ์นัย (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม มัน พันธ์นัย ส.ส. สมุทรปราการ พรรคราษฎร ขอเสนอท่านประกอบ
สังข์โต เป็นกรรมการ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเป็นพรรคเอกภาพ
พรรคไท พรรคพลังธรรม พรรคประชากรไทย เชิญเสนอ ๑ ท่านครับ

สพ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๕๘

สุภปภา ๒๐/๔

นายสุมิตร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุมิตร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ในลัดส่วนของ
พรรคประชากรไทยขอเสนอนายศราวุฒิ ปฤษฎาบุตร ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญเลขาธิการฯ
อ่านรายชื่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการพิจารณาวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ๑. นายชานี คักติเศรษฐ์ ๒. นายถวิล ไพรสมถ์ ๓. นายอภัย จันทนจุลกะ ๔. ร้อยตำรวจตรี เกரியงศักดิ์ โลหะชาละ ๕. นายอัชพร จารุจินดา ๖. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ๗. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๘. รองศาสตราจารย์ลิขิต ชีรเวคิน ๙. นางกนลา ชันทปราบ ๑๐. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ ๑๑. นายสมบัติ พรหมเมศรี ๑๒. นายกมล บันไดเพชร ๑๓. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๑๔. นายสมัย เจริญช่าง ๑๕. นายตรีพล เจาะจิตต์ ๑๖. นายเชียร มโนทรทัต ๑๗. นายมานิชญ์ วิชัยกุล ๑๘. พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ ๑๙. นายวิสูตร สำเร็จวานิชย์ ๒๐. นายวัฒนา เมืองสุข ๒๑. นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี ๒๒. นายธรรมบุญ มงคล ๒๓. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ๒๔. นายสุรสิทธิ์ นิติวชิวรักษ์ ๒๕. นายเชาวน์วัศ สุตลาภา ๒๖. นายประกอบ ลังซ์โต และ ๒๗. นายศราวุธ ปฤชาบุตร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลาแปรญัตติครับ

นายชานี คักติเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : แปรญัตติตามข้อบังคับครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติตามข้อบังคับ ไม่มีผู้เสนออย่างอื่นนะครับ ก็ถือว่าแปรญัตติตามข้อบังคับนะครับ จบการพิจารณาระเบียบวาระนี้นะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ
นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอำนาจเจริญ
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑
(สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ....
ซึ่ง (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) นั้น ได้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฉบับนี้ คณะกรรมการ
ได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และกรณีมีการแก้ไข
เพิ่มเติมมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ....
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มาตรา ๑๐
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ ทวิ
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ
ในมาตรา ๑๔ ทวิ ที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นมาใหม่ เป็นการใช่วิธีการ
ชั่วคราวก่อนคำพิพากษา การยื่นคำร้องต่อศาลก่อนการฟ้องคดีตามกฎหมาย
ในเรื่องการสืบพยานหลักฐานไว้ก่อนนั้นนะครับ ในการเขียนกฎหมายนี้
ก็อยากจะถามเหตุผล เช่นเดียวกัน-----

เพราะว่าการที่จะดำเนินการก่อนที่จะมีการเพิ่มเติมขั้นมานั้น อาจจะเป็นส่วนที่มีโอกาสมีส่วนได้เสียของคุณความในคดีนั้นครับ ในการจัดการหรือการเตรียมการ ฉะนั้นใครที่มีโอกาสมีการเตรียมการ มีการรวบรวมในสิ่งซึ่งเราอ้างว่าเป็น พยานและหลักฐานนะครับ ส่วนในการเป็นพยานและหลักฐานจะเป็นเท็จหรือเป็นจริง หรือเป็นอย่างไรมันเป็นโอกาสที่มีส่วนได้เสียแตกต่างกัน อยากรจะถาม เหตุผลว่าที่ท่านเพิ่มขึ้นมานั้นเพราะอะไรนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดยังติดใจอยู่ไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม จรัญ ภักดีธนากุล ในฐานะกรรมาธิการครับ ในร่างฯ มาตรา ๑๕ ทวิ ที่เพิ่มขึ้นใหม่ ให้ใช้มาตรการการวินิจฉัยเรื่องอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล กับกรณีของวิธีชั่วคราวกึ่งดี และการยื่นคำร้องต่อศาลก่อนการฟ้องคดี รวมทั้งเรื่องการสืบพยานหลักฐานไว้ก่อนด้วย เนื่องจากว่ามาตรการเหล่านั้น มีกฎหมายอยู่บางฉบับบัญญัติให้กระทำได้ครับ แล้วถ้าเมื่อมีการกระทำแล้วก็อาจจะมีข้อสงสัยว่าคดีใหญ่ในเรื่องนั้นจะอยู่ในเขตอำนาจของศาลไหน ของศาลปกครอง หรือศาลยุติธรรม หรือศาลทหาร หรือศาลอื่น เมื่อคดีใหญ่ยังมีปัญหาว่าจะอยู่ในเขตอำนาจของศาลไหน เวลาที่ยื่นคำร้องขอดำเนินการก่อนฟ้องคดีดังกล่าวนั้นก็จึงอาจมีข้อพิพาทข้อโต้แย้งกันได้ว่า กรณีมาตรการที่จะต้องยื่นต่อศาลก่อนการฟ้องคดีนั้น ควรจะยื่นต่อศาลไหน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องนำเอา มาตรการเรื่องการชี้ขาดข้อขัดแย้งระหว่างเขตอำนาจศาลต่าง ๆ มาใช้กับกรณีที่ชอกก่อนที่มีการฟ้องคดีใหญ่ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ติดใจนะครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ ตรี คณะกรรมาธิการ เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ อันนี้ก็อยากจะทราบ
เหตุผลเหมือนกัน เพราะว่าเดิมที่รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการ
ตามกฎหมายฉบับนี้ แต่ทำไมจะต้องใช้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย
ฉบับนี้ เพราะว่ามีลักษณะเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกันนะครับ
ฉะนั้นอยากจะทราบเหตุผลเพียงสั้น ๆ นะครับว่า ทำไมจะต้องให้ประธานศาลฎีกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ กระผมขอกราบเรียน
ในประเด็นนี้ว่า เดิมนั้นร่างฯ เดิมของกระทรวงยุติธรรมที่นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
ได้มีการบัญญัติให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต่อมา
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีการแก้ไข และผมเองก็ยังมีความเห็นเช่นเดิมอยู่ว่า
ผู้รักษาการน่าจะเป็นประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ตามหลักการและเหตุผลแล้ว มีสาระเป็นเรื่องให้มีกฎหมายว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาด
อำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร และศาลอื่น
ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๘ ซึ่งจะเป็
การวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของศาลต่างระบบที่เป็นหน่วยงานอิสระ
ไม่เกี่ยวข้องกับกระทรวงยุติธรรม-----

ประการที่ ๒ นั้น ตามบทบัญญัติในมาตรา ๔ ที่ให้ประธานศาลฎีกา เป็นประธานคณะกรรมการ ถ้าประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการนำจะมีความ เหมาะสมกว่าที่จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือบุคคลอื่นเป็น ผู้รักษาการ เพราะประธานศาลฎีกาเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงตามกฎหมายฉบับนี้ บัญญัติไว้

ประการที่ ๓ นั้น ได้ปรากฏว่าได้มีองค์กรอิสระหลายองค์กร ที่บัญญัติขึ้นตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้ประธานของหน่วยงานนั้น ๆ เป็นผู้รักษาการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญไม่ติดใจนะครับ เป็นการจบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ขอเรียนถามท่านสมาชิกว่า จะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะขอมติ จากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ในวาระที่ ๓ นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกที่มีภารกิจอยู่นอกห้องประชุมกรุณาเข้ามา ในห้องประชุมด้วยนะครับ เพื่อจะลงมติร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการมาธิการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว มติจะเรียนถามจากที่ประชุมก็คือว่า จะเห็นชอบกับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหรือไม่ ถ้าเห็นชอบก็กรรมาชกคปุม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบ กรรมาชกคปุม ไม่เห็นด้วย เมื่อท่านสมาชิกเข้ามาแล้วกรรมาชกคปุมใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่ รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๗๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. .... จบการพิจารณาครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

สผ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๕๕

นัยนา ๒๓/๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาคำดับที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้ากรรมการพร้อม เชิญตกลงครับ

นายถวิล ไพรสมถ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมถ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. .... ซึ่ง (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และ
ร่างพระราชบัญญัติสภาวิศวกร พ.ศ. .... ซึ่ง (คุณประกอบ จิรจิตติ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. .... ซึ่ง (คุณธีระวัฒน์
ศิริวันสาธิต เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ....
ซึ่ง (คุณสุวัจน์ ลิปตพัลลภ และคุณณรงค์ ภูทธิพิวงค์ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการ
พิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วครับ จึงเรียนมาเพื่อที่ประชุม
โปรดพิจารณาต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติวิศวกร
พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวน
ความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมการไม่ติดใจ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : คำปรารภ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการไม่ติคใจ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒ มาตรา ๓
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ คณะกรรมาธิการตัดออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติเชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ซึ่งได้สงวนความเห็นเอาไว้ว่า อย่างน้อยที่สุดผมอยากจะได้เห็นกฎหมายฉบับนี้เป็น กฎหมายกลาง เป็นกฎหมายของวิศวกรทุกสาขาได้มีความเท่าเทียมกัน ผมไม่ อยากจะให้มีความหมายว่าด้วยวิศวกรของสาขาใดในสาขานี้ ไม่ว่าจะ เป็นทั้งโยธา เหมืองแร่ เครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้าและอุตสาหกรรม ซึ่งเราจะต้องมาขมวดว่า สาขาวิศวกรรมอื่น ๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งทั้งหมดทั้งปวงนี้ผมอยากจะได้ ให้ไปกำหนดในกฎกระทรวงที่เดียวเลย โดยไม่ต้องบอกว่าวิชาชีพการช่างในสาขา วิศวกรรมต่าง ๆ ที่กราบเรียนมา ๕ สาขาตรงนี้ เพราะอย่างน้อยที่สุด ในขณะนี้ผมเรียนว่าวิศวกรรมสาขาต่าง ๆ นั้นมีมากมาย ไม่ว่าจะเป็น วิศวกรรมชลประทาน วิศวกรรมการเกษตร วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรม สิ่งแวดล้อม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมเชื่อแน่ว่าจะมีความสำคัญขึ้นมาเรื่อย ๆ ถ้าวิศวกรรมเหล่านี้ไปถูกประกาศไว้ในกฎกระทรวงแทนกฎหมายฉบับนี้โดย เอาสาขาอื่น ๆ ขึ้นมาก่อน ผมดูเหมือนว่าจะกลายเป็นทำให้วิศวกรมี ๒ ชั้น ชั้นแรกสุดกลายเป็นวิศวกรในชั้นซึ่งมีกฎหมายรองรับตามรายชื่อ ๕ สาขา ที่กราบเรียนตรงนี้ ส่วนวิศวกรที่เหลืออื่นซึ่งเราจะประกาศในกฎกระทรวง ตามกฎหมายของมาตรา ๕ ซึ่งกรรมาธิการร่างขึ้นมาตรงนี้นั้นผมเชื่อแน่ว่า ในเมื่อเราจะกำหนดให้มีการประกาศในกฎกระทรวงแล้วนั้น ๕ สาขาตรงนี้ ก็น่าจะประกาศในกฎกระทรวงเช่นเดียวกับสาขาอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นวิศวกรรม ควบคุมที่ตามมา ดังนั้นเพื่อความเป็นธรรม เพื่อความยุติธรรมของกฎหมาย ฉบับนี้ผมจึงขอสงวนความเห็นเอาไว้ว่าวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมน่าจะหมายถึง วิชาชีพวิศวกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง อย่างวิชาชีพทางการช่างสาขาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ตามที่ขออนุญาตกราบเรียนสงวนความเห็นเอาไว้ นั้น จะทำให้วิศวกรรมต่าง ๆ ทุกสาขาที่เกิดขึ้นมาและวิศวกรรมที่ถูกควบคุมทั้งหมด จะได้มีความเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิศวกรรมในสาขาชลประทาน วิศวกรรมในสาขาการเกษตรซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะต้องออกแบบ การก่อสร้างเขื่อน ออกแบบการก่อสร้างเครื่องจักรกลทางการเกษตร แต่ ไม่ได้เป็นวิศวกรรมควบคุมในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งจะต้องไปประกาศใน กฎกระทรวง เพื่อน ๆ วิศวกรทางด้านการเกษตรหลายท่านเรียนวิศวกร

การเกษตรมาต้องไปขออนุญาตทางโยธา ต้องไปขออนุญาตทางเครื่องกล ซึ่งบางครั้งไม่ตรงสาย ไม่ตรงความต้องการเสียทีเดียว เพื่อนสมาชิกที่เรียนมาทางด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะ เป็นวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม วิศวกรรมอุตสาหกรรมสาขาอื่น ๆ วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ก็แล้วแต่ ก็ไม่ได้มีใบประกอบวิชาชีพซึ่งจะต้องไปขออนุญาตตามตรงนี้เอง อย่างน้อยที่สุดปัจจุบันไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีแต่อนาคตเมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่าวิศวกรรมต้องควบคุมไปทุกสาขาทุกด้านทั้งหมด กฎหมายฉบับนี้เองก็จะเป็นตัวซึ่งถ้ามีการประกาศในกฎกระทรวงเรื่อย ๆ ว่าวิศวกรรมสาขาอะไรบ้างที่จะถูกกำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งตรงนี้เองผมจึงขอสงวนความเห็นเอาไว้ว่าน่าจะตัดวิศวกรรมสาขา ๕ สาขานี้ออกให้ทุกสาขานั้นไปประกาศในกฎกระทรวงด้วยกันทั้งหมดจะได้มีความเท่าเทียมกันของวิศวกรรมแต่ละสาขาทั้งหมด จึงเป็นสิ่งที่ผมเองขออนุญาตกราบเรียนสงวนความเห็นต่อเพื่อนสมาชิกตรงนี้เอาไว้ว่า อยากจะให้ความเห็นตรงนี้น่าจะเป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งออกกฎหมายเป็นกลางที่สุดให้กับวิศวกรรมทุกสาขาได้มีโอกาสเท่าเทียมกันของความเป็นวิศวกรรมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

รองศาสตราจารย์สุขุม สุขพันธ์โพธาราม (กรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ ต่อความเห็นของกรรมการที่ได้ชี้แจงเหตุผลต่อ
สภาแห่งนี้ ทางกรรมการก็มีความเห็นเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม
ที่เรายังคงไว้ก็เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. . . . . นี้
เป็นการปรับปรุงกฎหมายพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่ง
ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาเกือบ ๔๐ ปีแล้ว และในกฎหมายฉบับนั้น
ได้กำหนดถึงสาขาวิชาชีพทั้ง ๕ อยู่แล้ว ดังนั้นความต่อเนื่องของกฎหมาย
ฉบับนี้กับฉบับที่ผ่านมาก็มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้ อย่่างไรก็ตาม
กรรมการเสียงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่กำหนดไว้ ๕ สาขาหลักนั้น
ก็เหมาะสมแล้ว และสามารถที่จะเพิ่มสาขาวิชาอื่น ๆ ตามความจำเป็น
และเหมาะสมที่จะควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมได้ต่อไปอย่าง
ไม่มีปัญหาใด ๆ ทั้งสิ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติไม่ติดใจนะครับ ยังติดใจอยู่เชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้รับการชี้แจงจากกรรมการเสียงข้างมาก
แต่อย่างไรก็แล้วแต่ในเมื่อวิศวกรรมนั้นกฎหมายฉบับนี้เป็นกรรมาธิการร่างมาจาก
ร่าง ฯ เดิมซึ่งมี ๕ สาขาอยู่ตรงนี้ แต่ ณ วันนี้ก็คือการออกกฎหมายเพื่อ
ที่จะให้ควบคุม และกฎหมายซึ่งรู้แล้วอ่านแล้วนั้นมีความเป็นสากล มีความ
เท่าเทียมกันของวิศวกรรมทุกสาขา ซึ่งถ้าตัดวิศวกรรม ๕ สาขานี้ออก
ให้ทุกสาขาไปประกาศในกฎกระทรวงนั้นความเป็นกฎหมายฉบับนี้ก็ยังสามารถ
อยู่ดี เพียงแต่ผมเองไม่อยากจะให้มีความรู้สึกที่ ๕ สาขานี้เป็นสาขาหลัก
ของทางวิศวกรรม สาขาอื่น ๆ รองลงมานั้นเป็นสาขาซึ่งไม่ได้ประกาศ
ในกฎหมายมีความรู้สึกที่วิศวกรรมมี ๒ ประเภท ประเภทแรกก็คือประเภท
ที่มีกำหนดในกฎหมายให้ว่ามี ๕ สาขา ประเภทที่ ๒ ก็คือวิศวกรรมอื่น ๆ
ที่จะประกาศในกฎกระทรวง วิศวกรรมมี ๒ ชั้น แต่ในเมื่อหลักการและ
เหตุผลเราไม่ได้ขัดกันตรงนี้ เพียงแต่ว่าตามร่าง ฯ เดิมหรือตามเดิมปี ๒๕๐๕

ซึ่งไม่ได้เป็นกฎหมาย กำหนดให้ ๕ สาขานี้เป็นสาขาวิศวกรรมหลักเท่านั้นเอง
 ในขณะที่นับจากวันนั้นถึงวันนี้วิศวกรรมก็เพิ่มเติมมาอีกหลายสาขาแล้ว และ
 ในอนาคตเราเองก็ยังไม่ทราบว่า จะมีสาขาอะไรเพิ่มเติมขึ้นมาอีก ซึ่งเราจะ
 ต้องไปประกาศสาขาควบคุมไว้ในกฎกระทรวง ดังนั้นไหน ๆ เราจะประกาศ
 ในกฎกระทรวงอยู่แล้วของสาขาอื่น ๆ เราก็ตัด ๕ สาขานี้ออกที่เดียวเลย
 ไปประกาศในกฎกระทรวงด้วยกันทั้งหมด ดังนั้นจะควบคุมในชั้นแรกคือ ๕ สาขา
 ไม่ว่าจะเป็นวิศวกรรมโยธา อุตสาหกรรม เหมืองแร่ อะไรก็แล้วแต่ ๕ สาขาตรงนี้
 หลังจากกฎหมายนี้ผ่านสภาวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ประกาศเป็นกฎหมาย
 ใช้เสร็จก็ไปประกาศในกฎกระทรวงเท่านั้นเองว่า ๕ สาขาที่ก่อนนะ ในการ
 เป็นวิศวกรควบคุม ส่วนสาขาอื่น ๆ แล้วแต่คณะกรรมการในกฎหมายฉบับนี้
 ซึ่งจะพิจารณาเห็นว่าถึงเวลาที่จะควบคุมแล้วหรือยัง ไม่ว่าจะเป็นวิศวกรรม
 ชลประทาน วิศวกรรมการเกษตร วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
 วิศวกรรมอื่น ๆ อีกมากมายมหาศาลซึ่งมีความจำเป็นในอนาคตก็จะเป็นชั้น
 เดียวกัน ไม่มีวิศวะชั้น ๑ วิศวะชั้น ๒ อย่างซึ่งกฎหมายนี้พยายามจะ
 ให้เป็นอย่างนี้ นั่นคือสิ่งที่ผมเองจะต้องขออนุญาตทราบเรียนกับเพื่อนสมาชิก
 ในสภาแห่งนี้ว่าถ้าเป็นไปได้ในขณะที่เราจะออกกฎหมาย ณ วันนี้ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒
 ที่จะออกกฎหมายฉบับนี้จากปี ๒๕๐๕ มา การเปลี่ยนแปลงน่าจะมีบ้าง-----

ผมได้ชี้แจงในกรรมาธิการทั้งหมดแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยกับหลักการตรงนี้ เพียงแต่ว่าอยากจะให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม ซึ่งมีรองรับมาก่อนตั้งแต่ ปี ๒๕๐๕ ว่ามีแค่ ๕ สาขาเท่านั้นเอง สาขาอื่น ๆ ที่จะประกาศตามมาก็เป็น กฎกระทรวง ซึ่งตรงนี้เองผมขออนุญาตทราบเรียนว่าไม่อยากจะให้มีชั้น ๑ และชั้น ๒ จึงขอความเห็นจากเพื่อนสมาชิกทั้งสภาแห่งนี้ว่า ไหน ๆ จะแก้ไข ตรงนี้แล้วน่าจะตัดออกไปเลย ให้ทุกสาขาไปประกาศในกฎกระทรวงด้วยกัน ทั้งหมด นั่นคือสิ่งที่ผมเองขออนุญาตเสนอความเห็นเอาไว้ และก็อยากจะให้ เพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นตรงนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อกรรมาธิการผู้สงวนยังตัดสินใจ ผมจะขอมตินะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการหรือ จะเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนคำแปรญัตตินะครับ ถ้าเห็นกับ กรรมาธิการเสียงข้างมากกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าเห็นกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ คือเห็น กับกรรมาธิการเสียงข้างมากคือไม่มีการแก้ไขก็กดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอท่านสมาชิกได้กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการ เลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เมื่อสมาชิก ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ มติที่ประชุม เห็นด้วย ๑๗๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๒ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการ เสียงข้างมากนะ ครับ

เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดีตรครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดีตร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น ในมาตรา ๗ ที่ให้ออกอัตราค่าธรรมเนียมเป็นอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ ผมจะไม่อ่านรายละเอียด ตามที่กฎหมายที่เคยบัญญัติในสภาผู้แทนราษฎรและ ส่งไปที่วุฒิสภา การบัญญัติลักษณะที่คณะกรรมการบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียม ท้ายพระราชบัญญัติอย่างนี้ ทางวุฒิสภาเขาจะมา ตัดท้ายพระราชบัญญัติออก เอามาบัญญัติในเลขมาตรา เช่น ร่าง พ.ร.บ. กักพืช ท่านประธานครับ ถ้าบัญญัติไว้อย่างนี้เป็นอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ ผมกลัวว่า ไปถึงวุฒิสภาเขาจะแก้ไขเพิ่มเติมกลับมาสู่สภาทำให้ชักช้าเสียเวลา ตัด ท้ายพระราชบัญญัติออก และบัญญัติในเลขมาตรา ถ้าท่านลองไปเปิดดู ร่าง พ.ร.บ. กักพืช จะเป็นอย่างนั้น ซึ่งความเป็นจริงผมไม่เห็นด้วยในการที่ วุฒิสภาเขาทำอย่างนั้น ผมอยากให้บัญญัติกฎหมายเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมนี้ อยู่ในท้ายพระราชบัญญัติอย่างนี้ถูกต้องแล้ว แต่ว่าร่าง พ.ร.บ. กักพืช ทางวุฒิสภาเขาบอกว่าไม่ทราบเหตุผลกลใด เขาตัดจากท้ายพระราชบัญญัติ เข้าใจใช่ไหมครับ เอาไปใส่ในเลขมาตรา ลองปรึกษากันสิครับว่าเรื่องอย่างนี้ ควรจะทำตาม ร่าง พ.ร.บ. กักพืช ซึ่งผ่านเป็นกฎหมายไปแล้วหรือไม่ หรือว่าจะเอาไปอย่างนี้เพื่อให้วุฒิสภาแก้ไขมาเหมือนเดิมต่อไปครับ จึงขออนุญาต ถามทางกรรมาธิการเผื่อจะได้ไม่ไปเสียเวลาต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายถวิล ไพรสมถ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมถ์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะประธานกรรมการ
ผมคิดว่าประเด็นที่ท่าน ส.ส. อติสร พุดมากี้เป็นประเด็นที่อยากจะให้สภาแห่งนี้
เป็นผู้พิจารณาก็แล้วกันว่า เราจะทำเหมือนอย่างที่ท่านอติสร เสนอหรือไม่
เพื่อไม่ต้องไปแก้ในตอนที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของสภา ก็แล้วกัน กรรมการ
ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอประทานโทษครับ ผมอยากจะเรียน ถ้าไม่เห็นด้วยจะแก้ไข
อย่างไร ท่านอติสรว่านี่ให้บอกให้ชัดเจนเพื่อกรรมการเห็นด้วยก็จะได้ตกลง
ตามที่ท่านเสนอ เชิญท่านไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ นครพนม ผมมีความเห็น
ในการพิจารณาของสภาเราควรที่จะปรับให้ถูกต้อง ให้เป็นไปตามที่ท่านอติสร เสนอ
คือเอาไปไว้ท้าย ไม่ต้องมีปัญหาเวลาไปวุฒิสภา กฎหมายถ้ามีประเด็นเดียว
ก็ไม่ต้องกลับมาอีก ทำให้ถูกต้อง แล้วก็ไม่ได้เสียในหลักการ ซึ่งถ้าในรายละเอียด
ของกฎหมายยังไม่ได้ทำให้อะไรเปลี่ยนแปลงก็ควรที่จะอยู่ในกลุ่มที่จะให้สอดคล้อง
กับของวุฒิสภา ผมมองเห็นความประหัยในการที่จะส่งกลับไปกลับมาครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอติสรช่วยกรุณาชี้แจงให้ชัดเจนว่า ท่านจะลงระบอบอย่างไร
ถ้อยคำอย่างไร เชิญครับ

นายอติสร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม อติสร เพียงเกษ ผมเห็นร่าง พ.ร.บ. กักพืช เขาตัดอัตราค่าธรรมเนียม
ซึ่งอยู่ในเลขมาตราบอกว่าจะไปกำหนดท้ายพระราชบัญญัติ พอไปถึงวุฒิสภา
ตัดตรงนี้ออก เอาอัตราค่าธรรมเนียมไปบัญญัติไว้ในเลขมาตราเลย เพราะฉะนั้น
ในมาตรา ๗ ของร่าง พ.ร.บ. วิศวกรนี้ถ้าเห็นด้วยกับวุฒิสภาแก้ไขมา ซึ่งผ่าน
การพิจารณาของเราไปก็นำเอาอัตราค่าธรรมเนียมมาบัญญัติในมาตรา ๗ เลย
ส่วนจะบัญญัติอย่างไรไม่ทราบว่าทางกฤษฎีกามาหรือเปล่านะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลา
เพราะวุฒิสภา ท่านละเอียดอย่างนี้ จะได้ไม่เสียเวลาต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ พอคืออยากจะให้ท่านกรรมการวิลาศ จันทรพิทักษ์
ช่วยชี้แจงรายละเอียดคนนำไปเปรียบเทียบกับกฎหมายฉบับอื่นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิลาศครับ

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม วิลาศ จันทรพิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะกรรมการ
ท่านประธานครับ ที่กฎหมายสภาวิศวกรเราเขียนในลักษณะนี้ก็เพราะว่าเรามี
เหตุผลอยู่ ๒ ประการครับ ประการที่ ๑ คือร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพทุกฉบับ
นะครับ อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้เราจะเขียนในลักษณะนี้ ส่วนในกรณี
ที่ท่านกรรมการอดีตรได้กรณายกประเด็นขึ้นมา บังเอิญในมาตรา ๑๕ ของ
ร่างพระราชบัญญัติกักพืชนั้นเขาพูดถึงเรื่องอัตราค่าธรรมเนียม ให้ยกเลิกอัตรา
ค่าธรรมเนียมเก่า แล้วมาเปลี่ยนเป็นค่าธรรมเนียมใหม่ ก็ต้องบรรจุไว้ในลักษณะอย่างนี้
ผมเข้าใจว่าวุฒิสมาชิกทำถูกในกรณีนี้แล้ว แล้วก็ทางกรรมการก็ทำถูกในกรณี
สภาวิศวกร เพราะว่าจะล้อยกกฎหมายทุกฉบับของ พ.ร.บ. วิชาชีพ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดีตรครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผม อดีตร
เพียงเกษ โดยความเป็นจริงแล้วผมเห็นด้วยกับทางคณะกรรมการร่าง
มาอย่างนั้นนะครับ เมื่อเรากศึกษาช้า ๆ จากร่าง พ.ร.บ. กักพืช มาตรา ๑๕ เดิม
ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้
อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติแทน แล้วก็ไปบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายพระราชบัญญัติ พอไปถึงวุฒิสมาชิกเขาก็ครับ เมื่อที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไป
วุฒิสภาเขาก็เลยแก้เป็นว่า ให้ยกเลิกความในบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้าย
พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน นำอัตราค่าธรรมเนียมเดิม
มาต่อท้ายเป็นมาตรานี้เลย ผมกลัวว่าของวิศวกรนี้บัญญัติท้ายพระราชบัญญัติไป
วุฒิสภาเขาก็ตัดตรงนั้น คุณไม่ต้องไปอยู่ต่อท้าย พ.ร.บ. เมื่ออ่านมาตรา ๗
คุณจะได้รู้ได้เลยว่า อัตราค่าธรรมเนียมเป็นอย่างไรในมาตรา ๗ เลย ผมหมายถึง

อย่างนั้น ผมอาจจะอธิบายความไม่ละเอียด ซึ่งผมคิดว่าลักษณะที่วุฒิสมาชิก
ท่านทำมาอย่างนี้ค่อนข้างจะทำเป็นสิ่งใหม่ขึ้นมา ผมก็อ่านกฎหมายมาหลายฉบับ
ก็เห็นตรงกับท่านครับ กลัวว่าวุฒิสมาชิกท่านจะกลับมาแล้วเสียเวลา หากไม่มีการแก้ไข
จะได้อนุมัติเป็นกฎหมายเร็วที่สุด เพราะว่าวิศวกรท่านก็รอกฎหมายฉบับนี้อยู่มากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิลาศครับ

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ผม วิลาศ จันทรพิทักษ์ ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กรรมาธิการ
ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่ากรณีมาตรา ๑๕ เขาไปยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียม
ของร่างฯ เดิม เพราะฉะนั้นพอยกเลิกแล้วก็ต้องมาใส่ตรงนี้เพื่ออธิบายความว่า
ที่ยกเลิกแล้วไปเป็นอย่างไร ผมว่าอันนี้ถูกนะครับ แล้วสภาวิศวกรก็ถูก แล้วผมว่า
คนละแบบกันนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านอดีตรัฐมนตรีไม่ติดใจนะครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ คณะกรรมาธิการ
ตัดออก หมวด ๑ สภาวิศวกร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
กรรมาธิการขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ สมาชิก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐ ทวิ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข
หมวด ๓ คณะกรรมการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข กรรมการ
ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายบุญมาก คิริเนากุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม บุญมาก คิริเนากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี
ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ซึ่งผมได้ขอสงวนความเห็นในมาตรา ๒๖
ในมาตรา ๒๖ นั้นโดยเนื้อหาแล้วการเลือกคณะกรรมการสภาวิศวกรนั้น
ตามหลัก ๓ ข้อซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๒๖ นั้น โดยหลักการแล้วเห็นด้วย
แต่ว่าสิ่งที่กระผมได้สงวนความเห็นไว้นั้นต้องการที่จะให้สมาชิกซึ่งเลือกตั้งขึ้นมา
กรรมการซึ่งได้รับการเลือกตั้งขึ้นมา ควรจะต้องกระจายตามสาขาต่าง ๆ
ในข้อบังคับของสภาวิศวกร ถ้าหากว่าดูในช่วงแรกนะครับ ขออธิบายย้อนนิดหนึ่ง
แม้ว่าตรงนั้นเสียงข้างมากจะได้ผ่านความเห็นไปเรียบร้อยแล้ว เรื่องกรณี
ของสาขาวิศวกรรมต่าง ๆ ได้กำหนดให้ขึ้นเป็น ๕ สาขาตามนั้น ผมเองก็
อยากจะมีความเห็นว่ายากจะให้การกระจายของกรรมการซึ่งได้รับเลือก
ตามมาตรา ๒๖ นั้น ได้มีการกระจายตามสาขาด้วยความเหมาะสม ทั้งนี้
เพราะว่าป้องกันผู้ที่มีความรู้ทางด้านวิศวกรรมสาขาใด มักจะมีความ
โน้มเอียงที่จะมีความคิดเห็นเอียงไปทางวิศวกรรมสาขานั้น ๆ อย่างเช่น
วิศวกรรมทางด้านโยธาจะมีความรู้ทางด้านวิศวกรรมโยธาค่อนข้างมาก
แต่เมื่อเจอปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ หรือเมื่อเจอปัญหาทางด้านวิศวกรรม
อื่น ๆ เช่น วิศวกรรมทางด้านชลประทาน วิศวกรรมทางด้านไฟฟ้านั้น ความรู้
ของคณะกรรมการในการตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ จะมีความเบี่ยงเบนค่อนข้างมาก
เพราะฉะนั้นผมจึงได้สงวนความเห็นไว้ว่า ในส่วนนี้คณะกรรมการนั้นจะต้องมี

การกระจายตามสาขาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพราะปัญหาของสาขานั้น ๆ จะมีขึ้นตามประเภทของสาขาวิศวกรรมนั้น ๆ อย่างกรณีที่ผมยกตัวอย่างไปแล้ว เป็นเรื่องของโยธาเสียส่วนใหญ่ แต่ว่าอย่างเช่นกรณีของคอมพิวเตอร์เรื่อง วายทูเค (Y2K) รับรองว่าวิศวกรรมโยธาไม่รู้เรื่องแน่นอน หรือว่า วิศวกรรมสาขาอื่น ๆ ไม่รู้เรื่องแน่ ต้องวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ อันนี้ก็เลย กราบเรียนให้ฟัง อย่างเช่นกรณีนี้เลยทำให้เห็นว่า ในมาตรา ๒๖ ควรที่จะ มีการกระจายตามสาขาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมนะครับ กราบเรียนท่านประธาน ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจง

รองศาสตราจารย์สุชุม สุขพันธ์โพธาราม (กรรมการ) :
กระผม นายสุชุม สุขพันธ์โพธาราม กรรมการ ขอเรียนชี้แจงว่าความหลากหลาย
ของสาขาวิชาชีพวิศวกรรมนั้นมีมากและก็โดยปกติแล้วกรรมการซึ่งจะมาเป็น
กรรมการของสภาวิศวกรนั้นก็กระจายออกไปอยู่แล้ว สำหรับที่กรรมการ
ได้สรุป สำหรับสถาบันการศึกษานั้นเราไม่จำกัดเฉพาะของรัฐบาลเปิดโอกาส
ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดสอนวิศวกรรมศาสตร์นั้นได้ เข้ามามีส่วนร่วม
อย่างเต็มที่ สำหรับประเด็นการกระจายของสาขาวิชาในคณะกรรมการสภาวิศวกรนั้น
กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนไว้ ซึ่งเป็นหน้าที่
และก็อยู่ในข้อบังคับซึ่งจะต้องไปออกภายหลังต่อไป ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้าท่านดอกเตอร์บุญมาก ยังติดใจผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ เชิญครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะเสียงข้างน้อยนะครับ อยากจะอธิบายเหตุผลเพิ่มเติม
นิดหนึ่งครับ คือในที่นี่ได้ตัด ทั้งนี้ โดยกระจายตามสาขาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ใน
ข้อบังคับสภาวิศวกร ออกไป ที่จริงเดิมผมคิดว่าเป็นอยู่แล้ว ที่ว่าดีนั้นเพราะว่า
จำนวน ๑๐ คน ตามมาตรา ๒๖ (๑) การกระจายตามสาขาต่าง ๆ ผมว่า
ดีอยู่แล้ว เพราะส่วนใหญ่แล้วเชื่อหรือไม่ว่าวิศวกรโยธาธิการมีมานานแล้ว
ก็จบมา ส่วนใหญ่เพราะว่าวิศวกรโยธาธิการมีมาเกือบสัก ๑๐๐ ปีได้ แต่สาขาอื่น ๆ
อย่างเช่น คอมพิวเตอร์และก็โทรคมนาคมอื่น ๆ เพิ่งมีมาจริง ๆ อย่างเป็น
สาระนั้นก็ไม่เกิน ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นจะทำให้สัดส่วนการเลือกออกมาจะ
เน้นหนักไปทางสาขาที่ตัวเองต้องการนะครับ แล้วก็อย่างที่ว่าถ้าเกิดว่าน้ำหนัก
โดยธรรมเนียมปฏิบัติที่ท่านชี้แจง ผมไม่มั่นใจเพราะว่าคนที่เข้าไปเลือกตั้ง
จริง ๆ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มสาขาไหนก็จะเลือกในกลุ่มสาขานั้น แล้วก็ในเชิงปฏิบัติ
ผมไม่คิดว่าจะควบคุมได้ เพราะว่าลักษณะของปัญหาแตกต่างกัน ความเข้าใจ
ในวิชาชีพแตกต่างกัน ความเข้าใจในความรู้และประสบการณ์แตกต่างกัน
เพราะฉะนั้นผมอยากให้คงเดิมคือ ทั้งนี้ โดยกระจายตามสาขาต่าง ๆ ที่กำหนด
ในข้อบังคับสภาวิศวกรครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

กรรมการที่ติดออกคงจะไปร่างข้อบังคับอีกทีหนึ่งนะครับว่าจะให้มีการเลือกกันอย่างไร ในกรรมการนี้ถูกต้องใช้ไหมครับ แล้วร่างฯ ตรงนั้นมีอะไรเป็นหลักประกันต่อสภาที่ว่า จะมีการคงหลักการเรื่องการกระจายไว้ ผมไม่แน่ใจว่าแต่ละสาขาใครมากใครน้อย มีความสำคัญไม่ได้แตกต่างกันหรือครับในเรื่องของวิศวกรที่จะต้องทำหน้าที่ต่อบ้านเมือง เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ก็คือต้องการไม่ออกไปให้ความสำคัญต่อส่วนใดส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าได้เขียนไว้ในตรงนี้แล้วก็น่าจะเป็นแนวทางที่กฎกระทรวงจะไปออก โดยรักษาเจตนารมณ์ตรงนี้ไว้ ถ้าไม่เขียนไว้ไม่มีอะไรเป็นหลักประกันนะครับ หรือมีมาตราไหนที่เขียนว่าจะออกกฎกระทรวงเพื่อให้มีการกระจายของคณะกรรมการตามภาคสาขาต่าง ๆ ดังที่กรรมการบุญมากได้อธิบายไว้ ผมสงสัยเช่นเดียวกันไม่อย่างนั้นเวลาข้อบังคับออกมา ถ้าไม่ได้เขียนไว้ก็จะเปิดโอกาสให้คนเลือกกันไปเข้ามา แล้วไม่ได้สามารถที่จะทำหน้าที่เป็นสถาบันที่จะดูแลงานในเรื่องของ ^{วิศวกรรม} ~~สถาปัตย์~~ ได้ตั้งเจตนารมณ์ของสภานะครับ ท่านประธานครับ ผมจึงเห็นว่าน่าจะต้องมีคำชี้แจงที่ชัดเจนว่า กฎกระทรวงที่ออกจะต้องรักษาตรงนี้ไว้ให้ชัดเจนรักษาการกระจายตามสาขาวิชา นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายถวิล ไพรสมถ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมถ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ประเด็นที่เราเป็นห่วงมากที่สุดก็คือว่า สาขาวิศวกรที่จะให้มาเป็นกรรมการนั้น ถ้าหากว่าเราไปเขียนว่า ให้มีการกระจายอย่างชัดเจนแล้ว ถ้าสมมุติว่าสาขาวิศวกรมีเกินกว่า ๑๐ ละครับ ถ้าเขียนไว้แบบนี้เท่ากับเป็นการบังคับเลยว่าจะต้อง ๑๐ แล้วสาขาที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ก็ใส่ไม่ได้ ถ้าไปเขียนไว้อย่างนั้นแล้วเท่ากับว่าถ้าเราไม่เอาสาขาอื่นที่เกื้อหนุนใหม่มาใส่ไว้แล้วก็ผิดกฎหมายไปเลย แต่ถ้าหากว่ายึดหยุ่นเป็นให้ออกเป็นข้อบังคับสภาวิศวกรน่าจะสอดคล้องกับแนวความเป็นจริงในอนาคตมากกว่า เราเป็นห่วงว่าในอนาคตอาจจะมีเกิน ๑๐ สาขา ก็ได้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์บุญมากอีกครั้งหนึ่งครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี

พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องจากว่า
ในมาตราแรก ๆ ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับเรื่องวิชาชีพนะครับ ซึ่งในมาตรา ๕
การกระจายตามสาขาได้กำหนดไว้เรียบร้อยว่า ให้มีอยู่ใน ๕ สาขานั้น ซึ่งที่จริง
อันแรกผมเองก็ไม่ได้เห็นด้วย แต่เนื่องจากว่าตรงนี้กำหนดไว้ ๕ สาขาและ
สาขาอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง จึงทำให้ผมเห็นว่าจำนวน ๑๐ คนนี้
เรามีตอนแรกอยู่ ๕ สาขา ๑๐ ก็กระจายตามนั้นได้ แล้วให้คณะกรรมการตามนั้น
ได้พิจารณาในสาขาต่าง ๆ ตามความเห็นที่เหมาะสมได้ ขอให้เปิดย่อนดูสักนิดหนึ่ง
ว่าในช่วงแรกวิชาชีพควบคุมนะครับ เดิมที่กำหนดไว้มีเพียง ๕ สาขา มาตรา ๕
เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนเสนออย่างนี้ว่า อย่างไรก็ตามแล้วแต่ให้มีการกระจาย
ตามสาขาต่าง ๆ ที่เหมาะสม แล้วกว่าที่จะประกาศอยู่ในกฎกระทรวงนะครับ
ผมมั่นใจว่าอย่างไรก็ต้องมีการพิจารณาตามความเหมาะสมอยู่ดี เพราะว่า
สาขาวิศวกรรมจะเกิดขึ้นอุบัติขึ้นใหม่ ๆ ทุกปี อย่างเช่นใน ๒๐ - ๓๐ ปีข้างหน้า
ผมก็ยอมรับว่าอาจจะมี ๒๐ - ๓๐ สาขานะครับ แต่ว่าในสาขาหลัก ๆ นั้น
เราทำเป็นหมวดเป็นหมู่ลงไว้ได้ก็มี ๕ - ๖ สาขา ๗ สาขานี้ อาจจะเป็นไปได้
ในอนาคต จึงกราบเรียนท่านประธานในที่นี้ไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมการยังยืนยันนะครับ เมื่อต่างฝ่ายต่างยืนยันก็จะขอมติ
ที่ประชุมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมการเสียงข้างน้อย ท่านดอกเตอร์บุญมาก ศิริเนาวกุล
ได้สงวนความเห็นไว้มาตรา ๒๖ เฉพาะ (๑) เท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้น
มติจะเรียนถามที่ประชุมว่า จะเห็นชอบตามกรรมการเสียงข้างมากหรือ
เสียงข้างน้อย ถ้าเห็นชอบตามกรรมการเสียงข้างมากก็กดปุ่ม เห็นด้วย
ถ้าเห็นชอบตามกรรมการเสียงข้างน้อยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยคือตาม
เสียงข้างมากนะครับ ไม่เห็นด้วยคือเห็นตามเสียงข้างน้อยนะครับ ก็ขอเชิญ
สมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

๑๖๖
สผ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๑๕

สติมา ๓๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๑๖๐ ไม่เห็นด้วย ๗
ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก

- ๓๑/๑

เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม มาตรา ๒๘
วรรคสอง ที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้น ให้นายกสภา^{๑๑๑๑}สมาชิกสภา
เลขาธิการ เற்றுฎีก และตำแหน่งอื่นตามวรรคสองออกจากตำแหน่งได้
ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ถ้าเราได้ดูที่มาของเลขาธิการ
สภา^{๑๑๑๑} เற்றுฎีกของสภาสมาชิกมาจากการเลือกคัดสรรของท่านนายก
สภา^{๑๑๑๑} เสร็จแล้วก็ได้เขียนให้อำนาจว่า จะถอดถอนได้เช่นเดียวกัน
โดยความเห็นชอบของกรรมการสภา^{๑๑๑๑} ผมต้องการทราบเหตุผลว่า
ทำไมเมื่อตั้งกันแล้วต้องถอด แล้วการถอดจะต้องโดยความเห็นชอบของ
กรรมการเสียงเท่าไร การตั้งคนแล้วถอดกันออกนี่ถ้าจะต้องให้ความรอบคอบ
เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกัน เสียงควรจะมีมากกว่ากึ่งหนึ่งในระบอบประชาธิปไตย
แทนที่จะถูกใจ ไม่ถูกใจท่านนายกสภาฯ ขอเสียงเกินกว่าครึ่งแล้วก็ถอดเลยใช้ไหม
ไม่อย่างนั้นก็แปลว่าองค์กรนี้ตั้งเลขาธิการตั้งใครมาเพื่อที่จะรักษาอะไรให้กับ
ท่านนายกสภา^{๑๑๑๑} หรือเปล่า ผมว่าองค์กรทางกฎหมายน่าจะต้องเขียนเพื่อ
คุ้มครองให้เลขาธิการซึ่งไม่ใช่เลขานุการ เลขาธิการก็คงจะต้องมีความคิดที่
เป็นของตนเองในการบริหารงานขององค์กร ผมจึงเห็นว่าน่าจะต้องเขียนให้
คุ้มครองให้เขา ถ้าจะต้องออกโดยกรรมการจะต้องกำหนดเสียง ไม่ใช่เสียง
ครึ่งหนึ่งเหมือนหลักประชาธิปไตยทั่วไป น่าจะต้องเป็นเสียงเกินกว่าครึ่งหนึ่ง
๒ ใน ๓ ถึงจะเอาเขาออกได้ ไม่อย่างนั้นกรณีนี้จะเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์
มากมายนะครับท่านประธานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ เขาเรียกว่า อาชีพชั้นสูง
เรื่องจรรยาบรรณ เรื่องการให้ทุนให้โทษอะไรหลายอย่าง คณะกรรมการสภาฯ
จะต้องทำหน้าที่ตามศักยภาพในการคุ้มครองขององค์กร ไม่อย่างนั้นถ้าเรา
เขียนข้อด้อยในเรื่องของภาระที่เขาจะต้องถูกถอดออกโดยไม่ถูกใจท่านนายกฯ นี้
เสียงเกินกึ่งหนึ่งก็ล๊อบบี้ (Lobby) กันก็ออก ผมต้องการถามว่ามาตรการอย่างนี้

คณะกรรมการได้มีเหตุผลอย่างไร แล้วก็เขียนทางเข้าทางออกอย่างนี้ เป็นเรื่องที่เพิ่มเติมขึ้นครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการชี้แจงครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ในมาตรา ๒๘ เมื่อกี้ท่านไพจิตรกรุณาพูดไปถึงกฎหมายสถาปนิก สถาวิศวกร นะครับ มาตรา ๒๘ ได้เขียนไว้ว่า ให้นายกสภาวิศวกรเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ เหนรัญญิก และก็โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการทั้งหมด คือท่านนายกสภาฯ เป็นผู้เสนอชื่อ แต่ในขณะที่เกี่ยวกับการถอดถอนก็เช่นเดียวกัน ถ้านายกสภาฯ เห็นว่าสมควรถอดถอนเลขาธิการหรือเหนรัญญิกก็ให้เสนอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ คือที่มาที่ไปตรงกันครับ แต่ที่ท่านเสนอนั้นหมายถึงว่า การถอดถอนนั้นจะต้องใช้เสียง จำนวนหนึ่งใช่ไหมครับ คิดว่าในเมื่อการแต่งตั้งก็มาในลักษณะอย่างนี้ การถอดถอน ก็เป็นไปในลักษณะเดียวกันครับ กรรมการก็เห็นอย่างนั้นเมื่อตอนนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านไพจิตรไม่ติดใจ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์บุญมากครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ เกี่ยวกับในมาตรา ๒๕ นั้น จะเห็นในวงเล็บแรก ซึ่งเขียน
เอาไว้ ขออนุญาตอ่านนะครับ (๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมระดับสามัญวิศวกรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี หรือระดับวุฒิศวกร ผมเอง
ก็ไม่เข้าใจ เพราะว่าวุฒิศวกรนั้นเมื่อไปเปิดดูคำจำกัดความแล้วปรากฏว่าใน
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มี และเมื่อไปเปิดดูในมาตรา ๑๔ ใน (๑) สมาชิกสามัญ
ได้แก่ และก็มีระดับของสมาชิกสามัญออกมา ๓ ระดับ คือ (ก) (ข) (ค)
ซึ่งตรงนี้ถูกตัดออกแล้วครับ คือ (ก) ภาควิศวกร (ข) สามัญวิศวกร (ค)
วุฒิศวกร เพราะฉะนั้นในร่างพระราชบัญญัตินี้ อันนี้หมายความว่าวุฒิศวกรจริง ๆ
ไม่มีในร่างพระราชบัญญัตินี้เพราะถูกตัดออกแล้ว การที่มากำหนดในนี้อีกครั้งหนึ่ง
ในระดับวุฒิศวกร ผมว่าเป็นความสับสนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอาจจะเสนอ
ให้ตัดตรง หรือระดับวุฒิศวกร ออก หรือไม่ก็ในมาตรา ๑๔ ผมเข้าใจว่าผ่านแล้ว
ก็คงจะเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นอยากจะให้คณะกรรมการพิจารณา
รอบคอบสักนิดหนึ่ง กระผมในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยขอเสนอตั้งข้อสังเกต
เอาไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มาตรานี้ไม่มีท่านผู้ใดสงวนนะครับ เป็นแต่เพียงกรรมาธิการ
แก้ไข เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

รองศาสตราจารย์สุขุม สุขพันธ์ไพฑาราม (กรรมาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธาน กระผม นายสุขุม สุขพันธ์ไพฑาราม ขอเรียนชี้แจงว่า
ในมาตรา ๔๖ เราได้กำหนดไว้เพิ่มเติม มาตรา ๔๖ ทวิ จะมีวุฒิศวกร
อยู่ในนั้นด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ติดใจนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข
กรรมาธิการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์บุญมากครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๓๐ นั้น กระผมมีความเห็นอย่างนี้ครับว่า สำหรับ
คณะกรรมการที่ได้เลือกตั้งไปอยู่ในวาระคราวละ ๓ ปีนั้น จะมีเวลาค่อนข้าง
ยาวนานไปนิดหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เสียเวลาในการศึกษางาน เสียเวลาในการที่
จะต้องเตรียมงาน กระผมเองซึ่งเคยเป็นประธานของชมรมวิศวกรในประเทศ
สหรัฐอเมริกามาก่อนนะครับ ในระดับมหาวิทยาลัย สมัยที่เรียนปริญญาเอกอยู่
ซึ่งตอนนั้นก็เป็นเพรสซิเดนท์ (President) ของ อินสติติวท์ ออฟ อินดัสเตรียล
เอนจิเนียร์ (Institute of industrial engineer) ของภัยที่ใช้
ภาษาอังกฤษ คือเป็นประธานของสถาบันวิศวกรอุตสาหกรรม ซึ่งเมื่อตรวจสอบดูแล้ว
ที่อื่น ๆ อีกหลาย ๆ สถาบันส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาเพียง ๒ ปีเท่านั้นเพื่อจะทำงาน
ทั้งนี้เพราะว่าเวลาเข้ามาทำงานแล้วจะเห็นได้ว่าคณะกรรมการชุดต่าง ๆ
ในสาขานั้น ๆ มีความตั้งใจทำงานตั้งแต่วันเริ่มแรกที่ได้รับการแต่งตั้งเสร็จแล้ว
ทำให้ผลงานออกมาในระยะเวลา ๒ ปี แน่นหนาพอสมควร เพราะฉะนั้นการที่ยืดออกไป
๓ ปี จะทำให้เสียเวลาในด้านการศึกษางาน แล้วก็ทำให้ประสิทธิภาพของ
คณะกรรมการในการทำงานต่ำกว่า เพราะฉะนั้นเลยอยากจะเสนอ อย่างน้อยที่สุด
ให้เป็นมาตรฐานสากลสักนิดหนึ่งว่า ระดับ ๒ ปี คิดว่าเหมาะสม จึงขอสงวน
คำแปรญัตติในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงด้วยครับ จะแก้ไขตามผู้สงวน หรือจะยืนยัน
ตามร่างฯ เดิม เชิญครับ

นายมติ ตั้งพานิช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายมติ ตั้งพานิช ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงว่า

ความจริงความเห็นของท่านดอกเตอร์บุญมากนั้นก็เป็นสิ่งที่มีเหตุผล แต่คณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ได้เห็นว่าการระบบวิธีการทำงาน และประสิทธิภาพของคณะกรรมการในสำนักงานของเรานั้น ที่เมื่อเทียบกับต่างประเทศแล้วก็คงจะกราบเรียนว่า เราอาจจะไม่มีประสิทธิภาพเท่าเทียมกัน

ประการที่ ๒ ผมขอกราบเรียนว่า ในระบบที่ท่านกรรมการดอกเตอร์บุญมากได้กรุณาชี้แจงนั้น ในต่างประเทศนั้นเหตุผลที่ใช้เวลาเพียง ๒ ปีได้ เนื่องจากระบบในต่างประเทศนั้นจะมีระบบของอดีตนายกสภานายกปัจจุบัน แล้วก็นายกกรับเลือก ถ้าขออนุญาตกล่าวเป็นภาษาอังกฤษก็คงจะเป็น พาสท์ เพรสซิเดนท์ (Past president) แล้วก็ เพรสเซนท์ เพรสซิเดนท์ (Present president) แล้วก็ เพรสซิเดนท์ อีเลคเต็ด (President elected) นะครับ -----

ซึ่งตรงนี้หมายความว่า จะมีการทำงานต่อเนื่องของนายกสภาต่อเนื่องกัน ตั้งแต่อดีตนายกฯ นโยบายต่าง ๆ นั้นก็สามารถที่จะดำเนินการต่อเนื่อง จากอดีตไปถึงอนาคตได้ ในประเด็นตรงนี้เนื่องจากของเรานั้นไม่มีระบบ ในสถาบันต่าง ๆ ในลักษณะอย่างเดียวกันก็เห็นว่า ถ้าหากว่าเราให้เวลา เพียง ๒ ปี ซึ่งในทางปฏิบัติในขณะที่สมาคมวิชาชีพหลักทางวิศวกรรม ซึ่งได้แก่สมาคมวิศวกรรมสถานในพระบรมราชูปถัมภ์ และสมาคมสถาปนิก ในพระบรมราชูปถัมภ์นั้น ช่วงเวลาของนายกฯ ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนี้ มีวาระอยู่ ๒ ปี แล้วก็มีความปัญหาในทางปฏิบัติมาก ว่าไม่สามารถที่จะ ดำเนินนโยบายต่อ หรือว่างานต่าง ๆ ที่ดำเนินขึ้นมาไม่สามารถเสร็จสิ้น ภายใต้งานกำหนด จึงมีความเห็นว่าการกำหนดไว้คราวละ ๓ ปีนั้น น่าจะ เหมาะสมแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์บุญมากไม่ติดใจนะครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อ นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘
มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐
มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕
ข้อบังคับสภาวิศวกร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญออกเตอร์บุญมากครับ

นายบุญมาก คิริเนากุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม บุญมาก คิริเนากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ สำหรับในมาตรา ๔๔ นั้น ในส่วนที่มีการแก้ไข คือ สมาชิกสามัญ
จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนรับรอง โดยปกติแล้วโอกาสที่ผมได้ไปประชุม
ในเรื่องเกี่ยวกับสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ เห็นว่าจำนวน ๑๐๐ คน ค่อนข้างมาก
คือไม่น้อยเลยทีเดียว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเสนอจำนวน ๑๐๐ คนผมเอง
ก็ยังไม่มีความมั่นใจเท่าไรนักว่าการเสนอร่างข้อบังคับสภาวิศวกรในระดับ
การประชุมจะทำได้ค่อนข้างยากลำบากมากขึ้น เพราะฉะนั้นอยากจะขอทราบ
เหตุผลของคณะกรรมการเสียงข้างมากกว่า เพราะเหตุใดจึงยกจำนวนจาก
๒๐ คน เป็น ๑๐๐ คน ในความเห็นของผมในส่วนตัวสักประมาณ ๕๐ ถึง ๗๐ คน
ก็อยู่ในเกณฑ์ที่พอรับได้ แต่จำนวน ๑๐๐ คนนั้นกระผมเห็นว่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายนัก
ขอกราบเรียนท่านประธานด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มาตรการนี้ไม่มีท่านผู้ใดสงวนนะครับ เป็นแต่เพียงกรรมาธิการ
แก้ไขจาก ๒๐ คน เป็น ๑๐๐ คน เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ ประธานกรรมาธิการ ที่จริงแล้วสมาชิก
สภาวิศวกรเท่าที่ผมทราบรายละเอียดจากอาจารย์สุขุมนั้น มีสมาชิกเกือบแสนคน
ผมว่าแค่รับรองเพียง ๑๐๐ คน คงไม่มากเท่าไร ถ้าเปรียบเทียบกับจำนวน
สมาชิกแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญมากไม่ติดใจครับ เชิญต่อครับท่านเลขาธิการฯ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการ
ขอสงวนความเห็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิลาศครับ

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม วิลาศ จันทรพิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ผมต้องกราบเรียน
ท่านประธานว่าเหตุที่ผมต้องสงวนความเห็น เพราะว่าในชั้นพิจารณาเรียงมาตรา
ที่อ่านทีละมาตรา ผมเรียงตรง ๆ ครับว่าไม่ได้นึกคิดว่าอันนี้อาจจะมีปัญหา

ในประการที่ ๒ คือว่าหลังจากที่ผมเสนอแนวคิดตอนพิจารณาสรุป
ก็มีกรรมการหลายท่านค่อนข้างจะเห็นด้วยกับผม ผมเลยสงวนความเห็น
ท่านประธานครับ ผมขอเรียนว่าในร่างฯ เดิมของกรรมการเสียงข้างมาก
มาตรา ๕๕ เมื่อสภาวิศวกรออกข้อบังคับแล้ว ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ต้องให้
สภานายกพิเศษ คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้คำรับรอง ลงนามรับรอง
อีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ในร่างฯ ของกรรมการเสียงข้างมากบอกว่า ถ้าสภานายกพิเศษ
คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่ลงนามรับรองคือยับยั้ง หรือว่าไม่ส่งร่างฯ
กลับมาให้สภาวิศวกรภายในสามสิบวันก็ถือว่าเป็นการยับยั้ง ก็ให้นายกสภาวิศวกรสามารถ
มีสิทธิที่จะยื่นเรื่องเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผมคิดว่าในประเด็น
ถ้าเขียนกฎหมายอย่างนี้ว่า รัฐมนตรีในฐานะสภานายกพิเศษยับยั้งแล้ว ให้ ครม.
ยับยั้งอีกครั้งหนึ่ง ผมเชื่อว่าเรื่องเล็ก ๆ อย่างนี้ คณะรัฐมนตรีเขาไม่มีเวลามาศึกษา
เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐมนตรีจะเอาเข้าไปอธิบายใน ครม. อีกครั้งหนึ่งก็คงจะมีผล
ออกมาเหมือนเดิม การที่จะเขียนว่าให้นายกสภาวิศวกรเอาเรื่องเสนอ ครม.
อีกครั้งหนึ่ง ผมว่าไม่มีผลในทางปฏิบัติ ถ้านายกสภาพิเศษยับยั้งแล้วคงจะ
ยับยั้งแน่นอน

ในประการที่ ๒ ท่านประธานครับ มีกฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพ
ในประเทศไทยขณะนี้ทั้งหมด ๕ ฉบับ ฉบับที่ ๑ ที่เป็นตัวบุกเบิกคือพระราชบัญญัติ
วิชาชีพทนายความ ท่านประธาน พ.ร.บ. ทนายความ ฉบับล่าสุดคือฉบับปี พ.ศ. ๒๕๒๘
แก้ไขฉบับเดิม คือปี ๒๕๐๘ มาตรา ๕๖ จะให้ข้อความแบบของผม คือแบบของผม
ท่านประธาน ถ้ากรณีสภานายกพิเศษยับยั้งแล้วก็ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร
สามารถเรียกประชุมอีกครั้งหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสภาวิศวกรยืนยันด้วยเสียง
สองในสาม ก็ให้ถือว่ามตินั้นใช้บังคับได้เลย ไม่ต้องไปให้ ครม. หรือไม่ต้องให้
นายกสภาพิเศษอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เป็นองค์กฤษฎีที่แท้จริง เพราะฉะนั้น
กรณี พ.ร.บ. ทนายความ ที่ผมนำเรียนท่านประธาน มาตรา ๕๖ ก็จะใช้
ข้อความแบบของผม มาฉบับที่ ๒ พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม คือ
พระราชบัญญัติก่อกำเนิดแพทยสภา มี พ.ร.บ. ฉบับ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่ง

ยกเลิก พ.ศ. ๒๕๑๑ นะครับ ในมาตรา ๒๕ ทั้งร่างฯ เดิม ร่างฯ ใหม่ก็จะใช้ข้อความของผมเหมือนกัน มาฉบับที่ ๓ ซึ่งเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. วิชาชีพ คือพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๒๖ ก็ใช้ข้อความที่ผมแปรญัติ มาฉบับที่ ๔ พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๒๗ ก็ใช้ข้อความของผมอีก มาฉบับสุดท้ายนี้เองใหม่ล่าสุดของพระราชบัญญัติวิชาชีพ คือพระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๒๗ ก็ใช้ข้อความที่ผมแปรญัติ คือให้สภามีสิทธิยื่นข้มติอีกครั้งด้วยเสียงสองในสาม กรณีสภานายกพิเศษ ยับยั้ง ผมถามว่ากฎหมายที่ใช้กันมา อย่างน้อย ๆ พ.ร.บ. ทนายความ ๒๐ กว่าปี ๓๕ ปีแล้วก็ไม่เคยมีปัญหาเลย แล้วไม่เคยมี พ.ร.บ. ฉบับไหนมีปัญหา ถามว่ากฎหมายฉบับนี้ที่ร่างแบบนี้ครับ มีเหตุผลพอเพียงไหมครับว่าที่จะต้องทำแบบนี้ มีกฎหมายฉบับไหนในประเทศไทยไหมครับ ว่าให้องค์กรที่ตัดสินแล้ว เป็นองค์กรรับร้องทุกข์อย่างเดิม ก็ในเมื่อรัฐมนตรีเป็นคนตัดสินแล้วบอกไม่รับ ไม่รับเสร็จก็ให้เข้า ครม. ซึ่งรัฐมนตรีก็จะเป็นคนไปชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง ก็ไม่ยับยั้งแน่ ๆ ผมคิดว่าน่าจะแก้ไขสิ่งที่เข้ามาแล้วไม่มีปัญหาควรจะใช้แบบนี้ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ ประธานกรรมาธิการ กรรมาธิการได้ประชุม
ปรึกษาหารือกันแล้ว ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการแก้ไขตามที่ท่านวิลาศเสนอ นะครับ ก็ถือว่าเป็นไปตามที่
ท่านวิลาศเสนอ กรุณาอ่านอีกครั้งหนึ่งครับ เพื่อทบทวนถ้อยคำให้ชัดเจนครับ

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสงวนไว้วรรคสองหรือครับ

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรรมาธิการ) : ผม วิลาศ จันทรพิทักษ์
พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านเฉพาะมาตรา ๔๕ วรรคสอง ผมให้ใช้ข้อความ
ดังต่อไปนี้ มาตรา ๔๕ วรรคสอง ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งร่างข้อบังคับใด
ให้คณะกรรมการประชุมอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง
ในการประชุมครั้งหลังนี้ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน
กรรมการทั้งคณะ ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษแล้ว
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อกรรมาธิการแก้ไขตามนี้ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ก็ถือว่าเป็นไปตามที่ท่านวิลาศได้สงวนคำแปรญัตติไว้
เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๖ การควบคุมการประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุธีครับ

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสุธี กรกมลพฤกษ์ กรรมาธิการวิสามัญ เหตุผลที่กระผม

ขอสงวนความเห็นในมาตรานี้ เนื่องจากเดิมในการประชุมกรรมาธิการไม่มี
มาตรา ๔๖ ทวิ อยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากว่าในการพิจารณา
รอบแรกไปเห็นว่าในพระราชบัญญัติวิชาชีพอื่น ๆ ไม่ว่าจะ เป็นพระราชบัญญัติ
วิชาชีพเวชกรรม คือทางด้านแพทย์ วิชาชีพเภสัชกรรม ทนายความ การพยาบาล
จะไม่มี การแบ่งชั้นของผู้ประกอบวิชาชีพให้เป็นภาคีสมาชิก สามัญสมาชิก แล้วก็
วุฒิสมาชิก การที่คณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ได้เพิ่มมาตรา ๔๖ ทวิ นี้ขึ้นมา
เนื่องจากว่าตามพระราชบัญญัติเดิมคือพระราชบัญญัติประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งใช้มาประมาณ ๓๐ ปีเศษนี้ได้ร่างเอาไว้ มีการแบ่งชั้นของ
ผู้ประกอบวิชาชีพเป็นภาคีสมาชิก สามัญสมาชิกและวุฒิสมาชิก เมื่อมีโอกาส
ในการปรับปรุงกฎหมายใหม่การที่ไปกำหนดขั้นตอนของการแบ่งชั้นสมาชิกนี้ทำให้
มีการแบ่งเกรด (Grade) ของวิศวกรไป ทั้งที่การศึกษาต่าง ๆ ประสบการณ์ต่าง ๆ
เมื่อจบการศึกษาจากหลักสูตรของรัฐบาลแล้ว เขาก็ถือว่ามีความรู้เท่ากัน
แต่การที่เมื่อมีโอกาสปรับปรุงกฎหมายใหม่แล้วมากำหนดชั้นอย่างนี้ไม่ถือว่า
เป็นการปรับปรุงกฎหมาย เพราะว่าเอาเรื่องแบ่งชั้นของวิชาชีพเข้ามาอีก
ถ้าเพื่อท่านประธานจะไปดูในพระราชบัญญัติวิชาชีพอื่น ๆ ไม่มี การแบ่งชั้นพวกนี้
กราบขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายมติ ตั้งพานิช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายมติ ตั้งพานิช กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ ความคิดเห็นของท่านกรรมาธิการ
สุธีนั้นที่บอกว่า ไม่มีความจำเป็นต้องแบ่งระดับชั้นของวิศวกรนั้น โดยข้อเท็จจริง
กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าวิชาชีพวิศวกรหรือสถาปนิกนั้นเป็นวิชาชีพซึ่งจะต้อง
มีการศึกษาต่อเนื่อง การศึกษาในสถาบันการศึกษานั้นให้การศึกษาในระดับพื้นฐาน
ว่าสามารถออกมาประกอบวิชาชีพได้ ส่วนในการประกอบวิชาชีพต่อ ๆ ไปนั้น
จำเป็นที่จะต้องอาศัยวิชาการและวิชาชีพหรืออย่างทีกล่าวกันว่าชั่วโมงบิน
หรือประสบการณ์ในการทำงานแต่ละประเภทแต่ละระดับ ซึ่งตรงนี้ในกฎหมายเดิมนั้น
ได้กำหนดไว้ชัดเจนและเป็นประโยชน์ดีมากอยู่แล้ว เนื่องจากในการที่วิศวกร
หรือสถาปนิกนั้นเมื่อจบจากสถาบันการศึกษานั้นจะเข้ามาได้รับใบอนุญาตประกอบ
วิชาชีพในระดับหนึ่ง แต่เมื่อได้ดำเนินการประกอบวิชาชีพต่อไปแล้ว มีประสบการณ์สูง

สพ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๘๘

เขาวเรศ ๓๕/๓

ได้มีโอกาสได้ทำงานหรือโครงการที่มีขนาดใหญ่และมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น
จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบหรือกลั่นกรองเพื่อเลื่อนวุฒิ ซึ่งตรงนี้ปรากฏผล
เป็นที่ชัดเจน -----

- ๓๖/๑

ถ้าหากว่าไม่มีการกำหนดระดับหรือวุฒิของวิศวกรในแต่ละสาขา ซึ่งตรงนี้มีได้เป็นการแบ่งแยกหรือเป็นการกีดกัน แต่เป็นการตรวจสอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการประกอบวิชาชีพของวิศวกรนั้น ถ้าหากว่ามีประสบการณ์แล้วมีโอกาสที่จะเลื่อนขึ้น แต่ผู้ที่ไม่สนใจในการหาความรู้ การศึกษาในด้านวิชาการหรือวิชาชีพหรือไม่ตั้งใจในการประกอบวิชาชีพก็จะทำให้ผู้นั้นไม่มีความเจริญก้าวหน้าในวิชาการ เมื่อไปดำเนินการออกแบบในโครงการที่มีความสลับซับซ้อนหรือขนาดใหญ่ย่อมมีปัญหาซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในเรื่องของความปลอดภัยหรือความมั่นคงแข็งแรงของอาคารได้ กฎหมายเดิมนั้นได้มีการกำหนดให้มีการตรวจสอบ ให้มีการกลั่นกรองและมีการเลื่อนวุฒิ ซึ่งในทางปฏิบัตินั้นได้มีการใช้กฎหมายนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมานั้นไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติคือผมอยากจะกราบเรียนว่า ในเชิงปฏิบัติถ้าหากว่ามีการแบ่งระดับวุฒิของวิศวกรไว้ชัดเจนแล้วย่อมทำให้วิศวกรมีคุณภาพและมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพดีขึ้น ในอนาคตนั้นจะมีวิศวกรและสถาปนิกซึ่งจะต้องผ่านการกลั่นกรอง ถ้าหากว่าไม่ได้กำหนดค่านั้นไว้ เราก็จะได้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องค้นคว้าหรือหาประสบการณ์ในการดำเนินงาน คณะกรรมการเสี่ยงส่วนใหญ่จึงเห็นว่าการเพิ่มเติมระดับวิศวกรหรือผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขามี ๔ ระดับนั้นมีความเหมาะสมแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุธีครับ

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ พูดถึงระดับชั้นวิศวกรที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้ก็คือการไปลอกเลียนพระราชบัญญัติเก่าเข้ามา ซึ่งในปัจจุบันนี้ในระดับสากลไม่ว่าจะเป็นประเทศในสหรัฐอเมริกา ประเทศยุโรปหรือแม้แต่อังกฤษซึ่งเป็นต้นตำรับในการแบ่งชั้นวิศวกรนี้เองนะครับ รวมทั้งประเทศที่พัฒนาทั้งหลายจะไม่มี การแบ่งชั้นอย่างนี้นะครับ เขาจะใช้คำว่า วิศวกรวิชาชีพ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเป็นภาษาอังกฤษชนิดหนึ่งเรียกว่า โปรเฟสชันแนล เอ็นจิเนียร์ (Professional engineer) หรือตัวย่อว่า พี.อี. (PE) ซึ่งเขาจะมีกระบวนการว่า การที่จะขึ้นเป็นวิศวกรวิชาชีพนี้เมื่อจบจากมหาวิทยาลัยแล้วจะต้องมีการทดสอบอย่างไรบ้าง เช่น ต้องปฏิบัติงานอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๓ ปี กับวิศวกรที่ปฏิบัติงานจริง ๆ คล้าย ๆ กับจบกฎหมายมา

จะต้องไปทำงานอยู่สำนักงานทนายความก่อน ๑ ปี หรือ ๒ ปี จึงจะมาสอบ
รับใบอนุญาตประกอบอาชีพทนายความได้ คือกระบวนการที่จะให้วิศวกรได้มี
การศึกษาหาความรู้ตลอดนี้ ไม่จำเป็นจะต้องมีการแบ่งชั้นอยู่อย่างนี้ ถ้าเพื่อ
ท่านประชาชนจะมองให้ไกลออกไป กระผมคิดว่าคงจะมีร่างพระราชบัญญัติ
วิชาชีพวิศวกรฉบับนี้ฉบับเดียวที่มีการแบ่งชั้นเป็นภาคีวิศวกร สามัญวิศวกร
และวุฒิวิศวกร ที่อื่นเขาเลิกกันหมดแล้วครับ และความจริงของเราก็จะเลิกอยู่แล้ว
แต่เนื่องจากว่าทางกรมการโยธาธิการบางท่านที่มาจาก ว.ส.ท. เป็นห่วงว่าถ้าเพื่อ
เลิกอันนี้ไปในะครับ ต่อไปอาจจะมีความลำบากในการที่จะปรับพวกที่ ได้รับ
ใบอนุญาตทางคณะกรรมการควบคุมวิชาชีพของกระทรวงมหาดไทยไปแล้วนี้
จะมีปัญหาในอันนั้น ซึ่งกระผมคิดว่าอันนั้นเป็นรายละเอียดที่เราสามารถแก้ไขได้
แต่การที่มารับบัญญัติลงในตัวร่างพระราชบัญญัติอย่างนี้จะให้ความยืดหยุ่นในการ
ประกอบวิชาชีพของวิศวกรต่าง ๆ ลำบากขึ้น เช่น ในการที่จะเลื่อนเป็น
สามัญวิศวกรก็ดี วุฒิวิศวกรก็ดี จะมีความยากลำบากในการประกอบวิชาชีพ
และจะมีการเลือกปฏิบัติได้ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม วีระกร คำประกอบ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดนครสวรรค์ กราบเรียนว่า
ความจริงไม่เห็นด้วยกับกรมการโยธาธิการเสียข้างน้อย เพราะว่าสิ่งที่กรมการ
โยธาธิการเสียส่วนใหญ่เห็นชอบในเรื่องของการแบ่งชั้นวิศวกรเป็น ๓ ชั้นนั้นไม่ใช่เป็น
เรื่องของการแบ่งชั้นวรรณะหรือว่าเป็นเรื่องของการแบ่งเกรดของวิศวกร
แต่ประการใด แต่นั่นผมคิดว่าเป็นเรื่องของการที่จะสร้างให้เห็นว่าถ้ามี
ประสบการณ์สูงขึ้นก็มีภาระหน้าที่ที่ทำได้มากขึ้นซึ่งก็เป็นสิ่งที่จำเป็น -----

และที่สำคัญที่สุดก็คือ การที่วิศวกรจำเป็นต้องมีความรู้ใหม่ ๆ หาความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้ดีขึ้น มันจะต้องมีสิ่งล่อใจอยู่บ้าง ที่เรียกว่า โหมดเวชั่น (Motivation) มันต้องมีกันบ้าง ถ้าไม่มี โหมดเวชั่น ก็เป็นกันอยู่อย่างนั้นนะครับ จบมาอย่างไรความรู้ก็คืนอาจารย์ไปบ้าง อะไรไปบ้าง แล้วก็ยังมีอยู่แค่นั้น แทนที่จะไปแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ไม่มี โหมดเวชั่น ให้เกิดขึ้นว่าวันนี้เราเป็นภาคีวิศวกรเราต้องก้าวไปเป็นสามัญวิศวกร, จากสามัญวิศวกร เราต้องก้าวเข้าไปเป็นวุฒิวิศวกร เห็นด้วยกับท่านสุธีที่ว่ามันจะต้องสอบขึ้น ต้องมีระยะเวลา การที่จะจากภาคีวิศวกรเป็นสามัญวิศวกรก็ต้องมีระยะเวลาเช่นเดียวกัน ต้องมีประสบการณ์เช่นเดียวกัน ต้องมีการกำหนดไว้ แล้วผมเชื่อว่าทางสภา เขาก็จะต้องกำหนดให้รัดกุมยิ่งขึ้น ที่ผ่านมากกระทรวงมหาดไทยในการที่จะก้าวขึ้นไปแต่ละขั้นนั้นอาจจะใช้เป็น การทดสอบปากเปล่าหรือว่าการสัมภาษณ์เท่านั้น แต่ผมเชื่อว่าในอนาคตว่าหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะต้องก้าวขึ้นไปจากภาคีวิศวกรเป็นสามัญวิศวกรสามัญวิศวกรไปเป็นวุฒิวิศวกร เขาคงจะมีระยะเวลาที่มีขั้นตอน มีประสบการณ์และก็มี การสอบที่ค่อนข้างที่จะเข้มขึ้นขึ้น ผมยังคงเห็นด้วยกับการที่จะต้องแบ่งขั้นเพื่อเป็นการกระตุ้นให้วิศวกรแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่หนึ่ง) : ท่านสุธีไม่ติดใจนะครับ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่

แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข หมวด ๗ การกำกับดูแล ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๔ มีการแก้ไข มาตรา ๗๕ มีการแก้ไข

มาตรา ๗๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘ ไม่มีการแก้ไข

อัตราค่าธรรมเนียม คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เป็นการจบพิจารณาเรียงลำดับมาตราในวาระที่ ๒

ขอเรียนถามท่านสมาชิกว่าท่านใดจะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะ
เรียนถามมติที่ประชุมในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นกับร่างพระราชบัญญัติวิศวกรรม
พ.ศ. .... หรือนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
วิศวกรรม พ.ศ. .... หรือนะครับ ถ้าท่านเห็นชอบกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย
ถ้าไม่เห็นชอบ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่รวม
คะแนนได้เลยครับ ผลของการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๖๓ เสียง ไม่เห็นด้วย
ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเอกฉันท์เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติวิศวกรรม
พ.ศ. .... ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการนะครับ

พ. ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๓๓

อัมพา ๓๘/๑

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระ ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติ
สถาปนิก พ.ศ. . . . . ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมการพร้อม เชิญท่านประธานครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. . . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
และที่นายประกอบ กับคณะ เป็นผู้เสนอ และตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณานั้น บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ผมขอเรียนท่านประธาน
ที่เคารพว่า ร่างพระราชบัญญัติสถาปนิกนั้นมีข้อความคล้ายคลึงกับ ร่าง พ.ร.บ.
ที่เพิ่งผ่านไปเมื่อก็ประมาณ ๕๕ เบอร์เซ็นต์ครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. . . . .
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุธี ครับ

นายสุธี กรกมลพฤษดิ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ การที่กระผมขอสงวนความเห็นในชื่อร่างพระราชบัญญัติสถาปนิกนี้
เนื่องจากเดิมร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก ใช้คำว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบ
วิชาชีพสถาปัตยกรรม คำว่า สถาปนิก ถ้าเพื่อความเข้าใจทั่ว ๆ ไปนะครับ
ใครก็ตามที่จบการศึกษาทางวิชาสถาปัตยกรรมมานะครับ เราก็จะเรียกว่า
สถาปนิก แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้เราต้องการควบคุมผู้ที่ไปประกอบวิชาชีพ
สถาปัตยกรรม การให้ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ถ้าอ่านแล้วมีความเข้าใจไม่แน่ชัดนะ ครับ
เช่น ร่างพระราชบัญญัติเดิมกระผมก็เห็นว่าน่าจะคงตามร่างพระราชบัญญัติเดิม
หลักการในการตั้งชื่อร่างพระราชบัญญัตินี้คงจะไม่มีหลักเกณฑ์อะไร นอกจากว่า
อ่านแล้วให้เข้าใจง่ายและชัดเจน ซึ่งในที่ผ่าน ๆ มา ถ้าเพื่อท่านประธานจะเห็น
แม้แต่พระราชบัญญัติวิชาชีพ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการชกมวย พระราชบัญญัติมวย

อาชีพ เราจะต้องตามคำว่า อาชีพ ไปหลังคำว่า มวย เพราะถ้าไปใช้คำว่า พระราชบัญญัติมวยเฉย ๆ เราไม่รู้คุมอะไร เช่น เป็นมวยสมัครเล่นบ้าง มวยอะไรบ้าง การประกอบวิชาชีพอิสระ เช่น สถาปัตยกรรม หรือวิศวกรรมก็ดึนะครับ เราจะไปควบคุมเฉพาะผู้ที่เรียนจบทางสถาปัตยกรรม ทางวิศวกรรมก็ดึนะครับ วิชาชีพเป็นเครื่องมือในการหาเลี้ยงชีพตัวเอง เลี้ยงครอบครัว เพราะฉะนั้น คนที่เขาจบมาทางสาขานี้แต่ไม่ได้มาประกอบอาชีพทางนี้ เช่น เป็นนายแบงก์บ้าง ทำไร่ ทำนาบ้างอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แต่พื้นฐานเขาจบมาก็คือเขาเป็นวิศวกร หรือเป็นสถาปนิก เป็นสถาปนิก อ่านแล้วเสมือนร่างพระราชบัญญัตินี้จะต้องไปควบคุมเขาด้วย จริงอยู่ครับในเนื้อหาสาระตัวร่างพระราชบัญญัติเราไม่ได้ไปควบคุมถึง เพราะว่าเราจะควบคุมเฉพาะคนที่ทำมาหาเลี้ยงชีพตามวิชาสถาปัตยกรรม ที่จบมา เพราะฉะนั้นชื่อร่างพระราชบัญญัติเดิมคืออยู่แล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม การที่ไปเปลี่ยนชื่อเป็นร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก ผมว่าอ่านแล้วมันสับสนนะครับ ผมก็อยากจะทำให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้ให้ความสำคัญกับการตั้งชื่อพระราชบัญญัติต่าง ๆ ต่อไปด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ถวิล ไพรสณฑ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ในร่างพระราชบัญญัติที่เพิ่งผ่านไปเมื่อกันั้น ทางท่านกรรมการเสียงข้างน้อยก็ได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ แล้วร่างฯ ก็ได้ผ่านไปตามกรรมการเสียงข้างมากแล้ว คณะกรรมการขอยืนยันตามกรรมการเสียงข้างมากพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อกรรมการเสียงข้างมากยังยืนยันอยู่ ท่านสุธีไม่ติดใจนะครับ ครับเชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑
ไม่มีการแก้ไข มีการแก้ไขการขอสงวนความเห็น มาตรา ๒ มาตรา ๓
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ คณะกรรมาธิการตัดออก
หมวด ๑ สถาปนิกสภา มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐
มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มีการแก้ไขการสงวนความเห็น มาตรา ๑๒
มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข หมวด ๒ สมาชิก ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีการแก้ไขการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุธีครับ

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
มาตรา ๑๕ ที่ผมขอสงวนความเห็นไว้ก็มีอยู่อันเดียวครับ คือว่าการที่จะต้อง
บังคับให้สถาปนิกนี้ไปเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพที่สถาปนิกรับรอง อันนี้ก็คล้าย ๆ กับ
ร่างพระราชบัญญัติวิศวกรที่เพิ่งผ่านไปนะครับ คือปัจจุบันนี้การควบคุมการประกอบ
วิชาชีพสถาปนิกนี้ครับ ทางกระทรวงมหาดไทยได้เป็นคนควบคุมอยู่ โดยมี
คณะกรรมการวิชาชีพสถาปัตยกรรม ส่วนสมาคมนี้เป็นเอกชน เวลานี้ผู้ที่จะ
วิชาทางสถาปัตยกรรมนี้ครับไปจดทะเบียนประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม แต่ไม่ได้
เป็นสมาชิกสมาคม การที่ออกกฎหมายไปบังคับสิทธิและเสรีภาพในการที่จะเลือก
เป็นสมาคมใดหรือไม่เลือกเป็นสมาคมได้ กระผมคิดว่าเป็นการรอนสิทธิ
ตามรัฐธรรมนูญ ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ สมาชิกที่ไปสมัครเป็นสมาชิกของ
สถาปนิกสยามนะครับ เมื่อเทียบจำนวนผู้ที่รับจดทะเบียนประกอบวิชาชีพแล้ว
ต่างกันมากครับ กระผมไม่แน่ใจว่าที่เป็นสมาชิกสมาคมสยามนี้ประมาณพันเศษ
แล้วที่จดทะเบียนอยู่ประมาณเป็นหมื่นนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายฉบับนี้
ไปกำหนดว่าคนที่ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมนี้ก่อนจะมาจดทะเบียน
คุณต้องไปเป็นสมาชิกสมาคมที่เอกชนนี้ก่อนครับถึงจะมาได้ ผมก็เห็นว่าอันนี้
มันไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบวิชาชีพครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการชี้แจงเชิญครับ

นายมติ ตั้งพานิช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม มติ ตั้งพานิช กรรมาธิการ ความจริงในประเด็นที่ท่านกรรมาธิการ

เสียงข้างน้อยได้แสดงความคิดเห็นนั้นก็ผ่านไปในเรื่องพระราชบัญญัติวิศวกรแล้ว แต่เพื่อความกระจ่างให้เกิดความเข้าใจว่าสมาคมวิชาชีพที่สมาชิกของสภาสถาปนิกจะต้องสังกัดนั้นความจริงเป็นเรื่องที่ดี แล้วก็มิได้เป็นไปในลักษณะอย่างที่ท่านกรรมาธิการสุธีเป็นห่วง กระผมขอกราบเรียนว่าในทางปฏิบัติ ในขณะนี้จำนวนสมาชิกที่จบวิชาการสถาปัตยกรรม แล้วมาขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพกับคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมนั้น ได้เป็นสมาชิกของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์นั้น เกือบทุกคนนอกจากคนที่ไม่ได้มาเลือกประกอบวิชาชีพ จำนวนสถาปนิกที่มาเป็นสมาชิกแล้วก็ได้ใบประกอบวิชาชีพนั้นมีประมาณเกือบ ๕,๐๐๐ คน กระผมขอกราบเรียนว่า ความสำคัญของสมาคมวิชาชีพนั้นมีได้เป็นสมาคมซึ่งผูกขาดหรือว่าไปปิดรอนสิทธิของผู้ที่ต้องการประกอบวิชาชีพ ในทางกลับกันกระผมขอกราบเรียนว่า ยังมีผู้ที่มีความต้องการเป็นสถาปนิกจากสถาบันการศึกษาซึ่งอาจจะมิได้อยู่ในการรับรองของคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม บุคคลเหล่านั้นคือผู้ที่จบมาทาง ปวช. ปวส. แล้วก็ตามขั้นตอนนั้นจำเป็นที่จะต้องพัฒนาหรือปรับปรุงคุณวุฒิของตนเอง อย่างที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานมาแล้วว่า วิชาชีพของสถาปนิกหรือวิชาชีพวิศวกรนั้นเป็นวิชาชีพที่มีความจำเป็น ต้องมีการศึกษาต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา การที่มีสมาคมวิชาชีพนั้น สมาคมวิชาชีพจะเป็นผู้ที่พัฒนาการศึกษานอกระบบหรือนอกสถาบันการศึกษา เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพที่เป็นสถาปนิกหรือวิศวกรนั้นจะได้เป็นผู้ที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร หรือการพัฒนาการทางวิชาการ ทางวิชาชีพ หรือเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา นอกจากนั้นแล้ว ยังเป็นผู้ที่ช่วยสภาสถาปนิกในการกลั่นกรองคุณสมบัติ คือผู้ที่มีความรู้ และมีความต้องการที่จะใฝ่รู้นั้นจะสามารถเป็นสมาชิกของสมาคมวิชาชีพที่สภาวิศวกรหรือสภาสถาปนิกเป็นผู้รับรองนั้นเป็นผู้ให้ความรู้อบรมฝึกฝน หรือเปิดการสัมมนาให้ข้อมูลในการประกอบวิชาชีพอยู่ตลอดเวลา -----

เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพและเป็นประโยชน์ต่อคุณสมบัติและคุณวุฒิของ
 สถาปนิกและวิศวกรต่อไปในอนาคต กระผมเห็นว่าแทนที่จะเป็นการเข้าใจว่า
 เป็นการจำกัดสิทธินั้น ในทางกลับกันกลับเป็นการเปิดช่องหรือเปิดโอกาสให้
 กับผู้ที่ด้อยโอกาสในการศึกษาระบบปกตินั้นสามารถที่จะมาขอรับใบอนุญาต
 ประกอบวิชาชีพเป็นสถาปนิกหรือวิศวกรได้ ในประการที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คง
 จะทราบเรียบร้อยแล้ว สมาคมวิชาชีพนั้นในขณะนี้ได้เป็นผู้ที่มีบทบาทในการที่จะ
 ช่วยสภาสถาปนิกถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาใช้บังคับแล้ว เนื่องจากว่า
 ขอบเขตของสภาสถาปนิกนั้นเป็นในเรื่องของการส่งเสริมสนับสนุนซึ่งเป็นในด้าน
 นโยบายแล้วก็ในเรื่องของการควบคุมใบประกอบวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพนั้น
 จะเสริมบทบาทในการพัฒนาและช่วยสภาสถาปนิกในการกลั่นกรองบุคคลที่จะ
 เข้ามาเป็นสถาปนิกหรือเลื่อนระดับของสถาปนิก จึงทราบเรียนต่อท่านประธานว่า
 คณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าการคงผู้ที่จะเป็นสถาปนิกนั้นจะต้อง
 สังกัดสมาคมวิชาชีพนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุธีครับ

นายสุธี กรกมลพฤกษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ ต้องขออภัยครับ คือเมื่อสักครู่ร่างพระราชบัญญัติวิศวกร
 ผมมาไม่ทันแล้วก็ไม่ได้ทราบมาก่อนว่าจะเข้าวาระ เมื่อสักครู่ท่านกรรมาธิการ
 เสียงข้างมากบอกว่า สภาสถาปนิกสยามมีหน้าที่ที่จะส่งเสริมแล้วก็ช่วย
 กลั่นกรอง ไม่ทันไรเลยครับ ถ้าเพื่อท่านไปดูที่มาตรา ๘ ที่เพิ่งผ่านไป
 ว่าสภาสถาปนิกมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ ส่งเสริมการศึกษาการวิจัยและการ
 ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม การที่มีสถาปนิกสยามซึ่งเป็นองค์กรเอกชน
 อ้างว่าจะเป็นคนส่งเสริมอะไรต่าง ๆ ผมคิดว่าไม่ทันไรเลยครับ
 ทางสภาสถาปนิกก็ไม่มีงานจะทำเสียแล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ที่ประชุม
 แห่งนี้ได้พิจารณา โดยเฉพาะมาตรานี้ การรอนสิทธิ คือการบังคับให้
 ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมจะต้องไปจดทะเบียนกับสมาคมเอกชนก่อน
 จึงจะมาขอจดทะเบียนประกอบวิชาชีพได้ อันนี้เป็นธรรมกับผู้ประกอบวิชาชีพ
 เหล่านี้หรือไม่ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในพระราชบัญญัติวิชาชีพอื่น ๆ เช่น พระราชบัญญัติ
 วิชาชีพเวชกรรม คือทางด้านแพทยนะครับ พระราชบัญญัติวิชาชีพนายความ
 พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาล พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม

มีไหมครับที่เขาบังคับให้คนเหล่านี้ไปจดทะเบียนกับสมาคมเอกชนแล้วจึงจะมา
ขอใบอนุญาต ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม วีระกร คำประกอบ พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครสวรรค์ ถึงแม้ว่า
เขาไม่ได้แก้ในประเด็นนี้ แต่มีการแก้ไขก็ขออนุญาตที่จะขอออกความเห็น
สักนิดหนึ่งว่า เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยคือท่านสุธีว่า ถึงแม้ผมเอง
จะเห็นความหวังดีของกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่แล้วก็เห็นประโยชน์ของ
สมาคมสถาปนิกสยามก็ตาม แม้กระทั่ง ว.ส.ท. แต่ผมคิดว่าเป็นคนละเรื่องกัน
เป็นเรื่องที่จะต้องแยกแยะออกจากกัน ไม่มีความจำเป็นว่าคนที่จะมาเป็น
สมาชิกของสภาสถาปนิกจะต้องไปเป็นสมาชิกของสมาคมนี้สมาคมนี้ ผมว่า
เป็นคนละเรื่องกัน ถึงแม้ว่าสถาปนิกส่วนใหญ่หรือวิศวกรส่วนใหญ่จะเป็น
สมาชิกของสมาคมอยู่ก็ตาม แต่ไปจำกัดสิทธิเขาได้อย่างไร ผมก็ยังนึกไม่ออก
ว่ามีกฎหมายที่ไหนด้วยที่ไปบังคับให้คนต้องเป็นสมาชิกของสมาคม ผมยังนึก
ไม่ค่อยออก เป็นเรื่องที่แปลก แต่ไม่ใช่ไม่เห็นด้วยว่าสมาคมสถาปนิกสยาม
หรือว่า ว.ส.ท. ไม่มีประโยชน์นะครับ เป็นหน่วยงานหรือเป็นสมาคม
เป็นองค์กรที่มีประโยชน์ แล้วก็คงจะต้องสร้างเสริมซึ่งกันและกันแน่นอน

แล้วคนในสภาส่วนใหญ่ก็ต้องมาจากสถาบันกษัตริย์หรือว่าคนในสภาวิศวกรส่วนใหญ่ก็ต้องมาจาก วสท. อันนี้แน่นอนอยู่แล้ว แทบจะเรียกว่าเป็นคนเกือบจะชุดเดียวกัน แต่ผมว่ามันเป็นเรื่องจำกัดสิทธิ์แล้วก็ไม่เห็นด้วยว่าทำไมจะต้องเป็นอย่างนั้น ถึงแม้ว่าท่านกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่จะได้อธิบายแล้ว ผมก็เห็นเหมือนท่านว่ามันต้องเกือกลแล้วสภาก็คงจะต้องได้รับคำแนะนำหรือว่าได้มีการปรึกษาหารือ แต่ท่านก็อย่าลืมนึกไปว่าจริง ๆ มันก็คือเกือบจะเหมือนคนกลุ่มเดียวกันที่จะต้องมาอยู่ทั้งสภา แล้วก็ต้องอยู่ วสท. หรือว่ามาอยู่สถาบันกษัตริย์กับสภาสถาบันกษัตริย์มันแทบจะเป็นคนกลุ่มเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามันคงจะเป็นเรื่องที่ดีของสถาบันที่จะเป็นสมาชิกทั้งสภาที่จะเป็นสมาชิกทั้งสมาคม แต่ไม่สมควรจะไปจำกัดสิทธิ์หรือว่าไปบังคับเขาว่า จะต้องเป็นสมาชิกทั้ง ๒ องค์การครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการยังยืนยันอยู่นะครับ ขอเรียนถามท่านสุธี ยังติดใจไหมครับ ถ้าติดใจจะขอมติจากที่ประชุม เชิญครับคุณสุธีครับ

นายสุธี กรรมาลพฤกษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ติดใจอยู่ครับ เพราะว่าด้วยเหตุผลที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านวิระกร ขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อนะครับ ได้ให้เหตุผลมาแล้วผมคิดว่าที่ประชุมน่าจะรับฟังครับ โดยเฉพาะกรรมาธิการครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เนื่องจากในมาตรา ๑๕ ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยขอให้ตัด (๘) ออก เพราะฉะนั้นจะถามมติต่อที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยกรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ คือกรรมาธิการเสียงข้างมาก กดปุ่ม เห็นด้วย เสียงข้างน้อยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะคะ ถ้าลงคะแนน
เรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ มติของที่ประชุม เห็นด้วย
๑๕๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๐ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง
๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นตามกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ

เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒
มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕
มีการแก้ไข หมวด ๓ คณะกรรมการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวครับ ท่านประธานกรรมาธิการมีอะไรครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ ประธานคณะกรรมการ
ในมาตรา ๒๖ เจ้าหน้าที่ได้พิมพ์พลาดไปนิดหนึ่งครับ มาตรา ๒๖ (๑)
กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิก ในนี้ขีดฆ่า ซึ่งเป็นสามัญสถาปนิก
คำว่า สมาชิก ไม่ขีดฆ่ายังคงไว้ให้สอดคล้องกับกฎหมายสภาวิศวกร จะเป็นว่า
(๑) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญและมีได้ดำรงตำแหน่ง
คำว่า สมาชิก ไม่ฆ่าออกนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญดอกเตอร์บุญมากครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (กรรมธิการ) : เรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ สำหรับในมาตรา ๒๖ กระผมในฐานะกรรมธิการ
เสียงข้างน้อยได้ขอสงวนความเห็นไว้เช่นเดิมว่า ใน (๑) นั้น การเลือกตั้ง
กรรมการซึ่งเป็นสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกซึ่งเป็นสามัญสถานิก
และมีได้ดำรงตำแหน่งในสถาบันอุดมศึกษาจำนวนสิบคน กระผมเองก็ยังคงที่จะ
ยืนยันให้กระจายตามสาขาต่าง ๆ ซึ่งในสาขาต่าง ๆ นั้นได้กำหนดไว้
ในมาตรา ๕ ชัดเจนว่า มีสาขาสถาปัตยกรรมหลัก สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง
สาขาภูมิสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมทัศนศิลป์และอื่น ๆ ซึ่งกำหนดไว้
ในกระทรวง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่ได้เขียนไว้โดยการกระจายสาขาแล้ว
ในทางปฏิบัติจริง ๆ ถ้าหากว่าไม่มีข้อความในพระราชบัญญัติบังคับไว้
การดำเนินงานหรือการปฏิบัติการประพฤตินั้นอาจจะไม่เป็นไปตามที่เราได้ตั้ง
เจตนารมณ์เอาไว้ เพราะฉะนั้นในฐานะกรรมธิการเสียงข้างน้อย จึงอยากจะ
ยืนยันที่จะให้มีการคงข้อความการกระจายตามสาขาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ใน
ข้อบังคับสถาปนิกสภา ก็ขอกราบเรียนกับท่านประธานไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมธิการยังยืนยันอยู่ไหมครับ ดอกเตอร์ครับ
กรรมธิการยืนยัน

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (กรรมธิการ) : ยังยืนยันอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประทีปครับ

นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม ประทีป กรีกาเวช ส.ส. โคราช พรรคชาติพัฒนา ไม่ทราบว่า
ผมจะโง่หรือเปล่า คือผมสงสัยกรรมธิการที่พูดว่ากรรมธิการเสียงข้างน้อย
ฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลครับ ที่จริงกรรมธิการฝ่ายรัฐบาลมันต้องเสียงมากครับ
แล้วทำไมมาเป็นกรรมธิการเสียงข้างน้อยขอถามนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมตอบแทนนะครับ กรรมธิการวิสามัญครับไม่มีพรรคฝ่ายค้าน
ฝ่ายรัฐบาลครับ ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสิทธิอนุญาตให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เนื่องจากในมาตรา ๒๖ มีท่านออกเตอร์บุญมากได้สงวนคำแปรญัตติไว้มาตรา ๒๖ (๑) จะขอลามมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือเห็นชอบตามเสียงข้างน้อย ถ้าเห็นชอบตามกรรมาธิการเสียงข้างมากกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ถ้าเห็นชอบกรรมาธิการเสียงข้างน้อยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ คือเห็นด้วยตามกรรมาธิการเสียงข้างมากกดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ คือหมายถึงเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเมื่อเข้าห้องประชุมแล้วกรุณาใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ ถ้าเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ มติที่ประชุมเห็นด้วย ๑๖๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก มีมติตามกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ

เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘
มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการ
ขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญดอกเตอร์บุญมากครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ผมเองอยากจะแสดงความเห็น
เล็กน้อยตั้งเป็นข้อสังเกตเอาไว้ก็แล้วกันว่า อย่งไรก็แล้วแต่ถ้าหากว่าวาระ
การทำงานของคณะกรรมการนั้นจาก ๓ ปี เป็น ๒ ปี ผมยังเข้าใจว่าสามารถ
ที่จะทำให้คณะกรรมการมีความสามารถที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า
เพราะว่าเวลานั้นบังคับ แล้วการออกข้อบังคับต่าง ๆ การทำงานในเรื่องต่าง ๆ
จะทำได้มีประสิทธิภาพดีกว่า แต่ถ้าหากว่าการชี้แจงของคณะกรรมการ
เสียงข้างมากมีเหตุผล ผมก็ยินดียอมรับตาม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์บุญมาก กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านบอก
ขอฝากข้อสังเกต แสดงว่าไม่ตัดสินใจจะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อเลยครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒ ไม่มีมีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ ไม่มี
มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘
มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑
มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข หมวด ๕
ข้อบังคับสภานิติสภา มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิลาศครับ

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ผม วิลาศ จันทรพิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในฐานะ
กรรมาธิการเสียงข้างน้อย คงไม่รบกวนเวลาท่านประธานหรอกครับ เพราะว่า
อันนี้จะแก้เหมือนกับร่าง พ.ร.บ. วิศวกรเลยนะครับ ข้อความเดียวกันหมด
ผมเข้าใจว่าทางกรรมาธิการเสียงข้างมากก็คงจะแก้ไขตามอยู่แล้ว เพียงแต่ว่า
ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ผมขออภัยครับ ความจริงแล้วผมก็เป็นคนตรวจร่างฯ

ครั้งสุดท้ายก่อนที่จะส่งให้เพื่อนสมาชิก แต่ขึ้นไปตกอยู่ค่าหนึ่งครับตกคำว่า ให้
ผมขออ่านนะครับ ถ้าสภานายกพิเศษยังร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการประชุม
อีกครั้งหนึ่ง ตกคำว่า ให้ เท่านั้นครับ ขอขอบคุณที่ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญประธานคณะกรรมการชี้แจงครับ ประธานคณะกรรมการ
ไม่ขัดข้องตามที่ท่านวิลาศ จันทร์พิทักษ์ สงวนใช้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นข้อความ
ในมาตรา ๔๕ (๒) ก็เป็นไปตามที่ท่านวิลาศได้สงวนไว้ละครับ ที่ประชุมไม่ขัดข้อง
เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๖ การควบคุมการประกอบ
วิชาชีพสถาปัตยกรรม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการ
ขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๔๖ ทวิ ไม่มีท่านใดตั้งใจจะครับ ท่านสุธีสงวนเชิญครับ

นายสุธี กรกมลพฤษ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมฝากเป็นข้อสังเกตเดียวครับว่า เดิมร่างพระราชบัญญัติสถาปนิกเขาร่างไว้
ดีแล้ว ไม่มีการแบ่งชั้นสถาปนิก ปราบกฏไม่ทราบไปมาเป็นอย่างไรขออนุญาตเอ่ยนาม
ท่านมดก็ให้มาเรียนตามแบบของร่าง พ.ร.บ. จีศวกร ผมฝากข้อสังเกตไว้เท่านี้ครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อผู้สงวนฝากข้อสังเกต ถือว่าไม่ตั้งใจ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข
มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘
และมาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข หมวด ๗ มาตรฐานในการ
ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๖๔ คณะกรรมการ
ตัดออก มาตรา ๖๕ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๖๖ คณะกรรมการตัดออก
มาตรา ๖๗ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๖๘ คณะกรรมการตัดออก

หมวด ๘ การกำกับดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ มีการแก้ไข มาตรา ๗๐
มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ มีการแก้ไข มาตรา ๗๓
มีการแก้ไข หมวด ๙ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕
มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๙ มีการแก้ไข มาตรา ๘๐ มีการแก้ไข มาตรา ๘๑
มีการแก้ไข มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม
คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มชั้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านใดติดใจนะครับ เป็นการจบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา
ในวาระที่ ๒ ขอเรียนถามท่านสมาชิกว่า ท่านใดจะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นการจบการพิจารณาในวาระ ๒ ต่อไปผมจะขอ
เรียนถามมติจากที่ประชุมในวาระที่ ๓

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
สถาปนิก พ.ศ. . . . . หรือไม่ครับ ถ้าท่านเห็นชอบกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย
ไม่เห็นชอบ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้าหากลงคะแนนเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๗๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. . . . . จบการพิจารณาครับ
ขอขอบคุณคณะกรรมการวิสามัญ

ต่อไปเป็นการพิจารณาในระเบียบวาระ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. . . . . ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่ได้ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจ
คนต่างด้าว พ.ศ. . . . . ซึ่งประกอบด้วย นายกมล บันไดเพชร
นายการุณ กิตติสถาพร ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำจ นายเจริญ คันธวงศ์
นายเฉลิมเกียรติ สายแก้ว นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิติธรรม นายตรีพล เจาะจิตต์
นายนพดล บัณฑะ นายนรวัฒน์ สุวรรณ นายประวิช รัตนเพียร นางปานตา ศิริวัฒน์
นายปานปรีย์ พหิทธานุกร นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค นายมติ ตั้งพานิช
นายบรรยง พวงราช นายยอดเยี่ยม เทพรานนท์ นางลลิตา ฤกษ์สำราญ
นายวราเทพ รัตนากร นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
นายสมพงษ์ บรรพประจักษ์ นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์ นายสุนัย จุลพงศธร
นางอัญชลี วานิช เทพบุตร นายอำนาจ ชนะวงศ์ นายอิสสระ สมชัย
นายเอกพร รักความสุข ถ้าหากกรรมการพร้อมขอเชิญแถลงด้วยครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ขอประทานโทษ ผม เจริญ คันธวงศ์ อาจจะสับสนกันนิดหน่อย ที่จริงแล้ว
ที่แรกคุยกันไปอย่างนั้นคิดว่าอยากจะเอากฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวนี้
ไว้หลังร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ เพราะคิดว่ากฎหมายนี้คงจะนาน
อยากจะได้อีกกฎหมายอื่น ๆ ก่อน ก็คือ ๔.๕ และ ๔.๖ ก่อน เสร็จแล้วก็ไป ๔.๓
ถ้าหากว่าไม่ขัดข้องจะขอความกรุณาอย่างนั้น เพราะว่าจะนานมากและคนคอย
ก็คอยนาน อยากจะขออนุญาตอย่างนั้นได้ไหม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือแล้วแต่ที่ประชุม ก็เห็นที่ประชุมมีมติว่าเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา
ใช้ไหมครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรรมาธิการ) : ใช้ครับ ท่านประธานครับ
ขอเลื่อนเอา ๔.๕, ๔.๖ ขึ้นมาก่อน เมื่อเสร็จแล้วไป ๔.๓ เพราะว่า ๔.๕, ๔.๖ นี้
จะเร็วมากครับ ถ้าไม่ขัดข้องขอเลื่อนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ถ้าหากว่าท่านสมาชิกท่านใดไม่ขัดข้อง
ก็ถือว่าให้เลื่อนระเบียบวาระ ๔.๕, ๔.๖ ขึ้นมาและตามด้วย ๔.๓ ครับ
ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ คืออย่างนี้เมื่อมีมติเกิดขึ้นแล้วมีผู้รับรองถูกต้อง
ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติตามที่ผู้เสนอมาแล้ว
เว้นแต่ว่าผู้เสนอญัตติจะขอถอน ท่านดอกเตอร์เจริญครับ ผมขออนุญาต
ขอให้ถอนก่อนนะครับ ช่วยกรุณาอภิปรายด้วยครับ ขอถอนเถอะครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรรมาธิการ) : แล้วแต่ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านขอถอนนะครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรรมาธิการ) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านดอกเตอร์เจริญขอถอนก็เป็นไปตามระเบียบวาระ
คือ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

15
๒๗/๒๕๔๒

ขอเชิญกรรมการแถลง เชิญดอกเตอร์ประวิช

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประวิช รัตนเพียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กระผมขอรายงานในนามของคณะกรรมการถึงผลการดำเนินงานดังต่อไปนี้ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้กรุณาเห็นชอบลงมติรับหลักการเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑ แห่งร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติประกอบการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ซึ่งท่านพิระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค กับคณะ เป็นผู้เสนอ จะได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณาและกำหนดให้มีการแปรญัตติภายใน ๑๕ วันนั้น บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยคณะกรรมการได้มีการประชุมทั้งสิ้น ๑๗ ครั้ง รวมทั้งได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน สมาคม และองค์กรโดยทั่วไป โดยมีท่านวราเทพ รัตนากร เป็นประธานคณะอนุกรรมการ คณะอนุกรรมการได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนและองค์กรโดยทั่วไปรวม ๔ ครั้ง ในภาคต่าง ๆ คือภาคกลางที่กรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จังหวัดขอนแก่น ภาคเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ และภาคใต้ที่จังหวัดสงขลา นอกจากนั้นคณะกรรมการยังได้พิจารณาจดหมายแสดงความคิดเห็นของประชาชนและเอกชนต่าง ๆ ที่มีถึงคณะกรรมการโดยละเอียดอีกด้วย คณะกรรมการจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาจนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เพื่อที่สภาผู้แทนราษฎรจะได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และ ๓ เพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. . . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ คณะกรรมาธิการตัดออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการ
ขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเจริญ จรรย์โกมล

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดชัยภูมิ ก่อนที่จะอภิปราย
เกี่ยวกับเรื่องการเพิ่มเติมของคณะกรรมการ ผมใคร่เรียนท่านประธาน
สักนิดหนึ่ง เนื่องจากว่ามีประชาชนได้โทรเข้ามาถามหลายครั้ง โดยเฉพาะ
ในประเด็นที่ท่านประธานได้หารือเมื่อกี้ เดียวก็จะหยิบยกในวาระอื่นขึ้นมา
และเดี๋ยวก็ให้ออกออกไปครับ ประชาชนเขาก็สับสนและก็โทรมาที่ห้องทำงาน
ของผม อันนี้ต้องฝากในที่ประชุมสักนิดหนึ่งว่าจะเอาอะไรให้มันชัดเจนครับ
ไม่ใช่เดี๋ยวขึ้นเดี๋ยวลง ท่านประธานที่เคารพครับ ในการที่ได้ตรากฎหมายฉบับนี้
ขึ้นมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญครับขอภัยนิดหนึ่ง ที่ท่านได้เรียนหารือเมื่อกี้ั้นะครับ
เรื่องระเบียบวาระการประชุมนั้นก็ เป็นไปตามข้อบังคับ ถ้าท่านสมาชิกที่ประชุม
เห็นอย่างไรประธานที่ประชุมดำเนินการตามนั้นก็ เป็นไปตามข้อบังคับครับ
นี่ขอเรียนให้ท่านผู้ฟังทางบ้านได้รับทราบ เชิญท่านเจริญต่อ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : เป็นกฎหมายร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวนั้นถือว่าเป็นกฎหมายพิเศษ เป็นกฎหมายเฉพาะ
คำว่า พิเศษ ก็คือกฎหมายเฉพาะ ในกฎหมายเฉพาะนั้นหรือกฎหมายอื่นที่
เราบัญญัติและก็ผ่านสภาผู้แทนราษฎรหลายฉบับนั้นมีลักษณะ เป็นแนวทาง
ในการบังคับและการปฏิบัติทุกคนจะต้องอยู่ในกรอบและหลักเกณฑ์ ในมาตรา ๕
ที่ทางฝ่ายคณะกรรมการได้หยิบยกขึ้นมาเป็นเรื่องใหม่ครับ โดยเฉพาะ
ได้เขียนใน (๔) คือในมาตรา ๕ ต้องขอความกรุณาท่านประธานสักนิดหนึ่ง
ท่านบอกว่าในมาตรา ๕ ในร่างพระราชบัญญัตินี้ คนต่างด้าว หมายความว่า
ท่านจะมี (๑) (๒) (๓) ใน (๔) ท่านได้เพิ่มขึ้นมาใหม่ครับท่านประธาน
ท่านบอกว่า นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่ง
ของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคล
ตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น
ในวรรคต่อมาครับที่ผมอยากจะถามคณะกรรมการก็คือว่า เพื่อประโยชน์
แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ เป็นหุ้น
ของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ท่านประธานเป็นนักกฎหมาย การเขียนกฎหมายนั้นต้องเขียนบังคับ
และก็อธิบายความหมายของกฎหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจน อันนั้นมันเป็นลักษณะ

คล้ายกับการตั้งข้อสังเกตในกฎหมาย ผมก็ไม่ทราบว่า ถ้าหากท่านจะเขียนไว้
อย่างนี้ใน (๑) (๒) และ (๔) ท่านเพิ่มขึ้นมาใหม่มันก็ชัดเจนอยู่แล้ว ทำไม
จะต้องไปอธิบายบทนิยามคำว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทจะออกให้แก่ผู้ถือ ผมก็ยังสงสัย
ผมก็เลยเปิดกฎหมายเรื่องหุ้นส่วนบริษัท เขาก็เขียนไว้เหมือนกัน ฉะนั้นการที่
มาบัญญัติไว้อย่างนี้มันเป็นการฟุ่มเฟือยนะครับ อะไรซึ่งมีกฎหมายเฉพาะของ
เขา เขียนไว้ชัดเจน มีการจองหุ้นเขาจะต้องออกอะไรนั้นมันชัดเจนอยู่แล้ว
ท่านประธาน ผมขอความกรุณาที่ท่านประธานผ่านไปที่คณะกรรมาธิการตัดออกไป
เถอะครับ เพื่อความชัดเจนในเรื่องนี้ ในเรื่องนี้ผมมองดูแล้วนะครับว่าเป็น
ข้อสังเกตอย่างหนึ่ง มันไม่ใช่เป็นแนวปฏิบัติ เหมือนกับหลายคณะที่ผ่านมาก็ไป
ตั้งข้อสังเกตบ้าง อะไรบ้าง ซึ่งผิด ๆ ถูก ๆ ไปเราก็มาทักท้วงกันในที่ประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญครับขอโทษนิดหนึ่ง เพื่อความเข้าใจของกรรมาธิการ
ท่านตัดทั้งหมด หรือตัดเฉพาะวรรคสองของ (๔) ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ผมตัดอย่างนี้ เพื่อประโยชน์
แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ เป็นหุ้น
ของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เพราะ
ท่านเขียนไว้แล้วครับใน (๑) (๒) (๓) (๔) เขียนไว้ชัดเจนอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายขรรชง พวงราช (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ขรรชง พวงราช กรรมธิการ ใคร่ขอเรียนที่แจ่มประเด็น
ที่ท่านผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายเมื่อสักครู่นะครับ ในมาตรา ๕ ที่มีการเพิ่มเติม (๔)
ทั้ง ๒ ก่อนเข้ามานี้ก็เพื่อที่จะให้ครอบคลุมกรณีของคนต่างด้าวเข้ามาจัดตั้งบริษัท
ในประเทศไทย แล้วก็ไปถือหุ้นข้างมากในอีกบริษัทหนึ่งที่ประกอบธุรกิจ ซึ่งตาม
ร่างฯ เดิมที่เสนอเข้ามาในสภานี้ปรากฏว่าไม่ชัดเจน เพราะฉะนั้นก็อาจจะเป็น
ช่องว่างให้บริษัทต่างชาติหลีกเลี่ยงกฎหมายโดยวิธีนี้ ก็คือโดยวิธีที่เข้ามาจัดตั้ง
บริษัท โฮลดิ้ง คอมพานี (Holding company) หรือใช้วิธีถือหุ้นในบริษัท
หลาย ๆ ทอด หรืออีกวิธีหนึ่งก็คือ ใช้วิธีการที่จะเข้าไปถือหุ้นชนิดที่ไม่มีการ
ระบุชื่อถือหุ้นผู้ถือ เพราะฉะนั้นจึงมีการเพิ่มเติมข้อความนี้เข้ามาเพื่อประโยชน์
ในการที่จะป้องกันไม่ให้ต่างชาติหลีกเลี่ยงกฎหมายนั่นเอง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญเชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ ผมฟังดูแล้ว
ก็เหมือนอย่างที่ผมตั้งใจว่าท่านจะตอบอย่างนี้ เพราะผมอ่านเหมือนประหนึ่งว่า
เหมือนกับบริษัทหรือบุคคลต่างด้าวเข้ามาถือหุ้นลอย ๆ ไม่มีหลักฐานไม่มีอะไร
ทั้งสิ้น แต่ท่านประธานลองคิดดูนะครับ แต่ถ้อยคำเนื้อหาที่ท่านเขียนลงไปอ่านแล้ว
เป็นที่เข้าใจว่าใบหุ้นที่ออกให้แก่ผู้ถือหุ้นนะครับท่านประธาน ก็เข้ากับกฎหมาย
หุ้นส่วนบริษัทนั่นละครับ เมื่อมีการจดทะเบียนบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนขึ้นมาเสร็จ
ตามกฎหมายเขาบอกว่า ก็คนจะต้องเสนอจดหนังสือบริคณห์สนธิกันไปแล้วก็
แบ่งหุ้นแบ่งอะไรกันไป ฉะนั้นในการจอง เขาก็ต้องออกหลักฐานให้ ฉะนั้นผมถาม
เพื่อความชัดเจนว่า ท่านหมายความว่าบริษัทก็ดี บุคคลธรรมดาที่ดีหรือห้างหุ้นส่วน
ซึ่งอยู่ในเงื่อนไขของ (๒) (๓) ในมาตรา ๕ นั้น หมายความว่าไปถือลอย ๆ
ใช้ใหม่ คือถ้าถือลอย ๆ ไม่มีผลบังคับตามกฎหมาย ท่านก็ไปเอากฎหมายนี้ไปใส่
ให้เขา บอกว่าอย่างนี้ ผมว่าจะไปกันใหญ่แล้วท่านประธาน อันตรายนะครับ
ถ้าไปเขียนไว้อย่างนี้ต้องพิสูจน์กันอีกเป็นข้อเท็จจริง จะต้องใช้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด
แล้วท่านไปเขียนกฎหมายไปรองรับในสิ่งซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมายจะผิดนะครับ
เรื่องกฎหมายหุ้นส่วนบริษัท ท่านลองปรึกษากันดูนะครับ ทางท่านกรรมธิการ
ลองคิดดูกันให้ดี จะจริงอย่างที่ผมเข้าใจหรือเปล่า เพราะท่านบอกว่า
กลัวไปถือหลายบริษัทแล้วก็เข้ามาอย่างนี้ อย่างนั้นกฎหมายหุ้นส่วนบริษัท

เราไม่ต้องมีครบท่านประธาน ถ้าท่านไปเขียนให้เขาเลย อันตรายนะครับ
อย่างนี้ ผมอยากจะให้ท่านอธิบายอย่างนี้นิดหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการนพดลครับ

นาย นพดล ปัทมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นพดล ปัทมะ ส.ส. กทม. พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ
ผมคิดว่าในกรณีที่ท่านเจริญ ท่าน ส.ส. จากจังหวัดชัยภูมิสงสัยนะครับ
ในวรรคสุดท้ายของ (๕) ในมาตรา ๕ นั้นนะครับ บทบัญญัตินี้มีไว้เพื่อวัตถุประสงค์
ไม่ให้คนต่างด้าวที่หลักเลียงกฎหมาย ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่มีหุ้น ๑๐๐ หุ้น
ถ้าคนต่างด้าวถือตั้งแต่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปถือว่าบริษัทนั้นเป็นบริษัทต่างด้าว
เพราะฉะนั้นอาจจะมีการถือที่คนต่างด้าวถือเพียง ๕๙ หุ้น ก็คือ ๕๙ เปอร์เซ็นต์
มีคนไทยถือ ๔๑ เปอร์เซ็นต์ อีก ๒ เปอร์เซ็นต์ เป็นหุ้นผู้ถือ แล้วก็เมื่อไป
ออกเสียงก็จะออกเสียงให้คนต่างด้าว เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะปิดช่องว่าง
หรือปิดช่องโหว่ของกฎหมายนั้นนะครับ ใน ปว. ๒๕๑ เดิมก็มีบทบัญญัติถ้อยคำ
เหมือนกัน เป็นวรรคสุดท้ายของ ข้อ ๓ ใน ปว. ๒๕๑ เดิมก็คือว่า ในกรณีที่
บริษัทจำกัดออกหุ้นผู้ถือก็ให้สันนิษฐานไว้ว่า หุ้นผู้ถือนี้เป็นหุ้นของคนต่างด้าว
เท่านั้นเองครับ ไม่ได้มีปัญหาอย่างที่ท่านกังวล ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญไม่ติดใจนะครับ กรรมการผู้สงวนไม่ติดใจ เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดกำแพงเพชร พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ในมาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ ซึ่งแตกต่างจากที่คณะกรรมการเสียงข้างมากได้พิจารณาก็คือ กระผมได้เพิ่มเติมข้อความตามรายงานเกี่ยวกับเรื่องของการที่จะอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ว่าให้คำนึงถึงในเรื่องผลลัพธ์เสียต่อความปลอดภัยของประเทศ ความมั่นคงในเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจในเรื่องของความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอะไรต่าง ๆ นานาทั้งหมดนั้น ผมมีความประสงค์อยากจะสงวนความเห็นไว้ เพื่อให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้ช่วยพิจารณาในเรื่องของการเพิ่มเติมถ้อยคำในมาตรา ๖ นี้ เพื่อที่จะคุ้มครองคนไทยในเรื่องของผู้ประกอบธุรกิจและผู้ที่จะเป็นผู้บริโภค สืบเนื่องจากว่าถ้าหากเราไม่ได้เพิ่มเติมประเด็นในที่ผมได้เสนอไว้ คือการคุ้มครองการประกอบธุรกิจและการคุ้มครองการบริโภคของคนไทยนั้น การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจนั้นก็อาจจะอนุญาตให้จนกระทบกระเทือนถึงผู้ที่ประกอบธุรกิจที่เป็นคนไทย หรือการอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นอาจจะกระทบกระเทือนไปจนถึงผู้บริโภคของคนไทย ซึ่งในมาตรา ๖ นี้จะเป็นมาตราหลักของกฎหมายฉบับนี้ในกรณีที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวมาประกอบธุรกิจในประเทศไทย วันนี้เรากำลังพิจารณาว่าเรามีความประสงค์อยากจะให้เงินทุนต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย แต่ในเวลาเดียวกันเราคงต้องคำนึงถึงผลดีและผลเสียของคนในประเทศไทยด้วย ในมาตรา ๖ เดิมนั้นไม่ได้พูดถึงผลดีและผลเสียในเรื่องของผู้ประกอบธุรกิจ และในเรื่อง

ของผู้ที่จะเป็นผู้บริโภค พุดเพียงในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พุดถึงผลดีผลเสียในเรื่องของความมั่นคงในเรื่องเศรษฐกิจ แต่ไม่ได้พุดอย่างชัดเจนลงไปถึงกรณีคนที่ประกอบธุรกิจที่เป็นคนไทย หรือคนที่มี ธุรกิจที่มีฐานะทำธุรกิจอยู่ในเมืองไทย เป็นคนไทยอยู่แล้ววันนี้ไม่ได้รับผลกระทบ แต่หากเราอนุญาตให้คนต่างด้าวมาประกอบธุรกิจมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงคนไทย ที่มีอยู่แล้วก็อาจจะ เป็นปัญหาในทางเดียวกันว่าคนไทยก็อาจจะได้รับผลกระทบ และในเวลาเดียวกันก็อาจจะ เป็นปัญหาต่อผู้บริโภคด้วย ผู้บริโภคเราอาจจะ มองว่าถ้ามีมากก็ยิ่งดี แต่ในทางกลับกันก็อาจจะ มีผลเสียในเรื่องที่มีน้อยไป หรือว่ามีแล้วได้รับผลกระทบในทางที่ไม่ดี มีท่านสมาชิกซึ่งเป็นกรรมาธิการ ได้เคยอภิปรายกันในชั้นกรรมาธิการว่า เราห่วงเหมือนกันว่า ต่อไปข้างหน้า การบริโภคของคนไทยอาจจะหมดไปในเรื่องธรรมเนียมวัฒนธรรม เพราะว่า ไปบริโภคตามสากล ไปบริโภคตามตะวันตกเสียหมด เพราะฉะนั้นผมอยากจะ เสนอให้มีการเพิ่มเติมข้อความจากข้อความเดิมในมาตรา ๖ นั้น ให้มีการเพิ่มเติมในเรื่องของการคุ้มครองการประกอบธุรกิจ และการคุ้มครอง การบริโภคของคนไทยลงไป ในมาตรา ๖ นี้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจง เชิญท่านยรรยงครับ

นายยรรยง พวงราช (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ผม ยรรยง พวงราช กรรมาธิการ ขอชี้แจงประเด็นที่ท่านกรรมาธิการ วราเทพได้ส่งวนคำแปรญัตติ ข้อเสนอของท่านกรรมาธิการวราเทพที่บอกว่า จะให้เพิ่มหลักเกณฑ์ในการพิจารณาของผู้ที่จะอนุญาตไม่ให้รวมถึงการคุ้มครอง การประกอบธุรกิจ และการคุ้มครองการบริโภคของคนไทยเข้าไปด้วย อันนี้ ทางคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าการเพิ่มข้อความดังกล่าวเป็นที่เข้าใจ ในตัวกฎหมายเองอยู่แล้ว เพราะว่าวัตถุประสงค์ของการเสนอร่างกฎหมาย ฉบับนี้เข้ามา หรือการที่มีกฎหมายอยู่เดิม ส่วนหนึ่งก็เพื่อที่จะคุ้มครองการประกอบ ธุรกิจของคนไทยอยู่แล้ว ดังจะเห็นได้จากการที่มีการสงวนธุรกิจบางประเภทไว้ ในบัญชีต่าง ๆ นั้นก็เพื่อประโยชน์ของคนไทย และการที่มีมาตรการใหม่ ๆ ที่เพิ่มขึ้นตามกฎหมายนี้ก็เพื่อประโยชน์ของการคุ้มครองธุรกิจของคนไทยอยู่แล้ว ถ้าหากเพิ่มข้อความการคุ้มครองการประกอบธุรกิจ หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ของคนไทยเข้าไปก็จะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่กว้างเกินไป คือแทบทุกกรณี ก็จะเป็นการเข้ามาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตแทบทั้งหมด หมายความว่า

สผ ๓๗/๒๕๕๒ (ส. ท้าไป) เป็นพิเศษ

๑๒๐

จงถนอม ๕๘/๓

ถ้าตีความอย่างกว้างทุกกรณีก็ไม่สามารถที่จะอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็น
คนต่างด้าวเข้ามาได้ แทนที่จะเป็นผลดีก็อาจจะทำให้ธุรกิจของคนไทยเอง
ไม่มีความเข้มแข็ง เพราะว่าไม่มีการแข่งขัน ขอขอบพระคุณครับ

- ๕๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมขออนุญาตให้
เหตุผลอีกนิดเดียวเพื่อที่จะให้การพิจารณาเป็นไปอย่างรวดเร็วว่าที่ผมได้แสดง
ความเห็นไว้ในมาตรา ๖ เพราะมาตรา ๖ เป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้
ในเรื่องของการอนุญาตหรือไม่อนุญาต กระผมไม่ได้ตั้งใจในเรื่องที่มีหลักเกณฑ์
เขียนไว้อยู่ในมาตรา ๖ แล้วนั้น เห็นด้วย แต่ว่าถ้าจะเพิ่มถ้อยคำอีก ๒ ประโยค
เข้าไป ผมเห็นว่าจะได้มีความชัดเจน ชัดเจนในเรื่องที่ผู้จะอนุญาตจะต้องคำนึงถึง
ในมาตรานี้เป็นมาตราที่ใช้ในเรื่องของการพิจารณาใช้คำว่า คำนึงถึง
เพราะฉะนั้นไม่ใช่เป็นมาตราที่จะไปพิจารณาอะไรยุ่งยากหรือจะเป็นภาระของ
การที่จะอนุญาตหรือไม่ แต่ถ้าเราไม่ได้เขียนไว้โดยชัดแจ้งอย่างที่ท่านกรรมาธิการ
เสียงข้างมากได้กรุณาชี้แจงว่ามันจะเป็นในเรื่องของการตีความลำบาก หรือว่า
เป็นในเรื่องของการที่จะทำให้เป็นหลักเกณฑ์ในวงกว้าง ผมเห็นว่ายังสามารถที่จะ
พิจารณาได้ เพราะว่า เป็นหลักเกณฑ์ในเรื่องของการคำนึงถึงเท่านั้นเอง แต่หาก
เราไม่เขียนไว้จะเป็นปัญหาว่าการพิจารณาอนุญาต ผู้ที่อนุญาตไม่คำนึงถึงธุรกิจที่
คนไทยมีอยู่แล้วหรือว่าการบริโภคของคนไทยนั้นจะกระทบต่อผู้มาประกอบธุรกิจ
จากต่างประเทศ เพราะฉะนั้นผมยังคิดว่าน่าจะต้องเขียนถ้อยคำ ๒ พยางค์
ลงไปเพื่อให้เกิดความชัดเจนในมาตรา ๖ นี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
กรรมาธิการยังยืนยันไหมครับ ถ้ากรรมาธิการยืนยัน ท่านวราเทพตั้งใจไหมครับ
ถ้าตั้งใจจะต้องขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านเจริญ จรรย์โกมล มีอะไรเฉพาะที่
แก้ไขนะครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : คือท่านประธานครับก่อนที่จะ
ขอมติของที่ประชุมสภาแห่งนี้ ผมสงสัยในมาตรา ๖ ที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
ได้ขอเพิ่มเติมไว้ ผมอยากจะถามกรรมาธิการก่อนตัดสินใจชนิดหนึ่งว่า ในการขอ
อนุญาตตามมาตรา ๖ และในหลักเกณฑ์ในมาตรา เขาก็จะวางไว้ว่าผู้ที่จะอนุญาต
ให้ในการที่คนต่างด้าวขอจะมีลำดับแตกต่างกันเท่าที่ได้พูดกันไว้จะมีข้าราชการระดับ ๑๐
รัฐมนตรีหรืออะไรหลายอย่าง ถ้าหากว่าอย่างที่ท่านกรรมาธิการวราเทพได้เสนอไป
ผมก็ไม่ไม่เสียหาย เพราะว่าระดับในการอนุญาตไปจะมีตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ
อยู่แล้ว แต่ที่ผมสงสัยก็คือท่านกรรมาธิการได้ลุกขึ้นตอบท่านกรรมาธิการวราเทพว่า

ถ้าเขียนไปแล้วมันจะกว้าง ยิ่งเขียนยิ่งคับแคบกัน ฟังแล้วดูง่ายอธิบายเข้าใจง่าย
ถ้ายิ่งเขียนไปจะกว้าง ไม่ใช่หรือครับผมฟังดู ฉะนั้นผมว่าถ้าเขียนไปได้เพิ่มเติม
อย่างที่ทำนวราเทพเสนอไปไม่เสียหาย เพราะว่าผมดูจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
แล้วก็ในมาตรา ๙ เขาจะมีลำดับในการที่จะพิจารณาสั่งการพอสมควร ฉะนั้นเพื่อ
ความรอบคอบในการคุ้มครองในสิทธิของคนไทยบางประเภท ผมว่าสมควรอย่างที่ทำ
นวราเทพได้เสนอมานี้เหมือนกันครับท่านประธาน ถ้าเป็นอย่างนั้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (ร้องประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญกรรมาธิการชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง เชิญท่านยรรยง

นายยรรยง พวงราช (กรรมาธิการ) : เรียงท่านประธานที่เคารพ
กระผม ยรรยง พวงราช กรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่ามาตรา ๖
เป็นมาตราที่สำคัญที่สุดในแง่ของการบริหารกฎหมายฉบับนี้ เพราะว่า เป็นหลักเกณฑ์
ที่ผู้ที่จะพิจารณาอนุญาตก็คืออธิบดีกรมทะเบียนการค้าและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ในการพิจารณา เพราะฉะนั้นจึงเป็นกรอบสำคัญที่สุด ซึ่งกรอบอันนี้ตามกฎหมาย
ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๑ ไม่มีอยู่เป็นหลักการใหม่

เมื่อเป็นหลักการใหม่ก็จะมีลักษณะทำนองคล้าย ๆ กับเวลาจะพิจารณาออกใบอนุญาตส่งเสริมลงทุนอะไรพวกนี้ ทำนองเดียวกันก็คือ ทางเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้ก็จะได้พิจารณาผลดี ผลเสียของการที่จะออกใบอนุญาตแต่ละครั้ง เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญ การเพิ่มเติมเข้าไปตามที่ท่านกรรมาธิการวราเทพได้เสนอก็จะเป็นการเพิ่มเติมประเด็นที่เจ้าหน้าที่หรือว่ากลไกของรัฐที่จะพิจารณาอนุญาตจะต้องเพิ่มเข้าไป ซึ่งที่กระผมเรียนว่ามันกว้างก็เพราะว่าการตีความ คำว่า การคุ้มครองการประกอบธุรกิจของคนไทย จะตีความให้กว้างที่สุดก็คือ ไม่ออกใบอนุญาตให้ก็ได้ หรือว่าการคุ้มครองผู้บริโภคก็ทำนองเดียวกัน เพราะคำว่า ผู้บริโภคมันกว้าง เพราะฉะนั้นมองในแง่ของการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๖ ไม่ควรที่จะเพิ่มเติม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ ต่อคำชี้แจง แล้วก็การแสดงความคิดเห็นของท่านสมาชิกข้างล่าง ผมเข้าใจว่าเราก็มี ๒ ส่วนด้วยกัน คือส่วนคุ้มครองผู้ประกอบการและส่วนที่คุ้มครองผู้บริโภค ผมเห็นว่าในการทำกฎหมายนั้นเราคงต้องพิจารณาทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ในฝ่ายผู้ที่จะประกอบธุรกิจนั้นท่านกรรมาธิการก็ยังมีหลักเกณฑ์และมีการดำเนินการที่จะมีการพิจารณาอีก จริง ๆ แล้วใจผมก็อยากจะให้มีการคุ้มครองทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ถ้าไม่ได้อย่างไรผมไม่อยากจะให้ลงมติ อยากจะให้อย่างน้อยก็มีการใส่ในเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคของคนไทยไว้ส่วนหนึ่ง อย่างน้อยต้องมี เรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคไว้น่าจะเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมาธิการเห็นด้วยกับการที่จะมีการบัญญัติในเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคไว้ ส่วนในเรื่องของการคุ้มครองการประกอบธุรกิจตามที่ท่านวราเทพได้มีความเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากแล้ว ก็คิดว่าคงจะเป็นไปตามนั้นครับ เพราะฉะนั้นคำพูดใหม่ก็จะเป็นว่า

และการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค แล้วต่อด้วยคำว่า ขนาด
ของกิจการ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : และการคุ้มครองผู้บริโภคของคนไทยใช้ไหมครับ

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาต
ท่านประธาน การคุ้มครองผู้บริโภค เฉย ๆ ครับ เพราะว่าทั้งหมดนี้เป็นเรื่อง
ของการคำนึงถึงครับ เพราะฉะนั้นข้อความใหม่จากบรรทัดที่ ๑ จะอ่านว่า
การพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค ขนาดของ
กิจการ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมการเห็นตามที่ท่านกล่าวมาครับ ที่ประชุมไม่ขัดข้อง
ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ขออนุญาตท่านประธาน
เพื่อความชัดเจน ในมาตรา ๖ อยากให้ทางท่านเลขาธิการฯ ช่วยอ่าน
แล้วก็เพิ่ม จะใส่ จะเว้นวรรคอย่างไรให้ชัดเจนได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ได้ครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ การอนุญาตให้คนต่างด้าว
ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงผลดีและผลเสีย
ต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปวัฒนธรรม
และจารีตประเพณีของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพลังงาน
และการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค ขนาดของกิจการ การจ้าง
แรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีการมาธิการ
สงวนความเห็นและผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ในมาตรา ๗ กระผมได้สงวนความเห็น
โดยเพิ่มเติมใน (๓) ของมาตรา ๗ ไว้ เพื่อที่จะได้เป็นหลักเกณฑ์ใน
เรื่องของการที่จะห้ามคนต่างด้าวประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร โดยใน
มาตรา ๗ เดิมมีการห้ามใน (๑) ว่าด้วยเรื่องของคนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศ
ให้ออกนอกประเทศ และ (๒) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดย
ไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ผมเห็นว่าใน ๒ วงเล็บนั้น
เป็นหลักเกณฑ์ที่ได้อยู่แล้ว แต่ว่ายังน้อยไปสำหรับการที่เราจะวางมาตรการ
ในเรื่องของการห้ามคนต่างด้าวจะเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย
หลักเกณฑ์ที่ขาดหายไปนี้ ผมเห็นว่าน่าจะเป็นหลักเกณฑ์ที่กระผมได้แสดง
ความเห็นโดยเพิ่มเติมเป็น (๓) ว่า คนต่างด้าวที่ห้ามประกอบธุรกิจใน
ราชอาณาจักรไทยนั้น จะต้องเป็นคนต่างด้าวที่ปรากฏหลักฐานหรือที่พิสูจน์
แน่ชัดว่าเคยเป็นบริษัทหรือว่าเป็นคนต่างด้าวที่กระทำการอันขัดต่อความ
มั่นคงหรือศีลธรรมหรือกระทำการให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของประเทศ ที่กระผม
ได้เพิ่มเติมหลักเกณฑ์ลักษณะนี้ก็เพราะเห็นว่า เราคงได้แลเห็นกันทั่วไปว่า
คนต่างด้าวที่ไม่ประสงค์ดีกับประเทศไทย ได้กระทำการหลายลักษณะด้วยกัน
ไม่ว่าจะด้วยเรื่องของเศรษฐกิจ เรื่องของศีลธรรม เรื่องของจารีตประเพณี
ของประเทศไทย หรือเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงกับ
ประเทศไทย คนต่างด้าวเหล่านั้นไม่สมควรที่จะมาประกอบธุรกิจใน
ประเทศไทย ผมขอยกตัวอย่างเช่น คนต่างด้าวที่กระทำการลักษณะที่ทำให้
เสื่อมเสียกับเศรษฐกิจ กรณียกตัวอย่างของผู้ที่มีเงินทุนมหาศาล มีการทำให้
เกิดราคาของค่าเงินเสียหาย หรือเข้ามาแทรกแซงค่าเงิน หรือทุ่มค่าเงิน

ของเราทำให้ประเทศชาติเราเสียหาย เราน่าจะห้ามคนต่างด้าวคนนั้นหรือ
เหล่านั้นมาประกอบธุรกิจในประเทศไทย หรือคนต่างด้าวที่ทำให้ชื่อเสียง
ของประเทศไทยเสียหายหลายกรณีด้วยกัน ยกตัวอย่างกรณีง่าย ๆ กรณี
เกี่ยวข้องกับในเรื่องของชื่อเสียงเกียรติภูมิ ในเรื่องของสิทธิสตรี เราเห็นว่า
มีการไปแพร่ภาพโฆษณาในเรื่องของสิทธิสตรี ในเรื่องของการค้าขายประเวณี
ของสตรีไทยในต่างประเทศ คนต่างด้าวเหล่านี้สมควรน่าที่จะถูกห้ามที่จะเข้ามา
ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ถ้าเราสืบทราบหรือว่ามีปรากฏหลักฐานได้ชัดเจนว่า
เขากระทำความผิดอันเป็นที่เสื่อมเสียกับประเทศไทย ไม่สมควรให้คนเหล่านี้เข้ามา
ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ผมจึงเห็นว่าใน ๒ วงเล็บในมาตรา ๗ นั้น
ไม่เพียงพอ ไม่ครอบคลุมไปถึงในเรื่องของผู้ที่เป็นปรปักษ์กับประเทศไทย
คนเหล่านี้ผมว่าร้ายกาจ แล้วเป็นบุคคลที่ไม่สมควรที่จะมาประกอบธุรกิจมากกว่า
(๑) (๒) ด้วยซ้ำไป เขาจะมาในลักษณะใดก็ตาม ผมว่าเราน่าจะมีกฎหมายห้ามไว้
โดยผมขอเพิ่มเติมข้อความใน (๓) ของมาตรา ๗ ที่จะห้ามคนต่างด้าวประเภทนี้
มาประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร ก็คือว่า คนต่างด้าวที่ปรากฏหลักฐานพิสูจน์ได้
แน่ชัดว่า เคยกระทำการเป็นปรปักษ์ต่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ
หรือกระทำการที่ขัดต่อความมั่นคงหรือศีลธรรมอันดีของประเทศ หรือทำให้เสื่อมเสีย
ต่อชื่อเสียงหรือเกียรติภูมิของประเทศ ไม่ว่าจะกระทำการในหรือนอกราชอาณาจักร
ทั้งนี้ตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ผมเห็นว่าเป็นถ้อยความ
หรือข้อความที่สำคัญที่สุดที่จะกำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะมีฉะนั้นแล้วเราจะ
ไม่มีมาตราใดเลยในร่างพระราชบัญญัตินี้ที่จะห้ามคนต่างด้าวที่กระทำการอย่าง
ที่กระผมได้เรียนไปแล้ว เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงขออนุญาตที่จะ
เสนอสงวนความเห็นเพิ่มเติมใน (๓) ให้ที่ประชุมได้ช่วยกันพิจารณา ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสมณ เพชรสว่าง รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์
เกียรติสุนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณหมอวิชัยครับ มาตรา ๗ มีการแก้ไขเพียงเล็กน้อยนะครับ
แล้วมีผู้สงวนความเห็นและสงวนคำแปรญัตติ คุณหมอวิชัยถ้าอภิปรายคงอยู่
ในวงแคบ ๆ นะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ความหวังใหม่ อุตรธานี จะอภิปรายตามท่านกรรมาธิการ
เสียงข้างมากในมาตรา ๗ (๑) คือชัดเจนมาก คือไปตัดถ้อยคำที่ว่าด้วยการ
เนรเทศ ออกไป ทั้งที่ชัดเจนอยู่แล้วไปตัดทำไม น่าจะคงไว้ก็น่าจะดี แต่อย่างไร
ก็แล้วแต่ท่านประธาน ขออนุญาตที่จะอภิปรายเสริมในแง่ซึ่งท่านวราเทพ
กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ขอแปรญัตติไว้ รวมถึงท่านมานะ กุสกุล ด้วย
ที่ขอแปรญัตติไว้เกี่ยวกับเรื่องคนต่างด้าว ซึ่งประเพณีหรือมีหลักฐานที่พิสูจน์ได้
แน่ๆ เคยมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่ดีไม่งามหลายเรื่องด้วยกัน
เป็นเรื่องของศีลธรรมอันดีงาม ความมั่นคง รวมไปถึงประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ผมต้องเรียนได้ว่ามีคนต่างด้าว ซึ่งเข้ามาประกอบธุรกิจแบบนี้มากมายอาศัยประเทศไทยเป็นแหล่งพอกเงิน คดีที่เพิ่งปรากฏขึ้น และยังไม่มีความแน่ชัดก็เรื่องอูลริค โวล์ฟกัง ขณะนี้เนรเทศแล้วก็ตาม แต่ปรากฏว่าเท่าที่เราไปดูสืบค้นตอนนี้มีการประกอบธุรกิจเข้ามามากมาย มีโรงงานกำจัดเรื่องของคราบน้ำมันในทะเล มีร้านอาหาร มีธุรกิจอื่น ๆ อีกมากครับ ผมถึงว่าถ้าคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ไม่คัดค้านอะไร ผมว่าน่าจะบัญญัติเข้าไป ไม่ได้ทำอะไรให้เสียหาย แต่ทำให้เกิดความถูกต้อง และจะเป็นบทบัญญัติ ซึ่งจะครอบคลุมไม่ทำให้คนต่างด้าวซึ่งมาหวังพึ่งประโยชน์ต่อบ้านเมืองเรา อาศัยความอ่อนแอทางกฎหมาย อาศัยความอ่อนแอของเจ้าหน้าที่รักษากฎหมายของบ้านเมือง เป็นช่องทางยึดเงินยึดทองกินได้โตะ แล้วถึงเวลาก็สามารถประกอบธุรกิจได้ เข้าออกตามสบาย ต.ม. มีไว้ แต่สุดท้ายก็สามารถเข้าออกได้ กระผมถึงเรียนได้ว่าคงไม่เสียหายครับท่านประธาน ถ้าจะขออนุญาตว่าให้ทางคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ ท่านประธานเองรับไปและใส่เข้าไปเป็นข้อที่ ๓ เพิ่มเติมไม่กี่บรรทัด แต่ได้รับความครอบคลุม และถูกต้อง ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นพดล ปัทมะ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติใหม่ที่ไม่เคยมีอยู่ใน พ.ว. ๒๘๑ ก็คือจะห้ามคนต่างด้าวที่แม้ไม่จำเป็นจะต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีท้าย ก็ต้องห้ามถ้าหากมีคุณสมบัติตามมาตรา ๗ (๑) และ (๒) ข้อเป็นห่วงของท่านกรรมาธิการวราเทพ เป็นข้อเป็นห่วงที่มีเหตุผล คือจะเพิ่มเติมจากกรณีที่อยู่ใน (๑) และ (๒) ก็คือคนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศ หรือคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พุคส์ัน ๆ อย่างนี้ครับ แต่ท่านเพิ่มเติมในพฤติการณ์อื่น ๆ ด้วย เราก็ได้รับฟังคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการวราเทพ แต่กรรมการเสียงส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจ และมีมติว่า บทบัญญัติของมาตรา ๗ (๑) และ (๒) น่าจะคุ้มครองประเทศไทย และคุ้มครองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่เราไม่ประสงค์จะให้เข้ามาในเมืองไทย และให้มาประกอบธุรกิจนะครับ ผมจะขอยกตัวอย่างว่า คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ถ้าหากเราถูกกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองตามมาตรา ๑๒ จะกำหนดห้ามคนต่างด้าว
อยู่มากมายครับ ไม่ว่าจะเป็นวีกอลจริต หรือมีพฤติกรรมเป็นที่น่าเชื่อถือว่าเป็น
บุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม ซึ่งกว้างขวางมากนะครับ ในกรณีเช่นนี้ไม่สามารถ
เข้าเมืองได้ หรือมีพฤติกรรมที่เป็นที่น่าเชื่อถือว่าจะเข้ามาเพื่อค้าประเวณี ค้าหญิง
ค้ายาเสพติด ก็สามารถห้ามเข้าประเทศได้ กรณีที่ไม่มีเงินติดตัว หรือไม่มี
เงินประกัน ก็สามารถห้ามได้ และยิ่งกว่านั้น ท่านประธานครับ มี (๑๐) ของ
มาตรา ๑๒ ของ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง คือคนต่างด้าวที่รัฐมนตรีไม่อนุญาตให้
เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๖ ผมขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมนิดเดียว
มาตรา ๑๖ เขียนค่อนข้างกว้างขวางครับ ในกรณีที่คนต่างด้าวมีพฤติกรรม
ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่าเพื่อประโยชน์ต่อประเทศ หรือเพื่อความสงบเรียบร้อย
วัฒนธรรม หรือศีลธรรมอันดี หรือความผาสุกของประชาชน ไม่สมควรอนุญาต
ให้เข้าเมือง ก็คือคนต่างด้าวประเภทที่อยู่ในแบลคลิสต์ (Blacklist)
ที่เราเข้าใจนะครับ เพราะฉะนั้นก็เลยกราบเรียนท่านประธานว่า (๑) และ (๒)
เพียงพอที่จะคุ้มครองคนต่างด้าวที่เราไม่ประสงค์จะให้ประกอบธุรกิจครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ ผมขอให้ความเห็นเพิ่มเติมกับ
ข้อเสนอกระผมได้อภิปรายไปแล้วนะครับว่า เหตุผลที่ผมอยากจะมี (๓) เข้าไป
กระผมยังเห็นว่าใน (๑) และ (๒) นั้น ยังมีน้ำหนักไม่เพียงพอในเรื่องของ
การห้ามคนต่างด้าวที่มีพฤติกรรม พฤติกรรมที่เป็นที่เสื่อมเสียกับประเทศใน (๑)
และ (๒) นั้นเป็นในเรื่องของการห้ามเข้าประเทศ และถูกเนรเทศ แต่พฤติกรรม
ของคนบางคนในลักษณะ อย่างเช่น อยู่ในประเทศไทยอาจจะทำตัวเป็นนักธุรกิจ
ที่เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง หรือว่าเป็นผู้ที่เป็นที่ยอมรับ แต่หลังจาก หรือว่าเบื้องหลัง
พฤติกรรมเป็นที่เสื่อมเสียกับประเทศอย่างมากมาย ซึ่งกฎหมายในเรื่องของ
คนเข้าเมือง กฎหมายในเรื่องของเนรเทศไปไม่ถึง หรือเอาความผิดไม่ได้
คนเหล่านี้ก็ยังสามารถที่จะประกอบธุรกิจในประเทศได้ และยังมีพฤติกรรม
หรือกระทำการอันเป็นที่เสื่อมเสียอยู่ ผมจึงเห็นว่าใน (๑) และ (๒) น่าจะ
ยังไม่เพียงพอ หรือพฤติกรรมอย่างเช่น คนต่างประเทศอาจจะไม่ได้กระทำผิด

สผ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๑๓๐

สาริตรี ๕๒/๓

ในประเทศไทย เพราะฉะนั้นสามารถที่จะเข้าประเทศได้ ไม่ได้ถูกเนรเทศ
หรือห้ามเข้าเมือง -----

- ๕๓/๑

แต่ในต่างประเทศนั้น สร้างความเสียหายให้กับประเทศไทยอย่างมาก
ผมได้ยกตัวอย่างในเรื่องของการที่ไปทำให้เสื่อมเสีย หรือว่าชื่อเสียงกับ
ประเทศในเรื่องของสตรี ถ้าเขาทำในต่างประเทศ กฎหมายเราไม่ได้ห้าม
หรืออาจจะไปไม่ถึง แต่ถ้าเรามีกฎกระทรวงใน (๓) นี้ไว้แล้ว เขาไม่สามารถ
ที่จะมาประกอบธุรกิจได้ ผมเห็นว่าใน (๓) เขียนเพิ่มเติมเข้าไป ก็ไม่ทำให้
เสียหลักของกฎหมายแต่อย่างใด เป็นการกำหนดชัดเจนในเรื่องของการห้าม
บุคคลต่างด้าวที่มีพฤติกรรม หรือพฤติกรรมไม่ดีกับประเทศไทยนี้เข้ามา
ประกอบธุรกิจ ผมยังยืนยันที่จะสงวนความเห็นให้มีการเพิ่ม (๓) ไว้ครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาครับ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ขออนุญาตกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วตาม
ความเห็นของท่านสมาชิกที่เป็นกรรมาธิการคือท่านวราเทพ ขออนุญาตเอ่ยนาม
ท่านและคุณหมอวิชัย ที่พูดถึงใน (๓) ที่แปรญัตติเข้ามาในมาตรา ๗ นั้น
เป็นสิ่งที่มีความเหมาะสมสมควร แต่ในการประชุมกรรมาธิการนั้น ผมขออนุญาต
ที่จะนำเนื้อความบางตานั้นมากราบเรียนท่านในที่นี้ว่า ท่านกรรมาธิการเรา
มีความเห็นตรงกันครับ คนที่ไม่ดีนั้นเราไม่อยากให้เข้าประเทศ ไม่อยากจะทำ
ธุรกิจด้วย แต่ในปัญหาของ (๓) นั้น เราใช้คำว่า คนต่างด้าวที่ปรากฏหลักฐาน
พิสูจน์ได้แน่ชัดว่า คำว่า หลักฐานพิสูจน์ได้แน่ชัดว่า ตรงนี้นั้นเราต้องยอมรับ
ในหลักเกณฑ์ว่า การพิสูจน์นั้นจะต้องอยู่ในกระบวนการของศาล ในฐานะที่
ท่านวราเทพด้วยความเคารพ เป็นนักกฎหมายด้วย จริง ๆ เราอยากจะเติม
คำนี้ครับ แต่ว่าเราจะต้องมาพูดกันก่อนว่า หลักฐานพิสูจน์นั้น ใครจะเป็นผู้พิสูจน์
ถ้าไม่มีคำพิพากษาของศาล เรามีกระบวนการ อย่าลืมว่าในกระบวนการระบบ
ของเรานั้น เราจำเป็นต้องใช้หลักเกณฑ์ ไขว้ระบบของประเทศไทย
นานาชาติเขาเข้าใจด้วยว่า เราไม่ได้เอารัฐบาลไปกล่าวหาใครว่า คนนี้
มีหลักฐาน แต่ศาลยังไม่ได้ตัดสิน ดังนั้นคำว่ามีหลักฐานนั้น ผมเห็นตรงกับ
ท่านวราเทพว่า เมื่อมีหลักฐานพิสูจน์ได้แน่ชัด ก็คือต้องมีศาลตัดสิน เมื่อมีศาล
ตัดสินก็จะเข้าไปอยู่ใน (๑) เมื่อคนประเภทนี้ศาลตัดสินแล้วว่า มีการกระทำที่
ไม่เหมาะสม เป็นปรปักษ์ต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ ของความสงบเรียบร้อยของ

ประชาชนนั้น บุคคลคนนั้นจะต้องไปอยู่ใน (๑) ครัว คือเป็นคนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศ หรือรอการเนรเทศตามกฎหมายเนรเทศของเรา นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ อีกเหตุผลหนึ่งที่ท่านกล่าวมานั้น มีน้ำหนักพอสมควรว่า ปรากฏว่าบุคคลนั้นออกไปต่างประเทศแล้ว ตัวไม่มาหรอกรับ แต่เอาเงินเข้ามา ตรงนี้เองที่ผมคิดว่า จะต้องพิจารณาเรื่องนี้ให้เชื่อมโยงกับระบบการค้าเสรี ระบบการค้าเสรีนั้น วันนี้การโอนสัญชาติที่ง่ายที่สุด ก็คือโอนสัญชาติเงินครับ จากเงินไทยไปเป็นสกุลเงินต่างประเทศ ใช้เวลา ๑ นาทีเท่านั้นเอง ทั้งโอนไป และโอนมา และเปลี่ยนสัญชาติด้วย เช่นเดียวกัน ถ้าจะมีเงินจำนวนหนึ่งเข้ามา ลงทุนในประเทศไทย จะต้องพิสูจน์ด้วยว่าเงินอันนั้นเป็นของคนที่เคยถูกเนรเทศ ตรงนี้จะอยู่ในความซับซ้อนที่ยุ่งยากมากครับ ท่านประธาน ดังนั้นความเห็นจริง ๆ แล้วตรงกัน เจตนาตรงกันหวังดีกับประเทศเหมือนกันตรงนี้ แต่ว่าในประเด็นที่ ๒ ที่ท่านกล่าวมานั้น การจะพิสูจน์ว่าเงินเม็ดตัวนั้นร้อยล้านพันล้านบาทนั้นที่ส่งเข้ามา ลงทุนในประเทศไทยนั้น มาจากมิสเตอร์เอ มิสเตอร์บี คนนั้นที่ถูกเนรเทศไป กระบวนการเปลี่ยนแปลงเงินก็ดี ในการทรานสเฟอร์ (Transfer) เงินนั้นก็ดี ยากที่จะดำเนินการได้ อยากขออนุญาตกราบเรียนถึงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านวิชัย ที่ได้กรุณาให้ความคิดเห็นนั้น สิ่งหนึ่งความยากลำบากของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือ จับความขัดแย้ง ๒ อย่างให้อยู่ร่วมกันด้วยความจำเป็น ความขัดแย้งด้านหนึ่ง แน่นนอนครับ การที่ให้ต่างประเทศมาทำธุรกิจในประเทศไทยนั้น อันนี้แย้งอาชีพ คนไทยแน่นอน-----

การสงวนอาชีพให้คนไทยทั้งหมดเป็นเรื่องที่ดี แต่อีกด้านหนึ่งนั้นเราไม่มีเม็ดเงิน
 ในประเทศ เราจำเป็นต้องเปิดเงื่อนงำให้ต่างประเทศมาลงทุน ดังนั้น
 นี้คือความขัดแย้ง ๒ อย่างที่อยู่ด้วยกัน การจัดความพอเหมาะของความขัดแย้ง
 ๒ อย่างนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ดังนั้นตรงนี้อาจจะกราบเรียนว่า สิ่งที่ท่าน
 วิดกกังวลนั้นมันอยู่ใน (๑) (๒) คลุมแล้วครับ ส่วนในประเด็นอื่นที่ท่านวิดกกังวล
 ว่ามันจะส่งแต่เงินเข้ามา ตัวไม่มา ถ้าเกิดส่งเข้ามาพันล้านร้อยล้าน มาลงทุน
 ถ้าเขาจะมาลงทุนจริง ๆ เราก็จับเขาไม่ได้หรอกครับ ไปเปลี่ยนชื่อนามบริษัทนี้
 เปลี่ยนชื่อนามบริษัทนั้น การวางกฎเกณฑ์ที่จะก้าวเข้าไปสู่ตรงจุดนั้นเป็นเรื่อง
 ที่ยากและผมคิดว่าด้านหนึ่งของเราอย่างที่ผมกราบเรียน เราต้องการเม็ดเงิน
 จากต่างประเทศเพื่อมาขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของเราในขณะนี้ ดังนั้น
 ถ้ากฎหมายของเรามีลักษณะเกลียดชังแอนตี้ (Anti) ต่างประเทศเสียเกือบทุก
 กระเบียดนิ้ว มองในแง่จิตวิทยาครับ วันนีตลาดการลงทุนไม่ได้เป็นตลาดของ
 ประเทศโลกที่ ๓ อีกแล้วครับ นับตั้งแต่การพังทลายของรัสเซีย นั่นทำให้ระบบ
 ทุนนิยมครอบงำโลกทั้งหมด ดังนั้นตลาดการลงทุนจึงเป็นตลาดของผู้ลงทุน
 ใครไม่ได้รับการลงทุนเวียดนามก็เอา เวียดนามแข็งนักไปมาเลเซียก็ได้
 มาเลเซียยังปิดอยู่ไปถึงโคปร์ ดังนั้นวันนี้จึงไม่ใช่เวลาในอดีตที่ตลาดจะเป็นของ
 ผู้ลงทุนที่อเมริกาที่เอาใจไทย รัสเซียก็เอาใจ เพราะยังอยู่ในยุคของโลก
 ๒ ค่ายอยู่ ดังนั้นตรงนี้นั้นถ้าท่านคุณหมอวิชัยจะ ได้ให้ความกรุณารวมทั้งท่านเจริญ
 ที่กำลังจะขึ้นพูดนั้น ถ้าจะ ได้ให้ความกรุณานั้นผมว่าก็จะได้ผ่านไป เพราะว่ายังมี
 มาตรการที่สำคัญยังเป็นประเด็นที่สำคัญที่ประชาชนให้ความสนใจอย่างมากนั้น
 เราจะได้ใช้เวลาตรงนั้น เตียวถ้ายึดขาดกันอยู่ตรงนี้ผมเกรงว่ามาตรการสำคัญ
 จะอยู่ตอน ๕ ทุ่มที่เบงคินคนจะไม่ฟังนะครับ ขอประทานโทษ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญกรรมมาธิการครับ

นายยรรยง พวงราช (กรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ยรรยง พวงราช ใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติมนะครับ
 ก็คือในประเด็นที่ท่านกรรมมาธิการทางฝ่ายข้างมากได้พูดไปแล้วก็คือว่า มาตรการ ๗
 เป็นบทบัญญัติที่ห้ามคนต่างด้าวที่ทำผิดกฎหมายบางอย่างไม่ให้ประกอบธุรกิจ
 โดยไม่คำนึงถึงว่าธุรกิจนั้นจะ อยู่ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. หรือไม่ครับ ถ้าท่าน
 สังเกตจะพบว่าตาม (๑) และ (๒) คนต่างด้าวที่ถูกห้ามไม่ให้ประกอบธุรกิจ

ในประเทศเป็นคนต่างด้าวที่ทำผิดกฎหมาย ประการแรกก็คือคนที่ถูกเนรเทศตามกฎหมาย ซึ่งการถูกเนรเทศนั้นก็ปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนอยู่แล้ว ตัวผู้ถูกเนรเทศก็ทราบดีว่าเขาถูกเนรเทศแล้ว ใน (๒) คนต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตเขาก็จะทราบตัวเองคืออยู่แล้วว่าเขาเข้ามาโดยผิดกฎหมายนะครับ แต่ว่าถ้าหากจะเพิ่มเข้าไปว่าคนต่างด้าวที่กระทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ของประเทศ อันนี้มันเป็นถ้อยคำที่กว้างมาก และก็ไม่มีกลไกที่จะพิสูจน์ว่าการกระทำของคนต่างด้าวนั้นเป็นความผิดหรือไม่เป็นความผิดอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่จะเพิ่มเข้าไปก็จะทำให้หลักในมาตรา ๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เรียกว่าเป็นบทบัญญัติที่บังคับในตัวเอง ก็หมายความว่าคนต่างด้าวที่มีลักษณะดังกล่าวใน ๒ วงเล็บที่มีนั้นได้กระทำความผิดครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านวราเทพ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ กระผมขอที่จะต้องลุกขึ้นชี้แจงหรือว่าให้เหตุผลอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากมีท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ให้เหตุผลในการชี้แจงข้อซักถามหรือว่าข้อสงวนความเห็นของผมต่างออกไป ก็คือว่าเรื่องของความเป็นห่วงว่าถ้าหากเพิ่ม (๓) ไปแล้วจะทำให้เป็นการยากลำบากในเรื่องของหลักฐานที่จะพิสูจน์ กระผมทราบว่าเราอาจจะมีความผิดกฎหมายว่า การที่จะลงโทษว่าผู้กระทำความผิดใดผิดหนึ่งจะต้องมีหลักฐานปรากฏชัด และจะต้องตลอดไปถึงจะต้องมีคำพิพากษาแต่ลักษณะของการอนุญาตหรือว่าห้าม ผมยังเห็นว่าเราน่าจะมีสิทธิที่จะห้ามคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทยแล้วมาประกอบธุรกิจในประเทศไทย ถ้าคนต่างด้าวเหล่านั้นกระทำการอันเป็นที่เสื่อมเสียกับประเทศ ผมห่วงอย่างที่เราไปแล้วนะครับว่า (๑) (๒) มันคลุมไม่ถึงคนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย และสร้างความเสื่อมเสียให้กับประเทศ ถ้าเราเพิ่มใน (๓) เข้าไปเราจะสามารถมีโอกาสในการที่จะห้ามคนต่างด้าวเหล่านั้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย -----

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเพิ่มของพมก็พูดถึงในเรื่องเงื่อนไขและหลักเกณฑ์
ที่จะต้องกำหนดในกฎกระทรวง เป็นการที่จะต้องเขียนกฎหมายเอาไว้ให้
ฝ่ายบริหารเขาได้ใช้อำนาจนั้นะครับ ถ้าเราไม่ได้เขียนไว้เนี่ย พมยังมองเห็นว่า
ถ้ากฎหมายนี้ไปประกาศใช้แล้วเนี่ยไม่มี (๓) เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารจะไม่สามารถ
ห้ามคนต่างด้าวที่สร้างความเสื่อมเสีย ถ้าไม่เข้าหลักกฎหมายตาม
(๑) (๒) ได้เลย การเขียนเพิ่มเข้าไว้เนี่ยเป็นการเขียนเพิ่มเพื่อให้รัดกุม
และพมก็ยังมีความเห็นว่ามันไม่ได้ไปสร้างความเชื่อมั่นหรือว่าสร้างความที่จะให้
คนต่างด้าวรู้สึกไม่ดีกับประเทศไทยว่ามีกฎหมายห้ามเยอะแยะ เพราะเรา
ไม่ได้ห้ามในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เราห้ามในสิ่งที่เขาจะมากกระทำผิด ถ้าคนต่างด้าว
ที่จะมาประกอบธุรกิจในประเทศไทย ถ้ามีความคิดดี มีจิตสำนึกดี เขาไม่กลัว
กฎหมายหรือกลัวว่าจะห้ามอะไรไว้ เขาก็ต้องมาอยู่ดี แต่ถ้าคนต่างด้าวที่
คิดไม่ดีในเรื่องของมาเห็นกฎหมายแล้วเกรงกลัวเนี่ย เราก็ไม่สมควรที่จะเอา
คนต่างด้าวเหล่านั้นมาประกอบธุรกิจในประเทศไทย นั่นคือเหตุผลที่พมยังยืนยันว่า
จะต้องมีการเพิ่มใน (๓) ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิชัย ชัยจิตตวิชกุล ความหวังใหม่ อุดรธานี ต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ
ผมได้ฟังคำตอบจากท่านคณะกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสุนัยนะครับ
ได้ตอบก็พยายามที่จะบอกว่าการที่เราไม่บัญญัติไว้จะเป็นการดี เป็นการ
เปิดโอกาสให้คนต่างชาติเขาอยากมาลงทุนมากขึ้น โลกไหน ๆ เป็นโลกเสรีแล้ว
เปิดโอกาสให้กับผู้ลงทุนมากกว่าผู้ที่รับการลงทุน แต่ผมไม่ได้ขัดหรือครับ
เข้าใจตามนั้น เหมือนที่ท่านพูดนั้นละ ท่านได้ยกแม่น้ำทั้งห้ามากมาย พมก็
เข้าใจ แต่เรียนได้ว่า ที่อยากให้มีการบัญญัติไว้ ถ้าดูถ้อยคำที่ท่านกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยท่านวราเทพบ้าง ท่านผู้แปรญัตติไว้บ้างเนี่ยครับ คือคนต่างด้าว
ที่มีหลักฐานพิสูจน์ได้แน่ชัดว่า เคยกระทำการ อาจจะทำการที่ต่างประเทศแล้ว
ไม่ได้มาทำการที่บ้านเราเท่านั้นเองครับ ผมเชื่อว่าคนชื่อนี้จะอยู่ประเทศไหน
ประเทศไทยก็ไม่ต้อนรับ จะชิวอยู่ที่ญี่ปุ่น เป็นมาเพียค้าหญิงที่ญี่ปุ่น เคยชิวที่
เยอรมนี เคยชิวที่เมืองไหนก็แล้วแต่ บ้านเราก็ไม่ต้อนรับ แต่พอหลักฐานนั้น
อาจจะยังไม่ถึงเมืองไทย ผมต้องเรียนว่าถ้าบัญญัติไว้ (๓) นี้ไม่ดีตรงไหน

ผมอยากถามแค่นั้น อยากถามท่านประธานคณะกรรมการว่า ถ้าบัญญัติไว้
ไม่ดีตรงไหน มีข้อเสียอย่างไร ถ้าจะบัญญัติไว้ กับการที่ท่านไม่บัญญัติ
แล้วตัดทิ้งไปท่านบอกว่าครอบคลุมแล้วนี้ อันไหนมันอันเดียวกัน ช่วยกรุณาตอบ
ให้ผมเข้าใจหน่อยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมการ) : 'ท่านประธานครับ
ขอประทานโทษท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านคุณหมอมวิชัยนะครับ บังเอิญ
เชื่อมโยงกันนิดหน่อยก่อนที่จะให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบ แต่ถ้าคิดว่าชัดเจนแล้ว
ก็ขอความกรุณานะครับว่าเขาจะจบตรงนั้น เมื่อกี้ตรงกันนะครับ กับท่านวราเทพว่า
ใน (๓) นี้มันมี ๒ อันนะครับ มันเข้ามาบังคับระหว่างคนกับเงิน บังคับคน
บังคับคนนั้นก็ตรงกันว่า เมื่อหลักฐานพิสูจน์ชัดเจนนั้นเราคงไม่อยู่ในฐานะที่จะให้
ฝ่ายบริหารนั้นเป็นผู้ใช้อำนาจทางตุลาการตัดสินว่าหมอนี้คนนี้เป็นผู้มีหลักฐาน
ชัดเจน ดังนั้นกระบวนการจริง ๆ ระบบที่เราจะไขว้ต่อต่างประเทศนั้น ระบบ
ตุลาการของเราต้องเป็นผู้แสดงตรงนั้น ซึ่งแสดงตรงนั้นก็เข้า (๑) อันนี้
ตรงกันนะครับ ประเด็นที่ ๒ อย่างที่ท่านคุณหมอมวิชัยว่า ถ้าอยู่ต่างประเทศ
แล้วมีข้อเสียไม่ใช่ออย่างนี้ ผมว่ากระบวนการของฝ่ายบริหารมีกระบวนการ
อยู่อันหนึ่งแล้ว คือพูดในเรื่องของการออกหนังสืออนุญาตให้เข้าประเทศ
คือวีซ่า เรามีกระบวนการชั้น ๑ ในสถานทูต นี่คือกระบวนการของรัฐ
อีกประการหนึ่งก็มีกระบวนการของเรื่องคนเข้าเมืองอีกนะครับ แต่ว่าท่าน
อย่าให้เลยไปถึงเรื่องอื่นนะครับ ตรงนั้นหลักการนี้ตรงกัน -----

ดังนั้นเราเห็นตรงกันว่าในเรื่องกระบวนการของบังคับคน มาตรา ๑ คลุมแล้ว
ที่นี้ใน (๑) คลุมแล้ว ส่วนใน (๓) ที่ท่านพูดถึง อีกอันหนึ่งก็คือการส่งเงินเข้ามา
อันนี้เรื่องบังคับเงินแล้ว ขอประทานโทษเถอะครับ ยกตัวอย่าง เช่น เกิดการ
ซื้อหุ้นกัน ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าคนที่เราไม่ปรารถนาได้ส่งเงินเข้ามาซื้อหุ้น
หรือเปล่า เพราะกระบวนการตรงนี้ สิ่งที่ท่านเรียกว่าโลกเสรีหรือโลกาภิวัตน์
โลกไร้พรมแดน กระบวนการตรงนี้มีมันอยู่ในภาวะการณ์ที่ค่อนข้างจะ กลไกระบบ
ทุนนิยมโลกนี้มันทำให้ยากที่จะดำเนินการได้ ถ้าถามบอกว่า ถ้ายากที่จะดำเนินการ
ได้เราก็เขียนเสียให้ชัดเจน แต่ว่าเมื่อเราเขียนกฎหมายแล้วปรากฏว่าบังคับไม่ได้
เพราะอันนี้ไม่ใช่บังคับคนแล้ว บังคับเงินของคนนั้น บังคับเงินซึ่งในวันเปิดทำการ
ตลาดหุ้นก็โอนไปโอนมาตลอดเวลา กรณีอย่างนี้ผมคิดว่า ถ้าเราสามารถ
ดำเนินการได้ก็อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง แต่ถ้าเราบัญญัติกฎหมายไว้แล้ว ในทาง
ปฏิบัติดำเนินการไม่ได้ นี่ผมไม่ได้พูดขัดกับท่าน ในเรื่องของบังคับคน บังคับคน
นี้เห็นตรงกันและมีกฎหมายรองรับ ใน (๑) (๒) นั้นพอเพียงแล้ว แต่ว่าบังคับเงิน
ผมคิดว่ามันเป็นอีกเหตุผลหนึ่ง ซึ่งหากเราดำเนินการไม่ได้ก็อยู่ในเงื่อนไขที่ว่า
เราควรจะมีบัญญัติในจุดที่เป็นไปได้ครับ กราบขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คุณเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ
จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดชัยภูมิ ก่อนที่จะให้สภาฯ ได้พิจารณา
ลงมติในเรื่องนี้ สิ่งซึ่งท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านวราเทพได้นำเสนอ
ไปนั้น และก็ได้มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุดรธานี ได้ถาม
ท่านประธานคณะกรรมาธิการว่า ถ้าเขียนไว้จะเสียหายอะไร หรือไม่อย่างไรให้
ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ตอบ แต่เนื่องจากท่านกรรมาธิการได้ลุกขึ้นมาชี้แจง
บอกว่า การที่ท่านกรรมาธิการได้เพิ่มเติมเข้ามาเป็นหลักเกณฑ์ที่กว้าง ผมอยาก
จะเรียนถามอย่างนี้ครับ ท่านประธาน เพื่อที่จะได้ใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยอย่าง
ที่ท่านกรรมาธิการได้ตอบแล้วนั่งลงไปเมื่อกี้ ผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ให้เห็น
นะครับว่า คนต่างด้าวเป็นคนที่อุปถัมภ์ประกอบธุรกิจผิดกฎหมายที่ประเทศญี่ปุ่นในการ
ค้าหญิงถือว่าเป็นการทำลาย เป็นปฏิปักษ์ ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรม
อันดีของประเทศไทย เป็นการทำลายชื่อเสียงเกียรติยศ เกียรติภูมิของ
ประเทศไทยอย่างยับเยิน ท่านวราเทพท่านเขียนไปบอกว่า ด้วยปรากฏ

หลักฐานที่พิสูจน์ได้เป็นที่แน่ชัด อันนี้ในประเด็นของข้อกฎหมายที่ผมจะต้อง
 เรียบตามท่านก็คือว่า อย่างที่ท่านหยิบยกตัวอย่างขึ้นไป ถ้าหากเราฟังได้แล้วมี
 หลักฐานได้ แต่ในทางคดีขึ้นสู่ศาลแล้วเราพิสูจน์ไม่ได้ เพราะมันเป็นความผิด
 ต่างประเทศ แล้วอย่างนี้เราจะรับเขาหรือเปล่าครับ เราไปพิสูจน์แล้ว มีข้อมูล
 ชัดเจนว่าคนนี้เป็นบ่อนทำลายต่อปัญหาของความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี
 ของประเทศไทย ได้นำหญิงไทยเข้าไปขายตัวที่ประเทศญี่ปุ่น แต่ในทางพิสูจน์
 กันฟังเป็นที่ชัดเจน แต่ถ้าจะไปดำเนินคดีมันไม่สามารถถึงเขาได้ อย่างนี้
 มันเข้าไหม อย่างที่ท่านวราเทพได้นำเสนอไป ท่านก็เป็นห่วง ใน (๓)
 ที่ท่านวราเทพเสนอเข้าไปเป็นการบังคับกับคน บังคับกับคนไม่ใช่บังคับกับ
 ทรัพย์สิน โดยท่านวราเทพยังได้เขียนไปบอกว่า อย่างที่ท่านกรรมาธิการ
 บอกว่า ถ้าเขียนไปอย่างนี้มันกว้าง ผมพยายามที่จะถามในสภา กฎหมาย
 หลายฉบับเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ท่านประธานครับ ถามว่าอย่างไร
 ท่านประธาน อย่างที่เขียนท่านก็ไปขมวดอีกนิดหนึ่งว่า รายละเอียด
 หลักเกณฑ์ วิธีการอยู่ที่กฏกระทรวง อันนี้ก็เช่นเดียวกันกับกฎหมายทุกฉบับ
 ที่เข้าสภาทั้งนั้น ท่านไปเขียนเลยว่า หลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน
 กฏกระทรวง มันก็เปิดช่องให้อยู่ดี ไม่ได้เสียหายอย่างที่คุณหมอวิชัยได้พูดหรอก
 แล้วกฎหมายทุกฉบับที่ผมพยายามที่จะซักถามในที่ประชุมสภาแห่งนี้หลายครั้ง
 ผมถามว่า ยกตัวอย่างให้ดูสิ ท่านได้พูดไว้หรือเปล่าว่ากฎเกณฑ์ กฏกระทรวง
 ที่ท่านจะออก ท่านได้ถามในกรรมาธิการหรือเปล่า หลายคนตอบบอกว่า
 ไม่ได้ถาม ข้าราชการมาชี้แจงก็เอาอย่างนี้ นี่ก็เหมือนกัน เหมือนกับที่เรา
 เคยปฏิบัติ มันก็เข้ากันแล้ว -----

ผมฟังแล้วกรรมมาธิการบอกมันก็ไม่เสียหายเพราะเป็นหลักเกณฑ์ (๑) (๒) ท่านประธานครับ (๑) (๒) นั้นเขาเขียนไว้นะครับว่า กรณีคนต่างด้าวถูกเนรเทศ (๒) นั้นเป็นกรณีที่คนต่างด้าวเข้ามาอยู่แล้วไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเข้าเมือง แต่อย่างที่ท่านกรรมมาธิการได้เพิ่มเติมขึ้นมาในบางหลักเกณฑ์ไม่ได้อยู่ในกฎหมายฉบับนี้ ท่านก็เป็นห่วงเป็นนโยบายบอกว่าเอามาเขียนไว้เถอะ แต่ถ้าท่านทำสุจริตแล้วถูกต้องแล้วไปหว่านไหวอะไร ไปหว่านเกรงอะไร เราพูดกันก็เพื่อความโปร่งใสกันทั้งนั้น ผมดูแลการที่บัญญัติไว้แบบนี้ผลก็คือไปตกที่กฎกระทรวงไปที่อธิบดีไปที่ข้าราชการติตรัฐมนตรีทั้งนั้น แล้วผลสุดท้ายท่านประธานลองไปเปิดดูฉบับนี้ในตารางบัญชีที่ ๑ บัญชีที่ ๒ และบัญชีที่ ๓ และหมวดก็ชัดเจน ฉะนั้นผมว่าไม่ได้เสียหายอะไรหรอกครับ ฉะนั้นอย่าไปวิตกกังวลมากมาย ถ้าเขามาด้วยความสุจริตมาด้วยความตั้งใจอย่างกฎหมายเราเปิดช่องไว้ให้ไม่ต้องไปหว่านไหวทั้งสิ้น กฎหมายนี้ออกมาเพื่อป้องกันและปราบปรามพวกที่ไม่สุจริตเราจะไว้ทำอะไรนะครับ ผมเห็นด้วยอย่างที่ท่านกรรมมาธิการซึ่งเสียงข้างน้อยได้นำเสนอไป แล้วยังเปิดช่องไว้ให้กฎกระทรวงเป็นผู้ออกด้วย ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วีระกร คำประกอบ พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครสวรรค์ ต้องขออภิปรายสนับสนุนท่านกรรมมาธิการเสียงข้างน้อย คุณวราเทพ รัตนากร ลักนิณะครับ ก่อนอื่นเมื่อเราพิจารณาในมาตรา ๗ แล้วจะเห็นว่าความจริงแล้ว (๑) และ (๒) เขียนไว้ทำอะไรผมก็ไม่ทราบ เพราะโดยสภาพปฏิบัติแล้วคนที่ถูกเนรเทศจะมาประกอบธุรกิจจากราชอาณาจักรได้อย่างไร ใน (๒) คนที่ไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเข้าเมือง ๒ วงเล็บ หรือ ๒ อนุ ไม่เขียนมันก็ไม่เกิดผลในทางปฏิบัติอยู่แล้ว แต่การที่ท่านกรรมมาธิการวราเทพได้เขียนใน (๓) ผมว่าน่าจะเป็นเจตนารมณ์ของประเทศไทยที่ประสงค์อยากจะเห็นนักธุรกิจที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทยควรจะต้องคำนึงถึงเกียรติยศชื่อเสียง ศีลธรรมอันดีต่าง ๆ ของประเทศชาติ ซึ่งผมคิดว่าน่าจะเป็นเจตนารมณ์ที่ถูกต้อง ตามที่กรรมมาธิการเสียงข้างมากขอประธานโทษเออynamคุณสุนัยจากนครสวรรค์ ได้อภิปรายเมื่อสักครู่ที่ว่า ถ้าหากว่าเราเขียนมีกฎหมายอะไรอีลึงตึงไปหมคนักธุรกิจเขาเห็นแล้วเขาไม่ยอมมาลงทุนในประเทศไทย เขาจะไปมาเลเซีย

ไปสิงคโปร์ ไปอินโดนีเซีย ท่านประธานที่เคารพครับ ถึงวันนี้ควรจะตั้งรู้
กันนิดหนึ่งว่า การลงทุนของคนต่างชาติที่จะมาลงทุนในประเทศไทยก็ตาม
ไม่ได้คำนึงถึงว่ากฎหมายเขากันไว้หรือไม่กันไว้ เขาจะดูว่ามาลงแล้วมันมี
กำไรหรือมันขาดทุน ถ้ามาลงแล้วมันกำไรอย่างไรก็ต้องหาทางมาจนได้
เขาบอกว่าไม่ให้คนเลวมา เขาก็ต้องทำตัวให้ดี เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตามที่
กรรมาธิการเสียงข้างน้อยคุณวราเทพได้เสนอเพิ่ม (๓) นั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น
และสิ่งที่ถูกต้องและถ้าหากกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่จะตัด (๑) (๒)
ผมยังไม่เห็นว่ามันจะมีอะไรเกิดขึ้นเลย (๑) (๒) เขียนทำไม ไม่มี
ความจำเป็นเลย คนถูกเนรเทศจะมาทำธุระกันในประเทศไทยได้อย่างไร
มันก็ทำไม่ได้อยู่แล้ว คนที่ไม่ได้รับอนุญาตไม่ได้วีร์ค เพอร์มิต (Work permit)
พูดง่าย ๆ ไม่ได้วีร์ค เพอร์มิต ใบอนุญาตทำงานให้เข้ามาทำงานในประเทศไทย
จะทำได้ยังไงมันก็ทำไม่ได้อยู่ดี เพราะฉะนั้น (๑) (๒) ไม่ต้องเขียนยังจะดี
เสียกว่ามาเขียน (๓) ถ้าเขียน (๓) มันเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของประเทศ
ว่าเราต้องการต้อนรับนักธุรกิจดี ๆ ที่คำนึงถึงศีลธรรม คำนึงถึงเกียรติยศ
เกียรติศักดิ์ชื่อเสียงของประเทศไม่มาทำอะไรที่เสื่อมเสียให้กับประเทศไทย
ผมคิดว่าน่าที่จะเห็นชอบกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่จะเพิ่ม (๓) เข้าไป
อนึ่ง (๓) นั้นก็มีเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่จะต้องสามารถเขียนลงในกฎกระทรวง
ในโอกาสต่อไปว่า จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตโดยคำนึงถึงความมั่นคงศีลธรรมอันดี
ของประเทศและชื่อเสียงของประเทศ เกียรติภูมิของประเทศ มีหลักเกณฑ์ใด ๆ
บ้างในรายละเอียดก็ไปเขียนกันไว้ในกฎกระทรวงได้ ผมคิดว่าเปิดโอกาสให้
หรือว่าเป็นเครื่องมือหนึ่งซึ่งจะทำให้ทางรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้
สามารถที่จะออกหลักออกเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะดูแลคนต่างด้าวที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจ
ในประเทศไทยให้รัดกุมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ผมยังนึกว่าถ้าเป็นไปได้กรรมาธิการ
เสียงส่วนใหญ่น่าจะเห็นใจในเรื่องนี้และก็ควรจะได้พิจารณาเพิ่มเติมตามที่
กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ขอไว้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการมาพิจารณาคำร้อง

นายประวิทย์ รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประวิทย์ รัตนเพียร ในฐานะประธานคณะกรรมการ กระผมขออนุญาตกราบเรียนข้อสงสัยต่อ เนื่องจากคำสงวนคำแปรญัตติของท่านวราเทพที่ได้กรุณาทำความเข้าใจไว้ดังนี้ครับ ประเด็นหลักสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ตรงการปลดความตรึงน้และครั้ง ว่าการประกอบธุรกิจไม่ใช่การประกอบอาชีพและผมต้องขอขอบพระคุณท่านวีระกรเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมา ทำให้ผมได้มีโอกาสในการที่จะชี้แจงตรงนี้ให้เห็นเป็นประเด็นที่ชัดเจน เหตุที่ต้องห้ามไว้ใน (๑) และ (๒) นั้นก็เพราะว่าการประกอบธุรกิจนั้นไม่ได้หมายความว่าตัวผู้ประกอบการจำเป็นที่จะต้องเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ตัวผู้ประกอบการนั้นอาจจะอยู่ในต่างประเทศ และส่งเงินเข้ามาจะผ่านวิธีที่จะเป็นนิติบุคคลใด ๆ ก็สุดแท้แต่ และก็เข้ามาทำธุรกิจได้ ด้วยเหตุนี้แม้ว่า เขาจะไม่เข้ามาตาม (๑) และ (๒) อยู่แล้วตามที่ท่านวีระกรได้กรุณาตั้งข้อสังเกต ก็ยังเป็นคนในประเทศซึ่งเราไม่ปรารถนาที่จะให้ส่งเงินส่งทองเข้ามาประกอบธุรกิจครับ ไม่ได้หมายความว่า เขาจะต้องเข้ามาในราชอาณาจักร เพราะฉะนั้นการคงไว้ทั้ง (๑) (๒) นั้นจึงยังมีความสำคัญอย่างยิ่งครับ ต่อเนื่องจากใน (๓) ซึ่งท่านวราเทพได้ขอให้เติม เข้าไปในคณะกรรมการได้ให้ความเห็นหลายท่านแล้วซึ่งตรงกันนั้นก็คิดว่าด้วยจิตใจก็ตั้งจะเห็นตรงกันว่าไม่ควรอย่างซึ่งที่ตนอย่างใน (๓) นั้นจะเข้ามาในราชอาณาจักร หรือมาประกอบธุรกิจในประเทศ และคนตาม (๓) นั้นถ้าพิสูจน์ได้ชัดเจนว่าเป็นความผิดชั่วร้ายถึงขนาดเป็นปรปักษ์กับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศหรือศีลธรรมอันดีงามของประเทศนั้น เขาไม่มีทางที่จะเข้ามาได้อยู่แล้วครับ แต่เงินลึกลับเข้ามาได้ การซื้อหุ้น เปลี่ยนหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ เข้ามาได้ เรามีหน้าที่ที่จะทำกฎหมายตรงนี้และก็ควบคุมการที่จะไม่ให้เงินทุนของเขาเอาไปใช้ประกอบธุรกิจในทางที่ผิดศีลธรรม วัฒนธรรม จารีตประเพณีตามที่คณะกรรมการได้เห็นตามที่ท่านวราเทพในมาตรา ๖ ครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราได้พิจารณากันตรงนั้นมีความชัดเจนว่าทั้งหมดนี้ไม่ใช่เรื่องเข้ามาแย่งหรือมาประกอบอาชีพ แต่เป็นเรื่องของการประกอบธุรกิจ ซึ่งมาได้ด้วยทั้งตัวบุคคลและมาด้วยทุน เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่มีความชัดเจนว่าทำไมเราถึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใส่ใน (๓) ทั้ง ๆ ที่เราเห็นตรงกันหมดทั้งสภานี้ครับว่าเราไม่ต้องการให้คนซึ่งมีปัญหาตาม (๓) เข้ามาในนี้ เพราะคนในลักษณะต้องห้ามตาม (๓) นั้น

ก็เข้าเมืองมาไม่ได้อยู่แล้ว แต่เราจะไปพิสูจน์หลักฐานชัดเจนในเรื่องถึงทุนต่าง ๆ การซื้อหุ้นต่าง ๆ เพื่อจะเข้ามาประกอบธุรกิจตรงนั้นคงเป็นไปได้ แต่การควบคุมนั้นจะต้องเป็นการควบคุมธุรกิจที่นำเงินอันนั้นเข้ามาครับว่าจะต้องเป็นธุรกิจซึ่งถูกต้องแล้วสอดคล้องตามมาตรา ๖ ที่เราได้ผ่านความเห็นชอบไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) : ผมขออนุญาตขอมติเลยดีไหมครับ เชิญท่านสุนัย

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ขอประทานโทษ

ท่านประธานนิดเถอะครับ เพื่อให้ได้ความชัดเจนนิดหนึ่งคือ ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านวีระกร ค่าประกอบ บังเอิญกล่าว

ขนาดฟังว่า กระผมกล่าวถึงอันนี้ลงไปหมด คือปกติคนนครสวรรค์ไม่ค่อย

อันนี้ฟังมีความคิด เป็นระบบหมดเลยครับ ไม่อย่างนั้นคงจะก้าวเข้ามาในสภา

นี้ไม่ได้เหมือนกัน และก็เรากำลังพูดถึงกรอบความคิดพูดถึงเรื่องตลาดการลงทุน

จากต่างประเทศ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ค่อนข้างจะต้องแสดงความคิดเห็นที่เชื่อมโยง

กับระบบสากล เพื่อที่จะให้เกิดผลการลงทุนมีเม็ดเงินเข้ามาในประเทศ ซึ่งก็

จะส่งผลไปถึงประชาชนในทั้งประเทศรวมทั้งที่จังหวัดนครสวรรค์ของท่านวีระกร

ด้วยนะครับ ก็จะทำให้เกิดท่ามาค้าขายดีครับ ขอพบพระคุณครับ

นายวิชัย ชัยจิตวิชัยกุล (อุดรธานี) : ท่านประธาน ผมขออนุญาต

นิดเดียวสั้น ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) : เชิญคุณหม่อ

นายวิชัย ชัยจิตวิชัยกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม

วิชัย ชัยจิตวิชัยกุล ต้องเรียนท่านอย่างนี้ ท่านประธาน เมื่อก็บอกว่าเห็นด้วย

จริงทั้งสภา แล้วก็ไม่อยากบัญญัติไว้ ผมอ่าน (๑) (๒) แล้วท่านไม่มีบทไหน

ที่มากกว่าพวกนี้ได้ใส่ไว้ไม่ได้หรือครับ ผมอยากต่อรองว่าใส่ไว้ไม่ได้หรือครับ

แล้วก็จะทำให้เป็นการเสริมกฎหมายฟอกเงินด้วย กฎหมาย ป.ป.ช. ด้วย

เป็นการเสริมกัน เป็นการแสดงเจตนารมณ์ของสภาเราด้วยครับ ผมว่าใส่ไว้

ไม่เสียหลายและจะเป็นการทำให้คณะกรรมการชุดนี้ได้รับการยกย่องด้วย

คือเราคิดไปถึงเรื่องอื่น ๆ อีก เรื่องเข้ามาทางอีเมล (E-mail) บ้าง

อะไรบ้างผมไม่ได้ติดตาม เพราะว่าอันนั้นถือว่าเป็นขบวนการหนึ่งซึ่งจะต้องใช้

มาตรการการตรวจสอบอย่างอื่น แต่เรื่องนี้ถ้ามีหลักฐานชัดแล้วอยู่เมืองนอกเคย

คือเราคิดไปถึงเรื่องอื่น ๆ อีก เรื่องเข้ามาทางอีเมล (E-mail) บ้าง
 อะไรบ้างผมไม่ได้ตั้งใจ เพราะว่าอันนั้นถือว่าเป็นขบวนการหนึ่งซึ่งจะต้องใช้
 มาตรการการตรวจสอบอย่างอื่น แต่เรื่องนี้ถ้ามีหลักฐานชัดแล้วอยู่เมืองนอกเคย
 ประพฤติผิดประพฤตินิดี ผมเรียนได้ว่าหลายคนเข้ามากว่าจะรู้เรื่อง ๗ - ๘ ปี
 เอาจังอย่างนายอุลริคนี้แหละครับ ไม่ต้องยกตัวอย่างอื่นไกล กว่าที่รู้เรื่องมา
 ขนาดนี้ยังทำอะไรมันไม่ได้ โทษครับยังทำอะไรเขาไม่ได้ ยิ่งกักได้แค่ ผม.
 เท่านั้นเอง ไปดูเรื่องเรือเรื่องอะไรไป ผมเรียนได้ว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก
 หัวใจกฎหมายฉบับนี้ก็อยู่ที่ตรงนี้แหละครับ ข้อห้ามบัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓
 เราแก้ไปเกือบหมดแล้ว แต่เฉพาะหัวใจเรื่องของคนต่างด้าวอยู่ตรงนี้ มาตรา ๗
 ที่ท่านประธานบอกว่าไม่อยากให้ใช้เวลานานนักต้องใช้เวลาคับ เพราะถือว่า
 หัวใจทั้งหมดของกฎหมายฉบับนี้อยู่ที่ตรงนี้คือการนำเอามาซึ่งคนและเงิน
 ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญพดลครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม นพดล ปัทมะ กรรมธิการ ความจริงกรรมธิการหลายท่านก็ได้ชี้แจงไปแล้ว
 ผมว่าวัตถุประสงค์ตรงกันในแง่ที่ว่าเราไม่ประสงค์ที่จะให้คนที่มีความประพฤติหรือมี
 พฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมประกอบธุรกิจจรรยาบรรณในราชอาณาจักร ทั้งนี้ที่เห็นแตกต่างกันก็คือว่า
 กรรมธิการเสียงส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรา ๗ (๑) และ (๒) มีข้อความพอเพียง
 ในการที่จะสกัดกั้นไม่ให้บุคคลซึ่งมีพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมเข้ามา ท่านประธาน
 ที่เคารพ ถ้อยคำที่ท่านกรรมธิการวราเทพได้ใช้ท่านใช้ที่มีหลักฐานที่แน่ชัด
 ซึ่งค่อนข้างชัดเจน แต่ถ้อยคำที่ใช้ใน พ.ร.บ. คนเข้าเมือง เพียงแค่มีพฤติการณ์
 ที่น่าเชื่อว่าเป็นภัยต่อสังคม หรือมีพฤติการณ์ที่จะก่อให้เกิดเหตุร้ายให้เกิดอันตราย
 ต่อความสงบสุข หรือความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร
 ก็เป็นเหตุผลพอเพียงที่จะไม่ให้คนนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร หรือถ้าหากเข้ามา
 แล้วถ้ามีพฤติการณ์ดังกล่าว รัฐมนตรีก็สามารถสั่งให้เนรเทศหรือสั่งเพิกถอนการ
 อนุญาตให้อยู่ในประเทศไทยได้ เพราะฉะนั้นเรามีความมั่นใจว่ากรรมธิการ
 เสียงส่วนใหญ่ว่า (๒) เกี่ยวกับเรื่องคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย
 หรือกฎหมายอื่น เพียงพอที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทย นี่คือนี่ซึ่ง
 กรรมธิการเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : กรรมธิการยังติดใจนะครับ ท่านวราเทพ ขอมติเลยนะครับ
 (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติในมาตรา ๗ ว่าจะเห็นด้วยกับที่
 กรรมธิการได้แก้ไขหรือไม่ ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ เห็นด้วย ๑๕๐ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑๘ เสียง
 ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมธิการได้แก้ไข

เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณหมอวิชัย

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุตรธานี ผมเรียนถามสั้น ๆ
ท่านประธานครับคือ เนื่องจากว่ามาตรา ๘ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีทั้งหมด
ผมต้องเรียนว่าคือตัด คณะกรรมการ ออกไป และจาก รัฐมนตรี ก็เปลี่ยนเป็น
อธิบดี ไป ผมอยากถามความเห็นสั้น ๆ จริง ๆ แล้วเพราะว่าเรื่องทั้งหมด
ส่วนใหญ่เข้าใจว่า รัฐมนตรีคงยังไม่มีเวลามาดูรายละเอียดในการอนุญาต
แต่ว่าก็เป็นคำถามว่าความรับผิดชอบต่อไป เพราะผมเห็นกฎหมายหลายฉบับ
คือรัฐมนตรีที่ผู้รับผิดชอบได้มอบอำนาจต่อ อยากถามว่าตามมาตรา ๘
ความรับผิดชอบตอนนี้จะตกกับอธิบดีทั้งหมดเลยใช่ไหม เวลาเมื่อเรื่องเกิดขึ้น
ในสภาก็ถามแทบไม่ได้ใช่ไหม เพราะรัฐมนตรีจะไม่ได้รับผิดชอบเรื่องนี้เลย
เป็นความเห็นคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการการครับ

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประวิช รัตนเพียร ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ครับ ผมอนุญาตเรียนชี้แจงขอสิ่งเกิดของท่านดังนี้ครับ ในมาตรา ๘ นี้เป็น
การอนุญาตประกอบธุรกิจเฉพาะในกรณีพิเศษตาม (๑) (๒) สำหรับคนต่างด้าว
ในกรณีเงื่อนไขพิเศษตามนั้นครับ

ประการที่ ๒ นั่นก็คือว่า ส่วนใหญ่แล้วตามมาตรา ๘ (๑) (๒) นั้น
จะเป็นลักษณะของประกอบธุรกิจรายย่อยนะครับ และเป็นธุรกิจที่ให้เลี้ยงชีพ
ในกรณีที่บางครั้งรอการเนรเทศเป็นกรณีพิเศษดังที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว

ประการที่ ๓ เนื่องจากว่าเรื่องนี้นั้นเป็นเรื่องซึ่งเราแก้ไขเพื่อให้
สอดคล้องกับการอนุญาตและการอุทธรณ์การอนุญาตครับ เพราะฉะนั้นเราจึงเริ่มที่
อธิบดีเป็นผู้ที่พิจารณาในขั้นต้น และถ้าหากว่าไม่อนุญาตก็ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีครับ
ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ผม เจริญ จรรย์โกมล

พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิครับ ท่านประธาน สิ่งซึ่งท่านประธานคณะ
กรรมการได้ตอบไปนั้น ผมมาดูในมาตรา ๘ มันไม่มี อย่างที่ท่านบอกว่าใน
เงื่อนไขที่ ๑ ที่ ๒ มันก็ไม่ได้เขียนไว้ว่าที่ ๑ ที่ ๒ อยู่ตรงไหน ถ้าจะไปดู
เรื่องบัญชีที่ ๑ ที่ ๒ อย่างที่ท่านพูดจะเป็นบัญชี ๑ บัญชี ๒ หรือไม่ ถ้าท่านประธาน
ลองเปิดไปดูบัญชี ๑ บัญชี ๒ เป็นเรื่องสำคัญนะครับ การที่จะให้ทางท่านรัฐมนตรี
ได้พิจารณาดูนั้นมันเป็นเรื่องที่ต้องและชอบธรรมด้วยซ้ำไป เพราะว่าขั้นตอน
วิธีการจะต้องผ่านข้าราชการประจำนั้น ไม่มีหรอกครับ รัฐมนตรีจะต้องไปรับ
หนังสือเองไม่มี ต้องผ่านเจ้าหน้าที่ยื่นแล้วก็มีกรกลั่นกรองเป็นชั้นเป็นตอนขึ้นมา
เพราะ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องมีผลกระทบอย่างมากมายต่อเรื่องของการ
ประกอบวิชาชีพ แล้วก็การนำเงินทุนเข้ามา ฉะนั้นผมเห็นด้วยในร่างฯ เดิมที่มี
การเสนอเข้าสู่สภาจากรัฐมนตรีเป็นเรื่องสำคัญ ผมก็พยายามดูอย่างที่ท่าน
ประธานคณะกรรมการได้พูด ๆ มา มันไม่มีนะครับ มันไม่มีอย่างที่ท่านเขียนไว้
ท่านไปเอาเนื้อหาถ้อยคำสาระตรงไหนที่มาจาก ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประวิช รัตนเพียร ประธานคณะกรรมการ
กระผมต้องขอภัยท่านสมาชิกด้วยครับ หากกระผมอธิบายแล้วอาจจะสั้นไป
กระผมพูดหมายถึง (๑) (๒) ตามนั้นครับ ตามมาตรา ๘ นะครับ ซึ่งเป็น
เงื่อนไขในการที่อนุญาตสำหรับคนต่างด้าวใน ๒ ลักษณะนั้นเป็นลักษณะพิเศษเท่านั้น
ไม่ใช่เกี่ยวพันกับในบัญชีที่ ๑ หรือบัญชี ๒ หรือบัญชี ๓ แต่อย่างใดครับ
ขออนุญาตเรียน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐
มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย
ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๑ กระผมได้ขอสงวนความเห็นโดยเพิ่มถ้อยคำ
ในวรรคสองของมาตรา ๑๑ ซึ่งในมาตรา ๑๑ นั้น เป็นมาตราที่ว่าด้วยเรื่อง
ของการที่จะไม่ให้กฎหมายนี้ใช้บังคับต่อคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทย
เป็นการเฉพาะ ในวรรคหนึ่งกระผมไม่ได้คิดใจ ส่วนในวรรคสอง ในเรื่องของ
ที่จะให้คนต่างด้าวได้รับการยกเว้นในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้
ถ้อยคำทั้งหมดนี้ผมเห็นว่าตกประ เด็นสำคัญในเรื่องของการที่จะต้องเขียน
เข้าไปเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องของการแลกเปลี่ยนสิทธิของคนไทยและคนต่างด้าว
ในวรรคสอง เราพูดถึงคนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจท้ายพระราชบัญญัตินี้นะครับ
ถ้าหากว่าประเทศเหล่านั้นมีสนธิสัญญาหรือภาคีกับประเทศไทย มีความผูกพันกับ
ประเทศไทยนี้ เราจะไม่บังคับใช้กฎหมายฉบับนี้กับคนต่างด้าวเหล่านั้น ลักษณะ
คล้าย ๆ กับการให้สิทธิตอบแทนระหว่างกัน ระหว่างประเทศไทย ถ้า
คนไทยสามารถเข้าไปประกอบธุรกิจในด้านประเทศใดในประเทศใดได้
คนต่างชาติในประเทศนั้นก็สามารถเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้ อันนี้
ในหลักการก็น่าจะไปในทิศทางที่ดีและถูกต้อง แต่ถ้อยคำที่ตกไปในบรรทัดสุดท้ายนี้
ที่ร่างฯ เดิมเขียนไว้ว่า รวมถึงคนไทยและรัฐวิสาหกิจของคนไทย เข้าไปประกอบ
ธุรกิจในประเทศของคนได้แล้ว เท่านั้น ผมเห็นว่ายังไม่ชัดเจนว่าทำให้
คนไทย เข้าไปประกอบธุรกิจในต่างประเทศได้ ถ้าเขาอนุญาตนี้ น่าจะเขียนว่า
เขาจะอนุญาตธุรกิจในประเภทเดียวกันกับที่เราอนุญาตเขา ผมจึงเพิ่มความว่า
ประเภทเดียวกันได้ในประเทศของคนคือต่างด้าวนี้เข้าไปเป็นถ้อยคำอีก ๔ คำ
นะครับ คือคำว่า ประเทศเดียวกันได้ ความหมายก็คือว่า ถ้าหากว่าประเทศไทย
ให้อะไรกับต่างชาติ ต่างชาติต้องให้สิ่งเหล่านั้นกับประเทศไทยด้วย แต่ถ้าเรา
ไม่เขียนประเภทเดียวกันไว้นี้ เขาอาจจะอนุญาตให้เราทำธุรกิจในประเทศเขา
ได้น้อยกว่าทำธุรกิจที่เราอนุญาตให้เขา หรือธุรกิจที่มีความสำคัญ เขาอาจจะ
ไม่อนุญาตให้เรา แต่เราไปอนุญาตให้เขา เพราะฉะนั้นในลักษณะนี้น่าจะต้อง
เขียนให้ชัดเจนว่ามีการอนุญาตให้คนไทยในประเทศ เดียวหรือประเภท เหล่านั้นแล้ว
เราถึงอนุญาตให้เขาทำธุรกิจเหล่านั้นในประเทศไทย จึงอยากจะเสนอให้มีการ
เติมถ้อยคำ คำว่า ประเทศเดียวกันได้ ตามที่กระผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายการุณ กิตติสถาพร (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม การุณ กิตติสถาพร กรรมาธิการ ขอชี้แจงดังนี้
นะครับ มาตรา ๑๑ นี้ ร่างขึ้นเป็นผลจากการที่เราในระยะที่ผ่านมาและ
ในอนาคตข้างหน้า ประเทศไทยจะต้องมีการเจรจาการค้าต่างประเทศกับ
หลาย ๆ ประเทศ เป็นสิ่งที่คาดการณ์ได้แน่ครับ ตอนนี้ในระหว่างการเจรจานั้นนี้
โดยเฉพะอย่างยิ่งในการเจรจาระดับภวภาคี คือองค์การการค้าโลกนั้น จะมี
ผู้เข้าร่วมเจรจนี้เป็นร้อยกว่าประเทศขึ้นไป ซึ่งเพราะฉะนั้นการที่จะให้แต่ละ
ประเทศมาเจรจายื่นหมื่นแมวในบริการประ เภท เดียวกันหรือธุรกิจประ เภท
เดียวกันนั้นทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นในทางปฏิบัติก็คือว่า แต่ละประเทศที่เป็นสมาชิก
ก็จะยื่นรายการ เข้าไปว่า ประเทศของตนเองนั้นจะ เปิดเสรีธุรกิจประ เภทใด
ได้บ้าง ซึ่งอาจจะมี ๑๐ ประ เภท เช่น ก่อสร้าง ท่องเที่ยว หรือการเดินเรือ
หรืออะไรก็แล้วแต่ การที่จะยื่นประ เภทที่จะ เปิดเสรีนั้นนี้ ก็ เป็น เรื่องที่แต่ละ
ประเทศนั้นจะต้องคำนึงถึงภาวะ เศรษฐกิจหรือความต้องการของประ เภทของ
ตนเอง เพราะฉะนั้นรายการธุรกิจที่จะ เปิด เสรีนั้นจะไม่ตรงกันของแต่ละประ เภท
จะ ไม่มีทางที่จะตรงกันได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรา เปิด เสรี และ เราตั้ง เงื่อนไขว่า
จะต้องให้ประเทศอื่นนั้น เปิด เสรีในธุรกิจประ เภท เดียวกันด้วยนี้ จะ เป็น เรื่องที่
ไม่สามารถกระทำได้ในทางปฏิบัตินะ ครับ และโดย เฉพะอย่างยิ่งในเมื่อสภาวะ
เศรษฐกิจหรือภูมิศาสตร์ของแต่ละประเทศนั้นไม่ เหมือนกัน บางประ เภทนั้นอาจจะ
ไม่มีธุรกิจประ เภทที่เราจะ เปิด เสรีเลยนะ ครับ เช่น สมมุติว่าการขนส่งทางทะเล
ประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเล เขาไม่มีทางที่จะ เปิด เสรีได้ในธุรกิจประ เภทนั้น
เพราะฉะนั้นการที่จะ เจียนมันต้อง เปิด เสรีในธุรกิจประ เภท เดียวกันนั้น คงจะ ทำ
ไม่ได้ในทางปฏิบัติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญวรา เทพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ
กระผมฟังข้อชี้แจงของท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากในหลักการคงจะเห็นด้วย
แต่ในทางปฏิบัติผมคิดว่า ถ้าหากเราพิจารณาโดยคำนึงว่าจะเป็นการ
ที่จะปฏิบัติในการเจรจาทำสัญญาหรือสนธิสัญญาก็ตาม แต่ที่เราไม่คำนึงถึง
ความพร้อมหรือศักยภาพของประเทศไทยเราก็จะเสียเปรียบอยู่ร่ำไป ในวันนี้
ถ้าหากเรามีสนธิสัญญากับประเทศที่เป็นประเทศมหาอำนาจที่มีการค้า มีเงิน
ลงทุนมหาศาล แต่เราสามารถที่จะกำหนดบทบาทได้ทุกอย่างในเรื่องของการที่
คนไทยจะไปประกอบธุรกิจ เขาไม่อนุญาตให้เราทำธุรกิจที่เราต้องการ
เป็นธุรกิจที่สำคัญ เขาสงวนไว้ให้กับคนประเทศเขา แต่เราผูกพันในสนธิสัญญา
ให้เขาทุกธุรกิจ เราในประเทศเล็กก็จะเสียหายอยู่ร่ำไป ผมยังมองเห็นว่า
การเขียนเพิ่มเติมเข้าไปยังสามารถแก้ไขได้ในเรื่องของประเทศเดียวกันว่า
ถ้าหากว่าเราไม่ได้กำหนดไว้หรือไม่เขียนไว้ในประเทศเดียวกันเราจะ
เสียเปรียบอยู่ร่ำไป ในกรณีที่เรามีปัญหาเราไปทำการค้าในสหรัฐอเมริกา
คนไทยในนั้นมีจำนวนมาก แต่อาจจะมีความปัญหาในเรื่องการประกอบธุรกิจ
ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เขาไม่อนุญาตให้เราทำประเภทใดประเภทหนึ่ง
หรือหลายประเภท ยกตัวอย่างประเทศที่เป็นประเทศมหาอำนาจทางการค้า
เป็นต้น แต่ในประเทศไทยเขามาได้หมด ผมยังเห็นสมควรว่าอย่างไรก็ตาม
น่าจะกำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ว่า ถ้าเขาให้อะไรเรา เราจึงควรจะ
ให้อะไรเขา ไม่ใช่ไปอ้างเฉพะว่าเราต้องผูกพันสนธิสัญญาอยู่ร่ำไป
ประเทศไทยเป็นประเทศเอกราช ถ้าเราเป็นประเทศเอกราชแล้วทำไม
เราจะไม่แสดงท่าทีในการที่จะสงวนธุรกิจหรือว่าคนที่เป็นคนไทยจะได้มี
การประกอบธุรกิจได้ ผมเห็นสมควรว่าเติมเข้าไปน่าจะเสีย ในทางปฏิบัติ
น่าจะปฏิบัติได้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ กิตติสถาพร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
กระผมขอเรียนชี้แจงว่า ที่เราเขียนไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคสอง ประการแรก

มิได้หมายความว่าเราจะเปิดธุรกิจให้ทุกประเภทแก่คนต่างชาติทั้งหมดนะครับ
เราจะเปิดอะไรบ้างก็เป็นเรื่องที่ว่าประเทศไทยจะต้องยื่นรายการเปิดเข้าไป
ซึ่งรายการนั้นเราต้องพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่าเป็นรายการที่เราสามารถ
เปิดได้โดยไม่กระทบผลประโยชน์ของประเทศไทยมากจนเกินไป
และในขณะที่เดียวกันนั้นในระหว่างการเจรจาเราก็ต้องพิจารณาด้วยว่าธุรกิจ
ที่ประเทศอื่นจะเปิดให้ประเทศไทยนั้นเราได้รับประโยชน์เพียงพอหรือไม่ครับ
เพราะฉะนั้นประโยชน์ที่แต่ละประเทศได้รับนั้นจะไม่เหมือนกัน จะไม่อยู่ในธุรกิจ
ประเภทเดียวกัน ถ้าหากว่าเมื่อเราพิจารณารวมแล้วนะครับ ซึ่งเป็นการเจรจา
ในระดับพหุภาคีซึ่งมีผู้เข้าร่วมเจรจา ๑๐๐ กว่าประเทศ เพราะฉะนั้นเราคง
จะต้องพิจารณาว่าถ้าเราเปิด สมมุติะครับว่าเราเปิดธุรกิจเสริมสวຍให้กับ
๑๐๐ ประเทศ กับการที่เราได้ธุรกิจการท่องเที่ยวในอีก ๑๐๐ ประเทศ
มันจะคุ้มกันหรือไม่ เราต้องมองจากภาพรวมตรงนั้น คือเราจะมองจากภาพที่ว่า
เราจะสร้างความสมดุลในธุรกิจแต่ละประเภทกับแต่ละประเทศนั้นคงทำไม่ได้
อันนั้นเป็นการเจรจาในระดับทวิภาคีซึ่งไม่มีการกระทำแล้ว เพราะว่าทุกประเทศ
ขณะนี้เจรจาในระดับพหุภาคีกันหมดแล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอมติเลยดีไหมครับ ท่านวราเทพยังติดใจนะครับ ยังติดใจหรือเปล่าท่านวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผมจะขอยุติอีกสักครั้งนาที่เท่านั้นเอง จะไม่ให้ลงมตินะครับ เพราะว่า ได้แสดงความเห็นไว้ในที่ประชุมสภาแห่งนี้แล้ว ก็เพราะว่าผมหวังว่าการที่เราไปเจรจาแล้ว เราจะไม่สามารถปกป้องผลประโยชน์ได้ดีเท่าที่ควรเท่านั้นเอง ที่จะเสนอความเห็นไว้ แต่ถ้าหากกรรมาธิการเสียงข้างมากยังยืนยันก็ไม่ใช่ไร ผมขอบันทึกไว้เท่านั้นเอง ไม่ต้องลงมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ ในมาตรา ๑๕ ทางคณะกรรมการได้เพิ่มจำนวนเงินขึ้นมาไม่น้อยกว่า ๓ ล้านบาท ซึ่งท่านเพิ่มว่า ทุนขั้นต่ำตามวรรคหนึ่งต้องมีจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามล้านบาท ท่านประธาน ในส่วนที่ทางคณะกรรมการ ได้พิจารณาในวงเงิน ๓ ล้านบาทเป็นขั้นต่ำ เมื่อ ๒ สัปดาห์หรือสัปดาห์ที่ผ่านมาเราก็ได้พิจารณาเกี่ยวกับกฎหมายเรื่องคนต่างด้าว หรือการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในการมาลงทุนซื้อที่ดินในประเทศไทย ก็พูดกันถึงเรื่อง เงินนี้ไว้ แล้วผมก็พยายามที่จะไปเอาถ้อยคำในการหารือกันในวุฒิสภาออกมาดู มาเปรียบเทียบกัน ทางส่วนที่เราได้ผ่านไปแล้วในสัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านที่ ผมทราบอาจจะในวงเงินที่มีการเอาเงินมาซื้อและที่อยู่อาศัยหรือที่การลงทุนนั้น ไม่น้อยกว่าประมาณ ๔๐ ล้านบาท ทั้งนี้เขาได้ประเมินถึงเรื่องหลาย ๆ อย่าง ประกอบกัน แต่ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า ที่มาของ ๓ ล้านบาท ท่านมีวิธีการ

อย่างไรในการที่จะกะเกณฑ์หรือคำนวณหรือการได้มาซึ่งตัวเลข ๓ ล้านบาท เพื่อที่จะมาเป็นบรรทัดฐานไว้เลยว่า ไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่เรามองดูมันน่าจะมากกว่านี้ด้วยซ้ำไป แต่ทำไมตั้ง ๓ ล้านบาท ฉะนั้นผมอยากจะถามในประเด็นนี้ก่อน ท่านประธานว่า ท่านมีหลักเกณฑ์หรือวิธีคิดอย่างไร ตัวเลขมาอย่างไรใน ๓ ล้านบาท ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายบรรยง พวงราช (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม บรรยง พวงราช กรรมการ ใครขอเรียนชี้แจงดังนี้ครับ การที่กำหนดทุนขั้นต่ำไว้ในมาตรา ๑๕ นี้ เป็นจำนวน ๓ ล้านบาทนั้น เป็นการกำหนดสำหรับธุรกิจทุกประเภทที่อยู่ในบัญชี ๑ บัญชี ๒ และบัญชี ๓ เป็นการพูดไว้รวม ๆ แต่ทำให้อำนาจแก่รัฐมนตรีที่รับผิดชอบไปออกกฎกระทรวงเพื่อที่จะกำหนดทุนขั้นต่ำของธุรกิจแต่ละประเภทซึ่งจะแตกต่างกันไป ถ้าจะดูในบัญชีธุรกิจท้ายพระราชบัญญัตินี้ก็จะพบว่า มีธุรกิจซึ่งจะต้องใช้ทุนเป็นจำนวนมาก อย่างเช่นพวกอุตสาหกรรมหนัก ๆ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วก็มีการทำธุรกิจที่เล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างเช่น การเลี้ยงไหม การผลิตเครื่องแกะสลักไม้ การผลิตเครื่องดนตรีไทย เพราะฉะนั้นการที่จะกำหนดให้ธุรกิจทุกประเภทมีทุนขั้นต่ำเท่าเทียมกันหมดคงจะเป็นไปไม่ได้ แต่ข้อความในมาตรา ๑๕ ที่เขียนไว้นั้นก็หมายความว่า ๓ ล้านบาทนั้น เป็นทุนขั้นต่ำที่รัฐมนตรีจะกำหนดต่ำกว่านั้นไม่ได้ แต่ว่าจะต้องไปออกกฎกระทรวงอีกครั้งหนึ่งสำหรับธุรกิจแต่ละประเภทที่จะต้อง มีทุนขั้นต่ำเท่าไร ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล ในมาตรา ๕ ที่เราย้อนกลับไป ท่านดูที่ท่านเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ครับ ท่านบอกว่า ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีที่ ๑ อันนี้จะสอดคล้องหรือไม่ ไม่ทราบ แต่หมายความว่า ถ้าอ่านแล้วเป็นที่เข้าใจว่า ในบัญชีที่ ๑ จะไม่อนุญาตให้บุคคลต่างด้าวนั้นมาประกอบธุรกิจภายในประเทศไทย

ท่านประธานที่เคารพ จริงอยู่ที่ท่านบอกว่าจะเป็นการอำนาจหน้าที่ของท่านรัฐมนตรีที่จะกำหนดไว้แต่ละชนิดแต่ละประเภทตามบัญชีนั้น ไม่ใช่หรือครับ ท่านลือกไว้เลยครับว่าไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านบาท แล้วมีข้อยกเว้นตรงไหนละครับที่ต่ำกว่า ๓ ล้านบาทได้ มีไหมครับ ถ้ามี มีบัญชีไว้ในมาตราไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : คุณบรรยายครับ

นายบรรยาย พวงราช (กรรมาธิการ) : กระจ่าง บรรยาย พวงราช กรรมาธิการ ที่กำหนดไว้นั้นเป็นทุนขั้นต่ำหมายความว่า รัฐมนตรีจะกำหนดให้ต่ำกว่านั้นไม่ได้ แต่ที่กำหนดให้สูงกว่านั้นได้ ซึ่งก็จะกำหนดสำหรับธุรกิจในแต่ละประเภทไป ที่กระผมเรียนครั้งแรกอาจจะไม่ชัดเจนที่ท่านพูดถึงความเข้าใจว่า ในบัญชี ๑ เป็นบัญชีที่คนต่างด้าวทำไม่ได้มันถูกต้อง แต่ว่าธุรกิจ ในบัญชี ๒ ธุรกิจ ในบัญชี ๓ นั้นเป็นธุรกิจที่คนต่างด้าวจะขออนุญาตทำ แต่จะต้องมีทุนขั้นต่ำคือทุนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ อย่างน้อยที่สุด ๓ ล้านบาท แต่ว่าอย่างมากที่สุดไม่มีข้อกำหนด เป็นเรื่อง รัฐมนตรีจะไปประกาศกำหนดให้แตกต่างกันไปตามธุรกิจแต่ละประเภท ตามระยะเวลาซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างเช่นธุรกิจบางอย่างในวันนี้อาจจะกำหนด ๑๐ ล้านบาท แต่ว่าในอีก ๕ ปีข้างหน้า อาจจะกำหนดเป็น ๕๐ ล้านบาท หรือ ๑๐๐ ล้านบาทก็แล้วแต่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระจ่าง ประวิช รัตนเพียร กระผมขออนุญาตที่ประชุมได้กรุณาแก้ไขคำผิด ๒ ประการ เนื่องจากไม่ได้มีการแก้ไขมาก่อน

รายการที่ ๑ หน้าที่ ๖ มาตรา ๑๓ ที่ผ่านมา มีมาตราที่ตัดออก ในเนื้อกฎหมายคือมาตรา ๔๓ เพราะฉะนั้นในบรรทัดที่ ๑๐ คือบรรทัดที่ ๓ นับจากท้ายขึ้นมาจึงต้องตัดมาตรา ๔๓ ออก ในหน้าที่ ๖ มาตรา ๑๓ บรรทัดที่ ๑๐ หรือนับจากท้ายขึ้นมาบรรทัดที่ ๓ ตัดมาตรา ๔๓ ออก โดยมาตรา ๔๓ นั้น โดนตัดออกไปแล้ว และใส่คำว่า และ หน้ามาตรา ๔๒ แทน

ในหน้าที่ ๑๖ มาตรา ๓๗ บรรทัดที่ ๑ ได้มีการใส่ข้อความเกินไปดังต่อไปนี้ ข้อความเดิมเขียนว่า คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบการ

ธุรกิจใดก็ตาม คำว่า ประกอบการ คำว่า การ เกินไปครับ ขออนุญาตแก้คำผิด
ตรงนี้อีกจุดหนึ่ง เพราะฉะนั้นคำใหม่ในหน้า ๑๖ มาตรา ๓๗ บรรทัดที่ ๑
จึงอ่านใหม่ว่า คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจใด ขอบพระคุณครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
หน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัติติ : มาตรา ๑๗ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านวราเทพ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
กระผมได้ขอสงวนความเห็นในมาตรานี้ อีก ๑ มาตรา เป็นมาตราสุดท้าย
ในการขอสงวนความเห็น ในมาตรา ๒๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
จะได้พูดถึงในเรื่องของการกำหนดอัตราส่วนสำหรับการลงทุนของผู้ประกอบธุรกิจ
ที่เป็นคนต่างด้าวว่า รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง
กำหนดเงื่อนไขหนึ่งเงื่อนไขใดให้คนต่างด้าวผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้
ใน (๑) อัตราส่วนทุนกับเงินกู้ที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต
กระผมเห็นว่าใน (๑) นั้น ได้พูดถึงการกำหนดอัตราส่วนทุนกับเงินกู้ที่จะต้อง
กำหนดในกฎกระทรวง โดยท่านรัฐมนตรีว่า คนต่างด้าวถ้าจะมาประกอบธุรกิจ
ในประเทศไทยจะต้องมีอัตราส่วนทุนกับเงินกู้มีสัดส่วนอย่างไร เข้าใจว่า
เจตนา ก็เพื่อที่จะให้มีทุนเข้ามาจริง ๆ ส่วนเงินกู้ก็คงจะต้องเป็นเงินกู้ที่ผู้ประกอบ
ธุรกิจนั้นหามาในการที่จะขออนุญาต -----

แต่ผมยังมีความเห็นว่า เงินกู้ยืมน่าจะกำหนดด้วยว่า จะต้องเป็นเงินกู้ที่กู้ภายในประเทศหรือต่างประเทศ ผมจึงได้เสนอสงวนความเห็นใน (๑) เพิ่มเติมดังนี้ครับว่า อัตราส่วนทุนกับเงินกู้ และอัตราส่วนเงินกู้ภายในและต่างประเทศ ที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต เหตุผลก็คือว่าขณะนี้เราอยากที่จะให้คนต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย เพื่อเงินนี้จะได้เข้ามาในประเทศไทยมาก แต่เราไม่ได้กำหนดไว้ว่า ให้เขาสามารถกู้ในประเทศได้มากน้อยเพียงใด ปัญหาขณะนี้ก็คือเงินในประเทศไทยมีน้อย เราจึงจำเป็นต้องการคนต่างประเทศเข้ามา แต่เราไม่ได้กำหนดไว้ว่า ถ้าเขาเข้ามามีทุนมาเล็กน้อย แต่มากู้ในประเทศไทยมาก ถ้าเราไม่กำหนดค่าว่าการกู้ในประเทศและต่างประเทศมีสัดส่วนเท่าใดแล้ว คนต่างประเทศก็จะมาอาศัยชื่อเสียงบริษัทต่างชาติหรือความมั่นคงในทางการประกอบธุรกิจ มากู้เงินในประเทศไทยแข่งกับคนไทยที่ขาดแคลนอยู่แล้ว ผมจึงมีความเห็นว่า น่าจะเขียนลงไปในเรื่องของการกำหนดสัดส่วนว่า คนต่างประเทศหรือคนต่างด้าวจะมากู้ในเมืองไทย เพื่อลงทุนในการประกอบธุรกิจ กู้ได้มากน้อยเพียงใด เป็นสัดส่วนเท่าใด มิฉะนั้นแล้ว ถ้าไม่ได้เขียนไว้แล้ว เขาก็อาจจะมากู้ในเมืองไทย ๗๐ - ๘๐ เปอร์เซ็นต์ และก็จะมีเงินลงทุนมาตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่ถ้าเราเขียนไว้ว่า กู้ในเมืองไทยได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ กู้ต่างประเทศได้อีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างนี้จะเป็นการรัดกุมเพื่อสงวนสิทธิหรือว่าประโยชน์คนไทยในการที่จะได้มีเงินหมุนเวียนและก็มีโอกาสที่จะกู้ได้ มิฉะนั้นแล้วบริษัทต่างชาติจะสามารถกู้ได้มากกว่าบริษัทประเทศไทยแน่นอน จึงเสนอให้มีการเพิ่มข้อความว่า อัตราส่วนกู้ภายในและต่างประเทศ ที่จะต้องกำหนดไว้ในกฎกระทรวงด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประวิช รัตนเพียร ประธานคณะกรรมการ กระผมโดยความเคารพ ความคิดของท่านวราเทพ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ ถ้าสภานี้จะได้กรุณาพิจารณาในมาตรา ๒๐ ท่านจะเห็นความแตกต่างที่ชัดเจนจากกฎหมายเดิมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันคือ ปว. ๒๘๑ ในมาตรา ๒๐ ทั้งขบวนเป็นการรวมถึงการบังคับทุกสิ่งทุกอย่างว่า ใครก็ตามที่ต้องการมาลงทุนในฐานะคนต่างด้าว

ในประเทศไทยประกอบธุรกิจนั้น จำเป็นที่จะต้องโดนบังคับ ทั้งเงินทุนขั้นต่ำ ซึ่งหมายถึงเงินตราจากต่างประเทศ มีการบังคับจำนวนเฉพาะกิจการแต่ละ กิจการตาม (๓) นอกจากนั้นยังบังคับว่า จะต้องดำรงอยู่ว่าทุนขั้นต่ำนั้น ในแต่ละประเภท กิจการของแต่ละกิจการนั้นจะต้องอยู่ในประเทศอีกนานเท่าไร ยิ่งไปกว่านั้นอีก ใน (๔) ยังเติมลงไปอีกด้วยว่า การที่คำนวณเงินทุนขั้นต่ำนั้น ไม่ให้นำเอาเทคโนโลยีหรือทรัพย์สินมาเกี่ยว เทคโนโลยีหรือทรัพย์สินนั้น เป็นส่วนประกอบเพิ่มเติมเสริมเข้าไปอีก และท้ายที่สุดคือ (๕) นั่นคือ เงื่อนไขอื่น ๆ ที่จำเป็นยังสามารถกำหนดลงไปอีกด้วยครับว่า แต่ละ กิจการนั้นเราจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไร ทั้งหลายทั้งปวงนี้ครับ เพื่อที่จะ เป็นการประกันและเป็นหลักประกันกับผู้คนในประเทศในบ้านเมืองของเราว่า ถ้าแนวนโยบายของรัฐจะเปิดโอกาสให้ใครมาลงทุนในประเทศนั้น จะต้อง ติดกับเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดนี้มากถึงขนาดนี้ เพราะฉะนั้นในส่วนของเงินทุน อัตราส่วนทุนกับเงินกู้ กรรมวิธีการเสี่ยงข้างมากจึงคิดว่า น่าจะ เปิดให้เป็น อิสระไว้ตรงนั้นสำหรับในการกำหนดไม่ต้องลงไปจนถึงว่า จะต้องเป็นการกู้ ในประเทศกับต่างประเทศเป็นสัดส่วนเท่าไร เหตุผลจากข้อเท็จจริงปัจจุบัน ท่านวราเทพเป็นห่วงข้อเท็จจริงในอดีต ที่ว่าในกรณีที่เงินทุนในประเทศมีน้อย และเราจะต้องมีการให้คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบธุรกิจไปแย่งกู้เงินอีก แต่ในปัจจุบันเงินสิ้นธนาคาร แต่เครดิตในการกู้ไม่มีอย่างนี้เป็นต้น สภาพปัจจุบัน คือตัวชี้ได้ชัดว่า ถ้าเราเกิดไปกำหนดว่า จะกู้ในประเทศได้เท่าไร กู้ต่างประเทศ เท่าไร จะเป็นการจำกัดขีดความสามารถของเราเองในการอนุญาต เพราะฉะนั้น การที่คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วจึงเห็นว่า เราน่าจะเปิดจุดตรงนี้ไว้ เพื่อ เป็นช่องทางในการที่เราปรับให้ เข้ากับสถานการณ์เศรษฐกิจที่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า น่าที่จะคงไว้ตามร่างฯ ที่กรรมการได้พิจารณาและ เสนอสภาวันนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญคุณวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร กรรมการเสี่ยงข้างน้อย ท่านประธานครับ ต่อคำชี้แจงของท่านประธานคณะกรรมการ กระผม ก็เคารพในเหตุผล ในเรื่องของการที่จะดำเนินการให้ร่างพระราชบัญญัตินี้

สผ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

๑๕๘

วาสนา ๖๕/๓

มีทั้งผลที่สามารถจะกำหนดบทบาทของประเทศ และก็กำหนดความรู้สึก
ของต่างชาติที่จะมาลงทุน -----

- ๖๖/๑

แต่สิ่งที่ผมได้ดำเนินการสงวนคำแปรญัตตินั้นก็มาจากในฐานะที่เป็นประธาน
คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งมีผู้ขอเสนอให้คณะอนุกรรมการ
ซึ่งผมเป็นประธานอยู่ได้ทำความเข้าใจมา เพื่อที่จะได้สงวนในสิทธิของคนไทย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการที่เป็นคนไทยที่ไม่สามารถที่จะกู้ได้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเวลาที่กฎหมายนี้ผ่านสภาในวาระแรก เราคง
ทราบดีว่ามีปัญหามากในเรื่องของการกู้ ซึ่งอาจจะบอกว่าขณะนี้ในประเทศเรา
เงินทุนอาจจะมีมากที่จะปล่อยกู้ แต่ในทางปฏิบัติก็อีกเรื่องหนึ่ง เงินอาจจะ
มีจริง แต่ในทางปฏิบัติอาจจะกู้ไม่ได้ ผมจึงได้แสดงความเห็นและก็เป็นห่วง
ในเรื่องของอัตราการกู้ภายในและต่างประเทศ แต่ท่านประธานในฐานะ
รัฐมนตรีผู้ดูแล ถ้าให้เหตุผลอย่างนั้นแล้วกระผมก็คงไม่ตั้งใจที่จะให้ลงมติ
ได้พูดและได้เสนอความเห็นในที่ประชุมแห่งนี้แล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
หน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ ไม่มี
มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวน มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ ไม่มีมีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๙ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๔๒ ไม่มีมีการแก้ไข มาตรา ๔๓ คณะกรรมการตัดออก
มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ไม่มีมีการแก้ไข
อัตราค่าธรรมเนียม มีการแก้ไข บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ วีระกร คำประกอบ พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครสวรรค์

อยากเรียนถามกรรมการในการที่เพิ่มบัญชี ๑ ขึ้นมาทั้งหมดเลย คือผม
เข้าใจว่าเดิมที่จะมีอยู่แล้ว แต่ว่าทำไมถึงต้องมาเพิ่ม คือในพระราชบัญญัติเดิม
ที่เรามีอยู่ คืออยากทราบเหตุผลก็แล้วกันว่าทำไมถึงเพิ่ม แล้วเพิ่มมาอย่างไร
ของบัญชี ๑ ทั้งหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านนพดล

นายนพดล ปัทมะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นพดล ปัทมะ กรรมการ ตามร่างฯ เดิมมีบัญชี ๑ และบัญชี ๒
ตาม ปว. ๒๘๑ มีบัญชี ก ข และ ค บัญชี ๑ ที่เพิ่มเติมขึ้นมาคืออย่างนี้
จะเป็นบัญชีที่ห้ามไม่ให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ เว้นแต่ว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา
ย้ายประเภทธุรกิจตามบัญชี ๑ เข้าไปอยู่ในบัญชี ๒ และบัญชี ๓ บัญชี ๒
ขออนุญาตจากท่านรัฐมนตรีโดยการอนุมัติของ ครม. ส่วนบัญชี ๓ ขออนุญาต
จากอธิบดีกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ส่วนบัญชี ๑ เป็นบัญชีที่สงวน
ไว้สำหรับคนไทย เว้นแต่จะมีพระราชกฤษฎีกาย้ายจากบัญชี ๑ ไปอยู่ใน
บัญชี ๒ หรือบัญชี ๓ แล้วแต่กรณี

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผมเพียงแต่อยากจะถามว่าเดิมที่มันรู้สึกจะอยู่ใน ปว. ๒๘๑
ซึ่งห้ามอยู่แล้ว แล้วทำไมเราไม่ใส่ไว้ในนี้ตั้งแต่แรก แล้วเรามาขอเพิ่ม
เพราะเหตุใด คือ ไม่ทราบว่าทำไมเดิมมันตกไป หรืออย่างไร ผมไม่เข้าใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
นพดล ปัทมะ กรรมการ ตอนแรกก็มีอยู่แล้ว บัญชี ๑ จาก (๑) ตั้งแต่
การทำกิจการหนังสือพิมพ์ จนถึงการค้าที่ดินจะแทรกอยู่ในบัญชี ๑ และ ๒
เดิม แต่เราจัดหมวดหมู่ใหม่โดยมุ่งที่จะคุ้มครองคนไทยตามบัญชี ๑ ใหม่
เท่านั้นเอง ก็คือว่าคุ้มครองเด็ดขาด เว้นแต่จะมีพระราชกฤษฎีกาย้ายจาก
บัญชี ๑ ปัจจุบัน ไปอยู่ในบัญชี ๒ และ ๓ ปัจจุบันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุครธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุครธานี ก่อนที่จะพูดถึง
เรื่องของบัญญัติ กระทบขออนุญาตที่จะกล่าวชมเชยท่านคณะกรรมการตั้งแต่
ท่านประธานไปจนถึงคณะกรรมการทุกท่านที่ได้สละ เวลาแล้วก็ทำกฎหมาย
ฉบับนี้ค่อนข้างจะสมบูรณ์มากที่สุดทีเดียว ถึงแม้จะมีข้อโต้แย้งจากสมาชิกบ้าง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมต้องชมเชยในเรื่องของการแยกบัญญัติ ๑, ๒, ๓ แต่อย่างไร
ก็แล้วแต่ครับขออนุญาตที่จะถามอยู่ในบางประเด็น จะให้ท่านประธานได้รับไว้แล้วก็
ได้อธิบายด้วย คือเนื่องจากว่าในบัญญัติ ๒ มีเรื่องการแปรรูปไม้ ในหมวดที่ ๓ ว่าด้วย
ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแปรรูปไม้ผมต้องเรียน
ท่านอย่างนี้ครับ หลายคนเข้าใจเหมือนผมในอดีตครับ คือการที่เอาไม้มาแปรรูป
เป็นผลิตภัณฑ์ เช่นเป็นตู้ โต๊ะ เติง เป็นอุปกรณ์แต่งบ้านบ้าง เข้าใจอย่างนั้นครับ
แต่หลังจากที่มีเรื่องของศาละวินขึ้นมา แล้วก็มีการตัดไม้ทำลายป่าทำลาย
ทรัพยากรธรรมชาติ ปรากฏว่าสิ่งที่เราเข้าใจในอดีตคือการแปรรูปไม้คือมาทำ
แบบที่ผมว่าตอนแรกไม่ใช่ คือแปรรูปตั้งแต่เรื่องของไม้เข้ามาเป็นท่อนแค่ฝานปึก
เปิดปึกเท่านั้นละนั่นคือแปรรูปไม้เรียบร้อยแล้ว ผมเป็นห่วงว่าถ้าเราจะใช้การ
แปรรูปไม้ คือที่มาของไม้แน่นอนตอนนี้ครับ ขณะนี้กำลังจะมีการเปิดด่าน ๔ ด่าน
หรือ ๕ ด่านก็แล้วแต่ เพราะว่าด่านที่ ๑ มันน้อยมากอาจจะไม่เปิด เอาสรุปว่า
๔ บริษัทเปิด ๔ ด่านที่นำเข้าไม้จากพม่าเข้ามา ผมต้องเรียนว่าขณะนี้มีการดิ่งกัน
ไว้ก่อนอยากให้เห็นภาพ พอสภาพปิดก็จะไปเปิดเพื่อไม่ให้ผู้แทนราษฎรมาพูดในสภาได้
เพื่อตั้งเป็นกระทู้สดได้ หรือเป็นญัตติด่วนเพื่อถามในสภาได้ ผมเข้าใจว่าหลังจากที่
สภาพปิดไปแล้วการอนุญาตเปิดด่านอาจจะเกิดขึ้น ที่พูดตรงนี้ไว้เพราะอยากให้
ข้อมูลทางสภาด้วยว่าหมอวิชัยได้พูดแล้ว และเป็นขบวนการซับซ้อนมากครับ มีการ
วิ่งเต้นหลายชั้นหลายอะไร สุดท้ายไปอยู่กรมสรรพากร แต่บังเอิญมันเกี่ยวพันกัน
เกี่ยวพันกันว่าการแปรรูปไม้ในที่ตรงนี้ที่ท่านเอาไปไว้ในหมวด ๓ ผมขอได้ไหมครับ
เอาไปใส่ในหมวด ๑ บัญชีที่ ๑ เลย คือ (๔) การทำป่าไม้จากป่าธรรมชาติ
และการแปรรูปไม้ ใส่เข้าไปเลยครับห้ามคนต่างชาติเข้ามาทำ คนไทยทำก็พอแรง
อยู่แล้วครับตอนนี้ พอแรงอยู่แล้วหมายความว่าคนที่ไปรับเงินทุนมาจากต่างชาติบ้าง
มาทำกันอยู่ตามแนวชายแดนเรา เงินทุนจากไทยบ้าง ต่างชาติบ้างเข้ามา กระทบ
อยากจะขอว่าไปใส่ในบัญญัติ ๑ ได้ไหมการแปรรูปไม้ ถ้าจะอยู่ในบัญญัติ ๒ เป็นอย่างนี้

ได้ไหมครับ เพราะบัญชี ๒ อนุญาตโดยรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ ครม.
อย่างนี้ได้ไหมครับว่า การแปรรูปไม้ที่เป็นผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์หรืออะไรก็แล้วแต่
คือท่านใส่ให้ละเอียดหน่อยได้ไหม อย่าใส่เพียงแต่คำว่า การแปรรูปไม้อย่างเดียว
นี่ข้อสังเกตที่ ๑ นะครับ อยากให้ท่านเปลี่ยนไปเลย ถ้าท่านใส่ไว้ตรงนี้ท่านต้อง
มีคำเพิ่มเติมอธิบายรายละเอียดตรงนี้ไว้ ในเรื่องที่ ๒ ครับ บัญชีที่ ๓ ซึ่งจะต้อง
ได้รับความเห็นชอบจากท่านอธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ผมเรียนว่า
ใน (๑๑) การขายทอดตลาด ผมมีความไม่สบายใจอยู่ในบ้านเมืองเราขณะนี้
ถ้าท่านประธานได้ติดตามอ่านหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ
ที่ผ่านมาเมื่อไม่กี่วันคืออธิบายถึงว่าเรามีการจ้างที่ปรึกษาบริษัทต่างชาติมากมาย
กระทรวงการคลังกระทรวงเดียวจ้างไปเป็นเงินหลายร้อยล้านบาท ปรส. ที่เราเรียก
ขณะนั้นะครับ ใครจะเรียกว่าปล้นรอบ ๒ ก็แล้วแต่ ปล้นก็รอบก็แล้วแต่ ขายออกมา
๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่จ้างบริษัทต่างชาติที่มาเป็นคอนซัลแตนท์ (Consultant)
คือเป็นบริษัทที่ปรึกษามากมายเลย จ้างหลายร้อยล้านออกมาแล้วก็ขายได้
ขนาดนั้นละครับแบบที่เราทราบกัน พวกเราต้องหาเงินไปโปะอีกจำนวนมาก
พวกเราที่นั่งที่นี่ทุกคนไม่เว้นเจ้าหน้าที่ก็ต้องเป็นหนี้กันหมด จ้างเข้ามาเพื่อมา
ขายทอดตลาดสินค้าบ้านเรา อสังหาริมทรัพย์บ้านเรา บริษัทบ้านเรา หรือธุรกิจ
ต่าง ๆ ของบ้านเราให้กับต่างชาติ สุดท้ายส่วนใหญ่ก็ต่างชาติซื้อ ส่วนน้อย
ที่บ้านเราซื้อเนื่องจากเรื่องเงินทุนเราไม่พอ แต่เรียนได้ว่าเราไปใส่ที่ (๑๑)
เพียงแต่เรื่องของกรมประมงเรื่องของเก่า วัตถุโบราณ ขายทอดตลาดประเภทอื่น
ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งเรายังไม่ระบุไว้ ผมมีความไม่สบายใจว่า
บริษัทต่างชาติส่วนหนึ่งจะเข้ามาหากิน คือเราไม่ได้กำหนดไว้ในนี้ครับ เป็นบริษัท
ที่ปรึกษาที่เข้ามาทำธุรกิจคือมากอบโกยโดยเฉพาะ พอถึงเวลาปั่นพอขายเสร็จ
ก็แบ่งปันผลกำไรทันที ท่านประธานไม่ได้ใส่ไว้ คือไหน ๆ ก็ใส่เรื่องการท่องเที่ยว
การทำกิจการโฆษณา ทำโรงแรมทำไว้เยอะแยะแล้ว เอาเรื่องของคอนซัลแตนท์
ใส่เข้าไปได้ไหม ใส่ได้ไหมก่อนที่จะมาใส่เข้าไปในนี้ คือบริษัทที่ปรึกษาธุรกิจ
ต่าง ๆ ซึ่งตอนนี้รัฐบาลนิยมจ้างครับ ส่วนจะมีเอี่ยวกันหรือไม่ ไม่มีใครกล้า
ไปบอกได้ แต่ผลมันสรุปออกมาแล้วแบบ ปรส. นี้ะครับ จะนั่งยันนอนยันยัน
อย่างไรก็แล้วแต่ แต่พวกเราก็ไม่เชื่อกัน ไม่เชื่อที่ท่านขายขนาดนี้ด้วยความสุจริต
หรือไม่ ส่วนตัวผมไม่เชื่อ แต่ท่านอื่นอาจจะเชื่อหรือไม่ ผมไม่ทราบ เพราะมัน
ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น ท่านใส่เข้าไปเป็น (๒๐) ได้ไหม บริษัทที่ปรึกษาขอให้

อย่างน้อยที่สุดไม่อยู่ในบัญชี ๒ ก็อยู่ในบัญชี ๓ ก่อนที่มามาหากินในเมืองไทย
ขอให้ได้รับความเห็นชอบ อย่างน้อยผ่านหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการหรือผ่านหลักเกณฑ์
ของ กรม. ก่อน ถ้าผิดจะได้โทษ กรม.ได้ ผิดจะได้โทษคณะกรรมการได้ ไม่ใช่
อยู่ ๆ ใครจะมาตั้งบริษัทคอนซัลแตนท์เกิดได้หมดเลย สามารถทำได้ทุกเรื่อง
เพราะถือเป็นธุรกิจประเภทหนึ่งเช่นเดียวกัน ผมอยากฝากท่านประธาน ๒ เรื่องครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการ

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมาธิการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประวิช รัตนเพียร ประธานกรรมาธิการ ก่อนที่กรรมาธิการจะชี้แจงท่านในรายละเอียดทั้ง ๒ เรื่อง ที่ท่านกรุณาให้ข้อสังเกต ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ ของเดิมหรือว่าของใหม่ก็ตาม บัญชีทั้ง ๓ ไม่ว่า ๑ หรือ ๒ หรือ ๓ คือบัญชีที่เราส่งวงไว้อยู่แล้ว เป็นบัญชีที่เราไม่ต้องการให้คนต่างดาวได้เข้ามาทำอยู่แล้ว แต่ระดับชั้นในการส่งวงนี้ต่างกัน แต่เดิมในบัญชี ๓ อนุญาตได้โดยอธิปไตยอย่างเดียว วันนี้เราได้เพิ่มความยากลงไปอีกก็คือว่า ต้องให้คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ๒๐ กว่าท่านร่วมพิจารณาด้วย เพราะฉะนั้นขออนุญาตกราบเรียนเพื่อให้สบายใจเป็นขั้นที่ ๑

ขั้นที่ ๒ จะอนุญาตได้ต้องรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ส่วนบัญชีพิเศษ คือบัญชีที่เราได้พิจารณาที่ใส่บรรจุกันไว้ด้วยเหตุที่ว่ามันมีความจำเป็นตามรัฐธรรมนูญซึ่งห้ามไว้ เช่นมาตรา ๓๔ ในเรื่องของการทำกิจการหนังสือพิมพ์ การทำกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ เพราะฉะนั้นในวันนี้เราจึงมองว่าในบัญชีที่ ๑ ถ้าการทำไปมีธรรมชาติตรงนั้นก็เหมาะสมที่เราควรจะใส่ไว้ในบัญชีที่ ๑ ส่วนการแปรรูปไม้ถ้าเราใส่ไว้ในหมวดที่ ๓ ของบัญชีที่ ๒ ซึ่งจะต้องขออนุญาตเป็นรายธุรกิจไม่ใช่ขออนุญาตทีเดียวแล้วเปิดทั้งหมด แต่ละรายธุรกิจซึ่งกำหนดเอาไว้และต้องผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และรัฐมนตรีถึงจะอนุญาตก็น่าที่จะพอเพียงในเรื่องของการที่จะควบคุมและส่งวงไว้ไม่ให้คนต่างดาวเข้ามาทำตรงนี้ ขออนุญาตเรียนเบื้องต้นแค่นี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตวิชัยกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตวิชัยกุล พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี ผมเรียนถามท่าน ๒ คำถาม แล้วคำถามแรกท่านตอบไป เมื่อสักครู่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ตอบไปนั้นผมต้องเรียนว่า ถ้าท่านจะใส่บัญชี ๒ ผมขอให้ท่านได้เพิ่มเติมถ้อยคำหน่อยได้ไหม ว่าการแปรรูปไม้แปรอย่างไร รายละเอียดอย่างไร เท่านั้นเอง มันมีปัญหาจริง ๆ เรื่องป่าไม้บ้านเราขณะนี้ท่านก็ทราบดี

มันถูกทำลายขนาดไหน คือผมว่าขนาดคนไทยก็พอแรงแล้ว ยังให้ต่างชาติ
เข้ามาเพิ่มเติมอีก เรื่องที่ท่านอธิบายไปว่ามีขั้นตอนมากมาย ผมเข้าใจ
ตามมาตรา ๙ ละเอียดยุ่แล้ว ผมอ่านตามนั้นอยู่แล้ว คือบัญชี ๓ ต้องผ่าน
คณะกรรมการ อธิบดีอนุมัติ บัญชี ๒ ต้องผ่านรัฐมนตรีโดย ครม. อนุมัติ
บัญชี ๑ ห้ามเลย เข้าใจ แต่ว่าเฉพาะเรื่องของการแปรรูปไม้ ผมให้
ท่านใส่รายละเอียดได้ใหม่ว่าแปรรูปอย่างไรเท่านั้นเอง คือเป็นการจำกัด
ให้มันถูกต้องมากยิ่งขึ้น และท่านยังไม่ได้ตอบคำถามที่ ๒ คือผมขอให้ใส่
หรือเพิ่มเติมไป คือเรื่องบริษัทที่ปรึกษา คือท่านจะใส่ตรงไหนผมไม่ติดใจ
แต่ขอให้ใส่ไว้เป็นการควบคุมกำกับ อย่างน้อยให้มีหลักเกณฑ์ก่อนที่
เขาจะเข้ามาในเมืองไทย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณวิเศษครับ

นายวิเศษ เกษมทองศรี (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธาน ผม วิเศษ ในฐานะกรรมาธิการ อาจจะเรียนชี้แจง
ท่านคุณหมอวิชัยว่า เรื่องการแปรรูปไม้ในหมวด ๓ (๕) ทางกรรมาธิการ
เห็นด้วย แล้วก็อยากจะเพิ่มเป็นอย่างนี้ การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือน
และเครื่องใช้สอย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คุณหมอไม่ติดใจแล้วใช่ไหมครับ

นายวิชัย ชัยจิตวิชัยกุล (อุดรธานี) : จะพูดกว้างไปไหม
เอาว่าเปลี่ยนเป็น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือน แล้วก็เครื่องใช้สอย ผมก็
ยังไม่เข้าใจว่าเครื่องใช้สอยคืออะไร กระบวยตักน้ำหรืออย่างไร
เครื่องใช้สอยทุกอย่าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : กรรมาธิการครับ คุณนพดล

นายนพดล ปัทมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นพดล ปัทมะ กรรมาธิการ ประเด็นแรกทำเครื่องเรือนต้องใช้เครื่องเรือน
เฟอร์นิเจอร์ไม่มีถ้อยคำในภาษาไทย แม้ว่าจะใช้กันอย่างแพร่หลาย
ส่วนประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องของบริษัทที่ปรึกษา จริง ๆ เป็นธุรกิจบริการ
อยู่แล้ว บัญชีเดิมจะอยู่ในบัญชี ค ซึ่งขออนุญาตจากอธิบดีก็ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คุณหมอวิชัยไม่ตั้งใจนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านนพดลได้ตอบไปเมื่อกี้
ท่านคณะกรรมการได้ตอบไปมันอยู่ตรงไหน มันอยู่บัญชีไหน เอาเรื่องใหม่
ท่านต้องพูดเรื่องใหม่ เรื่องเก่าไม่เอาเอาเฉพาะที่ท่านบัญญัติไว้ใหม่มันอยู่
ตรงไหน

นายนพดล ปัทมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม นพดล กรรมาธิการ ที่ท่านต้องการต้องการให้สงวนให้อยู่ในบัญชีที่ ๓
ใช้ใหม่ครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : บัญชี ๒ บัญชี ๓ ก็ได้
แต่ว่ามันอยู่ตรงไหนเท่านั้นเองที่ท่านว่ามีแล้ว

นายนพดล ปัทมะ (กรรมาธิการ) : ผมอยากจะกราบเรียนตอบ
อย่างนี้ว่า ธุรกิจบริการเราไม่ได้สงวนไว้ในบัญชีที่ ๓ แล้ว ไม่อยู่ในบัญชี ๑,
๒ และ ๓ ครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี ผมต้องขออนุญาต
อภิปรายเพียงเล็กน้อย คือที่ผมเสนอให้คณะกรรมการได้รับไปพิจารณา
เนื่องจากผมถือว่ามีความสำคัญ และจะเป็นธุรกิจประเภทหนึ่งซึ่งเข้ามาครอบงำ
เอาเงินจากบ้านเราไปได้อีกมาก ผมเรียนว่าตอนนี้มันเป็นแพชั่นแล้วครับ
เป็นความนิยมอันหนึ่งแล้ว ถ้าหน่วยงานรัฐเองก็ตาม รัฐวิสาหกิจเองก็ตามไม่
จ้างบริษัทที่ปรึกษาจากต่างชาติถือว่าล้ำสมัย ถ้าเป็นบริษัทต่างชาติซึ่งมีคุณสมบัติ
ที่ดีถูกต้องเข้ามาทำประโยชน์ให้บ้านเมืองเราไม่เป็นไร อัตราค่าจ้างเหมาะสม
ไม่เป็นไร แต่สิ่งที่เกิดขึ้นขณะนี้ห้วงระยะเวลาที่ผ่านมาเรามีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ
มีบริษัทต่างชาติเข้ามาครอบงำมากมาย ท่านจัดไว้เป็นธุรกิจบริการประเภทหนึ่ง
ผมก็ไม่ได้ว่าอยู่ในธุรกิจบริการแน่ แต่ท่านประธานครับ ในบัญชีที่ ๓ มีการพูด

ถึงเรื่องของการกิจการที่เป็นธุรกิจบริการไว้จำนวนมาก เช่นการทำกิจการโรงแรม เว้นแต่บริการจัดการโรงแรม การนำเที่ยวก็เป็นธุรกิจบริการ การขายอาหาร หรือเครื่องดื่มก็ธุรกิจบริการ การทำกิจการโฆษณาบริการ แต่เรียนได้ว่า ถ้าจะใส่เข้า (๒๐) ได้ไหม เพราะผมอยากให้คณะกรรมการเห็นความสำคัญ ตรงนี้ ท่านต้องคิดเหมือนผม อนาคตอีกไม่ไกลหรอกเงินเป็นหมื่นล้านจะต้องสูญจากเมืองไทยแน่ เพราะว่า เป็นแพชั่นแล้ว ทุกบริษัทใหญ่ ๆ ต้องมีคอนซัลแตนท์ต่างประเทศ บริษัทญี่ปุ่นเอาคอนซัลแตนท์ญี่ปุ่น บริษัทอเมริกันก็เอาของอเมริกันเข้ามา แต่ถ้าถ้าเราไม่มีมาตรการควบคุมไว้บ้าง ผมเรียนได้ว่าต่อไปจะเป็น ขบวนการทำมาหากินขบวนการใหญ่ แล้วเป็นช่องทางทำมาหากินคนที่มีอำนาจใน ตำแหน่งหน้าที่ ไม่ว่าจะ เป็นระดับใหญ่ในกระทรวงเองก็ตาม ระดับกรมก็ตาม จ้างคอนซัลแตนท์ตามใจชอบ อาจจะมีการเปิดเล็กน้อย เขาเรียกว่ามีการ เปิดช่องรับว่าใครจะมา สุดท้ายก็ชิวกันอยู่ดี ถ้าไม่ตั้งไว้คือไม่มีมาตรการไว้จะ เกิดความเสียหาย ขอให้บัญญัติเพิ่มเท่านั้นแหละครับ ขอคณะกรรมการแค่นี้ ผมว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร แล้วก็สามารถทำได้ด้วย ท่านตั้งบอกว่าเป็น บริการแล้วไม่ต้องใส่ ผมยังไม่เห็นด้วย เพราะท่านเองก็บัญญัติเรื่องธุรกิจ บริการไว้ที่ต้องใส่ไว้ในนี้ ผมขอต่อรองว่าขอให้คณะกรรมการได้ช่วยใส่ เพิ่มเติมเข้าไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมการ

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ประวิช รัตนเพียร ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกลับไป ที่เรื่องแปรรูปไม้ให้จบก่อนก็พอดีเมื่อสักครู่นี้ยังไม่สิ้นกระบวนการ ในส่วน ของหมวดที่ ๓ บัญชีที่ ๒ ที่ว่าด้วยธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือ สิ่งแวดล้อมใน (๕) ซึ่งคุณหมอวิชัยได้กรุณาให้ข้อสังเกต ตรงนั้นถ้าพิจารณา ให้ดี ถ้าเราไปใส่ไว้เพียงแค่ว่าการแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนอย่างที่ว่า เมื่อสักครู่นี้ก็แปลว่าการแปรรูปไม้ในลักษณะอื่นจะไม่ถูกสงวน แปลว่าไปทำได้เลย โดยไม่ต้องขออนุญาต ซึ่งก็จะขัดกับเจตนารมณ์ แม้กระทั่งที่คุณหมอต้องการ เพราะฉะนั้นเพื่อจะให้สิ้นกระบวนการ กระผมต้องขอเรียนว่าใน (๕) นั้น การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนให้อยู่ในตรงนี้ ส่วนการแปรรูปไม้ยังคงต้อง สงวนเอาไว้ มิฉะนั้นแล้วจะขัดกับเจตนารมณ์ที่ท่านตั้งไว้แต่ต้น แล้วก็ขอไปใช้

สพ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๑๖๘

รศมี ๖๙/๓

ในบัญชีที่ ๑ บัญชีท้ายพระราชบัญญัติบัญชีที่ ๑ ธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าว
ประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษ ใน (๔) การทำป่าไม้จากป่าธรรมชาติ
และการแปรรูปไม้เพื่อจะครอบคลุมทั้งหมดเอาไว้ในครั้ง ผมขออนุญาตเรียน
ตอบอย่างนี้คงจะถูกต้องแล้ว ชัดเจนนะครับ ขอบพระคุณครับ

- ๓๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : แล้วบริษัทที่ปรึกษาครับ

นายประวิช รัตนเพียร (ประธานคณะกรรมการ) : กรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ายังคงตามร่างฯ ที่กรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : คุณหมอกงไม่ตัดสินใจครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ท่านประธานถามผมว่าผมคิดใจใหม่ คิดใจแน่นครับ เพราะว่ามันสิ้นเปลืองจริง ๆ ครับ เพราะถ้าใส่ไว้มันจะเสียหายตรงไหน ท่านอธิบายผมนิดหนึ่งได้ไหม ถ้าใส่ไว้จะเสียหายอย่างไร จะทำให้คนไม่มาลงทุนหรือบริษัทต่างชาติถ้าเขาเข้ามาถูกต้อง แล้วก็เพียงแต่ว่าได้รับความเห็นชอบบ้าง เพราะว่าเดี๋ยวต่อไปก็จะเกิดบริษัทที่คอนซัลแตนท์ ประเภทตั้งขึ้นมาเพื่อกิจการ โดยเฉพาะอีกมาก เดี่ยวกลุ่มประเทศนั้นก็ตั้ง กลุ่มประเทศนี้ก็ตั้ง เพราะการแข่งขันมันเสร็จอยู่แล้ว เพียงแต่เรามีมาตรการควบคุมหน่อยว่าอย่างน้อยต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาความถูกต้องของมันมาอย่างไร ที่กำเนิดมาอย่างไร เหมือนซิงโครไนส์ (Synchronize) ออกมาอย่างไร สุดท้ายก็ใส่ไว้หน่อยไม่ได้หรือครับ บัญชี ๓ ก็ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายบรรยง พวงราช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม บรรยง พวงราช กรรมการ ขอรบกวนเรียนชี้แจงเพิ่มเติมนะครับ เหตุผลที่คณะกรรมการไม่ได้เพิ่มเรื่องของการให้คำปรึกษาอะไรต่าง ๆ ก็เพราะว่าธุรกิจที่เกี่ยวกับเรื่องการให้คำปรึกษาเป็นธุรกิจที่กว้าง หมายความว่าเราไม่สามารถที่จะไปกำหนดให้ชัดเจนได้ เพราะว่าการให้คำปรึกษามันมีได้แทบทุกเรื่อง ที่นี้โดยแนวทางของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เราต้องการให้มีการควบคุมธุรกิจที่มีแนวทางชัดเจนดังที่จะเห็นได้จากการที่มีหัวข้อของหมวดต่าง ๆ หรือหัวข้อของบัญชีธุรกิจประเภทนั้น ๆ อย่างเช่นบัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓ ก็จะมีชื่อบัญชีอยู่ เพราะฉะนั้นการที่จะไปพูดถึงการให้คำปรึกษารวม ๆ ว่าเป็นธุรกิจที่ต้องสงวน มันจะขัดกับหลัก ขัดกับแนวทางของการที่จะทำ

กฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นในส่วนที่ท่านวิตกกังวลว่าประเทศไทยจะต้องเสียเงินเป็นจำนวนมากเพื่อที่จะจ้างบริษัทที่ปรึกษาต่าง ๆ อันนั้นผมคิดว่าคงจะเป็นเรื่องเหตุผลของแต่ละหน่วยแต่ละส่วน ไม่ว่าจะภาครัฐหรือภาคเอกชนที่ท่านคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องจ้างมันก็คงจะต้องจ้าง ก็เรียกว่าเป็นความจำเป็นหรือเป็นส่วนที่เรายังขาดแคลนอยู่ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผ่านนะครับ จบการพิจารณาเรียงตามลำดับ เชิญท่านนพดล

มายนพดล ปัทมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ

ผม นพดล ปัทมะ กรรมาธิการ มีถ้อยคำที่จะแก้ไขเพิ่มเติมครับ ในบัญชีที่ ๑ (๔) เนื่องจากเราห้ามการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ ถ้อยคำควรจะเป็นว่าการทำป่าไม้และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ สลับถ้อยคำเพิ่มเติมครับ
ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรฐานะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๗ นะครับ มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำเพิ่มเติมหรือเปล่า มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมขอมติที่ประชุม ขอมติในวาระที่ ๓ เลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอมติว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการ

ท่านสมาชิกครับ ขออนุญาตหารือที่ประชุมสักเล็กน้อยนะครับ ก่อนที่
ผมจะเข้ามาทำหน้าที่ ไม่ทราบว่าที่ประชุมได้มีการพิจารณาเลื่อนวาระอะไรขึ้นมา
เป็นพิเศษหรือไม่ครับ ท่านเจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ผม เจริญ คันธวงศ์ ก็คงจะต้องเรียงกันไปถึง ระเบียบวาระที่ ๔.๔ ที่ ๔.๕
ที่ ๔.๖ ที่ ๔.๗ แล้วก็ต่อไปก็ไปถึงเรื่องตามระเบียบวาระ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ว่าไปตามระเบียบวาระนะครับ ระเบียบวาระที่ ๔.๔ พิจารณา
เสร็จแล้วนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง
และการดำรงตำแหน่งของผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. . . . ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้วนะครับ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่นี้ครับ คณะกรรมการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. . . . . เชิญครับ ถ้าพร้อมเชิญท่านประธานกรรมการแถลงได้เลยนะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. . . . . (ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง และการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. . . . . พิจารณากำหนด การแปรญัตติตามข้อบังคับนั้น บัดนี้ได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว ปรากฏตามร่างพระราชบัญญัติที่ได้เสนอ พร้อมกรณีมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมนี้ จึงเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติหลักการแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ....

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรานะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ ในมาตรา ๔ อยากจะขอเรียนถามท่านประธานกรรมาธิการก่อนที่เราจะได้ลงมติที่จะรับกฎหมายฉบับนี้ จริง ๆ แล้วผู้พิพากษาที่ได้รับการแต่งตั้งเข้ามาตามกฎหมายฉบับนี้ ท่านก็บอกว่ามีอำนาจหน้าที่ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม อันนี้ก็ป็นข้อเท็จจริงซึ่งยุติกันในการพิจารณาคดี แต่ผมเห็นว่าที่ท่านเพิ่มขึ้นมานิดหนึ่งคือผู้พิพากษาอาวุโสมีอำนาจ ที่จริงไม่ใส่ก็ได้ ถ้ามีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้แล้วคือดูเหมือนประหนึ่งว่า เขียนแล้วเขียนอีก ซ้ำแล้วซ้ำอีก ทั้ง ๆ ที่เราเขียนอำนาจหน้าที่ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมแล้วก็เป็นที่เข้าใจแล้ว เพราะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้ ฉะนั้นอยากจะปรึกษาท่านประธานกรรมาธิการว่าไม่ต้องใส่ก็ได้ ผมว่ามันก็ชัดเจนอยู่ในตัว เพราะท่านไปกำหนดอำนาจและหน้าที่ของผู้พิพากษาเข้ามาตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมอยู่แล้ว ผมจึงเรียนปรึกษาก่อนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เป็นเรื่องของการแก้ไขถ้อยคำ เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายสัทศัน เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในชั้นกรรมาธิการได้มีการพิจารณาในประเด็นนี้ แต่กรณีที่กรรมาธิการได้เพิ่มเข้ามานั้น เพราะกังวลว่าจะไม่มีความชัดเจน ถ้าเพิ่มเข้ามาแล้วจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงได้เพิ่มคำว่า มีอำนาจ เข้ามาอีกทีหนึ่ง

10๒๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่ตั้งใจนะครับ ไม่มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ผมขอมติในวาระที่ ๓ เลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๓ ท่าน ไม่เห็นด้วยไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ชอบคุณกรรมาธิการครับ

พ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๑๗๖

กุนที่ ๗๓/๑

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๖ ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
เสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ได้เลยครับ ชุดเติมใช้ใหม่ครับ
เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอำนาจเจริญ
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... (ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
อาวุโส พ.ศ. .... พิจารณากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับนั้น บัดนี้ดำเนินการ
เสร็จสิ้นแล้ว ปรากฏตามรายงานที่เสนอมาพร้อมนี้ จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕
ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา มีท่านใดจะขอแก้ไข
ถ้อยคำหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าจบในวาระที่ ๒ ผมขอมติวาระ ๓ เลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติในวาระ ๓ เลยนะครับ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ
เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการ

๑๑๖
ร.พ. ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๑๗๑

กุลนที ๗๓/๔

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๗ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์
ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ
ในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ให้แก่เทศบาลตำบลหลังสวน
จังหวัดชุมพร พ.ศ. . . . . ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

- ๗๔/๑

เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ได้เลยครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านประธานกรรมการถ้าพร้อมก็เชิญเลยนะครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ขอประทานกราบเรียนว่า ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเพื่อใช้ประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ให้แก่เทศบาลตำบลหลังสวน จังหวัดชุมพร พ.ศ. .... และได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว และได้ส่งกลับมาคืนสภา ขอได้โปรดดำเนินการพิจารณาตามระเบียบวาระการประชุมต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ให้แก่เทศบาลตำบลหลังสวน จังหวัดชุมพร พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ทำยพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรานะครับ มีท่านใดจะแก้ถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ขอมติวาระที่ ๓ นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) ผมขอมติที่ประชุมจะ เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ในวาระที่ ๓ นะครับ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตเรียนหารือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : กระผม เจริญ
คันธวงศ์ ครับ เมื่อเสร็จเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว พอไปถึง
เรื่องด่วน เรื่องด่วนที่จริงสภาได้พิจารณาเสร็จไปแล้ว เรื่องที่ ๑ เรื่องที่ ๒
เรื่องที่ ๔ และต่อไปกระผมก็จะขออนุญาตเสนอว่าจะขอยกเรื่องที่ ๕
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. .... ขึ้นมาพิจารณา
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ
ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้เลยนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. . . . . (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติท่านองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติองค์กรบริหารคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. . . . . (ซึ่งคุณสาทิพย์ วงศ์หนองเตย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๘ ซึ่งผมเห็นว่า เป็นเรื่องท่านองเดียวกันน่าจะนำมาพิจารณาพร้อมกันครับ ไม่มีท่านใด เห็นเป็นอย่างไรนะคะครับ ผมถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ดำเนินการตามนี้นะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ ในฐานะรัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรี ขอกราบเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร
คลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคม พ.ศ. ....

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และ
กำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

เหตุผล โดยที่มาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ได้บัญญัติให้คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และ
วิทยุโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะและให้มี
องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบ
กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้เป็น
ประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา
วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ รวมทั้งการแข่งขัน
โดยเสรีอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรตรากฎหมายจัดตั้ง
องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
รวมทั้งกำหนดขอบเขตของการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งในด้านการจัดสรรคลื่นความถี่
และวิธีการในการกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ การตรากฎหมายเพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่
ขององค์กรของรัฐที่เป็นอิสระตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญนี้ ภาระหน้าที่
ขององค์กรนั้นนอกจากจะทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ทั้งหมดแล้ว ยังต้องทำหน้าที่
กำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคม ซึ่งตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกิจการดังกล่าวเป็นของรัฐทั้งสิ้น
ฉะนั้นการที่จะ เปิดเสรีให้เอกชนสามารถเข้าดำเนินการได้จึงจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์
รายละเอียดหลายประการ เพื่อเป็นแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินการกิจการดังกล่าว
ต่อไปได้ และการกำหนดหลักเกณฑ์เหล่านั้นย่อมต้องมีผลกระทบต่อประชาชนทั่วไป
หรือต้องมีข้อจำกัดการประกอบกิจการ รวมทั้งต้องมีบทบังคับเพื่อคุ้มครองประโยชน์
สาธารณะ เป็นส่วนรวม ซึ่งกรณีดังกล่าวจะต้อง เป็นกฎเกณฑ์ที่บัญญัติขึ้นไว้เป็นบทกฎหมาย
โดยไม้อาจดำเนินการในลักษณะ เป็นหลักเกณฑ์หรือคำสั่งขององค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ

ในทุกเรื่องได้ เพราะจะเกิดความไม่แน่นอน และไม่มีกรอบการใช้อำนาจตามกฎหมาย แต่โดยที่กิจการด้านวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์กับกิจการด้านโทรคมนาคมนั้นมีลักษณะแตกต่างกันในเนื้อหาเป็นอย่างมาก และมีวัตถุประสงค์ในการกำกับกิจการที่แตกต่างกัน การจะรวมทุกกรณีไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกันอาจทำให้กฎหมายนี้มีรายละเอียดค่อนข้างมากและอาจเป็นปัญหาในการที่จะบังคับใช้กฎหมายได้เหมาะสมกับแต่ละกิจการ ด้วยเหตุนี้การดำเนินการตรากฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๔๐ จึงต้องดำเนินการตรากฎหมายเป็น ๓ ฉบับควบคู่กัน คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม กฎหมายฉบับที่ ๒ ที่จะต้องร่างก็คือร่างกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งจะ เป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียดของการประกอบกิจการดังกล่าว โดยจะมีการบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และวิธีการอนุญาต การกำหนดเงื่อนไขในเรื่องต่าง ๆ ในการประกอบกิจการ การกำหนดมาตรการควบคุมด้านรายการให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ ไม่ว่าจะใช้คลื่นความถี่หรือเทคโนโลยีอื่นใด -----

กฎหมายฉบับที่ ๓ ที่จะต้องร่างขึ้นมาคือร่างกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการ
โทรคมนาคม ซึ่งจะเป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียดของการประกอบกิจการ
ดังกล่าว โดยจะมีการบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต การกำหนด
เงื่อนไขในเรื่องต่าง ๆ ในการประกอบกิจการ การกำหนดแผนเลขหมายและ
การเชื่อมต่อเครือข่าย การคุ้มครองการประกอบกิจการและคุ้มครองประชาชน
สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่ มีการตราขึ้น
เพื่อจัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระตามมาตรา ๕๐ โดยมีการจัดสร้างโครงสร้าง
ในรูปแบบขององค์กรอิสระพอสรุปได้ดังนี้เพื่อความเข้าใจร่วมกัน

ประการที่ ๑ กำหนดให้มีการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการที่
ปฏิบัติงานเป็นอิสระ ภายใต้ความรับผิดชอบร่วมกัน โดยให้มีบุคคลผู้เชี่ยวชาญ
ในหลายสาขาที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ได้โดยครบถ้วนตามมาตรา ๕๐
ของรัฐธรรมนูญ และมีหลักประกันการได้มาที่มีความเป็นกลาง ด้วยการกำหนด
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่จะต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในฝ่ายบริหาร
ฝ่ายการเมืองหรือในด้านธุรกิจ โดยใช้วิธีสรรหาจากบุคคลหลายฝ่าย และเสนอ
ให้วุฒิสภามีมติคัดเลือก อันเป็นระบบที่ใช้ในการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานในองค์กรอิสระ
ตามรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๒ กำหนดหลักประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่
ด้วยการกำหนดให้มีการดำรงตำแหน่งวาระเดียวที่มีระยะเวลายาว ๗ ปี และ
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่จะเป็นการถอดถอน
ออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต

ประการที่ ๓ กำหนดความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีความ
เป็นกลาง ด้วยการต้องถูกตรวจสอบทรัพย์สิน การถูกสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่
โดยมิชอบ และการห้ามดำเนินกิจการที่มีผลประโยชน์ขัดกัน ซึ่งเป็นไปตามกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งกำหนด
ให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ประการที่ ๔ กำหนดให้คณะกรรมการสามารถใช้อำนาจเป็นอิสระ
ในการจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม โดยเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามกรอบ

ของกฎหมาย ซึ่งรวมถึงอำนาจในการกำหนดนโยบาย การออกกฎหรือหลักเกณฑ์ ในการประกอบกิจการและการวินิจฉัยปัญหาที่เกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่

ประการที่ ๕ กำหนดให้มีหน่วยงานธุรการเป็นสำนักงานที่เป็น หน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ ขึ้นตรงกับคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการจะเป็น ผู้แต่งตั้งเลขาธิการของสำนักงาน และคณะกรรมการจะเป็นผู้ออกระเบียบ กำหนดการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณในการปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงานได้

ประการที่ ๖ กำหนดความสัมพันธ์กับรัฐ เฉพาะการดำเนินการ ในกิจการระหว่างประเทศและการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยการรายงาน ผลการปฏิบัติงานประจำปี สำระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดิฉันจะกล่าว สั้น ๆ ตรงนี้ เมื่อครุ่นดิฉันเรียนรวมทั้งหมดให้ท่านได้เห็นโดยข้อเท็จจริงโดยสภาพ ที่เป็นอยู่ว่า เราได้พยายามที่จะทำตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๐ สำระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีคณะกรรมการจัดการทรัพยากรสื่อสารแห่งชาติ อย่างที่เรียนแล้วว่าอย่างที่เป็นอิสระ ที่เรียกว่า กรรมการจัดการทรัพยากร สื่อสารแห่งชาติ นี้เพราะล้อตามรัฐธรรมนูญซึ่งเขียนบัญญัติไว้ว่า คลื่นความถี่ที่ใช้ นี้เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ ตรงนี้เองได้มีข้อ เรียกว่าข้อถกเถียงกันในสังคม ต้องกราบเรียนท่านประธานสักขีพยานหนึ่งตรงนี้ก็คือว่า ในการที่รัฐบาลได้ยก ร่างพระราชบัญญัติฉบับ เรื่องจัดองค์กรคลื่นความถี่ขึ้นมาได้ตั้งคณะกรรมการ ซึ่งดิฉันเองเป็นประธาน และได้ตั้งผู้ทรงคุณวุฒิมากมายมาร่วมกัน ในขณะเดียวกัน ก็ได้ใช้กรมประชาสัมพันธ์เป็นสื่อทางวิทยุและโทรทัศน์รับฟังความเห็นของประชาชน ทั้งหลาย ประชาชนก็มองเห็นว่าควรจัดตั้งเป็น ๒ องค์กรซึ่งแยกจากกันเพื่อ ความเป็นอิสระ แต่เมื่อขั้นตอนของการร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐบาลนั้น จะต้องผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งเป็นที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล ท่านได้ ให้เหตุผลประกอบจำนวนมากที่ชี้ให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญน่าจะประสงค์ให้ตั้ง องค์กรเดียว หรือถ้าดิฉันได้พิจารณาแล้วก็มีเหตุผลอื่นประกอบว่าถ้าเป็น องค์กรเดียว การทำงานนี้ก็จะมีเชื่อมสัมพันธ์กันได้อย่างดี แล้วก็มาแยกเป็น คณะกรรมการชุดวิทยุโทรทัศน์และชุดโทรคมนาคม ท่านก็เลยเสนอเป็นองค์กรเดียว

แต่ถ้าวิธีสรรหาคณะกรรมการขึ้นมาเป็นอิสระ แล้วก็ เป็นแบบเดียวกับที่อนุกรรมการ
เสนอมาทั้งสิ้น เพียงแต่ว่าของอนุกรรมการนี้ได้แยกเป็น ๒ คณะ แต่ของร่างฯ
ซึ่งรัฐบาลเสนอขึ้นมาเป็นคณะเดียว แต่ว่าองค์ประกอบทั้งหมดเหมือนกัน
ผู้คัดเลือกเหมือนกัน จะต่างแต่ว่าของคณะอนุกรรมการที่เป็นปัญหาซึ่งสังคม
สนใจอยู่ ให้คณะกรรมการสรรหาเสร็จแล้วไปที่คณะรัฐมนตรี ถ้าคณะรัฐมนตรี
มีข้อโต้แย้ง แจ้งข้อโต้แย้งนั้นไปยังคณะกรรมการสรรหา คณะกรรมการสรรหา
จะไปพิจารณากันใหม่ เสนอขึ้นมาใหม่จนกว่าคณะรัฐมนตรีจะเห็นชอบ แล้วก็ส่งมาที่
สภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบส่งต่อไปยังวุฒิสภา แล้วก็ให้
นายกรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ แต่ว่าในร่างฯ ซึ่งรัฐบาล
เสนอมาใหม่นี้จะเป็นวิธีการสรรหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วก็ตรงไปที่วุฒิสภา
เลยทีเดียว แล้ววุฒิสภาไม่มีสิทธิที่จะ คือเสนอไป ๒ เท่าจำนวน ๒ เท่า
ของกรรมการ วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เหลือครึ่งหนึ่ง ก็มีขั้นตอนกระบวนการ
ที่ยืดยาว ดิฉันจะขอไม่พูดในตรงนี้ ดิฉันเข้าใจว่าส่วนประเด็นองค์กรเดียว
หรือ ๒ องค์กรนั้นจะเป็นเรื่องซึ่งกรรมาธิการวิสามัญจะได้พิจารณากันอย่าง
รอบคอบอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าประเด็นทางด้านกฎหมายด้วย แล้วก็มีความ
เป็นห่วงเป็นใยกัน ความแตกต่างนี้จะทำให้ผลประโยชน์ประชาชนจะได้รับ
การคุ้มครองดูแลอย่างดีหรือไม่ อันนี้จะเป็นประเด็นหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งใครที่เป็น
กรรมาธิการก็จะได้ช่วยกันพิจารณา ดิฉันอยากจะพูดอีกประเด็นเดียว
ท่านประธานที่เคารพ คือประเด็นการจัดสรรคลื่นความถี่ทั้งหมดของประเทศ
ซึ่งคณะกรรมการที่เป็นอิสระนี้จะเป็นผู้จัดสรร ในร่างฯ ซึ่งรัฐบาลได้เสนอนี้
เราขอให้คณะกรรมการจัดการทรัพยากรสื่อสารแห่งชาตินี้ได้จัดทำแผนแม่บท
การดำเนินการเกี่ยวกับคลื่นความถี่ของอนุกรรมการซึ่งเสนอไปให้คณะกรรมการ
กฤษฎีกาพิจารณาก็เสนออย่างนี้เช่นเดียวกัน เพียงแต่ว่าเราเสนอแล้วทั้งไว้ตรงนั้น
แต่ว่าคณะกรรมการอาจจะพิจารณาอย่างไรก็ได้ แต่ร่างฯ ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา
เสนอกลับเข้ามา นั้นจำเป็นที่คณะกรรมการต้องรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน
ก็คือเขียนไว้ชัดเจนว่า เพื่อให้การจัดทำแผนแม่บทสอดคล้องกับความต้องการ
ของประชาชนอย่างแท้จริง จึงกำหนดให้คณะกรรมการต้องรับฟังความคิดเห็น
จากบุคคลทั่วไปทุกด้าน เพื่อนำประกอบการจัดทำแผนแม่บทด้วย และจะต้อง
ประกาศแผนแม่บทโดยเปิดเผย เนื่องจากคลื่นความถี่ที่เป็นทรัพยากรของชาติ
ตามมาตรา ๕๐ ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บัญญัติขอบเขตการใช้ประโยชน์ว่า
ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้าน

การศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้ง การแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ตรงนี้เราถึงได้กำหนดว่าก่อนที่คณะกรรมการ จะดำเนินการใด ๆ นั้นจะต้องรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนถึงจะมาเขียน เป็นแผนแล้วก็ประกาศอย่างเปิดเผย ทุกคนเข้าไปให้ความคิดความเห็นได้ก่อนจะ ออกมาเป็นแผน ที่จริงมีรายละเอียดอีกมาก แต่ดิฉันเข้าใจว่าท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรที่สนใจอาจจะได้อ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปบ้างแล้ว ดิฉันก็ขอสรุปรายละเอียดไว้โดยย่อเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเจ้าของอีกร่างฯ หนึ่ง
คุณสาทิพย์ วงศ์หนองเตย

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตริง) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ^{สังขต} ~~สวต~~ ^{สังขต} ~~สวต~~ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง

พรรคประชาธิปัตย์ ผมและคณะในนามพรรคประชาธิปัตย์อันประกอบด้วย
ท่าน ส.ส. ยงยุทธ ดิยะไพรัช ท่าน ส.ส. พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
ท่าน ส.ส. จุติ ไกรกฤษ์ ท่าน ส.ส. ชัยวุฒิ บรรณวัฒน์
ท่าน ส.ส. อัญชลี วานิช เทพบุตร และท่าน ส.ส. สุรเชษฐ์ มาศดิตถ์
ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารคลืนความถึ และกำกับดูแล
การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคม พ.ศ. ....

โดยมีหลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารคลืนความถึ
และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม

เหตุผล โดยที่มาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ได้บัญญัติให้คลืนความถึที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และ
วิทยุโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสือสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ
และให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลืนความถึและกำกับดูแล
การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน-----

ความจริงแล้วถ้าท่านประธานได้ติดตามเรื่องที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาโดยตลอดนั้นท่านประธานก็คงจะเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติที่นำเข้าสู่การประชุมสภาในวันนี้จะมีอยู่ด้วยกัน ๒ ร่างฯ ใน ๒ ร่างฯ นี้ถ้าจะว่าไปแล้ว โดยหลักการและเหตุผลนั้นไม่มีอะไรแตกต่างกัน แต่ข้อที่จะแตกต่างกันก็คือสาระของวิธีการซึ่งบัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าเพื่อความกระจ่างชัดต่อผู้ที่ติดตามในเรื่องนี้มาตั้งแต่ต้นนั้น ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญในมาตรา ๔๐ ในมาตรา ๔๐ นั้นจะบัญญัติเอาไว้ ๓ วรรคด้วยกันครับ ใน ๓ วรรคนี้จะประกอบไปด้วยวรรคหนึ่ง ผมขออนุญาตท่านประธานได้อ่านตรงนี้เพื่อความชัดเจนว่า มาตรา ๔๐ คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ อันนี้เป็นวรรคหนึ่งในวรรคสองได้บัญญัติว่า ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ถ้าดูตามวรรคนี้ก็แปลว่าจะต้องมีกฎหมายมาบัญญัติให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามที่บัญญัติเอาไว้ในวรรคหนึ่ง ก็คือคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม ซึ่งยอมรับว่าเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในวรรคสามนั้นได้เขียนไว้ว่าการดำเนินการตามวรรคสองต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่าง เป็นธรรม รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เช่นนี้ครับ ดังนั้นเมื่อรัฐบาลชุดนี้ได้เข้ามาเมื่อเดือนพฤศจิกายนปี ๒๕๔๐ ก็ได้มีการหยิบจับเรื่องนี้ขึ้นมาทำ มีการตั้งอนุกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งทำหน้าที่ในการไปศึกษาหาข้อมูลเพื่อที่จะยกร่างกฎหมายฉบับนี้ เนื้อหาสาระซึ่งอนุกรรมการได้เสนอในชั้นแรกนั้นจะมีสาระซึ่งค่อนข้างที่จะตรงกับร่างฯ ที่กระผมกับคณะได้เสนอ แต่ไม่ได้แปลว่าจะจะเป็นร่างฯ ซึ่งมีหลักการและเหตุผลที่ไปขัดแย้งกับร่างฯ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอกัน เพียงแต่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่แตกต่างกันในแนวความคิดเห็นในบางประการ ซึ่งค่อนข้างที่จะเป็นข่าวมากในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมานี้ก่อนที่ร่างฯ ฉบับนี้จะเข้าสู่สภา ข้อที่แตกต่างกันนั้นท่านประธานครับ ในสาระบางอย่างอาจจะต้องอภิปรายไปค่อนข้างมาก

แต่ข้อที่แตกต่างกันมากก็คือการไปตีความคำว่า องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ
ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่งที่พูดถึงในมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งไปแล้วก็ไปรับฟังความคิดเห็นนั้นมีความเห็นว่าจะมี
๒ คณะ ในขณะที่ย่างๆ ในชั้นหลังซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ตีความ
โดยที่ท่านรัฐมนตรีเมื่อสักครู่นี้ก็ได้อภิปรายไปแล้วว่ามีคณะกรรมการชุดเดียว
แต่ต้องมีกฎหมายประกอบขึ้นมาอีก ๒ ฉบับเพื่อที่จะบรรจุรายละเอียดในเรื่อง
อำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ลงไป รายละเอียดที่ต่างกันนี้ผมก็มีความเห็นเช่นเดียวกัน
กับท่านรัฐมนตรีซึ่งอภิปรายไปสักครู่ก็คงจะต้องไปพูดจากัน ตกลงกัน พิจารณา
ในชั้นกรรมาธิการ แต่สำหรับร่างๆ ที่กระผมกับคณะเสนอนั้นจะมีแนวความคิด
เห็นว่าจะกำหนดองค์กรนี้ ๒ องค์กรด้วยกัน ทั้ง ๒ ฝ่ายต่างมีเหตุผลครับ
ต้องยอมรับว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ยังไม่เคยมีขึ้นในสังคมไทยของเรา และ
ต้องยอมรับว่านี่คือผลพวงของรัฐธรรมนูญ ซึ่งหลายเรื่องเป็นเรื่องใหม่และนำ
ไปสู่การร่างกฎหมายจำนวนมากซึ่งเป็นข้อถกเถียงค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน
และส่วนใหญ่ก็หาข้อสรุปได้ไปแล้ว มาถึงองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่นี้ก็จำเป็น
จะต้องไปหาข้อสรุปกันในชั้นของนิติบัญญัติก็คือชั้นของคณะกรรมการ ซึ่งก็คง
จะได้พิจารณากันไป ในร่างๆ นั้นได้กำหนดให้มีองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
ขึ้นมาโดยใช้ชื่อองค์กรที่จัดตั้งขึ้นนี้ว่า องค์กรบริหารคลื่นความถี่และกำกับดูแล
การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
โดยองค์กรที่จัดตั้งขึ้นนี้มี ๒ องค์กร-----

องค์กรที่ ๑ ซึ่งจะอยู่ในมาตรา ๖ ของร่างฯ ที่ระดมกับคณะเสนอ เรียกว่า คณะมนตรีกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ ซึ่งชื่อตามนี้ก็คือ ไปดูแล เรื่องของกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาตินั้นเอง ส่วนคณะที่ ๒ นั้นให้ชื่อว่า คณะมนตรีกิจการสื่อสารแห่งชาติ ซึ่งจะทำหน้าที่ไปดูแล เรื่องของคลื่นทางโทรคมนาคม ๒ องค์กรที่จัดตั้งขึ้นนี้จะ เป็นองค์กรซึ่งจะ เกิดขึ้น ตามกฎหมายที่ระดมกับคณะ ได้เสนอโดยแนวความคิดว่า ทั้ง ๒ องค์กรนั้นจะไป ดูแลคลื่นความถี่ซึ่งแม้ว่าจะ เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ แต่วัตถุประสงค์ ในการใช้นั้นค่อนข้างที่จะต่างกัน เรื่องของกิจการวิทยุกระจายเสียงและ วิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ จะเกี่ยวข้องกับเรื่องซึ่งค่อนข้างจะเป็นเรื่องสื่อสารมวลชน การนำเสนอเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ผ่านสื่อเหล่านี้ออกไปสู่พี่น้องประชาชน ผู้ที่ รับบริโภคสื่อนี้ทั่วประเทศ ส่วนเรื่องของกิจการสื่อสารแห่งชาตินั้น จะเป็น เรื่องของคลื่นความถี่ซึ่งใช้ในด้านโทรคมนาคม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคลื่นความถี่ ซึ่งจะใช้ในเชิงพาณิชย์ค่อนข้างที่จะโดยตรงมากกว่า เป็นเรื่องของการสื่อสาร แห่งชาติ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ที่มาของแนวความคิดของทั้ง ๒ องค์กร ที่เกิดขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้นั้น ไม่ได้แย้งกับหลักการหรือเหตุผลของคณะรัฐมนตรี แต่ประการใด แต่จะต่างกันในเรื่องรายละเอียดว่าจะตั้งเป็น ๒ องค์กร คำถามที่เกิดขึ้นในเวลานี้ก็คือว่า จะตั้ง ๒ องค์กรแล้วต้องทำหน้าที่แยกกันหรือไม่ ประเด็นจะเป็นอย่างนี้ว่า ในกฎหมายจะต้องบัญญัติอำนาจหน้าที่ของแต่ละคณะมนตรี เอาไว้ ผมขออธิบายคำว่า คณะมนตรี ให้ท่านประธานทราบอีกครั้งหนึ่งว่า จะต่างกับคำว่า คณะกรรมการ เมื่อเข้านี้ถ้ามีผู้ที่ติดตามเรื่องนี้ได้ฟังการสัมภาษณ์ ทางสถานีวิทยุจะได้ฟังเรื่องคณะมนตรี เพราะมีคนถามว่าต่างกับคำว่า คณะกรรมการ อย่างไร มีผู้ชี้แจงซึ่งตรงกับร่างฯ นี้ได้ชี้แจงว่า คณะกรรมการ นั้นหมายความว่า จะต้องทำงานกันในรูปของคณะกรรมการ ตัดสินใจกันโดยส่วนของคณะกรรมการนั้น แต่คณะมนตรีนั้น มন্ত্রীแต่ละคนจะมีสิทธิที่จะดำเนินการไปได้โดยอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายได้บัญญัติเอาไว้ นี่คือข้อแตกต่างกัน ในคณะมนตรีกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์แห่งชาตินั้น ก็จะมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติเอาไว้ในกฎหมายแบบหนึ่ง ส่วนคณะมนตรีกิจการสื่อสารแห่งชาติ ก็จะมีการบัญญัติอำนาจหน้าที่เอาไว้โดยละเอียด ในกฎหมายฉบับนี้อีกครั้งหนึ่ง แต่ทั้ง ๒ คณะนี้จะมีบางเรื่องซึ่งต้องทำหน้าที่ร่วมกัน โดยได้เขียนเอาไว้ในมาตรา ๒๑ ซึ่งได้กำหนดเอาไว้ว่า ในการปฏิบัติอำนาจหน้าที่ ในเรื่องดังต่อไปนี้ ให้คณะมนตรีกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ

พิจารณาร่วมกับคณะมนตรีกิจการสื่อสารแห่งชาติ ซึ่งจะกำหนดเอาไว้ ๔ เรื่องด้วยกัน เพราะฉะนั้นโดยโครงสร้างของคณะกรรมการและอำนาจหน้าที่ในการทำงานนั้น จะเห็นว่า จะแยกกันทำงานในบางเรื่องซึ่งบัญญัติเอาไว้ แต่จะมีการมาประชุมร่วมกันในเรื่องซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยความเห็นของคณะมนตรีทั้ง ๒ คณะดังกล่าว นั้นคงจะเป็นเรื่องแรกซึ่งค่อนข้างที่จะแตกต่างกันในวิธีการรายละเอียดและ แนวคิดในการจัดตั้งองค์กร ต้องเรียนท่านประธานว่าบัดนี้นั้นยังไม่มีข้อยุติชัดเจนครับ ในส่วนคณะกรรมการกฤษฎีกาก็มีแนวความคิดว่ามีองค์กรเดียว แต่อุทธรณ์การ ซึ่งร่างฯ ขึ้นมาแล้วก็รับฟังความคิดเห็นก็บอกว่าต้องมี ๒ องค์กร ฉะนั้นข้อยุตินี้ จะเป็นเรื่องดี ถ้าหากว่าสภาจะได้มีการอภิปรายถึงข้อดี ข้อเสีย ถึงสิ่งซึ่งสภา ควรจะรับฟัง เป็นเหตุผลให้คณะกรรมการซึ่งสภาจะมีการแต่งตั้งกันหลังจาก รับหลักการไปแล้วได้รับไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการต่อไป ส่วนในเรื่องของ องค์กรประกอบคุณสมบัติของคณะมนตรีนั้น ก็แน่นอนครับว่าจะต้องมีการกำหนดว่า คณะมนตรีแต่ละคณะซึ่งคณะหนึ่งจะประกอบไปด้วยมนตรีคณะละ ๗ คน จะต้อง ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ตนเองเป็นคณะมนตรี ต้องมีความรู้เรื่องการศึกษา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ กฎหมายมหาชน ความมั่นคง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงด้านท้องถิ่นด้วย โดยวาระการดำรงตำแหน่งนั้นมนตรีแต่ละคนจะมีวาระ ดำรงตำแหน่ง ๗ ปี -----

และทุกระยะเวลา ๕ ปีจะมีการจับสลากออกจำนวนหนึ่งตามที่กฎหมายได้บัญญัติเอาไว้ เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้มีส่วนของการสรรหาเพิ่มเติม ส่วนที่มาของคณะมนตรีนั้นโดยกฎหมายฉบับนี้จะกำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาขึ้นมา ซึ่งคณะกรรมการสรรหานี้จะใช้ลักษณะของการสรรหาโดยมีผู้รู้ในแต่ละเรื่องต่าง ๆ นั้นจะมาเป็นคณะกรรมการสรรหา เช่น คณะกรรมการสรรหาคณะมนตรีกิจการวิद्यุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติจะกำหนดให้มาจาก ๕ ฝ่ายด้วยกัน ๑๓ คน คือ

๑. ผู้แทนองค์กรชำนัญการจำนวน ๖ คน ซึ่งจะกำหนดเอาไว้ เช่น ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข

ส่วนที่ ๓ มาจากคณบดีคณะนิติศาสตร์ วารสารศาสตร์ หรือ สื่อสารมวลชนของมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและของเอกชน ๔ คน โดยคัดเลือกกันเอง มีผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชนที่เป็นนิติบุคคลคัดเลือกเองเหลือ ๓ คน และผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งอีกจำนวน ๑ คน เช่นเดียวกันว่าในการสรรหามนตรีกิจการสื่อสารแห่งชาติก็มีคณะกรรมการสรรหาในตนเองเดียวกันที่กำหนดรายละเอียดแตกต่างกันบ้างแต่มาจาก ๓ ส่วน เช่นที่ว่า คือมาจาก องค์กรชำนัญการ มาจากส่วนคณบดีคณะที่เกี่ยวข้อง เช่น กิจการสื่อสาร ก็มาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ หรือคณะที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นของมหาวิทยาลัย มาจากผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคมและผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งอีกจำนวน ๑ คน นี่ก็เป็นคณะกรรมการซึ่งจะสรรหาคณะมนตรีทั้ง ๓ ส่วน ให้เข้ามาทำหน้าที่ หลังจากนั้นก็จะผ่านไปสู่กระบวนการของคณะรัฐมนตรี ผ่านไปสู่กระบวนการสภาผู้แทนราษฎร และสุดท้ายจะผ่านกระบวนการของวุฒิสภา นั้นเป็นกระบวนการสรรหาคณะมนตรีซึ่งจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดเอาไว้ เช่น เรื่องพิจารณาจัดสรรอภินุญาต เรื่องของการจัดทำแผนแม่บทต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งจะ เป็นรายละเอียดในกฎหมายซึ่งผมเข้าใจว่าจะมีเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายต่อจากนี้ อีก นอกจากนั้นแล้วในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะกำหนดถึงเรื่องการพ้นจากตำแหน่ง และที่สำคัญก็คือกำหนดเรื่องสถานะของสำนักเลขาธิการหรือสำนักงานของคณะมนตรี ซึ่งได้มีการเขียนเอาไว้อย่างชัดเจนในส่วนของกฎหมายฉบับที่ผมได้เสนอ เข้าสู่สภาแล้วด้วย ท่านประธานครับ ผมคิดว่ารายละเอียดต่าง ๆ

นั้นผู้ที่ติดตามเรื่องนี้อยู่ก็จะมี การเข้าใจโดยค่อนข้างที่จะตลอด ถ่องแท้ และชัดเจน ว่าทั้ง ๒ ร่างฯ นั้นมีส่วนสาระที่แตกต่างกันอย่างไร แต่สำหรับพี่น้องประชาชนซึ่งติดตามเรื่องนี้อยู่ ถ้าไม่ได้ติดตามตั้งแต่ต้นก็อาจจะมีความสับสน ผมจึงขอกราบเรียน ท่านประธานว่าทั้ง ๒ ร่างฯ ซึ่งเสนอเข้าสู่สภาในวันนี้ นั้นจะมีหลักการและเหตุผลทำงานองเดียวกัน ก็คือจะยึดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ ที่กำหนดให้คลื่นความถี่นั้นเป็นทรัพยากรสื่อสารสาธารณะ เพื่อให้ประโยชน์ร่วมกัน และจะต้องมีองค์กรขึ้นมาทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ต่าง ๆ เพียงแต่ในรายละเอียดนั้นก็แตกต่างกันไปตามความคิดของทั้ง ๒ ฝ่าย ซึ่งที่สุดแล้วจะต้องยุติโดยขึ้นกรรมาธิการ แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงในเวลานี้ก็คือว่า องค์กรหรือฝ่ายที่ติดตามพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้นั้นก็ประสงค์ที่จะให้มีการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม ซึ่งหลายฝ่ายก็ได้ออกมาพูดโดยส่วนที่เกี่ยวข้ออยู่แล้วว่า แม้อยู่ในชั้นกรรมาธิการก็สามารถที่จะรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ และที่ผ่านมานั้นก็มีการรับฟังความเห็นไปหลายส่วนหลายครั้งแล้ว ที่สำคัญก็คือผมเชื่อว่าการตั้งกรรมาธิการวันนี้ซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากสภาฯรับหลักการไปแล้วนั้น ถ้าสภาฯรับหลักการในการตั้งกรรมาธิการก็จะมี การตั้งบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตั้งแต่ต้นในเรื่องนี้ทั้งในสัดส่วนของรัฐบาลเอง และในสัดส่วนของแต่ละพรรคการเมือง ซึ่งเท่าที่ทราบหลายฝ่ายก็พยายามที่จะเสนอบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาตั้งแต่ต้น ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายฉบับสำคัญอีกฉบับหนึ่งซึ่งเป็นผลของรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะทำให้คลื่นความถี่ทั้งหลายซึ่งเป็นทรัพยากรร่วมกันเพื่อประโยชน์สาธารณะนั้นจะมีองค์กรตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญขึ้นมาทำหน้าที่กำกับดูแล และประโยชน์ทั้งหลายในการจัดสรรนั้นก็จะเป็นที่ขึ้นกับประชาชนโดยส่วนรวม เพราะฉะนั้นผมกับคณะจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อสภาฯได้รับหลักการครับ ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเสกสรรค์ครับ แล้วก็คุณสรชาติครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม เสกสรรค์ แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพ ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งที่กระผมมี
โอกาสได้แสดงการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เพราะพื้นฐานกระผมจริง ๆ นั้นมาจากผู้ใช้สื่อวิทยุยาวนานมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๕
๒๐ กว่าปีท่านประธาน ผมกราบเรียนนิดหนึ่งครับท่านประธานครับ ความจริง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นการนำเสนอมาตามครรลองของกฎหมาย
รัฐธรรมนูญอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว มาตรา ๔๐ ของกฎหมาย
รัฐธรรมนูญขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งอ่านว่า คลื่นความถี่ที่ใช้ในการ
ส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม เป็นทรัพยากร
สื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในประเด็นวรรคแรกตรงนี้ท่านประธาน
กฎหมายฉบับนี้ความจริงออกแล้วเข้าไปนิดหนึ่งท่านประธานครับ เพราะว่าเกี่ยวกับ
ประเทศไทยของเรานั้นเป็นประเทศที่มีสื่อสารโทรคมนาคมด้านวิทยุเป็น
จำนวนมาก ผมยังไม่รวมถึงระบบมือถือไปด้วยท่านประธาน พูดถึงระบบสื่อ
วิทยุในด้านการกระจายเสียง เอ.เอ็ม. (AM) เอฟ.เอ็ม. (FM)
✕ ต่อที่ประชุมแห่งนี้ เพื่อเป็นการประกอบในการพิจารณาของกรรมาธิการที่ได้
คัดเลือกจากตัวแทนพรรคต่าง ๆ เข้ามาพิจารณาให้กฎหมายนี้ได้แต่งเติม
เสริมแต่งให้มีประโยชน์ต่อสังคม ต่อประเทศชาติ ท่านประธานครับ
ผมขอกราบเรียนที่จะนำเสนอว่า ผมได้อ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการสื่อสาร
เขาบอกว่ามีความขัดแย้งกัน ประทานโทษเรื่องของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ
คือในข่าวเขาบอกว่าร่างพระราชบัญญัติในการจัดสรรสื่อตรงนี้นั้น ฉบับหนึ่งเป็น
ฉบับที่เสนอโดยท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีคือ ท่านคุณหญิงสุพัตรา
ขอภัยที่เอ่ยนาม ซึ่งในประเด็นสาระนั้นได้แยกเอาคลื่นของสถานีวิทยุออกจาก
คลื่นของระบบมือถือระบบสื่อสาร นั่นคือข่าวที่ออกไป ซึ่งอีกร่างฯ หนึ่งนั้น
บอกว่า เป็นร่างฯ ที่นำเสนอมาโดย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ขอภัยที่เอ่ยนาม คือท่านสุเทพ เทือกสุบรรณ แต่อย่างไรก็ตามบอกว่าในร่างฯ
มีการรวมเอาคลื่นทั้งระบบมือถือและวิทยุเอาไว้ในส่วนเดียวกัน อันนี้เป็นข่าว
ท่านประธานครับ แต่อย่างไรก็ตามผมได้ศึกษาร่างฯ แล้วนี้ก็เห็นว่าไม่มีอะไร
ที่เป็นเรื่องจะต้องขัดแย้งกันท่านประธาน กล่าวคือผมเห็นด้วยและสนับสนุน
อยากให้มีการจัดสรรเรื่องคลื่นวิทยุตรงนี้นั้นเป็นเวลาให้เข้าที่เข้าทางและ

เป็นประโยชน์ต่อสังคม ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตดูสถิติของคลื่นด้านวิทยุ
 นิดหนึ่งครับท่านประธาน ประเทศไทยของเราเป็นประเทศที่ใช้สื่อวิทยุมากที่สุด
 ท่านประธาน ถ้าผมจำไม่ผิดมากที่สุดในโลก เพราะประเทศเราเป็นประเทศเล็ก
 มีสถานีวิทยุจากเครือข่ายของทหารของสำนักปลัดกระทรวงกลาโหม ๓ สถานี
 อันนี้ผมเอาข้อมูลมาจากการศึกษาของอนุกรมการทหารได้แพร่ไปทาง
 หนังสือพิมพ์ ท่านประธานปัจจุบันสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมมีสถานีวิทยุ
 กระจายเสียง ๓ คลื่น ๓ สถานีเป็นระบบ เอฟ.เอ็ม. กองบัญชาการทหารสูงสุด
 ก็มีท่านประธานมี ๗ สถานี ๗ คลื่น มีระบบความถี่ เอ.เอ็ม. ๗ ความถี่
 ประทานโทษระบบ เอ.เอ็ม. ๗ ความถี่ เอฟ.เอ็ม. ๗ ความถี่ กองทัพบก
 ก็มีสถานีวิทยุกระจายเสียงเหมือนกันท่านประธาน มีทั้งหมด ๑๔๐ สถานี
 ท่านประธานครับ เป็นระบบ เอ.เอ็ม. เสียง ๗๓ สถานี ระบบ เอฟ.เอ็ม.
 ๖๗ สถานี และมีสถานีโทรทัศน์จำนวน ๒ สถานีสำหรับกองทัพบก ท่านประธาน
 ทหารเรือก็มีสถานีวิทยุทั้งหมด ๑๕ สถานี แต่มีความถี่ ๒๑ ความถี่ โดย เอ.เอ็ม.
 มี ๗ ความถี่ เอฟ.เอ็ม. มีทั้งหมด ๑๔ ความถี่ ทหารอากาศ ท่านประธานครับ
 มีสถานีวิทยุกระจายเสียง ๒๑ สถานี มี ๓๖ ความถี่ มีระบบ เอฟ.เอ็ม. ๑๘ ความถี่
 มีระบบ เอ.เอ็ม. ๑๘ ความถี่ นอกจากนั้นยังมีของตำรวจ มีในสายของ บขท. ภูธร
 นครบาล และ ตชด. และยังมีสื่อวิทยุสถานีต่าง ๆ ในสายของ สวท. แปลว่า
 สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อสมท. ไปรษณีย์ กรมอุตุนิยมวิทยา
 สถานการศึกษามหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย เสียงรัฐสภา ผมเองได้เป็น
 อนุกรรมการเกี่ยวกับการปรับปรุง การส่งกระจายเสียงระบบเสียงรัฐสภาให้ครอบคลุม
 ทั่วประเทศ ท่านประธานครับ ซึ่งสถานีเสียงรัฐสภานั้นเป็นสถานีที่มีประโยชน์
 เพราะไม่มีกิจกรรมในด้านการทำโฆษณา -----

มาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องการให้ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับองค์กร
จัดสรรคลื่นความถี่และกำกักดูแลวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคมนั้นเป็นไปด้วยความโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วม มีสิทธิในการ
วิพากษ์วิจารณ์ก่อนการดำเนินการทั้งหมดที่เกิดขึ้นมาเป็นอย่างไร ไม่มีใคร
สามารถตัดสินใจได้หรอกครับว่าจะมีองค์กรหนึ่งหรือ ๒ องค์กรกำกับดูแลดีกว่ากัน
จะมีกฎหมายอีก ๒ ฉบับ ตามที่รัฐมนตรีเสนอนั้นจะดีกว่า ๑ กฎหมาย แล้ว
สามารถกำกับดูแลได้ ประชาชนที่เกี่ยวข้อง คนซึ่งให้ความโปร่งใสสามารถ
วิพากษ์วิจารณ์ได้ในกฎหมายที่เกิดขึ้นเท่านั้น ดังนั้นผมเองต้องขออนุญาต
กราบเรียนว่า ความจำเป็นแล้วนะครับในวันนี้ก่อนที่จะนำร่างพระราชบัญญัตินี้
เข้ามานั้น นำที่จะไปรับฟังหลาย ๆ ส่วนดูก่อน คนที่เกี่ยวข้องก่อน เป็นการ
เตรียมความพร้อม อย่างน้อยที่สุดรัฐบาลน่าจะหาแผนพัฒนาทางการกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์และสื่อมวลชน รวมทั้งกิจการโทรคมนาคมให้เห็นชัดเจนว่าเราจะ
มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรที่เกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
ที่เกี่ยวข้องในโครงการโทรคมนาคมทั้งหมด นั่นคือความโปร่งใสที่จะเกิดขึ้น
มาก่อนการซึ่งนำกฎหมายฉบับนี้ เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรในชั้นรับหลักการในขณะนี้
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ถึงแม้ว่าจะเข้าสภา
ในวันนี้เสร็จ รับหลักการเสร็จตั้งกรมธิการไป อย่างไรก็ตามเสียก็แล้วแต่มันก็
ไม่สามารถที่จะแล้วเสร็จในสมัยของการประชุมนี้ได้ ทำไมท่านรัฐมนตรีไม่คิด
ที่จะเอากลับไปรับฟังประชาพิจารณ์ รับฟังความเห็นของประชาชนก่อนที่เกิดขึ้น
ทั้งหมด อย่างน้อยที่สุดที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีนะครับ ท่านคุณหญิงสุพัตรา
พยายามที่จะไปดำเนินการมาก็เป็นอยู่ในระดับหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งซึ่งมันเกี่ยวข้องกับ
กิจการโทรคมนาคมกับไม่มีส่วนในการที่จะไปทำประชาพิจารณ์ออกมาก่อน
ประชาชนยังไม่รับรู้รับทราบที่เกิดขึ้นทั้งหมด จึงเป็นสิ่งที่อยากจะขออนุญาต
กราบเรียนว่าในชั้นนี้ในขณะนี้ครับ เราไม่สามารถที่จะบอกได้ว่าการมี
๑ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ กับ ๒ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐
อันไหนจะดีกว่ากัน หรืออันไหนจะไม่ดีกว่ากัน ท่านประธานที่เคารพครับ บุคคล
ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้ะครับในประเทศไทยอีกมากมายมหาศาล
อย่าเพิ่งเร่งรีบร้อน อย่าคิดว่ารับหลักการแล้วเสร็จจะเอาบุคคลเหล่านี้มามีส่วนร่วม
ในการที่จะมาเป็นกรมธิการ แน่นอนครับบางส่วนเราทำได้ แต่มันไม่ใช่ตัวแทน

ขององค์กรสื่อมวลชนโดยทั้งหมด มันไม่ใช่องค์กรของตัวแทนของคลื่นวิทยุโทรทัศน์
 ที่มีอยู่ ไม่ใช่ตัวแทนขององค์กรกิจการโทรคมนาคมที่มีอยู่ เพราะจำนวนกลุ่ม
 ตัวอย่าง ๒๗ ท่าน มันน้อยเกินถ้าพูดถึงเรื่องนี้ไปแล้วนั้น มันไม่เพียงพอต่อการ
 ที่จะบอกว่าอันนี้คือกรรมวิธีการที่เขาเอามาจากคนที่เขาเกี่ยวข้องกับกาสื่อสาร
 ทั่วประเทศตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ดังนั้นเรื่องสำคัญอย่างนี้นั้นควรจะได้รับกา
 รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วประเทศทุกส่วน สถานีวิทยุทั่วประเทศ
 สถานีโทรทัศน์ทั้งหมดที่มีอยู่ รวมทั้งองค์กรอิสระต่าง ๆ ตามกฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับ
 กับคลื่นวิทยุที่เกิดขึ้นมากมายมหาศาลที่เกี่ยวข้องเฉพาะเรื่องนี้ รวมทั้ง
 โครงการกิจการโทรคมนาคมต่าง ๆ ที่มีอยู่ และรวมทั้งผู้ที่สัมปทานไปแล้ว
 ผู้จะอะไรที่จะเกิดใหม่มี บี.ที.โอ. (BTO) บ้าง ไม่มี บี.ที.โอ. บ้างเกิดขึ้น
 มากมายเกิดขึ้น ต้องมาอยู่ภายใต้องค์กรกำกับดูแลเดียวกันในขณะนี้นั้นมีความสำคัญ
 และมากมายมหาศาล จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมาเร่งรีบเสนอกฎหมาย
 แล้วก็มาทำหน้าที่ในการไปร่างฯ ไปฟังกันในกรรมวิธีการ ๒๗ ท่านเท่านั้น
 ผมเองขออนุญาตกราบเรียนว่าถ้าจะบอกว่ากฎหมายฉบับนี้สำคัญน้อยกว่า
 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก็คงไม่ใช่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
 ร่างมาจากทุกสำนักครับท่านประธานครับ ยังสามารถไปเข้ากรรมวิธีการ
 แล้วกรรมวิธีการไปขัดเกลาก็อีก ๑ รอบ แก้ไขทุกมาตราเช่นเดียวกัน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นเดียวกันครับ ท่านประธานครับ ซึ่งกำลังจะเข้า
 ผู้สภาในวันนี้ะครับ ถึงแม้ว่าจะมีทั้งร่างฯ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แต่อาจจะไม่ได้เสนอขึ้นมาพร้อมกัน
 กลัวขัดแย้งกันนะครับ รวมทั้งร่างฯ ของเพื่อนสมาชิกบางท่านเสนอขึ้นมาครับ
 ในหลักการไม่ขัดกันหรอกครับ คือมีองค์กรอิสระในการบริหารงานโครงการ
 กิจการโทรคมนาคมและวิทยุโทรทัศน์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น แต่ในรายละเอียดที่มันแตกต่างกัน
 ในรายละเอียดซึ่งมันเป็นผลประโยชน์ของชาติและบ้าน ^{เมือง} ซึ่งประชาชนต้องการ
 ทั้งหมดนะครับ มันมีความแตกต่างกัน มันมีความได้เปรียบและเสียเปรียบกันเกิดขึ้น
 ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นคือสิ่งที่ผมเอง
 ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าในการจัดตั้งองค์กรอิสระ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นรูป
 คณะกรรมการหรือรูปมนตรีความมั่นคงหรือมนตรีอะไรต่าง ๆ ก็แล้วแต่นะครับ

สพ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

๒๐๐

วณนี้ ๘๓/๓

โครงการสำคัญอย่างนี้ะครับมันเกี่ยวข้องกับทั้งความมั่นคง ไม่ได้ปฏิเสธกันนะครับว่า
คลื่นโทรคมนาคมหลาย ๆ คลื่นเกี่ยวกับคลื่นทางด้านความมั่นคงด้วยซ้ำไปอีกส่วนหนึ่ง

- ๘๔/๑

ดังนั้น ทำไมมันเกิดเหตุการณ์มากมายมหาศาล แล้วก็ครอบคลุมทั้งประเทศอย่างนี้ แล้วก็เกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายอย่างนี้ครับ เราไม่คิดที่จะทำหน้าที่ในการให้ทุกคน มามีส่วนร่วม มาวิพากษ์วิจารณ์กฎหมายฉบับนี้ก่อน มาทำให้เห็นข้อดีข้อเสีย ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ผมเชื่อแน่ว่าเพื่อนสมาชิกในสภาตรงนี้รับหลักการไปแล้วนั้น ก็ไม่สามารถที่จะ เอาสะท้อนความคิดเห็นของคนทั้งหมดเข้ามาได้ จึงเป็นส่วนหนึ่ง ที่ผมอยากจะสะท้อนกับท่านรัฐมนตรี ซึ่งอยากจะกราบเรียนว่าถ้าเป็นไปได้ในวันนี้ นะครับ ก่อนรับหลักการนี้ครับ ลองตั้งคณะกรรมการขึ้นมาก่อนรับหลักการได้ไหม แล้วให้ไปทำประชาพิจารณ์ในแต่ละจังหวัดดูว่าองค์กรอย่างนี้ ๑ องค์กร ๒ องค์กร หรือว่ารายละเอียดของกฎหมายที่เกิดขึ้นต่าง ๆ ที่เรากำลังจะโหวตกันนี้ครับ แนวทางต่าง ๆ อาจจะได้มาหลากหลายแนวความคิด สิ่งตรงนั้นจะเกิดประโยชน์ กับประเทศชาติและบ้านเมืองกับประชาชนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๔๐ ซึ่งต้องการให้เป็นผลประโยชน์ของชาติในเรื่องของโทรคมนาคม วิทยุ โทรทัศน์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ท่านประธานที่เคารพครับ ในกระบวนการในการ ตรวจสอบต่าง ๆ นั้นครับ เราารู้ชัดเจนว่าในการตรวจสอบโครงการโทรคมนาคม ต่าง ๆ นะครับ เรายังไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าที่เกิดขึ้นมาแล้วผลประโยชน์ไปอยู่ไหน อะไรกันบ้างสัมปทานจากรัฐที่เกิดขึ้นนั้นผลประโยชน์มันมากมายมหาศาลขนาดไหน เมื่อเราคิดที่จะมีองค์กรอิสระตัวนี้กำกับดูแลที่เกิดขึ้นนะครับ องค์กรอิสระ เหล่านั้น จะมาจากใครที่ไหนบ้างนะครับ มันมีโอกาสจากกลุ่มผลประโยชน์เขาจะมีโอกาสมา เป็นกรรมการในชุดนี้อีกมากมายมหาศาล นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียน ผากท่านรัฐมนตรีว่าในความลึกซึ้งในผลประโยชน์ของชาติและบ้านเมืองนั้นทำอย่างไร เราจะร่างกฎหมายฉบับนี้ตามมาตรา ๔๐ เราจะร่างกฎหมายซึ่งเป็นของมวลชน เป็นกฎหมายของสื่อมวลชน เป็นกฎหมายของกิจการโทรคมนาคมขึ้น ซึ่งเป็นทรัพยากร ของชาติอย่างหนึ่ง ซึ่งรัฐธรรมนูญต้องการให้เป็นของประชาชนอันแท้จริงนี้เกิดขึ้น ทั้งหมดนั้น ประชาชนสามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้ ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมใน ร่างพระราชบัญญัตินี้มากที่สุด นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านรัฐมนตรี ทั้ง ๒ ท่านในขณะนี้นะครับ และคุยกันให้ลงตัวก่อนนะครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ยกมือประสงค์ที่จะอภิปราย

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หลายท่านด้วยกัน เราก็คงจะให้ทุกท่านได้อภิปราย แต่ผม จะเรียกไปตามลำดับโดยจะถือเฉลี่ยตามพรรคด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นไม่ต้องห่วง ยกมือแล้วก็จะเชิญให้พูด ที่ยังไม่ได้ขานชื่อก็รอสักนิดหนึ่งจะไปตามลำดับของพรรคด้วย

นะ ครับ ต่อไปขอเชิญออกเตอร์บุญมาก แล้วก็ไปที่ท่านบุญชู ศรีทองนะ ครับ ขอให้
๒ ท่านก่อนครับ เชิญครับ ออกเตอร์บุญมากครับ

นายบุญมาก คิริเนากุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ก็ต้องขอขอบคุณนะ ครับที่ได้เปิดโอกาสให้ได้แสดงความคิดเห็น ก่อนอื่น
ผมก็ต้องขอแสดงความยินดี แล้วก็ดีใจเป็นอย่างยิ่งที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. . . . ด้วย ทั้งนี้ เพราะว่า
ร่างพระราชบัญญัติอันนี้นั้นนอกจากจะลือตามรัฐธรรมนูญใหม่แล้วนี่นะ ครับ
สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือว่า ตรงนี้นับถือว่าเป็นก้าวใหม่ซึ่งถือว่าเทียบกับสากล
ที่ว่าเทียบกับสากลนั้นกิจการเหล่านี้หรือพระราชบัญญัติเหล่านี้ในต่างประเทศ
อย่างเช่นประเทศสหรัฐอเมริกาเนี่ยนะ ครับ ก็ได้มีร่างฯ ฉบับแบบนี้เนี่ย
ค่อนข้างชัดเจนมาก แล้วก็อ่านาจริยชาติในการดูแลเพื่อผลประโยชน์ของ
ประชาชนนี่ก็ชัดเจน ในที่สหรัฐอเมริกานั้นเนี่ยนะ ครับ ก็มีหน่วยงานที่เรียกเป็น
ภาษาอังกฤษว่า เอฟ.ซี.ซี. (FCC) หรือ เฟดเคอรัล คอมมิวนิเคชั่น
คอมมิชชั่นเนอร์ (Federal Communication Commissioner) นะ ครับ
ซึ่งเป็นคณะมนตรี ซึ่งดูแลทางด้านกิจการสื่อสารเนี่ยนะ ครับ ตรงในส่วนนี้ผมก็ถือว่า
เป็นส่วนที่ดี แล้วก็เป็ก้าวใหม่สำหรับวงการกิจการสื่อสารและโทรคมนาคม
ของประเทศไทยนะ ครับ แต่อย่างไรก็แล้วแต่เนี่ยนะ ครับ เนื่องจากว่าผมเองไม่แน่ใจว่า
จะได้มีโอกาสเป็นกรรมาธิการหรือไม่ แต่สิ่งที่ผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติทั้งฉบับ
แล้วเนี่ยนะ ครับ ในความเห็นของผมยังมีความคิดเห็นว่ายังครอบคลุมน้อยเกินไป
หรือว่ายังโบราณอยู่ครับ ขอภัยที่ต้องใช้ศัพท์นี้ แต่ต้องบอกว่ารวม ๆ เห็นด้วย
ทั้งหมดนะ ครับ แล้วก็อยากจะฝากข้อสังเกตเอาไว้ประมาณ ๔ ข้อนะ ครับด้วยกัน
เพื่อที่จะให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมาธิการซึ่งจะได้มีการแต่งตั้งไปเนี่ยนะ ครับ
ได้มีการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็ในส่วนนี้นั้นเนื่องจากผมเองนั้นก็เรียนจบ
ทางด้านโทรคมนาคม แล้วก็ทางด้านคอมพิวเตอร์ ทางด้าน ไอ.ที. (IT)
อะไรนี้ด้วยเนี่ยนะ ครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในส่วนนี้ผมจำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้
เหล่านี้เนี่ยนะ ครับมาพูดคุยบ้างแม้ว่าจะไม่ได้เป็นกรรมาธิการ-----

คือในส่วนแรกนั้น ผมเห็นด้วยครับกับการที่จะแยกให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ะครับ โดยการแยกองค์กรของคณะมนตรีการทำงานนั้นออกเป็น ๒ ส่วนด้วยกัน คือ คณะมนตรีกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ทั้งนี้ ในส่วนนี้นั้น ถือว่าเป็นส่วนที่มีทั่วไป แล้วก็ในเมืองไทยของเราที่ทุกคนก็เข้าใจดีว่า กิจการวิทยุโทรทัศน์และการกระจายเสียงนั้นเป็นอย่างไร แต่อีกกิจการหนึ่ง ซึ่งมีความยุ่งยากมากกว่าก็คือว่า คณะมนตรีกิจการการสื่อสารแห่งชาติ ซึ่งในส่วนนี้นั้นถ้าพูดไปแล้วมีความแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ ทั้งนี้ เพราะว่ากิจการสื่อสารนั้นเป็นอีกกิจการซึ่งจำเป็นที่จะต้อง ใช้ความรู้ซึ่งแตกต่างกันไป อย่างกรณีของกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์นั้น จะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แล้วก็อาศัยสื่อต่าง ๆ โดยตรง แต่กิจการของการสื่อสารนั้นจำเป็นต้องใช้ความรู้เชิงเทคนิคมาก ซึ่งคนที่ไม่มี ความเชี่ยวชาญพิเศษนี้มีความเข้าใจได้ยาก อย่างกิจการวิทยุกระจายเสียง ทั่วไปจะหาใครที่โหนมาเป็นนักจัดรายการหรือเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ไม่มากนัก ในจำนวน ๖๐ ล้านคนของเมืองไทย แต่กิจการสื่อสารนั้นจำเป็นต้องมีความรู้ ในเรื่องการสื่อสารพอสมควร อย่างเช่น กรณีที่เกี่ยวกับเรื่องทางด้านโทรคมนาคม และการสื่อสารนั้น จริง ๆ แล้วไม่ใช่มีเฉพาะเรื่องโทรศัพท์ หรือไม่ใช่เฉพาะเรื่อง มือถือที่เราติดต่อกันอยู่ แต่อันนี้หมายถึงมีทั้งกิจการดาวเทียม กิจการไร้สาย และอื่น ๆ รวมกระทั่งถึงกิจการทางด้านอินเทอร์เน็ต (Internet) กิจการ อิเล็กทรอนิกส์ คอมเมอร์ซ (Electronic commerce) และอื่น ๆ อีกที่ สามารถใช้สื่อเหล่านี้ตามสายประชาสัมพันธ์ได้ด้วย ซึ่งตรงนี้ในร่างพระราชบัญญัติ ชุดนี้ยังไม่มีคำจำกัดความเหล่านี้ชัดเจน เพราะฉะนั้นอยากจะตั้งข้อสังเกต เอาไว้สักนิดหนึ่งว่า ในส่วนของที่เกี่ยวกับทางด้านคำจำกัดความ ซึ่งผมจะพูด ในประเด็นข้อสังเกตที่ ๒ นั้น ผมเห็นว่าคำจำกัดความในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ค่อนข้างที่จะโบราณ เพราะว่าในมาตรา ๓ ยกตัวอย่าง โทรคมนาคม ขอร้องนะครับ ขออ่านสักนิดหนึ่งเพื่อผมจะได้พูดให้เห็นภาพ โทรคมนาคม หมายความว่า การส่งหรือการรับเครื่องหมาย สัญญาณตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัส หรือสิ่งอื่นใดที่สามารถทำให้เข้าใจความหมายได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ตรงนี้รู้สึกเป็นคำจำกัดความที่สั้นและแคบเกินไป เพราะจริง ๆ แล้ว โดยทั่วไปแล้วกิจการทางด้านโทรคมนาคมนั้น สามารถส่งสื่อตามสายได้ ส่งตามอากาศได้โดยใช้คลื่น และสะท้อนดาวเทียมได้ด้วย มีการสะท้อน

โดยอาศัยดาวเทียมซึ่งโคจรอยู่รอบโลกนี้ นะครับ ก็สามารถทำได้ด้วย เพราะฉะนั้นการที่กำหนดค่าจำกัดความอย่างนี้ค่อนข้างที่จะคับแคบในแง่ที่ว่า มีเพียงการรับ การส่ง เท่านั้น นอกจากนี้กิจการในอนาคตที่เราละเลยไม่ได้เลย ก็คือว่า คลื่นนี้อีกหน่อยที่เรากระจายไปตามอากาศจะสู้ออกไปตามสาย ไม่ได้ โดยเฉพาะสายซึ่งทำด้วย ออปติค ไฟเบอร์ (Optic fiber) หรือว่า สายใยแก้วนำแสงนี้ นะครับ ทั้งนี้ เพราะว่าจากสายใยแก้วนำแสงนี้สามารถที่จะ ส่งภาพ ส่งเสียง ส่งรหัส แล้วก็สามารถที่จะส่งเหมือนภาพยนตร์ เป็นรูปร่าง ที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า มัลติมีเดีย (Multi-media) ออกมาได้เลย หรือว่า สื่อผสมออกมาได้ เพราะฉะนั้นในคำจำกัดความแบบนี้ผมคิดว่าแคบเกินไป นะครับ ผมไม่แน่ใจว่ามีคนที่มีความรู้เกี่ยวกับทางด้านโทรคมนาคม เข้าไปประชุมด้วยกี่คน กับการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นั้นเป็นข้อสังเกตที่ ๒

ข้อสังเกตที่ ๓ ที่ผมอยากจะเรียนให้ทราบก็คือ เรื่องที่เกี่ยวกับ อำนาจของคณะมนตรี นะครับ ซึ่งในส่วนนี้เนื่องจากว่าคณะมนตรีนั้นได้กำหนด ในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑ ซึ่งเป็นอำนาจของคณะมนตรีทั้ง ๒ กิจการ คือกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ และกิจการทางด้านสื่อสาร แห่งชาติ นะครับ -----

ซึ่งในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑ นั้น เท่าที่อ่านดูแล้วอ่านาจจริง ๆ แล้ว ก็มากจริง ๆ มี ๑๕ ข้อ ในมาตรา ๑๗ และในมาตรา ๒๑ ก็มีอยู่ประมาณ ๖ ข้อ ซึ่งใน ๒ มาตรานี้ จริง ๆ แล้วจุดเน้นผมเห็นว่าไม่ชัดเจน จริง ๆ แล้วจุดเน้น ของคณะมนตรีนี้ ผมอยากจะให้เน้นถึงว่าผลประโยชน์สูงสุดของการพิจารณา กิจการใด ๆ ก็แล้วแต่ เกี่ยวกับกิจการ ๒ กิจการนี้เนี่ย ผลประโยชน์สูงสุด คือผลประโยชน์ของประชาชน ไม่ใช่ผลประโยชน์ของรัฐ ผลประโยชน์ของ ประชาชนและผู้บริโภคมาอันดับหนึ่ง ผลประโยชน์ของรัฐรองลงมานะครับ ทั้งนี้ ในส่วนนี้ผมเองก็จะได้อธิบายต่อไปในเบื้องท้ายของข้อสังเกตอันนี้นะครับ สิ่งที่ผมอยากจะเพิ่มเติมสำหรับในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๑ นั้น คือ

ใน (๑) นะครับ ในด้านที่เกี่ยวกับทางด้านการจัดทำแผนแม่บท กิจการ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ และแผนแม่บทซึ่งเกี่ยวกับทางด้านกิจการ โทรคมนาคม นะครับ ซึ่งใน ๒ ส่วนนี้ไม่มีคำพูดไหนที่ระบุถึงเพื่อประโยชน์สูงสุด ของผู้บริโภคและประชาชน เพราะจริง ๆ นี้ ถ้าหากว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับ ในการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ผมคิดว่าเป็นการจัดทำแผนแม่บท ถ้าหากว่า การจัดทำแผนแม่บทนะครับ ไม่ได้ระบุในร่างพระราชบัญญัติอันนี้ว่า เพื่อประโยชน์สูงสุด ของผู้บริโภคและประชาชนนั้น มันมีคำหลบเลี่ยงอย่างอื่น แม้ว่าจะมีการกำหนด ในข้อหลัง ๆ ก็ตามนะครับ เพราะฉะนั้นทั้งในมาตรา ๑๗ (๑) และใน มาตรา ๒๑ (๑) นี้เนี่ย อยากจะให้เพิ่มเติมข้อความเข้าไปว่า หลังจากการจัดทำ แผนแม่บท กิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญ และสอดคล้องกับแผนวิทยุความถี่ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุด ของผู้บริโภคและของประชาชนนะครับ อันนี้ก็ในมาตรา ๑๗ นะครับ ส่วนใน มาตรา ๒๑ นี้เนี่ย ก็อยากจะให้ระบุชัดเจนเช่นเดียวกันนะครับ เกี่ยวกับเรื่อง แผนแม่บทของกิจการทางด้านกิจการโทรคมนาคม เพื่อที่จะให้ผลประโยชน์สูงสุดนั้น ตกแก่ผู้บริโภคและประชาชน ไม่ใช่ของรัฐนะครับ ปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่านมา ไม่ว่าจะ กรณีมือถือก็ตามที่ลดราคามือถือไม่ได้ หรือว่าโทรศัพท์ไม่ถึงตามหมู่บ้านสักทีหนึ่ง ที่เรามีปัญหาเรื่องโทรศัพท์สาธารณะ หรืออะไรก็ตามแต่ จริง ๆ แล้วเป็นปัญหา ซึ่งเกิดจากรัฐนะครับ ต้องหารายได้เข้าตัวเองก่อนจึงจะมีภาษี มีเงินบำรุง เข้ากับกิจการของตัวเอง แล้วก็เอาเงินเหล่านั้นไปบริการประชาชนอีกทีหนึ่ง แต่โดยทั่วไปแล้วนี้ เนื่องจากว่ารัฐมองผลประโยชน์ที่เข้าตัวเองในระยะสั้นนะครับ ทำให้ในระยะยาวการพัฒนากิจการทางด้านโทรคมนาคมไปได้ยังไม่ทั่วถึงนะครับ ถ้าเกิดว่ามีการระบุชัดเจนอย่างนี้นะครับ แม้ว่ารัฐจะขาดทุนบ้าง แต่ว่าผลประโยชน์

ของประชาชนได้รับ และเอกชนได้รับ ตรงนี้ระยะยาวแล้วจะทำให้กิจการ
ทางด้าน การสื่อสารและทางด้านโทรคมนาคมพัฒนาและเจริญขึ้นไปได้
อีกมากมายเลยที่เดี๋ยวจะครบ ซึ่งอันนี้เป็นข้อสังเกตที่ ๓

ส่วนข้อสังเกตที่ ๔ นั้น ผมอยากจะพูดนิดหนึ่ง เพราะว่าในส่วนนี้นั้น
ผมไม่แน่ใจว่าจะมีใครคนอื่นพูดซ้ำกับผมหรือไม่ แล้วก็ไม่แน่ใจว่าจะมีใครพูดหรือไม่
แต่ว่าสิ่งที่ผมอยากจะพูดก็คือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น อ่านดูโดยละเอียด
และโดยตลอดแล้วขาดไปเยอะ พวงใหญ่ ที่ว่าพวงใหญ่นั้นเราพิจารณาเฉพาะสิ่งที่
เรามีอยู่คือกิจการทางด้านวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ และกิจการทางด้านสื่อสาร
ซึ่งเราไปเน้นทางด้านโทรคมนาคม ซึ่งมักจะหมายถึงเรื่องกิจการทางด้านโทรศัพท์
การสื่อสารอื่น ๆ -----

แต่ที่เราลืมไปคือกิจการทางด้าน ไอ.ที. กิจการด้านระบบสารสนเทศ แล้วกิจการระบบสารสนเทศนั้นไม่ใช่เรื่องคอมพิวเตอร์อย่างเดียวครับ ไม่ใช่เลย แต่กิจการทางด้าน ไอ.ที. หรือระบบสารสนเทศนั้น ตอนหลังนี้ถ้าเราไปเห็นทางด้านอินเทอร์เน็ตนะครับ ซึ่งส่วนใหญ่ก็พูดกันได้ ก็เข้าใจกันรู้ว่าอินเทอร์เน็ตนั้นคืออะไรนะครับ คือการใช้เครือข่ายในแต่ละประเทศทั่วทั้งโลกนี้ติดต่อสื่อสารกัน แล้วตรงนี้เป็นส่วนการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลไม่แพ้คลื่นวิทยุหรือไม่แพ้กิจการทางด้านโทรทัศน์สำหรับเรื่องบางเรื่องนะครับ เพราะว่าผลสะท้อนนี้ผู้ที่ เป็นสมาชิกในระบบอินเทอร์เน็ตนั้น ในโลกนี้น้อยอย่างน้อยก็ ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านคนนะครับ ตรงนี้ก็มีส่วน

แล้วก็อีกประการหนึ่งที่อยากจะเรียนก็คือว่า กิจการทางด้าน อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ หรือพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งอีกหน่อยในอนาคตนี่นะครับ กิจการเหล่านี้เราสามารถที่จะ เปิดจอคอมพิวเตอร์ เข้าไป สามารถที่จะช้อปปิ้ง (Shopping) เข้าไปจับจ่ายสินค้าต่าง ๆ ตามหน้าจอคอมพิวเตอร์ได้ โดยที่เราไม่ต้องขับรถไปที่ศูนย์การค้าแล้วไปเลือกหาสินค้า แต่เราสามารถช้อปปิ้งได้จากหน้าจอคอมพิวเตอร์นี่นะครับ เราอยากซื้ออะไรเราก็สามารถที่จะซื้อได้ โดยผ่านสื่อทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งเหล่านี้ในนี้ก็ได้มีการเขียน ไม่ได้มีการพูดถึงเลยแม้แต่หน่อย แล้วตรงนี้ถ้ามาดูแล้วถ้าหากว่าจะสามารถเสียบเข้าไปในคณะมนตรีกิจการสื่อสารแห่งชาติ และกิจการ ไอ.ที. ก็คงพอเป็นไปได้ แต่ว่าจริง ๆ แล้วนี้ความรู้ทางด้าน ไอ.ที. ก็ไม่เหมือนกับทางด้านการสื่อสารอีก ทางด้านการสื่อสารนี้ภาษาอังกฤษเขาเรียกคอมพิวเตอร์ เคชั่น คือการสื่อสารโดยสาย ไร้สาย แล้วผ่านดาวเทียมก็ตาม คอมพิวเตอร์ เคชั่นการสื่อสาร แต่ทางด้าน ไอ.ที. นั้น เราสื่อสารผ่านระบบเครือข่าย ระบบเครือข่ายทางด้านคอมพิวเตอร์ และระบบ เครือข่ายทางด้านโทรคมนาคมผนวกเข้าไปด้วย และต้องมีซอฟต์แวร์ (Software) คอยกำกับดูแลสำหรับการติดต่อซึ่งกันและกัน ซึ่งในส่วนนี้นี่นะครับ กิจการ ๒ กิจการใหญ่ ๆ นี้ผมว่าในอนาคต ๕ ปี ๑๐ ปีข้างหน้านี้ กรณีอินเทอร์เน็ต รุ่นเรานี้อาจจะไม่มีโอกาสได้ใช้เท่ากับรุ่นหลัง ๆ นะครับ กิจการ อี. คอมเมอร์ซ (E-commerce) นี่นะครับ ซึ่งในอนาคตนี้เป็นกิจการทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ก็เช่นเดียวกันนี้ ผมคิดว่าอย่างไรก็ต้องมีคณะมนตรีสักชุดหนึ่งเข้ามาดูแลกิจการเหล่านี้ นอกจากนี้จะต้องมีกฎหมายอื่น ๆ ตามเข้ามา ไล่ตามเข้ามาอีกเยอะแยะ

พอสมควร เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เป็นส่วนที่ขาดหายไปนะครับ แล้วผมอ่านในนี้ทั้งหมดนี้ พยายามที่จะดึงสิ่งเหล่านี้มาให้เข้ากับร่างพระราชบัญญัติที่ผมได้เขียนเอาไว้แล้วก็ยังดึงไม่ได้อยู่ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เลยอยากจะขอฝากเป็นข้อสังเกตสำหรับท่านรัฐมนตรีแล้วก็คณะกรรมการซึ่งจะตั้งขึ้นใหม่ด้วย ผมคงจะไม่มีโอกาสหรือไม่แน่ใจว่าจะมีโอกาสเป็นกรรมการในชุดนี้หรือไม่ แต่ว่าสิ่งที่ผมฝากไว้ที่ผมมีความมั่นใจในความรู้ของตัวเองที่ว่า เรื่องใหม่ ๆ ที่จะต้องเข้ามาในอนาคตในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จำเป็นต้องเขียนเพิ่มเติม ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณบุญชู ศรีทองครับ

นายบุญชู ศรีทอง (ลำปาง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายบุญชู ศรีทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ การที่คณะรัฐมนตรีและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. . . . นั้น โดยในหลักการและเหตุผลได้แยกตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ให้ความถี่วิทยุ ความถี่วิทยุอันหมายถึงคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าเป็นทรัพยากรการสื่อสาร และทางรัฐบาล ทางเพื่อนสมาชิกได้จำแนกเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาในลักษณะเป็น ๒ ขั้นตอน คือเป็นองค์กรของรัฐที่จะเป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ อันนี้เป็นส่วนที่ ๑

ส่วนที่ ๒ เป็นองค์กรที่จะกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ตรงนี้เป็นส่วนที่ ๒ ท่านประธานครับ ผมใคร่ขออนุญาตที่จะอภิปรายในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในฐานะที่อยู่ในวงการนี้มาไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติวิทยุโทรคมนาคมที่ประเทศไทยของเรามีมาตั้งแต่ปี ๒๔๘๗ และพระราชบัญญัติวิทยุโทรคมนาคมฉบับล่าสุดถ้าจำไม่ผิดที่ยังไม่ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น คือปี ๒๔๘๗ การจัดสรรความถี่วิทยุ การอนุญาตความถี่วิทยุ ซึ่งเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า นั้น ดำเนินอยู่ในปัจจุบันนี้โดยกองบริหารความถี่วิทยุ สังกัดกรมไปรษณีย์โทรเลข แต่จะต้องมาจัดสรรความถี่วิทยุซึ่งเป็นทรัพยากร การสื่อสารอย่างมากมายนั้น จึงทำให้เกิดความสับสน ในเมื่อเทคโนโลยี ในเมื่อวิทยาการต่าง ๆ ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นมาในปัจจุบันอย่างมากมาย ผมอยากจะเรียนว่าในอดีตการสื่อสารโทรคมนาคมเราใช้โทรศัพท์ โทรเลขเท่านั้น ทางด้านเครื่องกระจายเสียงเราก็มีวิทยุกระจายเสียงและมีทีวีเท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ ขึ้นมา ถ้าผมจำไม่ผิดประมาณปี ๒๕๓๑ มีบุคคลบางคนเสนอพระราชบัญญัติหรือให้สัมปทานแก่ภาคเอกชนภาคหนึ่ง แล้วเรียก เคเบิลทีวีว่าเป็นทีวีไร้สาย ภาษาอังกฤษคำว่า เคเบิล แปลว่าสาย ทีวี ก็คือ ทีวี คือโทรทัศน์ ก็โทรทัศน์ที่ไร้สาย แต่อดีตรัฐมนตรีท่านนั้นพูดในสภาแห่งนี้ละครับ บอกว่าเป็นทีวีไร้สาย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่วิทยาการต่าง ๆ เหล่านั้น หลาย ๆ ท่านอาจจะยังไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชา จากการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ของรัฐบาลก็ดี ของเพื่อนสมาชิกจากพรรคประชาธิปัตย์ก็ดีนั้น ผมเห็นว่าเป็น ร่างพระราชบัญญัติที่สมควรแก่การสนับสนุน สนับสนุนในประเด็นใดบ้าง ก่อนที่จะกล่าวสนับสนุนนั้นผมคิดว่าคำถามจากของเพื่อนสมาชิก ขอภัยที่จะต้องเอ่ยนาม ท่านสรชาติ สุวรรณพรหม และดอกเตอร์บุญมานั้น ผมอยากจะเรียนให้เข้าใจก่อน นะครับว่า ในเรื่องของพระราชบัญญัติโทรคมนาคมนั้น หรืออุปกรณ์โทรคมนาคมนั้น เราจำเป็นจะต้องจำแนกออกเป็น ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ คือเรื่องโทรคมนาคม เทเลคอมมิวนิเคชัน (Telecommunication) เกี่ยวกับเรื่องการสื่อสาร เรื่องที่ ๒ ว่าด้วยการกระจายเสียง ภาษาอังกฤษเรียกว่า บรอดแคสต์ (Broadcast) บรอดแคสต์หมายถึง ทั้งวิทยุและวิทยุโทรทัศน์ ตรงนี้เป็นลักษณะ ของการประกอบเป็น ๒ ลักษณะ

ประการที่ ๒ เมื่อกี้ท่านดอกเตอร์บุญมากได้พูดถึงเรื่องของดาวเทียม ได้พูดถึงไฟเบอร์ ออปติก ตรงนั้นก็ต้องทำความเข้าใจครับ เดี่ยวจะว่าในสภาแห่งนี้ไม่มีใครมีความรู้ ดาวเทียมนั้นเป็นสถานีที่เรียกว่า สถานีทวนสัญญาณ ไปอยู่บนอวกาศ สูงจากภาคพื้นดิน ๒๒,๓๐๐ ไมล์ สถานีตรงนั้นเราใช้แซเทลไลท์ (Satellite) แต่ภาคพื้นดินนั้นเป็นระยะโวล์ ออฟ ไซด์ (Line of side) เราใช้ระยะทาง ๕๐ กิโลเมตร ฉะนั้นจะเป็นดาวเทียมจะเป็นไฟเบอร์ ออปติก ไฟเบอร์ ออปติก คือใช้สายแล้วก็ใช้ความถี่ในย่านอินฟราเรด (Infrared) แต่ก็ยังใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ตรงนี้ก็เป็นการที่วิทย์อยู่ดี ตรงนี้ผมก็ขอชี้แจงว่าใครที่จะไปเป็นกรรมการก็ต้องศึกษาตรงนี้ให้ชัดเจน ประการที่ ๒ ที่ท่านดอกเตอร์บุญมากพูด ขออนุญาตพาดพิง เกี่ยวกับสิ่งที่เราจะใช้ในพระราชบัญญัติวิทยุโทรคมนาคมนั้นเราต้องแยกออกมาว่าเป็นตัวสื่อ สื่อนั้นหมายถึง สายที่ท่านพูด ระบบวิทยุที่ท่านพูด -----

ตัวนั้นเขาเรียกว่า แคริเออร์ (Carrier) ในภาษาอังกฤษ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่เราจะส่งไปนั้นเรียกว่า อินฟอร์เมชัน (Information) ดังนั้นการที่จะเอาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องของอินเทอร์เน็ต ในเรื่องของ ไอ.ที. อินฟอร์เมชันเทคโนโลยี (Information technology) ผมว่าควรจะเป็นอีกร่างพระราชบัญญัติหนึ่ง ไม่เกี่ยวข้องกัน ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอในวันนี้ที่คนสำคัญ วงศ์หนองเตย และคณะเสนอวันนี้ ถูกต้องแล้วครับ ถ้าหากจะเอาเรื่องของ ไอ.ที. ขณะนี้เรามีกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบในองค์กรที่เราเรียกว่า องค์กรสารสนเทศ หรือภาษาอังกฤษที่เรียกว่า เน็คเท็ค (NECTEC) รองรับอยู่แล้ว ท่านประธานครับ ผมคงจะต้องขออนุญาตที่จะเข้าไปในเนื้อหาเกี่ยวกับความไม่ทันสมัยของกองบริหารความถี่วิทยุที่ดำเนินการโดยกรมไปรษณีย์โทรเลขในปัจจุบันนี้ ผมอยากจะเรียนว่าการประมูลในแต่ละครั้งไม่ว่าจะเป็น เอส.ดี.เอช. (SDH) หรือจะเป็นระบบวิทยุโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเราถือเข้ามาในห้องประชุมกันเป็นปกติหรือเห็นอยู่ที่ทั่วไปนั้น มีช่องทางการหาประโยชน์กันอย่างไรบ้าง ตรงนี้ผมคิดว่าในร่างพระราชบัญญัตินั้นจำเป็นที่จะต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบ พิจารณากันอย่างให้ชัดเจน ผมอยากจะเรียนว่าธุรกิจโทรคมนาคมนั้นเป็นธุรกิจข้ามชาติ ถ้าเราจำไม่ผิดเมื่อประมาณสัก ๖ เดือนหรือ ๗ เดือนเข้ามานี้ มีอดีตประธานาธิบดีประเทศหนึ่ง เข้ามาในเมืองไทย ตำแหน่งของท่านในปัจจุบันคือประธานที่ปรึกษาบริษัทโทรคมนาคมที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกา เขากำลังเข้ามาทำธุรกิจข้ามชาติในประเทศไทย ท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมก็คงได้ทราบในเรื่องนี้ ก็อยากให้ระมัดระวังในเรื่องนี้ ในปัจจุบันหรือในอดีตที่ผ่านมา การประมูลโทรศัพท์มือถือซึ่งดำเนินการเมื่อปี ๒๕๓๒ ต่อปี ๒๕๓๓ นั้น กระทบการกันโดยไม่มี การประมูล ไปเห็นสัญญาณกันที่ประเทศมาเลเซีย สัมปทานกันไป โทรศัพท์มือถือขณะนั้นใช้ลักษณะเป็นกระเป๋าหัว ราคาต้นทุนที่อเมริกาเครื่องละ ๕๒,๐๐๐ บาท แต่มาขายให้คนไทย ๘๗,๐๐๐ บาท ผ่านไป ๑ ปี โทรศัพท์มือถือเข้ามา ๑ เครื่อง ต้นทุนที่อเมริกา ๕๗,๐๐๐ บาท มาขายให้คนไทย ๑๒๐,๐๐๐ บาท บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ผมไม่อยากจะเอ่ยชานาม เพราะประกอบธุรกิจโทรคมนาคมในอดีต ผมเคยประกอบธุรกิจโทรคมนาคมนั้น เรารู้กันอยู่ดี ขณะนี้เป็นเศรษฐกิจที่คนทั่วโลกรู้จัก รู้จักอย่างไรครับ ท่านรัฐมนตรีสุเทพได้พยายามต่อสู้เมื่อเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมใหม่ ๆ ว่า จะลดราคาค่าบริการมือถือความถี่วิทยุจากเครื่องละ ๕๐๐ บาท เหลือ ๓๐๐ บาทให้ได้ แต่ท่านสุเทพครับ ท่านจบรัฐศาสตร์ ผมเรียนมาทางด้าน

๒๑๒

สพ ๓๗/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นนทลี ๘๙/๒

โทรคมนาคม ท่านทราบไหมครับ ระบบ ๙๐๐ ที่ได้รับสัมปทานนั้นแบนด์ (Band) ทางแบนด์ ๙๐๐ ความถี่ ๗๕ เมกะเฮิรตซ์ ย่าน ๑๘๐๐ ถ้าผมจำไม่ผิด ความถี่ ทั้งแบนด์ที่เขาเช่ากันไป ๑๓๐ เมกะเฮิรตซ์ หรือ ๗๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ผมจำไม่ได้ โดยประมาณนั้น แต่อย่างไรก็แล้วแต่ตรงนั้นไม่ใช่สาระ สาระของมันก็คือว่า ความถี่โทรศัพท์มือถือ ๑ เครื่อง แต่ละครั้งที่ท่านโทรออกไปหรือท่านรับเข้ามานี้ ใช้ความกว้างของความถี่ที่ต้องใช้ติดต่อสื่อสารกันนี้ ๒๐๐ กิโลเฮิรตซ์ ๑ เมกะเฮิรตซ์ ก็เท่ากับ ๑๐๐๐ กิโลเฮิรตซ์ ๗๕ เมกะเฮิรตซ์ใช้พร้อมกันได้ก็คือใช้พร้อม ๆ กันได้นี้ ก็เท่ากับ ๓๗๕ เครื่อง ๓๗๕ เครื่อง ความถี่วิทยุที่ท่านจะต้องจ่ายให้กับ กรมไปรษณีย์โทรเลขก็คือ ๓๗๕ ความถี่ ความถี่หนึ่งมีค่าเช่า ปกติที่ผมเคยเช่า ให้กับบริษัทต่าง ๆ สมัยที่ผมทำการค้าอยู่นั้น เขาคิดค่าความถี่ปีละ ๑,๒๕๐ บาท ต่อ ๑ ความถี่ ทั้งนี้เมื่อเขาได้แบนด์ ๑ แบนด์ ๗๕ เมกะเฮิรตซ์ ก็ใช้ได้พร้อม ๆ กัน ๓๗๕ เครื่อง ๓๗๕ เครื่องนั้นก็หมายความว่าผู้ที่ได้สัมปทานจากองค์การโทรศัพท์ หรือการสื่อสารก็ตาม จ่ายให้กับกองบริหารความถี่วิทยุ นั้นแค่ ๓๗๕ ความถี่วิทยุ ๓๗๕ อาร์.เอฟ. (RF) เรดิโอ ฟรีควนซี (Radio frequency)-----

แต่อย่างไรครับ ขณะนี้วิทย์มือถือในประเทศไทยมีเครื่อง ๔ แสนกว่าเครื่อง
 เขามาคิดกับประชาชนอย่างผม อย่างท่าน อย่างรัฐมนตรีเครื่องละ ๕๐๐ บาท
 ๕๐๐ บาทคุณ ๓ แสนเครื่อง แต่จ่ายให้กรมไปรษณีย์โทรเลขแค่ ๓๗๕ เครื่อง
 ตรงนี้แหละครับคือความไม่ประสา ท่านสุรชาติครับ ท่านไม่ได้นั่งในห้องนี้
 ผมบอกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอชัดด้วยซ้ำไป ตั้งกรรมวิธีการที่มีความรู้
 กรรมวิธีการที่ท่านระบุขึ้นมาหลายต่อหลายท่านนั้น ผมอยากบอกว่า โลก
 ยุคปัจจุบันนี้ไม่ใช่โลกบอลโลกเชชั่น (Globalization) ครับ เป็นยุคโลก
 ยุคโกลบอลิตี้ (Globality) โกลบอลิตี้นั้นสามารถทำสงครามได้ ๒๔ ชั่วโมง
 สามารถที่จะดูดเว็ลด์ไวด์ เว็บ (World - wide web) ของท่านออกไป
 สามารถที่จะล็อก เอ.ที.เอ็ม. (ATM) ที่ท่านจะเบิกเงินเบิกทอง ท่านกด
 เอ.ที.เอ็ม. แจ้งเข้าไปที่ศูนย์กลางของธนาคาร ธนาคารแจ้งมาบอกเงินมีไม่พอ
 คนที่กด เอ.ที.เอ็ม. คุณเสียค่าบริการแล้วนะครับ แต่องค์กรโทรศัพท์ฯ ไม่ได้เงิน
 ประการต่อมา ท่านสุเทพ โทรศัพท์ที่เราหมุนกันคนละครั้ง ๓ บาท แต่
 องค์กรโทรศัพท์ฯ ได้นาทีละ ๑ บาท เขาได้กำไรแล้วนาทีละ ๒ บาท คุณหมุน
 ครั้งนาทีไปเข้าคอมพิวเตอร์ ไปผ่านชุมสายของโทรศัพท์มือถือ คุณก็เสีย ๓ บาท
 คุณหมุนไปแล้วไม่ติดก็ฝากข้อความ การฝากข้อความนั้นบันทึกเทปอยู่ที่บริษัทมือถือ
 ไม่ได้ไปผ่านชุมสายโทรศัพท์ องค์กรโทรศัพท์ฯ ไม่ได้เงิน แต่เราเสียไปแล้ว
 ๓ บาท เสีย ๓ บาทเสร็จแล้วเมสเสจ (Message) ของผมขึ้นมา ติด ๆ
 ภรรยาผมโทรมาหาบอกให้โทรกลับบ้านด่วน ผมโทรกลับบ้าน พอผมเรียกกลับว่า
 เอ๊ะ สัญญาณใครเรียกมาหาผม ผมเสียแล้วอีก ๓ บาท ผมโทรไป ๓ บาท
 ภรรยาเรียกกลับผมมา ๓ บาท ฝากข้อความกลับไปมา ๖ บาท ตรง ๖ บาท
 ตรงนี้องค์กรโทรศัพท์ฯ การสื่อสารแห่งประเทศไทยไม่ได้เลยสักบาท ท่านสุเทพ
 เคยทราบไหมครับตรงนี้ ท่านที่เคารพ ผมยกตัวอย่างพอให้หอมปากหอมคอ
 อยากจะได้รายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ คุณเค็ดดวงฯ อย่าเพิ่งยกมือครับ
 ผมยังมีอีกหลายประเด็น ผมยังมีอีกหลายเรื่องที่จะเรียนให้ทราบ

ประการต่อไป คณะกรรมการ ผมขออนุญาตนำเอกสารประกอบ
 ที่ทางรัฐสภาทำไว้ เพราะว่าได้เอาย่นย่อกฎหมายแต่ละมาตราไว้
 เรียบร้อยแล้ว ในการตั้งคณะกรรมการ คุณสมบัติของคณะกรรมการ ผมอยากจะ
 เรียนว่า ในอดีตที่ผ่านมาในอดีตกรมไปรษณีย์โทรเลข ผู้อำนวยการกองบริหาร

ความถี่วิทยุ อย่างที่ท่านดอกเตอร์บุญมากพูดเมื่อสักครู่ ไม่ได้เรียนจบทางด้าน
โทรคมนาคม ไม่เข้าใจในเรื่องของความถี่วิทยุ จัดสรรกันไป เมื่อจัดสรรกันไป
การดำเนินการต่าง ๆ ก็บกพร่อง เมื่อบกพร่องเกิดอะไรขึ้นครับ อย่างที่ท่านสุเทพ
เคยถูกอภิปรายในเรื่องของดาวเทียมอริเดียม ดาวเทียมอริเดียมนั้นเป็น
เรื่องของการติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อสักครู่ท่านดอกเตอร์บุญมาก ขอภัย
ต้องเอ่ยนามท่านหลายครั้ง ท่านพูดถึง เอฟ.ซี.ซี. จริง ๆ เอฟ.ซี.ซี. ใช้
เฉพาะในอเมริกา ระบบของเขาคือ ๑ ช่องเท่ากับ ๑.๕ เมกะบิต (Megabit)
แต่เมืองไทยนั้นใช้ระบบ ซี.ซี.ไอ.อาร์. (C.C.I.R.) เป็นของยุโรป ใช้
๒ เมกะบิต เราจะทำอย่างไร เราจะเอาคนที่มีความรู้มาเป็นคณะกรรมการ
ตัวนี้ท่านก็ต้องเข้าใจ ผมอ่านดูในนี้ทั้งหมดแล้ว มีปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
มีใครต่อใคร แต่ผมบอกแล้วเมื่อสักครู่ที่ว่า ขณะนี้โลกของโลกเป็นยุคโกลบอลลี่ดี
สามารถที่จะทำธุรกรรม สามารถที่จะดูเอกสารข้อมูลของท่านได้ ๒๔ ชั่วโมง
ติดต่อสื่อสารกันได้ ๒๔ ชั่วโมง -----

ทำไมละครับกรรมการในที่นี้จึงไม่มีอัยการสูงสุด ทำไมละครับจึงไม่มีผู้แทนของไทยในสหภาพโทรคมนาคมแห่งโลกที่เขาเรียกว่า อินเทอร์เน็ตเนชันแนล เทเลคอมมิวนิเคชัน ยูเนียน (International Telecommunication Union) ขณะนี้สังกัดสหประชาชาติ อยู่ตรงนี้เองครับ อยู่ตรงถนนราชดำเนินนอกนี่ละครับ ทำไมไม่มีผู้แทนเข้าไป ผมจึงอยากจะเรียนว่าการสรรหาบุคคลในการจะแต่งตั้งเป็นกรรมการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดสรรบริหาร ความถี่วิทยุ ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาการประกอบการในเรื่องของวิทยุกระจายเสียงหรือระบบโทรคมนาคมจะต้องหาผู้ที่มีความรู้ที่ทรงคุณวุฒิให้เข้ามามีส่วนร่วม และถ้าเป็นไปได้ จำเป็นอย่างยิ่งครับ เราควรจะเชิญหรือเราควรที่จะเอาผู้ที่มีความรู้ทางด้านกฎหมายระหว่างประเทศที่จะต้องประสานกับ อินเทอร์เน็ตเนชันแนล เทเลคอมมิวนิเคชัน ยูเนียน หรือสหภาพโทรคมนาคมแห่งโลกเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

ตรงประเด็นนี้ผมขอย้อนหลังมาอีกนิดหนึ่ง จากความไม่ประสาของการดำเนินการโดยกองบริหารความถี่วิทยุและการไม่เป็นเอกเทศโดยการไม่มีองค์กรอิสระอย่างนี้ในปัจจุบัน ผมยกตัวอย่างการจัดสัมปทานขององค์การโทรศัพท์ฯ ในช่วงปี ๒๕๓๔ ถึงปี ๒๕๓๘ เดิมที่เราจะขยายหมายเลขโทรศัพท์ไป ๕ ล้านเลขหมาย ประมูลไปได้บริษัทเดียว เมื่อเกิด รสช. แยกสัญญาสัมปทาน แยกสัญญาใหม่เป็น ๒ บริษัท บริษัทแรกจัดสรรผลประโยชน์ให้รัฐ ๑๖ เปอร์เซ็นต์ ก่อนหักภาษี ก่อนหักค่าใช้จ่าย ทำในกรุงเทพฯ ๒ ล้าน ๕ แสนเลขหมาย อีกบริษัทหนึ่งรับผิดชอบเครือข่ายโทรศัพท์ทั่วประเทศ ๒ ล้านเลขหมาย ให้ผลประโยชน์ต่อองค์การโทรศัพท์ฯ ๔๓ เปอร์เซ็นต์ก่อนหักค่าใช้จ่าย ๑๑ เปอร์เซ็นต์ บริษัทนั้นเคยขายแต่อาหารสัตว์ บริษัทนั้นเคยค้าขายแต่พืชไร่ ยังไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่า ที.ดี.เอ็ม.เอ. (TDMA) กับ ซี.ดี.เอ็ม.เอ. (CDMA) ต่างกันอย่างไร ท่านรัฐมนตรีท่านทราบไหมครับ ที.ดี.เอ็ม.เอ. กับ ซี.ดี.เอ็ม.เอ. คืออะไร ไฟเบอร์ ออปติก (Fiber optic) นั้นความถี่เยอะ เริ่มที่ตรงจุดไหน วิศวกรที่ดูฟุตบอล พรีเมียร์ลีก (Premier league) เมื่อสักเดือนที่แล้ว คนที่ได้สัมปทานดาวเทียมเมืองไทยนี่ละครับพยายามที่จะไปซื้อสัญญา ซื้อลิขสิทธิ์ การถ่ายทอดพรีเมียร์ลีก สัญญาขาด ๆ หาย ๆ เพราะอะไร เพราะเขาใช้ความถี่ย่าน ซี.ยู. แบนด์ (C.U. band) ผมจะยังไม่บอก ผมขอเก็บเป็นความลับของผมหรือเป็นความรู้ส่วนตัวของผมว่า ซี.ยู. แบนด์ คืออะไร

ซี.ยู. แบนด์ มันไม่เหมาะกับเมืองไทยครับ เพราะฝนตก ความชื้นสูง
เขาเรียกว่าเกิด เรน ฟรอสท์ (Rain frost) สัญญาณขาด ๆ หาย ๆ ครับ
สัญญาณที่ใช้ในเมืองไทยต้องใช้อย่าน เอช แบนด์ (H band) ที่การสื่อสาร
แห่งประเทศไทยใช้อยู่ทุกวันนี้ อัปลิงค์ (Uplink) ๔ จิกะเฮิรตซ์ (Gigahertze)
ดาวน์ลิงค์ (Downlink) ๖ จิกะเฮิรตซ์ ตรงนั้นถึงจะเหมาะกับเมืองไทย
แต่ ซี.ยู. แบนด์ ความถี่ ๒๗ จิกะเฮิรตซ์ แล้วจะเอามาขายให้กับกระทรวง
ศึกษาธิการ จะมาขายให้กับทบวงมหาวิทยาลัย จะมาถ่ายทอดการเรียนการสอน
ทางโทรทัศน์ มันจะไปรับได้อย่างไรล่ะครับ สัญญาณก็ขาด ๆ หาย ๆ ฉะนั้น
การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาที่จะสรรหากรรมการ ขอเรียนท่านรัฐมนตรี
ผ่านท่านประธานกรรมาธิการบุคคลที่ทรงคุณวุฒิให้รอบคอบ บุคคลเหล่านั้น
แม้จะออกไปจากวงธุรกิจเพียง ๓ ปีแล้วผมว่าตรงนั้นคงไม่ใช่สาระ เพราะ
สาระอยู่ตรงที่ว่าอดีตประธานบริษัท ๆ หนึ่งซึ่งราคาหุ้นที่เคยสูงถึง ๑๐๐ กว่าบาท
ปัจจุบันราคาไม่ถึง ๑๐ บาท ราคาพาร์ (Par) ๑๐ บาทนั้นมาเป็นประธาน
องค์การโทรศัพท์ฯ อยู่ผมว่าไม่ถูกหรอกครับ ท่านชำนานูเรื่อง ๗ สี
ท่านไม่ได้ชำนานูเรื่องของ ไฟเบอร์ ออปติก ท่านไม่เข้าใจเรื่องของ
พี.ซี.เอ็ม. ท่านไม่ได้เข้าใจเรื่องของดิจิตอล (Digital) ท่านไม่ได้
เข้าใจเรื่องอะนาล็อก (Analogue) ท่านไม่เข้าใจว่าระบบชุมสายในอดีต
ครอสบาร์ (Crossbar) แตกต่างจากเรื่องของ ซี.ซี.ไอ.อาร์. อย่างไร
ท่านไม่เข้าใจในเรื่องของ เอส.พี.ซี. อย่างไร ตรงนี้อันตรายอีกล่ะครับ
ท่านประธานที่เคารพ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการทรัพยากร
สื่อสารแห่งชาติ หรือจะเรียกว่าเป็นคณะมนตรีหรืออะไรก็แล้วแต่ตรงนั้น
ผมไม่ติดใจ จะเรียกอะไรก็ได้ ข้อสำคัญที่สุดผมคิดว่าการตั้งคณะกรรมการ
ที่จะกำหนด ที่จะปรับปรุงตุ๊กตา ผมอยากใช้คำว่า ตุ๊กตา ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
ให้ใช้เวลาให้มากหน่อย จะใช้ประชาพิจารณาอย่างที่ท่านสรชาติ สุวรรณพรหม พูด
ก็ดีครับ -----

เพราะอาจารย์ที่อยู่ตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือวิศวกรที่ตงงาน หรือวิศวกรไทย ที่อยู่ต่างประเทศ ผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า เรามีคนไทยที่ทำงานอยู่ที่องค์การ นาซา (NASA) เป็นผู้ชำนาญการ มีอยู่ท่านหนึ่งที่ผมขออนุญาตท่านประธานครับ เป็นราชินิกุล เป็นผู้บริหารเกี่ยวกับดาวเทียม ไม่ว่าจะเป็นาดาวเทียมอินเทอแซท (INTERSAT) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของดาวเทียมโนอา (NOAA) ก็อยู่ตรงนั้นครับ เชิญบุคคลเหล่านั้นมา และถ้าหากว่าเราได้บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้มาแล้ว บริษัทที่เคย เสนอผลประโยชน์ให้องค์การโทรศัพท์ฯ ร้อยละ ๕๓ แล้วทำไม่ได้ แล้วจะเอา หุ่นเนาหุ่นเสียนั้นมาเป็นทุนแล้วมาขายให้องค์การโทรศัพท์ฯ นั้น ท่านรัฐมนตรี อัยารับนะครับ อัยาไปรับเขาเสนอมาแล้วก็ต้องให้เขาทำให้ได้ เขาทำไม่ได้ก็ยึด แล้วก็ปรับ เหมือนกับผมอยากจะฝาก ความจริงคนละประเด็นกัน อาจจะฝากไป เหมือนกับ ๕๖ ไฟแนนซ์นั้น อัยาค่าเอายึดและให้ ปรส. มาดำเนินการ เอา ผู้ประกอบการ ๕๖ ไฟแนนซ์นั้นเอาเข้าคุกให้ได้ เพราะบุคคลเหล่านี้แหละทำให้ เศรษฐกิจของประเทศชาติเสียหายและบุคคลเหล่านี้เช่นเดียวกับที่ทำสัมปทาน ๕๓ เพอร์เซ็นต์ให้รัฐแล้วทำไม่ได้นั้น ประชาชนพี่น้องไปถามต่างจังหวัดดูได้เลขครับ ที่ผมประทับใจกับตัวเองคือที่จังหวัดลำปาง ไปจงโทรศัพท์ จ่ายเงินไปแล้ว ๘,๐๐๐ บาท ต่อหนึ่งเลขหมาย ๓ ปีแล้วครับ จนเดี๋ยวนี้อยังติดตั้งไม่ได้ ไม่ใช่โทรศัพท์ไม่มี แต่บริษัทต่าง ๆ เหล่านั้นไปกู้เงินจากไฟแนนซ์ที่ปิดกิจการไปแล้ว บริษัทต่าง ๆ เหล่านั้นคนที่จะปล่อยเงินกู้ให้ดู เขามองแล้วว่าลงทุนแบบนี้ไม่มีพื้นที่ ความรู้ก็ ไม่สามารถที่จะปล่อยเงินกู้ให้ได้ในกาที่จะติดตั้งโทรศัพท์ต่อไป ภาษาเศรษฐศาสตร์ เขาเรียกว่า แคปปิตอล อินเวสต์ (Capital invest) เขาไม่ให้แล้ว ซอร์ส ออฟ ฟินด์ (Source of fund) ไม่มีแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ผมได้นำเรียน ในเรื่องต่าง ๆ มาพอสมควรก็อยากจะเรียนให้ทราบว่า ท่านรัฐมนตรีคง ได้รับทราบไปแล้ว ๑ ความถี่ใช้แค่ ๒๐๐ กิโลเฮิรตซ์ ๑ แบนด์ ของ ๙๐๐ นั้น ใช้พร้อมกันได้ไม่เกิน ๓๓๕ เครื่อง แต่เขาขายให้เราใช้อยู่ ๓ แบนด์ว่าเครื่อง ฉะนั้นหมุนที่ไรไม่ค่อขจะออก โดยเฉพาะโทรศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยหมายเลข ๓ ซอร์รี่ พลีส เวท (Sorry, please wait) โปรดคอยครับ ต่อไม่เข้า ต่อไม่เข้า หมุนไปอีกทีหนึ่งขอให้ฝากข้อความฝากไม่ได้เสีย ๓ บาทครับ ดังนั้นการตั้ง ระยะเวลาในการที่จะทำประชาพิจารณ์ตามการที่จะแปรญัตติกี่ตาม อัยาใช้ ทัอบังคับ ๗ วันเลขครับ การแปรญัตตินั้นให้ใช้เวลาสัก ๒ เดือนเถอะ

ส่วนการตั้งคณะกรรมการนั้นขอให้ท่านยกเว้นข้อบังคับ ตั้งกรรมการให้มาก
จะใช้ ๕๐ คนยิ่งดี อาจารย์ของผมท่านหนึ่ง ท่านศาสตราจารย์ ดอกเตอร์สาโรช
บัวศรี ท่านบอกว่ากรรมการยิ่งมาก ยิ่งมากหอมมาก ความ ในบางที่ก็ยิ่งดี
ยกตัวอย่างว่ามีคณะกรรมการชุดหนึ่งตั้ง เทวดานะครับตั้งสิ่งหนึ่งขึ้นมา น่าเกลียดมาก
สิ่งนั้นคืออูฐครับ มีทั้งโหนก มีทั้งนอ คอก็ยาว ขาก็ยาว แต่ว่าอูฐนั้นอดทนครับ
ทรหด ใช้งานได้ทุกกรณี ดังนั้นก่อนที่จะจบการอภิปรายในครั้งนี้ผมขออนุญาตเรียน
ท่านประธานและท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านว่าประชาชนเราถูกเอาเปรียบ คนไทย
เราถูกเอาเปรียบมานานนักแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโทรศัพท์ ทางด้านโทรคมนาคม
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกระจายเสียง ทั้งทางด้านเสียง ทั้งทางด้านภาพที่
เรียกว่าระบบบรอดแคสต์ (Broadcast) สัมปทานกันไปเป็นทอด ๆ เจ้าพ่อเจ้าแม่
ยิ่งกันตายกันไปไม่รู้กี่ราย ตรงนี้นั้นขอให้ใช้ความรอบคอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้
ผมขอสนับสนุน เพียงแต่ขอให้ระมัดระวัง เพียงแต่ขอให้เพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ
ตรวจสอบมาตราต่าง ๆ โดยตรวจสอบโดยศึกษาจากพระราชบัญญัติโทรคมนาคม
ของอินเตอร์เนชั่นแนล เทเลคอมมิวนิเคชั่น ยูเนียน มาเป็นแบบอย่างก็จะ
เป็นพระคุณอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอคุณวีระกร คำประกอบ และ
มาที่คุณยงยุทธ ดิยะไพรัช ครับ และที่ยกมือมีชื่อแล้วครับเดี๋ยวจะเรียกตาม
ลำดับครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผม วีระกร คำประกอบ ความหวังใหม่
จากนครสวรรค์ ในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียง เรามี
๒ ร่างด้วยกัน ซึ่งความจริงผมเองก็นึกว่าในขั้นต้นผมก็เข้าใจว่าคล้ายคลึงกัน
เพราะว่าเป็นร่างฯ จากพรรคประชาธิปัตย์ฉบับหนึ่ง จากสมาชิกของพรรค
กับร่างฯ ของรัฐบาล แต่ว่าเมื่อดูไปดูมาแล้วเมื่อมีการอภิปรายมากยิ่งขึ้น
ก็จะเห็นได้ชัดเจนว่าแม้กระทั่งสมาชิกพรรครัฐบาลเอง ก็จะเน้นเอาฉบับของ
สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์เป็นหลักในการอภิปราย ซึ่งผมเองก็คงขออภิปราย
รวมกันไปทั้ง ๒ ฉบับ ก่อนอื่นก็ต้องขอเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการ
ออกที่มีความจำเป็น ไม่ว่าจะออกโดยความในมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญก็ดี
หรือจะเป็นเรื่องของการปรับปรุงพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงให้มีความ
ทันสมัยยิ่งขึ้นก็ดี มีความจำเป็นอย่างหนึ่งที่จะต้องจัดระบบวิทยุกระจายเสียง
ให้เป็นระเบียบ เพราะถ้าหากว่าเราในฐานะผู้บริโภคได้ฟังวิทยุหรือฟังทีวี
โดยเฉพาะวิทยุ นั้น เราจะเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงกัน
มาก ๆ เนื่องจากมีเรื่องของทางราชการเข้าไปเกี่ยวข้องนั้นมาก เมื่อเช้านี้
ผมฟังไม่ว่าจะเปิดสถานีไหนก็มีแต่เรื่องของรัฐมนตรีกลาโหมเรื่องเดียว
ทุกช่องเปิดไปช่องไหน วิทยุคลื่นไหน ก็จะเจอแต่เรื่องของการพูดถึงคุณภาพ
ความดีของท่านรัฐมนตรีกลาโหม ซึ่งผมเองก็ไม่อยากฟังแต่ก็จำเป็นต้องฟัง
เพราะแทบจะทุกช่องก็จะพูดเรื่องนั้น ผมเชื่อว่าผู้บริโภคหลาย ๆ คนก็มี
ความรู้สึกว่าน่าจะถึงเวลาแล้ว เพราะฉะนั้นก็ขออภิปรายว่าขอสนับสนุน
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. . . . ซึ่งทั้งรัฐบาลและ
ทางสมาชิกได้นำเสนอในวันนี้ เพียงแต่จะมีข้อสังเกตเพื่อให้กรรมการนั้น
ได้รับไปดูแลในโอกาสต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๔๐ นั้น กล่าวถึงการให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรร
คลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งทั้งหมดทั้งสิ้นนี้จะไม่มีการพูดถึงว่าการแต่งตั้ง
คณะกรรมการเพื่อจะมาจัดสรรในองค์กรนี้จะต้องผ่านสภาใดสภาหนึ่งหรือไม่
แต่ในร่างฯ ของรัฐบาลนั้นกำหนดให้แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา
พระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา ในมาตรา ๕ ของ

รัฐบาล ซึ่งก็ยังคงแตกต่างกับร่างฯ ของสมาชิก ซึ่งการแต่งตั้งนั้นแต่งตั้ง
 โดยนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะเห็นได้ว่าที่มาของการแต่งตั้งนั้นก็แตกต่างกัน
 แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าจะพูดถึงในรายละเอียดแล้วค่อนข้างที่จะไม่ต่างกัน
 มากนัก ในร่างฯ ของรัฐบาลซึ่งมีคณะกรรมการสรรหาขึ้นคณะหนึ่ง มี ๒๑ คน
 ผมก็อยากจะเรียนว่าใน ๒๑ คนนี้ ใน (๑) จะเป็นเรื่องของข้าราชการ
 ๗ คน แล้วก็จะมีตัวแทนจากส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่สถาบันอุดมศึกษา คณะที่
 จากสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ รวมกันอีก ๑๔ คน รวมแล้วเป็น ๒๑ คน
 ซึ่งทั้งหมดนี้ผมมีความรู้สึกที่เรายังคงยึดติดกับข้าราชการประจำกัน
 ค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นก็ฝากทางกรรมาธิการไว้ ในมาตรา ๘ ด้วยว่า
 ในร่างของรัฐบาลนั้นก็จะมีคณะกรรมการสรรหาขึ้นก็ยังคงยึดติดกับ
 ฝ่ายของราชการประจำ ซึ่งอาจจะมีความไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
 ซึ่งต้องการให้เป็นองค์กรที่อิสระ กรรมการที่ตั้งขึ้นตามร่างฯ ของรัฐบาลนั้น
 ก็จะมีคณะผู้เชี่ยวชาญ ๒ คณะ คือคณะซึ่งเกี่ยวกับบรรดาศักดิ์
 หรือวิทยุและโทรทัศน์ ๑ คณะ กับคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะดูแล
 ในเรื่องของโทรคมนาคมอีกคณะหนึ่ง ซึ่งก็คงจะสอดคล้องกับเพื่อนสมาชิก
 หลาย ๆ คนที่อยากจะเห็นคณะผู้เชี่ยวชาญจริง ๆ แบ่งแยกเป็น ๒ คณะ
 ทั้งนี้ก็เพราะว่าในกิจการทั้งสองไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวิทยุกระจายเสียง
 และวิทยุโทรทัศน์มีความแตกต่างกันกับกิจการที่ว่าด้วยโทรคมนาคมค่อนข้างมาก

เพราะฉะนั้นในร่างฯ ของรัฐบาลเองก็มีการแยกในเรื่องของผู้เชี่ยวชาญ ออกเป็น ๒ ฝ่าย หรือจะเรียกว่าคณะผู้ทำงานจริง ๆ นั้นแยกเป็น ๒ ฝ่ายก็ได้ เพราะฉะนั้นผมเองก็มีความรู้สึกที่ ร่างฯ นั้นถึงแม้ว่ายังคงจะต้องแก้ไขอยู่บ้าง แต่ก็มีการร่างฯ ที่สอดคล้องและคล้ายคลึงกันกับที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไว้

สักครู่นี้ สิ่งหนึ่งซึ่งผมเองยังมองไม่เห็นก็คือว่า ในเรื่องของบรอดแคสต์หรือวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ไม่ได้พูดไว้มากนักในเรื่องของการที่จะจัดสรรคลื่นความถี่ โดยเฉพาะผู้ที่มีสัมปทานอยู่แล้ว ในร่างฯ ของรัฐบาลมาตรา ๔๕ จะเขียนไว้ว่า ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีหน้าที่แจ้งรายละเอียดคลื่นความถี่ที่ได้รับจัดสรรและรายละเอียดการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่นั้นตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด จะเห็นได้ว่า ไม่ได้เขียนอะไรไว้ชัดเจนว่า เราจะจัดการอย่างไรในเรื่องของความถี่ ซึ่งขณะนี้ท่านประธานคงทราบดีว่า ตั้งแต่ ๘๗.๕ ที่วิทยุรัฐสภาเราใช้ไปจนถึงคลื่น ๑๐๗ เมกะเฮิรตซ์ เป็นคลื่นที่เต็มหมดแล้ว ไม่มีช่องว่างใด ๆ ที่จะไปจัดสรรอะไรใหม่กันแล้ว ผมไม่เข้าใจว่าเราจะไปถอด หรือเราจะไปยกเลิกสิ่งที่หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นทางทหารหรือว่าพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนี้ เราจะไปยกเลิกความถี่เขาอย่างไร จะมีวิธีการอย่างไรเพื่อที่จะมาจัดการ เพราะว่าที่เขียนไว้ทั้งหมดนี้ ผมอ่านไว้ทั้งหมดนี้ก็จะเห็นเฉพาะ เรื่องของมาตรา ๔๕ เท่านั้นที่พูดไว้ แล้วก็พูดไว้เพียงว่าให้แจ้งรายละเอียดคลื่นที่ได้รับจัดสรร และรายละเอียดการใช้ประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่ได้บอกว่า จะยกเลิกหรือไม่ยกเลิก การจัดส่งข้อมูลก็คงเป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือว่าเป็นไปตามที่คณะกรรมการจะพิจารณากันอีกครั้งหนึ่งว่าจะให้หรือไม่ให้อย่างไรหรือไม่นะ ครับ ซึ่งอันนี้อยากให้ทางรัฐบาลได้กรุณาตอบด้วยว่า เรามีวิธีการที่จะจัดการกับผู้ที่ได้รับสัมปทานแล้วอย่างไร มีหลาย ๆ ส่วนด้วยกันที่ผมอยากจะกราบเรียนสอบถาม เช่น ในมาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนแม่บท การดำเนินงานเกี่ยวกับคลื่นความถี่ โดยจะแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผังคลื่นความถี่ทั้งหมดที่ประเทศไทยนำมาใช้ประโยชน์และวางแนวทางการบริหารต่อไป และแนวทางอนุญาตด้วย แปลว่าคลื่นเราจะขอคืนมาทั้งหมด และคณะกรรมการจะมาจัดกันใหม่หรือไม่ ผมอ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ผมก็ยังมองไม่ออกว่าจะมีวิธีการในทางปฏิบัติอย่างไรที่จะดึงเอาคลื่นทั้งหมดที่มีอยู่ นี้เราพูดเฉพาะเรื่อง

ของวิทยุกระจายเสียงกันก่อนนะครับท่านประธาน เราจะดึงมาทั้งหมด แล้วเราก็จะมาจัดสรรรายละเอียดเหล่านี้ไม่ได้มีเขียนไว้ เพราะฉะนั้นเข้าใจว่าคงเป็นเรื่องที่คณะกรรมการจะต้องเขียนกันต่อไปว่าจะมีวิธีการทำอย่างไร แต่ผมคิดว่าคณะกรรมการคงจะมีเรื่องใหญ่เหลือเกินที่จะต้องทำกันในโอกาสต่อไป ท่านประธานครับ เฉพาะเรื่องของช่อง ๙ ก็ตายกันไปแล้วหลายศพ เอาแค่ช่อง ๙ ช่องเดียวนะครับ ยังไม่รู้ว่าเราจะไปยึดคลื่นเขาขึ้นมา วิद्यุกระจายเสียงทั้งหมดที่คงจะต้องยึดขึ้นมาผมว่าคงจะต้องเป็นพันคลื่นพันสถานี ทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ทีวีซึ่งมีอยู่ในขณะนี้ก็เพิ่งจะต่อสัมปทานให้ช่อง ๓ ช่อง ๗ และไอทีวีเข้าไป ก็มีสัมปทานอยู่ ๒๕ ปี จะไปยึดเขาขึ้นมาอย่างไร ผมยังนึกไม่ออกเลย ผมว่าจะต้องตายกันอีกหลายศพ ถ้าจะดูว่ายึดมาแล้วก็มาจัดสรรกันใหม่ตามมาตรา ๒๑ ที่พูดไว้ ซึ่งก็ไม่ได้พูดในรายละเอียดด้วยว่าท่านจะยึดเขาขึ้นมาหรือไม่ ผมเพิ่งแต่อ่านแล้วผมมีความรู้สึกว่ คำว่า จัดสรรคลื่นให้ ก็คงจะเป็นเรื่องที่จะต้องยึดเขาขึ้นมาแล้วก็จัดสรรให้ใหม่ จะทำกันอย่างไร รัฐมนตรีช่วยตอบทีเถอะครับว่าเรื่องเหล่านี้รัฐบาลมีความเห็นอย่างไร ในรายละเอียดในทางปฏิบัติ จะทำได้จริง ๆ หรือไม่ -----

มาตรา ๒๔ เขียนไว้ว่า คลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการของรัฐเป็นคลื่นความถี่ที่จัดไว้เพื่อการใช้ประโยชน์ของชาติ โดยให้มีจำนวนเพียงพอเพื่อใช้ในกิจการที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ แต่ผมก็ไม่ทราบเพราะคำว่า มีจำนวนเพียงพอกับกิจการที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ มันก็สถานีถึงจะพอไม่ทราบ ปัจจุบันเขาพอแล้วหรือยัง ถ้าเขียนไว้แบบนี้ก็คงจะแล้วแต่คณะกรรมการหรือแล้วแต่ใครก็ตามที่มีอำนาจว่ามันพอหรือยัง หรือจะให้เพิ่มเติมขึ้น หลาย ๆ สิ่งเหล่านี้ นะครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เขียนไว้ค่อนข้างจะไม่ชัดเจนเอาเสียเลย เพราะฉะนั้นก็ขอถามไว้กว้าง ๆ แล้วกันนะครับ และที่สำคัญก็คือความจริงเขาไม่ได้บอกสักหน่อยว่าต้องให้วุฒิสมาชิกเป็นคนตั้ง ทำไมไม่มาตามกระบวนการขั้นตอนว่า น่าจะผ่านสภาผู้แทนราษฎรกันเสียก่อน แล้วก็ไปเข้าสู่วุฒิสภา ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ มีความจำเป็น กรรมการนี้ ต้องมีความเป็นอิสระตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้น ๑. คณะกรรมการสรรหา จะต้องชัดเจนว่า จะต้องเป็นผู้ที่อิสระ ไม่ใช่เป็นข้าราชการมาทั้ง ๗ คน คณะกรรมการสรรหา ก็แปลว่า ๗ คนนี้ ก็จะต้องมาบอกว่าจะต้องตั้งใครบ้าง ตามที่มีผู้สั่งมาหรือเปล่า เช่น รัฐบาลในสมัยหนึ่งสมัยใดก็อาจจะสั่งได้ว่า ต้องเอาคนนั้นคนนี้ แล้วก็เสนอไปเป็นจำนวน ๒ เท่า ไปสู่วุฒิสภา ในส่วนนี้ผมเอง ก็ขอตั้งไว้ว่า ๑. เรื่องของคณะกรรมการสรรหาคงจะต้องปลอดจากข้าราชการประจำ ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับรัฐบาลพอสมควร ๒. ก็คือ น่าจะมีการนำเสนอผ่านสภาผู้แทนราษฎรก่อนที่จะไปสู่วุฒิสภา และยิ่งในร่างฯ ของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งได้ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งเลยนั้น อาจจะเรียกได้ว่าค่อนข้างน่ากลัวสักนิดหนึ่ง ดังนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าเป็นไปได้ก็ขอฝากในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กราบเรียนมานี้ นะครับ และขอให้ท่านรัฐมนตรี ได้กรุณาตอบด้วยนะครับ เพราะว่าไม่ค่อยชัดเจนนะครับในทางปฏิบัติแล้วว่าจะปฏิบัติกันอย่างไร ผมยังมองไม่ชัด และผมเข้าใจว่าคงจะปัญหามากในทางปฏิบัติ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านยงยุทธครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ยงยุทธ ดิยะไพรัช พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดเชียงใหม่ สักครู
เพื่อนสมาชิก คุณสมาชิก วงศ์หนองเตย ในฐานะที่เป็นผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติ
พร้อมกับกระผมและคณะ ท่านบุญมาก ที่พูดถึงเรื่องทางด้านเทคโนโลยี ทั้งการสื่อสาร
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม ซึ่งประเด็นที่ผมอยากจะ
กราบเรียนในที่ประชุมแห่งนี้ก็คือที่ผ่านมากับ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
ในกิจการของเราในประเทศไทยโดยเฉพาะวิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม
ซึ่งท่านบุญชูได้ยกตัวอย่าง ประธานโทษที่ผมต้องเอ่ยนามท่าน ยกตัวอย่างถึงกรณี
ปัญหาในเรื่องของคลื่นวิทยุโทรคมนาคมกับการผูกขาด การเอารัดเอาเปรียบ
ผู้บริโภคในประเทศไทยของเรามา ผมขออนุญาตต่อเรื่องทั้ง ๓ - ๔ ประเด็นนะครับ
โดยเฉพาะประเด็นในเรื่องของการวิพากษ์วิจารณ์กรณีของคลื่นวิทยุกระจายเสียง
และคลื่นวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งที่ผ่านมานั้นครับจะเห็นได้ว่ามีหลายหน่วยงานได้มีการจัดตั้ง
สถานีวิทยุทั้งกองทัพ ทั้งหน่วยงานอุดมศึกษาและทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วย
และหน่วยงานอื่น ๆ ส่วนใหญ่มักจะมีเหตุผล มีข้ออ้างพูดถึงเรื่องความมั่นคง
ความปลอดภัยของประเทศ รวมทั้งกิจการด้านอุดมศึกษา กล่าวถึงเหตุผล
ในเรื่องของการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม เมื่อกิจการเหล่านั้นได้มีการตั้งเสร็จแล้ว
ก็ปรากฏว่ายกให้เอกชนครับ รัฐบาลช่วงต่อ เอกชนเหล่านั้นบางท่านที่มีจิตวิญญาณ
แห่งความรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองก็จัดรายการดี บางท่านก็คำนึงถึง
ผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจ เขาเหล่านั้นก็ประกอบกิจการของเขาโดยที่ไม่ต้อง
คำนึงถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ เขาก็นำคลื่นเหล่านั้นไป
ดำเนินรายการส่วนใหญ่เป็นรูปแบบของบันเทิงที่ค่อนข้างจะไม่มีสาระครับ
อันนี้คือสิ่งที่ เป็นปัญหาติดต่อกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน -----

ประการที่ ๒ ก็คือ ปัญหาในเรื่องของการผูกขาดสัมปทาน โดยเฉพาะ การเช่าคลื่นเวลาทั้งหลาย ในสมัยยุค รสช. นั้นมี ส.ส. บ้านผมท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นนักจัดรายการวิทยุได้พูดถึงเรื่องการผูกขาด เขาอัดอั้นตันใจ ท่านอัดอั้นตันใจครับ แล้วก็พูดสัมภาษณ์กับสื่อมวลชนว่า คลื่นวิทยุของกองทัพเองนั้น มักจะผูกขาดโดยเอกชนเห็นสมควรแล้วหรือยังที่จะมีการปลดปล่อย ไม่ทันข้ามวัน ผู้นำกองทัพ ซึ่งเป็นอดีตท่านนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่า พูดมากเดี๋ยวจะเตะกันนะครับ ท่านบอกอย่างนั้นเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งก็เห็นว่าผลกระทบทั้งด้านการเมือง สังคม ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเอาโรคเอาเปรียบพี่น้องประชาชนทั้งหลายนั้นเกิดขึ้น มาตลอดระยะเวลายาวนาน นี่คือนโยบายในเรื่องของวิทยุกระจายเสียงและ วิทยุโทรทัศน์ ประการที่ ๒ ที่ต่อเนื่องก็คือบุคลากรทางด้านวงการการสื่อสารทั้งหลาย เจ็บช้ำน้ำใจกันมามากครับ ใช้ทุนรัฐบาลไปเรียนจนจบดอกเตอร์บ้าง ใช้ทุนรัฐบาล ไปจบเฉพาะด้าน เฉพาะเรื่อง เสร็จแล้วแทนที่จะนำความรู้วิชาทั้งหลายเอามา ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะกับประเทศชาติบ้านเมือง ท่านเหล่านั้นมาดำเนินการ ทำโครงการ ทำโครงสร้าง ทำเรื่องการประชุมไปร่วมกันชื้อกับผู้ประกอบการ ทั้งหลาย พอดำเนินการได้แล้ว ได้รับสัมปทานแล้วก็ลาออกไปเป็นผู้บริหารในกิจการ ของผู้ประกอบการเหล่านั้นเยอะแยะหมดครับ โดยอาศัยข้อมูลภายในเอามาทำ ประโยชน์ให้กับกลุ่มของตัวเองและพวกพ้อง นี่เป็นข้อสังเกตที่ผมอยากจะกราบฝากไป ยังคณะกรรมการที่จะดำเนินการต่อไปว่าในส่วนเหล่านี้เราจะป้องกันคณะกรรมการ จัดสรรคลื่นความถี่หรือคณะกรรมการเราจะทำอย่างไรบ้าง

อีกประการหนึ่งครับที่เป็นตัวอย่างที่ผมเห็นได้อย่างชัดก็คือว่า แม้ว่ารัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ สสร. นั้น ห่วงที่สุดก็คือความเป็นอิสระ ไม่อยากจะอยู่ภายใต้แรงกดดัน แรงบีบของนักการเมืองข้าราชการประจำ หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องคลื่นการจัดสรรคลื่นความถี่ ก็ปรากฏว่าความเป็นอิสระนั้นก็มีการเถียงกันขึ้นมาอีกว่าจะอิสระภายใต้นโยบาย ของรัฐบาลหรือไม่หรือเป็นอิสระจากนโยบายของรัฐบาล มีบางท่านก็ตั้งตึกตาขึ้นมาว่า น่าจะอิสระคล้ายกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งผู้รักษาการนี้ น่าจะเป็นประธาน คณะกรรมการกิจการบริหารความถี่หรือมนตรีก็แล้วแต่ครับ ก็ปรากฏว่าบางส่วน ก็บอกว่าการที่ผู้บริหารในส่วนของคลื่นทั้งหลายนั้นยังต้องใช้งบประมาณบางส่วนจากรัฐบาล ถ้าการดำเนินการใด ๆ นั้นไม่สอดคล้องกับความเป็นไปของประเทศ โดยเฉพาะ ในเรื่องนโยบายของรัฐนั้นไม่มีใครมาชี้แจงไม่มีใครมาต่อเชื่อมมายังสภาของเรา

ผมก็เชื่อว่าก็จะเกิดปัญหาในเรื่องของการตรวจสอบ นี่ก็เป็นข้อแตกต่างกัน
 ที่ผมอยากจะฝากข้อสังเกตไปยังคณะกรรมการว่าเราจะเลือกทางเดินแบบไหน
 อย่างไร ที่นี้ในส่วนของการดำเนินการในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี
 (Technology) ท่านประธานคงจะได้รับทราบมาแล้วนะครับว่า การปฏิวัติ
 อุตสาหกรรมครั้งใหญ่ก็คือการปฏิวัติอุตสาหกรรมในเรื่องเครื่องจักร เราใช้
 เครื่องจักรไอน้ำ ปัจจุบันนี้เรายังคิดว่าเรามาตั้งตักตักกัน มาดูแลในเรื่องการจัดสรร
 คลื่นความถี่ มาพิจารณากันในแง่ของการเออาร์ดีเอเอเปรียบในแง่ของความโปร่งใส
 ในแง่ของการเป็นผู้กำกับ แต่แท้ที่จริงครับเทคโนโลยีทางด้านกิจการวิทยุกระจายเสียง
 และวิทยุโทรทัศน์นั้นได้ก้าวหน้าไปไกลแล้ว บางท่านยังผูกติดอยู่กับว่า ยังสับสน
 ยังคิดว่าทรัพยากรธรรมชาตินั้น จริง ๆ แล้วในเรื่องของการจัดสรรคลื่นความถี่นั้น
 โดยเฉพาะความถี่นั้นถือเป็นทรัพยากรของชาติที่จำกัด จริง ๆ แล้วเทคโนโลยียิ่งเพิ่ม
 ยิ่งเจริญรุดหน้าไปเท่าไร กิจการเหล่านั้นยิ่งถือว่า ยิ่งจะต้องพัฒนาตามเทคโนโลยี
 เพิ่มมากขึ้น ๆ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างอย่างในต่างประเทศนะครับ การพัฒนา
 ด้านเทคโนโลยีในเรื่องของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์นั้นมีการเปลี่ยนแปลง
 กันทั้งยุโรป อเมริกา ญี่ปุ่นก็เริ่มพัฒนาแล้ว โดยเฉพาะการเปลี่ยนจากอะนาล็อก
 มาเป็นดิจิตอล (Digital)-----

คลื่นแต่ก่อนนั้น ผมขออนุญาตประธานยกตัวอย่าง อย่างเช่นคลื่น ๑๐ เมกะเฮิรตซ์ อาจจะจัดสรรคลื่นความถี่ได้ความถี่ละ ๑ เมกะเฮิรตซ์ ก็ได้แค่ ๑๐ คลื่น ปัจจุบันนี้เราสามารถที่จะบีบคลื่นจาก ๒๗๐ เมกะบิต ลงมาเหลือ ๒๐ - ๓๐ เมกะบิต ผมอาจจะขออนุญาตยกตัวอย่างไว้เพื่อสมาชิกและท่านประธานได้เห็นอย่างชัดเจน เหมือนถนนที่ผ่านมานั้นเราจัดได้แค่ ๒ เลน รถวิ่งได้แค่ไปกลับนะครับ อาจจะเป็น ๒ เลนเท่านั้นเอง ปัจจุบันนี้พัฒนาการไปไกลมาก เราทำรถให้พอมลง แล้วเพิ่มถนนให้เป็น ๘ เลน เพราะฉะนั้นคลื่นความถี่ทั้งหลายสามารถที่จะขอย่อยได้ แล้วการบีบคลื่นแล้วส่งไปยังในเครื่องรับนั้น จากอย่าง ๒๗๐ เมกะบิต เหลือ ๒๐ - ๓๐ เมกะบิตนั้น ใช้ใส่โค้ด (Code) เข้าไปเป็น เอ็น โค้ดเดอร์ (N coder) พอไปถึงตัวเครื่องรับ รับเป็น ดี โค้ดเดอร์ (D coder) เสร็จแล้วเครื่องเหล่านี้ก็สามารถที่จะรับได้ อย่างสะดวก แล้วในแถบยุโรป อเมริกานั้นเขาก็ได้ใช้กัน แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบฝากในส่วนของคณะกรรมการก็คือ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีนั้นไปไกลมาก ระบบของอเมริกา ระบบของยุโรป ระบบของญี่ปุ่น มีความแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเครื่องรับด้วยเช่นกันว่า เราจะเลือกระบบไหนเป็นอย่างไรมาก่อน ซึ่งต่อไปข้างหน้า ถ้าเราไม่สามารถที่จะให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เข้าไปอยู่ในคณะกรรมการกิจการทางด้านสื่อสารที่เรากำลังจะตั้งตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น แล้วเราก็ปล่อยโดยเฉพาะให้กับผู้ที่ดำเนินการเชี่ยวชาญเฉพาะด้านอื่น ซึ่งไม่เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการพัฒนาเทคโนโลยีนั้น ผมเกรงว่าจะเกิดปัญหา แล้วเราจะตามไม่ทันในการพัฒนาความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่เกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมได้ยกตัวอย่างมาทั้งหมดนั้นก็คงจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารคลื่นความถี่นั้น เป็นเฉพาะการเปิดศักราชเริ่มต้นในการปฏิรูประบบโทรคมนาคม กิจการวิทยุโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียงของประเทศเราเท่านั้น แต่การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่เราจะต้องตามให้ทันกับโลกเท่านั้น ในปัจจุบันนี้ผมว่าต้องเอาจริงเอาจัง และเชื่อว่าคณะกรรมการบริหารคลื่นความถี่หรือคณะกรรมการกิจการวิทยุโทรทัศน์และวิทยุโทรคมนาคมนั้น เป็นส่วนสำคัญในการเริ่มต้นที่จะพัฒนา ผมก็ขอฝากข้อสังเกตเหล่านี้ไว้เพื่อให้กรรมการได้ไปทำงานต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกกรัก ครับ

พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกกรัก คู่หมั้น (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกกรัก คู่หมั้น พรรคชาติไทย
จังหวัดชัยนาท กระผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานนะครับ ท่านประธานได้
กรุณาให้กระผมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่างพระราชบัญญัติองค์กร
จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคม พ.ศ. . . . . ซึ่งรัฐบาลและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านสมาชิก
วงศ์หนองเตย ต้องขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ ท่านเสนอเข้ามา ท่านประธานครับ
กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องดีเป็นอย่างยิ่งจึงเห็นด้วยนะครับที่มีการเสนอร่าง
พ.ร.บ. นี้เข้าสู่สภา ให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ใช้วิจารณญาณพิจารณาอย่าง
รอบคอบ กระผมรอเวลานี้มาถึง ๓๐ กว่าปีแล้วนะครับ ท่านประธานได้ฟังอาจจะ
ตกใจรอมมาอย่างไร เพราะผมจัดรายการมา ๓๗ ปี ทำรายการวิทยุมานาน
จนใครต่อใครทั้งประเทศรู้จักผมในนาม เต็ดดวงดอกกรัก -----

ผมจึงผูกพันกับสถานีวิทยุตั้งแต่เริ่มแรกมาโดยคิดค่าชั่วโมงละ ๑,๐๐๐ กว่าบาท ปัจจุบันนี้ชั่วโมงละ ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท เพิ่มขึ้นมาอย่างไรไม่ทราบครับ มหาศาล กระทบใจที่ร้าย พ.ร.บ. นี้เข้าสู่สภา ผมว่าเข้าช้าไป ด้วยครับท่านประธาน น่าจะเข้าไวกว่านี้สักหน่อยหนึ่ง ยิ่งเข้าช้าเท่าไร ผมว่ารัฐยอมเสียประโยชน์ไปมากเท่านั้น เสียอย่างไรครับ ผมจะอธิบายให้ฟังเป็นข้อ ๆ ไป ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วย อยากจะเห็นรัฐกระทำมานานแล้ว พอตีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มาตรา ๔๐ ผมอ่านแล้วหลายครั้ง หลายหน ต้องขอชื่นชม สสร. ที่เขียนไว้ดีมาก ให้ความดีเป็นสมบัติของประชาชน ประชาชนเป็นเจ้าของความดีนี้โดยสมบูรณ์ อันนี้ดีมากเลยนะครับ ท่านประธาน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ท่านประธานครับ ในอดีตที่ผ่านมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ ล้วนเป็นธุรกิจ มุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตัว ส่วนพรรคพวกโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของรัฐ ของประชาชนเลย ท่านประธานครับ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการสื่อสารด้านโทรคมนาคมของประเทศไทยเรา ส่วนใหญ่แล้วจะตกอยู่ในความครอบครองของหน่วยราชการทั้งสิ้น ท่านเสกสรรค์ แสนภูมิ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ท่านได้บอกเมื่อกี้แล้วว่า ประเทศไทย มีหลายร้อยสถานี มากกว่าทุกแห่งในโลกนี้ก็ได้ มากจริง ๆ ครับ มีประชากร ๖๐ กว่าล้านคน สถานีเกือบ ๆ ๓๐๐ สถานีครับ มากเหลือเกิน ท่านประธานครับ ในด้านการดำเนินกิจการ จริง ๆ แล้วหน่วยราชการต่าง ๆ เจ้าของความดีกลับไปหาผลประโยชน์ โดยให้เอกชนเข้ามาประมูล ดำเนินการต่อครับ เอกชนเข้ามาประมูลต่อแล้วทำอย่างไร ก็ไปให้ ผู้จัดการรายต่าง ๆ ประมูลต่อ เช่าต่อราคาที่สูงมากจนทำให้สปอนเซอร์ (Sponsor) ต่าง ๆ ไม่กล้าที่จะเป็นให้ ถ้าเป็นให้ก็ได้ แต่ต้องไปขึ้นราคาของสินค้า ประชาชนบริโภคของแพงขึ้นอีกครับ ท่านประธานครับ กระทบ เห็นว่าส่วนใหญ่แล้วมุ่งประโยชน์ทางด้านการเงินมากกว่าข้อมูลข่าวสาร เพื่อผลประโยชน์ของประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ ดังนั้นผมจึงเสนอความเห็นว่ารรัฐจะต้องนำคลื่นความดีทั้งหมดที่มีและใช้อยู่ และยังไม่ได้ใช้ประโยชน์นำกลับคืนมาจัดสรรใหม่ทั้งหมดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ วรรคสองครับท่านประธาน บ่งไว้ชัดเจนมาก ท่านประธานครับ กระทบจะขอฝากเป็นข้อสังเกตให้กับคณะกรรมการวิสามัญไว้พิจารณาในประเด็นที่

ค่อนข้างสำคัญ ๆ ลัก ๓ - ๔ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรกนั้น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๙ (๘)
ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๙ (๘) นี้ไม่มีบทลงโทษเอาไว้เลยครับ กระผม
มีความเห็นว่ามัน่าจะมีบทลงโทษเอาไว้ให้ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นผู้กำกับดูแล หรือ
ผู้เข้าไปประกอบกิจการ -----

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน เรื่องค่าธรรมเนียมไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนเลยครับ จะทำให้มีการหาผลประโยชน์กันอย่างมากมาย กระผมจึงขอฝากคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณาในประเด็นด้วยนะครับ

ประเด็นที่ ๓ รายได้ ผลประโยชน์อันมากมายมหาศาลของคลื่นความถี่วิทยุโทรทัศน์ ในอดีตที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นหน่วยราชการใด ๆ ที่เป็นเจ้าของคลื่นความถี่ ท่านประธานครับ ส่วนใหญ่แล้วจะไม่ได้นำรายได้ส่วนหนึ่งส่วนใดเข้ารัฐเลยแม้แต่บาทเดียว ยกตัวอย่างเช่น เขาก็ทำได้ครับ เพราะว่ามีประกาศของคณะปฏิวัติเอาไว้ ๒ ฉบับ ไม่ให้วิทยุทหารนำรายได้ส่วนหนึ่งส่วนใดของรัฐ รัฐต้องสูญเสียรายได้ไปเท่าไร ผมไม่ทราบครับตรงนี้ ท่านประธานครับ ผมต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนความจริงให้ท่านประธานได้รับทราบว่า ผลประโยชน์ของคลื่นความถี่ในประเทศไทยเราที่ผ่านมาแล้วทั้งประเทศ โทรทัศน์ วิทยุ ไม่ใช่ร้อยล้านบาท พันล้านบาท น่าจะเป็นหมื่นล้านบาท แสนล้านบาท ถ้าเงินหมื่นล้านบาท แสนล้านบาทได้กลับเข้ามาคืนให้กับรัฐ ที่รัฐกำลังยากจนอยู่ขณะนี้ ผมว่าจะเป็นการดีมากครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานของผมลองคิดดูสิครับว่า ในอดีตที่ผ่านมา รัฐต้องสูญเสียรายได้ไปปีละเท่าไร เพราะว่าสักบาทเดียวไม่มีสถานีไหนนำเข้าสู่อำนาจเลย

ประเด็นสุดท้าย ผมขออภิปรายสั้น ๆ ไม่ยาวครับว่า สำคัญมาก ประเด็นนี้ ประเด็นนี้กระผมขอฝากให้รัฐบาลดูแลแก้ไขและป้องกันด้วยนะครับ มาตรา ๓๓๕ (๒) บทเฉพาะกาล รัฐธรรมนูญบ่งไว้ว่า มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๔๐ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการตรากฎหมายอนุวัติการให้เป็นไปตาม บทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้กฎหมายที่จะตราขึ้นจะต้องไม่กระทบกระเทือนถึงการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา ซึ่งมีผลสมบูรณ์อยู่ในขณะที่กฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับ จนกว่าการอนุญาตสัมปทานหรือสัญญานั้นจะสิ้นผล อันนี้สำคัญมากเลยครับท่านประธาน ท่านประธานครับ บทเฉพาะกาล มาตรา ๓๓๕ (๒) กระผมจึงมีความเป็นห่วงเป็นใยอย่างยิ่งว่า ในขณะที่ร่าง พ.ร.บ. ขณะนี้กำลังพิจารณาอยู่นั้น จะใช้เวลาที่วัน ก็เดือน ก็สุดแท้แต่ ผมอยากจะให้ใช้เวลานาน ๆ แบบท่าน พันตรี สรชาติ ได้กล่าวไว้ ให้ประชาพิจารณ์มาก ๆ ท่านบุญชู ตรีทอง ท่านกล่าวไว้ ขออนุญาตเอ่ยนาม ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมามาก ๆ ยกเว้นข้อบังคับ ให้ส่งไปให้ประชาพิจารณ์นาน ๆ เพราะกฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์

ต่อประชาชนมาก แต่ว่าระหว่างใช้เวลาาน ๆ นั้น ท่านประธานครับ
ผมเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะมาตรา ๓๓๕ (๒) บทเฉพาะกาลนั้นเปิดโอกาสครับ
เปิดอย่างมากครับ เปิดให้ขโมยเข้ามาขโมยของในบ้านเลยครับท่านประธาน

๒๓๓

สพ ๓๗/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นภา ๑๐๐/๑

มันจะเป็นช่องโหว่ให้มีการใช้บทเฉพาะกาลมาตรา ๓๓๕ (๒) นี้ ไปทำสัญญา ไปต่อสัญญา ไปทำสัมปทาน ไปทำอะไรต่อมิอะไรก็แล้วแต่ เพื่อที่จะได้ หลบหลีกเลี่ยงในการที่จะต้องไปปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ ท่านประธาน ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะไม่เกิดผลเลยครับ เพราะกว่าร่าง พ.ร.บ. จะเสร็จออกเป็นกฎหมาย เขาไปต่อสัญญา ไปต่อสัมปทาน มาเรียบร้อยไปแล้ว ไม่สามารถทำอะไรเขาได้แล้วครับ ท่านประธานครับ ดังนั้นผมเป็นห่วงข้อนี้มาก จึงขอขำแล้วฝากรัฐบาลให้รีบหาทางป้องกัน ประเด็นนี้ ในระหว่างที่พิจารณากฎหมายนี้อย่าให้มีการทำสัญญา ต่อสัญญา ต่อสัมปทานโดยเด็ดขาด ไม่อย่างนั้นแล้ว พ.ร.บ. นี้จะไร้ค่าไม่มีความหมาย ผมขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอรรถสิทธิ์ครับ นักจัดรายการวิทยุอีกสักท่านหนึ่ง

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่ จากนครพนม ขอขอบคุณท่านประธาน ที่ได้ทราบว่าผมเป็นนักจัดรายการวิทยุอีกท่านหนึ่ง ซึ่งในขณะนี้ก็ยังทำรายการวิทยุ ด้วยตนเองอยู่ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงจะไม่รบกวนเวลาของสภานี้มาก เพราะว่าประเด็นต่าง ๆ ที่ผมอยากจะพูดนั้น สมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ ได้กรุณาพูดไปเกือบครบคลุมทุกประเด็น ซึ่งผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับการที่ได้มี กฎหมายหรือร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช . . . . ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นเราถือว่าเป็นกฎหมาย ที่จะนำไปสู่การปฏิรูปกิจการวิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคมทั้งหมด ถ้าเป็น ไปตามข้อสั่งเฑาะที่บรรดาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาอภิปรายไปแล้ว โดยผู้ที่รับผิดชอบ คือคณะกรรมการที่สภาแห่งนี้จะได้กรุณาตั้งขึ้นมา นำไปประกอบการพิจารณา กระผมเชื่อเหลือเกินว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อกิจการ ที่จะจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคมเป็นอย่างยิ่ง ผมเองนั้นกิจการอื่น ๆ ผมไม่ค่อยมีความรู้ แต่กิจการวิทยุกระจายเสียงนั้นผมให้ความสนใจมานาน ทำไมจึงว่าอย่างนั้น เพราะว่าผมเองอย่างที่ท่านได้ทราบ มีอาชีพที่พัวพันอยู่กับการทำรายการวิทยุ มาโดยตลอด ซึ่งกิจการนี้เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กรุณากล่าวถึงนะครับว่า

ผลประโยชน์มันมหาศาลเหลือเกิน แค่การเช่าเวลา ผมยกตัวอย่าง
อย่างสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. ซึ่งจะมีมาตรฐานในการให้เช่าเวลาเป็นมาตรฐาน
ที่ค่อนข้างจะเหมือนกัน ๑ ชั่วโมงในช่วงเวลาที่ถือว่าประชาชนทุกอาชีพฟัง
อย่างช่วงเวลา ๖ โมงเช้า หรือ ๗ โมง ค่าเช่าเวลาค่อนข้างสูงมาก
ชั่วโมงละ ๓๐,๐๐๐ บาท นี่เป็นราคาที่ค่อนข้างกันเองนะครับ ถ้าหากว่า
วันหนึ่งออกอากาศเพียง ๑๘ ชั่วโมง จะมีรายได้ถึงวันละ ๕๔๐,๐๐๐ บาท
แต่ในยุคนั้นเศรษฐกิจตกสะเก็ดแบบนี้ ผู้ที่จะไปขอเช่าเวลานั้นอาจจะน้อยลง
แต่ในช่วงที่เศรษฐกิจดีนั้น แย่งกันครับท่านประธาน ไม่ว่าจะ เป็นโทรทัศน์
หรือวิทยุ ผมเชื่อเหลือเกินนะครับว่า การที่จะมีผู้สนับสนุนรายการ หรือผู้ที่
ต้องการโฆษณาสินค้าของตนเอง เข้าไปโฆษณาหรือว่า เข้าไปสนับสนุนรายการ
หรือเป็นสปอนเซอร์ ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า สปอนเซอร์ นั้น ค่อนข้าง
จะมากมาย โทรทัศน์ก็เช่นเดียวกันคงทราบกันดีนะครับว่า ผลประโยชน์
มหาศาล โดยเฉพาะกิจการโทรทัศน์นั้นคงไม่ต้องพูดถึงเพราะว่ารู้ ๆ กันแล้ว
สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวถึงหลายท่านนะครับว่า ผลประโยชน์นั้นมากมาย
แน่นอนครับในความประสงค์หรือเจตนาารมณ์ของรัฐธรรมนุญนั้น เราถือว่า
กิจการเหล่านี้เป็นกิจการที่เป็นทรัพยากรของรัฐที่มีคุณค่ามหาศาล แต่เมื่อเรา
บอกว่า เป็นของรัฐ ประชาชนก็จะต้องมีส่วนเป็นเจ้าของอยู่ด้วย -----

แต่ที่ผ่านมานั้นประชาชนแทบจะไม่ได้ทำอะไรเลยจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ การส่งกระจายเสียง ไม่ว่าจะ เป็นวิทยุโทรทัศน์หรือวิทยุกระจายเสียง จะเห็นได้ว่ามีผู้ขึ้นมาทำหน้าที่ที่จะกำหนดในการวางผังรายการ โดยที่ประชาชนเองไม่สามารถที่จะเลือกได้เลย ผมไม่ยากใช้คำที่รุนแรงว่า บางครั้งนั้นประชาชนมีความรู้สึกเหมือนกับเป็นการถูกข่มขืนทางอากาศ เพราะว่าไม่สามารถที่จะเลือก ไม่สามารถที่จะเข้าไปมีส่วนในการที่จะจัดสรร หรือว่ากำหนดรายการที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน เพราะเงิน ผลประโยชน์มหาศาล อันนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกันอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ที่ผมเห็นว่า ในการที่จะตั้งคณะกรรมการชุดนี้นั้น ผมเห็นว่า เป็นประเด็นที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากผลประโยชน์มากมาย และกรรมการที่จะเข้ามาดูแล เข้ามาควบคุมจัดสรรและกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง โดยเฉพาะในเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับคลื่นความถี่นั้น ผมเชื่อเหลือเกินนะครับว่า ใครก็อยากจะเข้ามาตรงนี้ เพราะอำนาจ มันมหาศาล นอกจากจะจัดสรรแล้วยังมีหน้าที่ มีอำนาจในการกำกับ ก็คือควบคุมนั่นเอง แต่เดิมทีนั้นเราจะเห็นว่า กบว. มีส่วนอันสำคัญตรงนี้ ในการที่จะดูแล แต่ต่อไปนี้กรรมการชุดนี้จะมีอำนาจแทบจะทุกเรื่อง ผมดูร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าอำนาจของกรรมการนั้นค่อนข้างจะมาก ฉะนั้นตรงนี้ที่มาของกรรมการจะต้องชัดเจน ผมขออภิปราย เป็นข้อสังเกตด้วยนะครับว่า ที่มาของกรรมการชุดนี้มีความสำคัญมาก ในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ในเรื่องความจริงใจในการที่จะทำงาน และในความเป็นอิสระ นี่เป็นเรื่องที่สำคัญ จะต้องไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของฝ่ายบริหาร ฝ่ายการเมือง หรือว่าหน่วยงานใด ๆ ที่จะเข้ามาอยู่ตรงนี้ เพราะว่าถ้าหากว่าตกอยู่ใต้อิทธิพลแล้ว ที่ผ่านมานั้นจะเห็นได้ว่ารัฐเป็นเจ้าของคลื่นความถี่ แต่รัฐก็เอาไปจัดสรรหรือเอาไปประมูลให้เอกชนเข้ามากำกับ เข้ามาดูแลกันเอง แล้วรัฐแทบจะไม่ได้ทำอะไรเลยนอกจากรับเงินอย่างเดียว นี่ก็ได้อภิปรายกันไปค่อนข้างชัดเจน ผมจะไม่ลงลึกในรายละเอียด เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมเห็นว่า จะอย่างไรก็ตามคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้จะต้องดูโดยรอบคอบ และประการสำคัญการที่จะให้องค์กรที่มีหน้าที่ที่ดำเนินการเกี่ยวกับทางด้านสื่ออยู่ เข้ามามีส่วนเป็นกรรมการ รวมทั้งนักวิชาการที่มีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องนี้ เข้ามาเป็นกรรมการในการจัดสรรคลื่นความถี่ ในการดูแลคลื่นความถี่ จะมีส่วนที่สำคัญมาก ฉะนั้นผมก็อยากจะอภิปรายเป็นข้อสังเกตเอาไว้ตรงนี้ด้วยนะครับ

ประการต่อไปในเรื่องการรับฟังความเห็นของประชาชนนั้น มีสมาชิกหลาย ๆ ท่าน ได้กรุณากล่าวถึงประเด็นนี้ อย่างไรก็ตามผมเอง เห็นด้วยในการที่จะทำประชาพิจารณ์ แต่ขณะนี้เวลาล่วงเลยมามากแล้ว กฎหมายฉบับนี้ได้เข้าสู่สภาและพิจารณากันในวันนี้ ผมเชื่อว่าสมาชิกหลาย ๆ ท่าน ก็มีความคิดเห็นว่าการรับฟังความเห็นของประชาชนนั้นมีส่วนสำคัญ ผมมองว่า ถ้าหากว่าเราจะทำประชาพิจารณ์โดยการต้องใช้เวลาอีกระยะเวลาหนึ่ง กฎหมายฉบับนี้อาจจะช้าเกินไปที่จะออกมายุติแล้วก็จะมากำกับกิจการเกี่ยวกับ คลื่นความถี่ หรือว่าการจัดสรรคลื่นความถี่ ทั้งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม ฉะนั้นผมอยากจะเสนอเป็นประเด็นเอาไว้ว่า ในคณะกรรมการ วิสามัญที่สภาจะตั้งนี้ น่าที่จะมีอนุกรรมการรับฟังความเห็นของประชาชน อยู่ในกรรมการคณะนี้ ซึ่งผมเชื่อเหลือเกินนะครับว่า การรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน โดยเฉพาะผู้ที่เรากล่าวว่ามีบทบาท มีส่วนในการที่จะเข้าไปดูแล เข้าไปกำกับในเรื่องนี้อยู่ด้วยนั้น มันเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ของรัฐ เป็นเรื่องทรัพยากรของรัฐโดยตรง เพราะฉะนั้นอนุกรรมการชุดนี้ ผมอยากจะเสนอไว้เป็นประเด็นตรงนี้นะครับว่า ถ้าหากว่าเราตั้งขึ้นมาผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ เพราะการที่จะไปทำ ประชาพิจารณ์เพิ่มเติมอีกนั้น ผมเชื่อเหลือเกินครับว่าระยะเวลาที่เรา มีความประสงค์ว่า กฎหมายฉบับนี้น่าจะให้ทันในการที่จะเปิดให้มีความเสรี ในการที่จะเข้ามามีบทบาท มีส่วนในเรื่องกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคมที่มีส่วนสำคัญ -----

เพราะฉะนั้นผมก็เสนอเป็นประเด็นไว้ ผมยกตัวอย่างคณะกรรมการวิสามัญ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ก็มีอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็น ถึงแม้ว่าจะมีการประชาพิจารณ์มาแล้วก็ตาม ในเรื่องนี้เราไม่มีการประชาพิจารณ์ ที่มีข้อขัดแย้งในทางสังคมอยู่ในขณะนี้เท่าที่ผมติดตาม ส่วนใหญ่นักวิชาการ ในมหาวิทยาลัยก็อยากจะให้มีการประชาพิจารณ์ อยากจะให้ชะลอเอาไว้ก่อนจริง ๆ ไม่น่าจะรีบร้อนก็ได้ครับกฎหมายฉบับนี้ แต่ผมเห็นว่าถ้าออกมาได้เร็ว ก็จะเป็นประโยชน์มากกว่าออกมาช้า เพราะขณะนี้ความสะเปะสะปะของการกำกับควบคุมการจัดสรรคลื่นความถี่ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคมนั้นยังมีอยู่ ถ้าหากว่าช้าเกินไป สิ่งที่ท่านอยากจะให้เกิดขึ้น คือการรวบรวมคลื่นความถี่ต่าง ๆ ที่ขณะนี้เราค่อนข้างจะอิสระ สื่อมวลชนต่าง ๆ แล้วก็เอกชนต่าง ๆ ที่เข้ามาเป็นผู้มีบทบาทในการจัดสรร ในการดูแล ในการจัดผังรายการ ซึ่งอย่างที่ผมบอกว่าบางคร้งนั้นมันค่อนข้างจะขัดแย้งแล้วรัฐก็ไม่มีส่วนในการกำกับดูแลเลย เพียงแต่ว่าโดยภาพนะครับ อย่างสถานีวิทยุต่าง ๆ นั้นจะมีผู้แทนของรัฐไปอยู่ แต่ในการดำเนินงานจริง ๆ นั้น เป็นเอกชนแทบจะทั้งดุ้นเลย ไม่ว่าจะเป็นสถานีวิทยุกระจายเสียงของกรมประชาสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นสถานีวิทยุกระจายเสียงขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยหรือสถานีวิทยุของหน่วยงานทางทหาร จะเป็นทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศก็ตามหรือเอกชน ตำรวจตระเวนชายแดนหรือตำรวจภูธรในขณะนั้น ฉะนั้นจริง ๆ แล้วภาพแห่งความเป็นจริงก็คือราชการแทบจะไม่มียุทธศาสตร์ใด ๆ เลย เพียงแต่ไปคอยดูแลเท่านั้นเองว่าเขาทำอะไรกันบ้าง แต่ไม่มีปากไม่มีเสียงใด ๆ เอกชนเข้าไปมีส่วนกำกับทั้งหมด เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมมีความกังวลมากครับ ฉะนั้นถ้าหากว่าเราสามารถที่จะทำกฎหมายนี้ให้เป็นประโยชน์ แล้วก็ให้นำเอาข้อสังเกตของสมาชิกที่อภิปรายในสภาแห่งนี้ไปเป็นแนวทางในการพิจารณา โดยเฉพาะในเรื่องที่จะเอาความถี่ที่มีอยู่แล้วทั้งหมดมาจัดสรรกันใหม่นั้น ผมค่อนข้างจะเห็นด้วย เพราะถ้าหากว่าปล่อยให้ความถี่ที่ได้ขายไปแล้วหรือว่าที่ได้ประมูลไปแล้วนี้ ปล่อยให้ไปเป็นของเอกชนต่อไป ผมเกรงเหลือเกินครับว่า ปัญหาที่จะตามมาอีกมากมาย การแย่งชิงกันอย่างที่สมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายถึงขนาดที่เรียกว่าใช้อาวุธเข่นฆ่ากันนี้ครับก็จะเกิดขึ้นอีกในอนาคต เป็นเรื่องที่น่าเศร้าครับท่านประธาน เราต้องสูญเสียคนดี ๆ ในประเทศของเราไป นี่เป็นสิ่งที่น่าเสียดายมาก คงจะไม่ต้องฟันฝอยหาตะเข็บ

เพราะฉะนั้นในการตั้งคณะอนุกรรมการรับฟังความเห็นนี้ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ แต่การทำประชาพิจารณ์นั้นอาจจะทำให้ล่าช้าไป ขอฝากเป็นประเด็นไว้ตรงนี้ด้วย เห็นท่านประธานพยักหน้าหลายครั้ง คิดว่าผมก็ได้อภิปรายโดยเอาความเห็นส่วนตัวของผมแล้วก็ความเห็นของเพื่อนสมาชิกทั้งหลายมาประกอบกัน ซึ่งก็จะนำไปสู่การพิจารณาของกรรมาธิการวิสามัญต่อไป ก็ขอฝากไว้เพียงแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเรียนหารือ เนื่องจากอภิปรายกันครอบคลุมทุกพรรคการเมืองแล้ว แล้วก็ใช้เวลามานานแล้ว ผมเห็นว่าควรจะปิดอภิปรายได้ ซึ่งก่อนจะปิดอภิปรายจะให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง เชิญท่านรัฐมนตรีคุณหญิงสุพัตราครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ผมอยู่ในลิสต์ (List) ครับ ประเด็นที่ผมจะเสนอนี้จะไม่ซ้ำ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมว่าโดยมารยาท ผมเรียนท่านรัฐมนตรีแล้ว ผมขออนุญาตให้รัฐมนตรีชี้แจง

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : เมื่อกี้ท่านประธานวันมูหะมัดนอร์ได้บอกว่า ได้จดชื่อไว้แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญนั่งไปเถอะครับ ลักษณะนี้ไม่เหมาะสมครับ เชิญคุณหญิงสุพัตราชี้แจงก่อน แล้วผมจะพิจารณาอีกทีหนึ่ง ท่านดอกเตอร์มานะ เชิญนั่งลงก่อนครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ ในฐานะรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ดิฉันอยากจะเรียนว่าดิฉันนั่งฟังการอภิปรายด้วยความรู้สึกที่ดีมาก ๆ เลย เพราะทุกท่านจะพยายามเอาความรู้ที่ตัวเองมี ดิฉันขออน้อมรับความรู้ที่ได้รับใหม่ ๆ นี้นะคะ บางเรื่องกรรมาธิการต้องเอาไปพิจารณาเลย แต่บางเรื่องนี่เข้าใจว่าต้องไปคุยกันก่อน ส่วนใหญ่ความเห็นทั้งหลายก็เป็นห่วงเป็นใย ซึ่งจริง ๆ ในร่างกฎหมายนี้ถ้าไปดูให้ดีจะเขียนไว้ค่อนข้างรัดกุมมาก แต่อย่างไรก็ตามอย่างที่เรียนแล้วว่าแต่ละท่านจะมีประสบการณ์ที่ต่างกัน เพราะฉะนั้นเวลาพูดนี่จะเป็นโอกาสที่ดี แล้วจริง ๆ ตั้งใจจะตอบคำถามของท่าน ส.ส. นครสวรรค์ แต่ท่าน ส.ส. ชัยนาท

ได้กรุณาตอบไปให้แล้วในเรื่องที่ว่าพวกที่ได้รับสัมปทานอยู่ได้รับการยกเว้น
ตามมาตรา ๓๓๕ (๒) แต่ว่าความห่วงใยที่ท่าน ส.ส. ชัยนาท พุดอันนั้น
ดิฉันคิดว่ากรรมาธิการก็ต้องนำมาพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง แล้วก็อยากจะเรียน
นิทหนึ่งว่าบางท่านก็จะบอกว่าองค์กรนี้ทำไมไม่กำหนดอย่างนั้นอย่างนี้
จริง ๆ แล้วรัฐบาลร่าง พ.ร.บ. อันนี้มาเพื่อเป็นกรอบให้มีองค์กรอิสระ
ให้อิสระจริง ๆ แล้วก็ไปทำในรายละเอียดกันอย่างเช่นที่ได้เรียนแล้ว
ในตอนต้นว่า อย่างแผนแม่บทการดำเนินการเกี่ยวกับคลื่นความถี่ก็บังคับว่า
คณะกรรมการต้องไปรับฟังความคิดเห็นให้สอดคล้องกับความต้องการของ
ประชาชนถึงจะกำหนดเป็นแผนได้ -----

แล้วการใช้คลื่นทั้งหลายที่ทุกท่านเป็นห่วงแล้วก็อภิปรายตามความเป็นจริง อันนั้นดิฉันเข้าใจว่าเป็นที่มาของ สสร. ที่ได้ร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ ที่จริงมี มาตรา ๓๘ ด้วย มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ ไว้ด้วยความเป็นห่วง ที่ทุกท่านพูดนั่นเอง จริง ๆ แล้วรัฐเองก็ไม่ได้เข้าไปจัด มีการหาผลประโยชน์ อะไรกัน ทำอย่างไรให้คณะกรรมการที่เป็นองค์กรอิสระได้ทำงานโดยเร็ว แต่ว่า ทั้งนี้อย่างที่เราเรียงตั้งแต่ต้นแล้วว่าต้องมีกฎหมายอีก ๒ ฉบับมารองรับ ภายใน ๓ ปีนี้ เราต้องมีทุกอย่างให้พร้อม เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปเร็วเท่าไร พระราชบัญญัติการจัดการเกี่ยวกับวิทยุโทรทัศน์ตามที่ทุกท่านเป็นห่วงจะได้รีบออก พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการโทรคมนาคมหลาย ๆ สาขาที่จะได้รีบออก กฎหมายจะได้ สมบูรณ์ ดิฉันสนใจที่ท่าน ส.ส. อรรถสิทธิ์แนะนำเป็นพิเศษ เรื่องอนุกรรมการ รับฟังความคิดเห็น ดิฉันคิดว่าเรื่องนั้นจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่ได้ทั้ง ๒ ฝ่าย กรรมการก็ว่ากันไป ในอีกส่วนหนึ่งก็รับฟังความคิดเห็นแล้วนำมาพิจารณา พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้มีการแปรญัตติได้ยาวนานแทนที่จะเป็น ๗ วัน ดิฉันคิดว่า มีเรื่องที่ต้องชี้แจงสั้น ๆ เพียงเท่านั้นเอง เพราะว่าในตัวร่างพระราชบัญญัติได้ ครอบคลุมในส่วนที่ทุกท่านเป็นห่วงไว้แล้ว ถ้าได้อ่านดี ๆ อย่างระมัดระวัง จะเห็นว่าทุกส่วนจะมีอยู่ แล้วก็สามารไปปรับปรุงได้ อันหนึ่งที่ดิฉันเข้าใจว่า หลายคนพูดตรงกันก็คือ เป็นห่วงเรื่องกรรมการสรรหาว่าจะมีผู้ทรงคุณวุฒิ พอใหม่ จะไปสรรหาตรงนี้ ดิฉันคิดว่าเป็นรายละเอียดซึ่งไปนั่งคุยกันได้ว่า เราจะเพิ่มเติมผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมอย่างไร ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมคิดว่าเราพิจารณากันมาใช้เวลานานพอสมควร แล้วประเด็น ก็ซ้ำกันอย่างที่ท่านอรรถสิทธิ์ได้อภิปรายไปแล้ว ผมว่าจะขออนุญาตปิดอภิปราย แล้วจะขอมติที่ประชุมนะครับ มีอีกกี่ท่านครับ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ มีอีกไหมครับ ยกมือให้หมดครับ มีอีกไหมครับนอกจากที่ยกมือแล้วนี้ ผมจะขอสลับ เชิญท่าน ร้อยโท กุเทพ แล้วก็ตามด้วยดอกเตอร์มานะ แล้วท่านชัย ชิดชอบ ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ จริง ๆ แล้วก็เห็นใจท่านประธานนะครับ เราพิจารณากัน ก็พอสมควร แต่กฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญ ก็ต้องขออนุญาตท่านได้แสดงความคิดเห็น

เพิ่มเติม หลังจากที่มีรัฐมนตรีได้ตอบคำถามเพื่อนสมาชิก ซึ่งก็ยังไม่ได้กล่าวถึงประเด็นที่กระผมอยากจะนำเรียนท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องเป็นที่ยอมรับกันละครับว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่รัฐบาลเองก็มีความระมัดระวังเพราะตลอดระยะเวลา ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมาได้มีการพูดถึงภูมิหลังของกฎหมายฉบับนี้พอสมควร กระผมคงไม่ต้องเข้าไปในรายละเอียด เพราะเป็นเรื่องที่กรรมการจะต้องไปพิจารณา แต่กระผมสังเกตเห็นว่าท่านรัฐมนตรีที่เสนอกฎหมายฉบับนี้ท่านก็ได้อธิบายประกอบยาวพอสมควรในตอนต้น ก็ทำให้การอภิปรายนั้นอาจจะไม่ต้องซ้ำประเด็นนัก ประเด็นที่ต้องถามกันตรงนี้อาจจะเป็นเรื่องนอกเหนือจากอำนาจเรานิดหนึ่ง แต่ก็จะต้องถามกันไว้ว่า จริง ๆ แล้วเราแยกองค์กรอิสระได้หรือไม่ ในระหว่างคลื่นที่เกี่ยวข้องอยู่ เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ นั้นก็ไม่ได้บอกว่าต้องเป็นองค์กรเดียว แต่เมื่ออภิญญาบอกว่าน่าจะเป็นองค์กรเดียว ก็ยังมีเรื่องรายละเอียดที่ต้องถามต่อไปว่า ถ้าเป็นองค์กรเดียวอย่างร่างฯ ที่รัฐบาลเสนอมา แล้วก็ปรากฏว่าไปแยกชอยออกเป็น ๒ คณะ นั่นก็คือไปฝ่ายวิฑูรกระจายเสียงและวิฑูรโทรทัศน์ และอีกคณะไปด้านคลื่นโทรคมนาคม ก็เหมือนกับที่จะตั้งเป็นองค์กรอิสระ ๒ องค์กรแต่ต้นอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าประเด็นนี้แม้ว่าจะผ่านขั้นตอนมาแล้ว แต่ก็ต้องยอมรับว่าเจตนารมณ์ของประชาชนส่วนหนึ่งอยากจะเห็นองค์กรที่ไปจัดการในเรื่องคลื่นวิฑูรกระจายเสียงนั้นเป็นหลัก และคลื่นนั้นจะเป็นกระแสหลักที่มาแต่ต้น และเป็นกระแสที่อยู่ในความสนใจของผู้คน กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า มาถึงวันนี้สิ่งที่พูดถึงกันก็คือว่า -----

ถ้าเอาร่างๆ ที่ปรากฏขณะนั้นมาพิจารณากระแสหลักมันไปเป็นเรื่องของไตรมาส คำนวณ วิชุกรกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์กลายเป็นกระแสรอง เพราะว่าทั้ง ๒ ระบบนี้หัวใจของคลื่นมันต่างกัน หัวใจของฝ่ายวิทยุกรกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์มันอยู่ที่การผลิตรายการ วันนี้เราอาจจะไม่ต้องมาพูดถึงว่าวิทยุโทรทัศน์มีการประชาสัมพันธ์มีคลื่น แต่คนที่เขากังวลเขาบอกว่า มีคลื่นก็ตามแต่รายการที่มันเป็นหลักเป็นประโยชน์กับสังคม เป็นประโยชน์กับท้องถิ่นมันไม่มีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้มาออกทางวิทยุหรือทางโทรทัศน์ รายการที่ออกมันกลายเป็นรายการที่มอมเมา เป็นรายการหาคำค่าเป็นหลัก เพราะฉะนั้น เขาจึงบอกว่าการทำอะไรที่จะให้กระบวนการพิจารณาจัดสรรคลื่นมันคำนึงถึงเนื้อหาของรายการ คำนึงถึงคุณภาพของรายการ แต่ถ้าเราใช้กระแสหลักจากไตรมาส มันจะไม่ไปถึงจุดนั้น เพราะไตรมาสเราไปมองการให้สัมปทาน การให้สัมปทานกลายเป็นหัวใจหลักเราจึงได้ยื่นโครงการใหญ่ ๆ เช่น โครงการ เอส.ดี.เอช. (SDH) โครงการอิริเดียม (Iridium) โครงการโทรศัพท์มือถือระบบ ๔๐๐ ระบบ ๘๐๐ โครงการเหล่านี้สัมปทานกันไปแต่ละครั้ง เงินเกี่ยวข้องเป็นหมื่นเป็นแสนล้าน มันสะดวกดีครับ จัดการง่าย เพราะเพียงแต่มานั่งจัดสรรให้ใครได้ คนนั้นก็ไปไม่สามารถไปตั้งรายละเอียดได้ว่ารายการที่จะมาได้คลื่นควรเป็นรายการอย่างไร นี่คือนักวิชาการพูดติดตลามา เขาแสดงความกังวล แล้วเราจะต้องฟัง ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อพูดถึงหัวใจของกระแส ๒ กระแสแล้วมันไปลงที่ผู้บริโภคซึ่งเป็นปลายทางเหมือนกัน ผู้บริโภคก็ต่างกันครับ ถ้าเป็นคลื่นที่ใช้ในรายการวิทยุกรกระจายเสียง ซึ่งท่านประธานก็ได้บอกเมื่อกี้ว่าผมได้ฟังรายการที่ท่านประธานเป็นเหมือนกับว่าวิทยากรตอบคำถาม ท่านประธานชมเด็กที่โทรเข้ามาให้เขาไปตั้งใจเรียนหนังสือเป็นการให้กำลังใจเราอยากเห็นรายการอย่างนั้นมันกระจายไปทั่วประเทศ เราอยากเห็นลักษณะรายการนี้เป็นตัวกำหนดว่าใครจะได้คลื่นให้เขาได้ไป นี่คือนักวิชาการเพราะผู้บริโภคคืออยู่ปลายทางคลื่นเหล่านี้ครับถ้ามองในแง่โทรทัศน์ปัจจุบันรัฐมนตรีที่เสนอกฎหมายก็คงรู้ดีโทรทัศน์ที่เรียกว่า ประเภทบอกรับสมาชิกที่เราเรียกว่า เคเบิล ทีวี เราดูกันครับ ตอนนี้อยู่ที่ สุดไป ๆ มา ๆ เหลืออยู่เจ้าเดี่ยว และเจ้าเดี่ยวก็ช่อง ๆ ก็วนเวียนกันอยู่ตรงนั้น และที่สำคัญก็คือว่าข้อตกลงนั้นน่าจะไม่มี การโฆษณา น่าจะไม่มีเขาเปรียบผู้บริโภคในเรื่องราคา แต่วันนี้ทำอย่างไรครับ กำลังจะปรับราคากันอีก แล้วเราเห็นโฆษณาออกมา เราอยากบอกว่า ถ้ามีโฆษณาอย่างนี้ เรามาทำกติกาใหม่ได้ไหมว่า คุณปล่อยโฆษณามาได้เลย

อย่างเราดู ซี.เอ็น.เอ็น. (CNN) บทโฆษณาเราอยากดูครับ แต่พอเวลา
โฆษณาปุ๊บปรากฏว่าเป็นตัวหนังสือบอกว่าเดี๋ยวสักครู่นี้โปรแกรมจะกลับ เราเสีย
เวลา เราเสียโอกาส ถ้าเผื่อจะให้โฆษณาไปเลยมันก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ว่า
ผู้ชมจะต้องเสียค่าสมาชิกถูกลง และที่สำคัญช่องที่ไม่มีโฆษณาแต่ปรากฏว่าเวลา
เราดูก็ฟ้าก็จะมีโฆษณามีตัววิ่งมีสปอนเซอร์ (Sponsor) อยู่นั่นเอง สิ่งเหล่านี้
มันยังสับสนอยู่ ผู้บริโภคเสียเปรียบ ในเรื่องของระบบโทรคมนาคม ผู้บริโภค
ซึ่งเป็นปลายทางไม่ค่อยรู้สักครับ แต่ก็ยังมีท่านสมาชิกชี้แจงก็คือว่า ในเรื่อง
ที่เราควรจะได้ถูกมันก็ยังไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ กรอบความคิด
๒ กระแสที่มาถึงวันนี้ เขาวิจารณ์กันอย่างนี้ว่าเมื่อคุณหญิงสุพัตรา มาตติยกุล
ซึ่งท่านเป็นรัฐมนตรีได้เอาเรื่องสื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นหลักมาแต่ต้น เพราะกลุ่ม
คนที่เข้ามาดูเรื่องนี้มีบทบัญญัติมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญเขาเป็นกลุ่มคนที่ตาม
เรื่องนี้มาแต่ต้น เขาเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะเขาต้องมาสนองเจตนาารมณ์
ของเขา เขาเคลียร์เรื่องนี้มาแต่ต้น เขาทำเรื่องนี้มาแต่ต้น ท่านสมาชิกหลายท่าน
บอกว่าจะต้องมีประชาพิจารณ์ จริง ๆ แล้วเขาประชาพิจารณ์กันมาแล้ว มาถึงวันนี้
มีผลประชาพิจารณ์แล้ว ที่เขาทรงถามคือบอกว่าที่ประชาพิจารณ์กันมานั้นมันหายไป
ไปไหนไม่เอามาใช้ วันนี้สภาฯก็หลงประเด็นอยู่พอสมควรมาบอกว่าต้องไป
พิจารณ์กันอีก เราลืมไปว่าเขาประชาพิจารณ์กันมาแล้ว ทำกันมานานแล้ว
เขาทรงถามว่าที่ทำกันมานั้นมันไปไหน เขาบอกว่าอยู่ ๆ วันหนึ่งใครก็ไม่รู้
เป็นไอ้โม่งโผล่มาจากมุมมืดบอกว่าที่คุณประชาพิจารณ์มาไม่เอาแล้ว ผมจะเอา
อย่างนี้ใส่เข้ามา ปรากฏว่ากระแสจากสัมปทาน กระแสเจ้าสัว กระแสของ
นักเชิงลิ้เข้ามาครอบงำกระแสของคนศึกษาเรื่องนี้มันจึงเกิดความขัดแย้ง
เพราะฉะนั้นวันนี้ที่มานั่งเสนอกฎหมายก็เห็นอยู่ว่าต้องมีคนมานั่งกลางเพราะเกิด
ความขัดแย้งกัน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจึงกราบเรียนท่านด้วย
ความเคารพในช่วงสั้น ๆ ตรงนี้แหละว่ากรรมาธิการจะไปพิจารณานั้น
ต้องพิจารณาละครับว่า การจะทำเป็น ๒ สิ่งอยู่ในองค์กรเดียวกันแล้วคนละเรื่อง
มันคนละเรื่องจริง ๆ ท่านประธานครับ ท่านประธานไปนั่งจัดรายการวิทยุ
ท่านประธานต้องใส่ความคิดความเห็นความละเอียดอ่อนมันเยอะเหลือเกิน -----

แต่ท่านประธานไปนั่งเป็นกรรมการให้คลื่นเขาไปทำมือถือ ให้คลื่นไปทำโทรศัพท์ มันง่าย มันไม่ต้องไปพิจารณารายละเอียด ตรงนี้คือความแตกต่าง ตรงนี้คือสิ่งที่รัฐบาลต้องตอบว่า ประชาพิจารณ์มาแล้วหายไปไหน เขาทวงถาม เพราะฉะนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงกราบเรียนว่า โดยหลักแล้วเราไม่ได้ขัดข้อง หรือกักรับหลักการ แต่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นมา มันไม่สอดคล้อง มีการหมกเม็ด มีการแทรกกันเข้ามาในตอนหลัง แล้วทำให้เกิดความสับสน นี่เป็นเรื่องที่เราต้องพูดกัน ให้ชัดเจนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบขอบคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้เวลาในช่วงท้าย ๆ อย่างนี้ ก็ขอกราบขอบคุณท่านครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญดอกเตอร์มานะครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคประชาธิปัตย์ ผมเห็นด้วยในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ที่ว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมตามที่รัฐบาลเสนอ เพราะเป็นกฎหมายที่เป็นไปตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน แต่ท่านประธานครับ วันนี้ในสภาแห่งนี้มีการเสนอกฎหมายลักษณะเดียวกันอยู่ ๒ แนว ซึ่งผมคิดว่าในหลักการใหญ่นี้เพื่อนสมาชิกคงจะเห็นด้วยว่า จะต้องทำตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ผมอยากจะได้แสดงเหตุผลว่า ผมเห็นด้วยกับแนวทางของร่างฯ ที่รัฐบาลเสนอ ที่รัฐบาลกำหนดให้องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม มีเพียงองค์กรเดียวครับ โดยไม่ต้องแยกออกเป็นวิทยุกระจายเสียงร่วมกับวิทยุโทรทัศน์องค์กรหนึ่ง และองค์กรที่กำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมอีกองค์กรหนึ่ง ผมมีเหตุผลซึ่งจะแสดงเหตุผลตามข้อกฎหมายและตามข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

ที่เสนอสนับสนุนแนวทางที่รัฐบาลเสนอ ท่านประธานครับ ในร่างกฎหมายนี้ นะครับ รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ตามมาตรา ๔๐ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยต้องมีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ลักษณะแบบนี้ก็คือว่า จะต้องต้องมีองค์กรที่จัดตั้งขึ้น องค์กรที่จัดตั้งขึ้นนั้นต้องมีภาระหน้าที่ในการจัดสรรคลื่นความถี่ทั้งหมด

ทั้งหมดน่าจะครบผมขออย่าที่สามารถใช้ในงานทุกด้าน ดังนั้นเป็นอย่างอื่นไม่ได้
จะต้องเป็นองค์กรเดียวตามร่างฯ ที่รัฐบาลเสนอ ในส่วนนี้ผมคิดว่าเป็นเหตุผล
ที่ว่าตามข้อบัญญัติตามกฎหมาย ในเหตุผลที่ว่าด้วยข้อเท็จจริง ท่านประธานครับ
ในแง่ข้อเท็จจริง ธรรมชาติของเทคโนโลยีด้านนี้และการพัฒนาการของมัน
มันเป็นพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่เป็นความจริง เป็นแฟกต์ (Fact) ภาษาฝรั่ง
เรียกว่า แฟกต์ นี่นะครับ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีใครปฏิเสธมันได้ ก็คือว่าคลื่นความถี่
ที่เราพูดถึงกันในสภาแห่งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นคลื่นความถี่ที่ใช้กับวิทยุ หรือคลื่นความถี่
ที่ใช้กับโทรทัศน์ หรือคลื่นความถี่ที่ใช้กับกิจการโทรคมนาคมนั้นเป็นคลื่นความถี่
คลื่นเดียวกันอย่างเดียวกัน ดังนั้นถ้าดูในแง่ข้อเท็จจริงแล้วก็ไม่มีเหตุผลอันใด
ที่จะต้องไปแยกการจัดสรรคลื่นความถี่ออกเป็น ๒ องค์กร -----

เพราะในการทำงานจริงมันจะต้องมีองค์การที่คอยจัดสรรดูแลคลื่นความถี่
 ในภาพรวม ทั้งหมดเลยในภาพรวม ดูในภาพรวมเพื่ออะไรครับ ดูในภาพรวม
 เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งกัน ดูในภาพรวมเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน
 และดูในภาพรวมเพื่อต้องจัดสรรและกำกับดูแลคลื่นความถี่นั้นะครับ เพื่อให้
 เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนตามรัฐธรรมนูญ นี่คือข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริง
 อีกประการหนึ่งซึ่งผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานก็คือในอดีตนั้นะครับ
 กิจกรรมวิทยุกระจายเสียง กิจกรรมวิทยุโทรทัศน์ ผมอยากจะขอเรียกสั้น ๆ ว่า
 วิทยุกับโทรทัศน์ มันส่งคลื่นทางอากาศ ซึ่งการส่งคลื่นทางอากาศมีข้อจำกัด
 เพราะว่ามันส่งไปโดยการกระเพื่อมของอีเธอร์ (Ether) มีข้อจำกัด
 ถ้าในพื้นที่ใด บริเวณใดการส่งคลื่นตรงนั้นเต็มแล้วมันก็ไม่สามารถใช้งานได้
 ในขณะที่ในอดีตเหมือนกันกิจกรรมโทรคมนาคมเดิมนั้นส่งคลื่นตามสายซึ่งสามารถ
 ส่งได้อย่างมีขีดจำกัดเหมือนกันถ้าสายนั้นเป็นสายทองแดง เพราะสายทองแดงนี้
 เป็นสายที่สามารถส่งคลื่นความถี่ที่มีแบนด์ วิดท์ (Band width) ต่ำ คลื่นความถี่
 มันส่งได้มีข้อจำกัด แต่ก็เป็นเรื่องของอดีต ปัจจุบันมันเปลี่ยนไปแล้วครับ
 ปัจจุบันนี้มนุษย์ได้ประดิษฐ์อุปกรณ์สำคัญ ๓ อย่างคือ เคเบิลใยแก้วนำแสงอย่างหนึ่ง
 กับคอมพิวเตอร์อีกอย่างหนึ่งนะครับ ซึ่งอุปกรณ์ทั้ง ๓ อย่างนี้จะทำให้เกิดการปฏิบัติ
 ผมไม่เรียกว่าการเปลี่ยนแปลงนะครับ ผมอยากจะเรียกว่าเกิดการปฏิบัติเลย
 ปฏิบัติในกิจการของวิทยุ ในกิจการของโทรทัศน์ ในกิจการของโทรคมนาคมทั้งหมด
 ซึ่งการปฏิบัติกิจการเหล่านี้โดยตัวมันเองก็ถูกปฏิบัติ และในการปฏิบัติมัน มันจะมี
 การนำกิจการเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้กับกิจการอื่น ๆ อีกมากมายอย่างที่พูดจะคณานับ
 เขาบอกว่ามันจะเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในโลกนี้จากการปฏิบัติสิ่งเหล่านี้
 ผมอยากจะขอพูดให้มันกระชับนิดหนึ่งไม่อยากจะไปกว้างเกินไป กระชับนิดหนึ่ง
 ก็คือที่ชัดเจนที่สุดครับท่านประธาน ชัดเจนที่สุดก็คือว่าระบบรับส่งวิทยุ โทรทัศน์
 และโทรคมนาคม จากเดิมนี่เป็นระบบอะนาล็อกจะเปลี่ยนเป็นดิจิตอล พอเปลี่ยน
 เป็นดิจิตอลมันจะมีลูกเล่นเกี่ยวกับการรับส่งทั้งวิทยุ ทั้งโทรทัศน์ ทั้งโทรคมนาคม
 เข้ามามากมายที่สุดที่จะคณานับเหมือนกัน ไม่อยากจะไปเลยกว่า แต่ว่ามันจะมี
 การเปลี่ยนแปลงแน่นอน ที่ชัดเจนที่สุดก็คือวิทยุ โทรทัศน์นั้นะครับจะมีการส่งคลื่น
 ทางอากาศน้อยลง แต่ว่าจะส่งคลื่นตามสายมากขึ้น เดิมนะครับเรามีข้อจำกัด
 ส่ง ๓ ๕ ๗ ๙ ๑๑ เต็มแล้ว ก็คือว่าพอส่งคลื่นทางอากาศมันมีข้อจำกัด แต่พอ
 ส่งคลื่นตามสายนี้ครับต่อไปเราจะมีวิทยุ มีโทรทัศน์เป็น ๑,๐๐๐ ช่องได้ไม่มี
 ขีดจำกัด เนื่องจากว่าสิ่งที่ผมบอกว่าเรามีระบบเคเบิลใยแก้วนำแสง เรากำลัง

มีการก่อสร้างระบบทางด่วนข้อมูล ระบบ เอส.ดี.เอช. ที่สภานี้เคยพูดกัน
เอส.ดี.เอช. เป็นส่วนหนึ่งของระบบทางด่วนข้อมูลของประเทศไทยที่จำเป็นต้อง
ต้องสร้างขึ้นเพื่อไปเชื่อมต่อกับระบบทางด่วนข้อมูลของโลกซึ่ง เขากำลังสร้างอยู่
กันทั่วโลกนี่นะครับ ระบบทางด่วนข้อมูลนี้มันจะก่อให้เกิดสิ่งมหัศจรรย์ คือข้อมูล
ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นตัวเลข ตัวอักษร เป็นภาพ เป็นเสียง เป็นอะไรก็แล้วแต่
ที่อยู่ในระบบดิจิทัลมันจะสามารถไหลบนระบบเส้นใยแก้วนำแสงขนาด
เท่าข้อมือผมอย่างไม่มีขีดจำกัด จราจรไม่ติดขัดเป็นระบบทางด่วนข้อมูลที่สามารถ
ส่งไปได้ด้วยความเร็วใกล้เคียงกับความเร็วของแสง นี่คืออุปกรณ์อย่างหนึ่งที่
ซึ่งตอนนี้เรากำลังมีมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านดอกเตอร์ ได้ความรู้มาก เอาเข้าประเด็นเรื่องกฎหมายหน่อย . .

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : เพราะว่าผมแสดงเหตุผลว่าทำไมถึงจะต้องเป็นองค์กรเดียว ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เอาเข้าประเด็นดีกว่า อุปกรณ์ต่าง ๆ ท่านให้ความรู้ชัดเจนดีแล้วครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : อีกประเด็นหนึ่งเรื่องคอมพิวเตอร์นี้ ท่านประธานก็จะเบรคผมอยู่เรื่อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอโทษเชิญตามสบายนะ คือผมเห็นว่าเรื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ มันอาจจะนอกประเด็นไปนิดหนึ่ง เตือนท่านนิดเดียว

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ผมพูดนี้ ผมโยงไปหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญครับ เชิญท่านพูดให้เต็มที่เลย

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : อีกอย่างหนึ่งก็คือว่าผมบอกว่าระบบการรับส่งวิทยุ โทรทัศน์ โทรคมนาคมนี้ะครับมันจะต้องเปลี่ยนจากอะนาล็อกเป็นดิจิตอล พอพูดถึงดิจิตอลก็หมายถึงว่ามันมีคอมพิวเตอร์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่ามันจะต้องเกิดขึ้นแน่นอน อะไรละครับที่ทำให้ผมคิดว่าตรงนี้ต้องเกิดขึ้นแน่นอน เหตุผลก็คือว่าไม่มีใครหรอกครับในโลกนี้จะต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลงหรือขัดขืนไม่ให้คอมพิวเตอร์เข้ามา มีบทบาทในการรับส่งวิทยุ โทรทัศน์และโทรคมนาคม เนื่องจากว่าพัฒนาการของคอมพิวเตอร์มันเป็นอะไรที่มหัศจรรย์ ท่านประธานครับ เรื่องนี้ผมขอขยายความนิดเดียว ไม่ใช่เวลาท่านมาก ท่านก็ทราบว่าปกติผมพูดไม่มากอยู่แล้วคอมพิวเตอร์นี้ะครับมันเป็นอะไรที่มหัศจรรย์ เพราะว่าทุก ๆ ๑๘ เดือนคอมพิวเตอร์มันจะเก่งขึ้น ๒ เท่าตัวมาโดยตลอด ในขณะที่ราคามันลดลงตลอดเวลา ตรงนี้มันเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มา ๓๐ - ๔๐ ปีแล้วตั้งแต่มีเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องแรกในโลก เครื่องคอมพิวเตอร์เมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว ราคา ๓๐๐ - ๔๐๐ ล้านบาท มันไม่ได้เก่งกว่าเครื่องคอมพิวเตอร์

ราคา ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาทในวันนี้ นี่คือน้ำมันที่คอมพิวเตอร์มันได้พัฒนาการขึ้นมาแล้ว แล้วมันกำลังพัฒนาการของมันอยู่ แล้วมันกำลังจะพัฒนาการลักษณะนี้ต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันเก่งขึ้นทุกวัน มันถูกลงทุกวัน เพราะฉะนั้นไม่มีมนุษย์คนใด ไม่มีกฎหมายฉบับใดหรอกครับที่จะไปขัดขวางไปขัดขืนมันได้ พูดสั้น ๆ ก็ได้ ท่านพี่ยกหน้ารับผมหลายทีแล้ว ก็คือว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านมานะครับตามสบายครับ อย่าเกรงใจผม วันนี้อย่างไรก็ได้ครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ผมก็ขอสรุปสั้น ๆ แล้วกันครับว่า ในลักษณะแบบนี้สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตก็คือว่า กิจกรรมวิทย์ กิจกรรมโทรทัศน กิจกรรมโทรคมนาคมนี้ ทั้งคลื่นความถี่ หรือแม้แต่การประกอบกิจการ ผมเชื่อว่ามันเป็นสิ่งเดียวกัน เพราะฉะนั้นมันไม่มีเหตุผลใดเลยที่จะไปแยกการกำกับดูแล การจัดสรรคลื่นความถี่ของทั้ง ๓ สิ่งนี้ออกจากกัน เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยกับแนวทางของร่างฯ ที่รัฐบาลเสนอครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านใดจะอภิปรายอีกเชิญครับ ท่านชจิตรเชิญครับ

นายชจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมชจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ ต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งได้พิจารณากันมาค่อนข้างมาก ผมขออนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านชจิตร ผมขอโทษนิดหนึ่ง เมื่อกี้ผมเอ่ยชื่อท่านชัย ชิดชอบ อยู่ไม่ทราบท่านชัยที่เคารพจะตั้งใจไหมครับ ขอขอบคุณครับ เชิญท่านชจิตรครับ ผมขอโทษครับ

นายชจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมมีความเป็นห่วง แล้วก็อยากจะฝากทางกรรมาธิการวิสามัญซึ่งจะตั้งขึ้น สิ่งที่ผมเป็นห่วงคือ ความเบื้องต้นที่เราร่างกฎหมายนี้ขึ้นมา ร่างขึ้นมาตามกำหนดในมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเขียนไว้ในวรรคแรกบอกว่า สิ่งทั้งหลายหรือการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือวิทยุโทรคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ แล้วเขียนไว้ด้วยว่า เพื่อประโยชน์ของสาธารณะ ในวรรคสองนั้นบอกให้มีกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ซึ่งกำลังได้เสนอสภาอยู่นี้ ในวรรคสุดท้าย

ได้บอกไว้ชัดเจนว่า การดำเนินการตามวรรคสองนั้นให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุด
ของประชาชนทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม
ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรี
อย่างเป็นธรรม ที่ผมขออนุญาตกราบเรียนตามรัฐธรรมนูญนั้น สิ่งที่ผมอยากจะ
แสดงความคิดเห็น แล้วฝากไว้กับทางเจ้าของร่างฯ คือฝ่ายรัฐบาลและก
กรรมมาธิการวิสามัญ ซึ่งจะต้องไปพิจารณาเรื่องนี้ -----

ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมเป็นห่วงก็คือผลประโยชน์สูงสุดของประชาชน จากกรณี
 ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวิทย์ เรื่องโทรทัศน หรือเรื่อง
 วิทย์โทรคมนาคมหรือโทรศัพท สิ่ง que เห็นอยู่วันนี้ก็คือผลประโยชน์นั้นจะตกกับเอกชน
 อย่างมหาศาล และรัฐบาลไม่ว่ารัฐบาลชุดไหนก็ตามรวมทั้งรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ด้วย
 เมื่อเข้ามาแล้วสิ่งที่ชัดเจนก็คือสื่อสารเหล่านี้ไม่สามารถจะใช้สื่อให้เป็นประโยชน์
 ต่อประชาชนเท่าที่ควร แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เขียนไว้ว่าให้ค่านึงประโยชน์สูงสุด
 ของประชาชน เน้นว่าทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นด้วย นั่นคือถ้าหากจะมี
 การปฏิรูปตามนี้ภาพที่เกิดขึ้นกับชาติบ้านเมืองนี้ก็คือว่าจะต้องมีรายการวิทย์
 รายการโทรทัศน การใช้สื่อสารโทรศัพทต่าง ๆ นั้นเพื่อผลประโยชน์สูงสุด
 ที่ประชาชนจะได้รับ แต่วันนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่าสภาพสังคมเมื่อลงไป
 ถึงระดับหมู่บ้านผมจำ เป็นจะต้องพูดแทนชาวบ้านซึ่งอยู่ในหมู่บ้านบอกท่านประธาน
 ผ่านไปยังรัฐบาลและคณะกรรมการวิสามัญที่จะมาร่างกฎหมายฉบับนี้ เพราะผม
 อ่านทั้งหมดแล้วผมไม่มั่นใจในการที่จะเอาประโยชน์แก่ประชาชนเท่าที่ควร
 ที่ผมกราบเรียนฝากก็คือว่าในฐานะประชาชนในหมู่บ้านอยากจะฝากรัฐบาล
 ฝากคณะกรรมการ ฝากท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่มีอำนาจว่าวันนี้วิทยาการ
 ต่าง ๆ ได้เจริญรุดหน้าตามคำอภิปรายของหลาย ๆ ท่าน แต่ประชาชนไม่ได้
 รับประโยชน์หรือกรับท่านประธาน ประชาชนอยู่ในชนบทยังยากจน สื่อสาร
 เหล่านี้ก็ใช้เป็นเครื่องมือในการเอาเปรียบประชาชน แม้แต่จะให้สติปัญญา
 ประชาชนผ่านทางวิทย์ โทรทัศน และสื่อต่าง ๆ ก็ยังไม่ได้ใช้กันเท่าที่ควร
 แม้แต่ในวันนี้เองการใช้สื่อเหล่านี้เพื่อความมั่นคงของรัฐเราก็ไม่ได้ใช้เท่าไร
 แต่ส่วนมากอาจจะใช้สำหรับความมั่นคงของรัฐบาลเป็นหลัก นี้ผมใช้คำว่า
 อาจจะ ฟังแล้วเป็นอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพครับผมจึงอยากจะข้ว่า
 ขอให้กรรมการวิสามัญ ขอให้รัฐบาลซึ่งเป็นเจ้าของร่างฯ อย่าจำกัดความคิด
 อยู่บนเฉพาะเรื่องที่ตัวคิดได้ เสนอได้ อันใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อมหาชน
 ที่จะเกิดเปลี่ยนแปลงเป็นหลักประกันเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนจะต้อง
 ได้รับการใส่ เข้าไปตามหลักการแห่งรัฐธรรมนูญซึ่งกำหนดไว้แล้ว ซึ่งผมถือว่า
 เป็นหลักการในการออกกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งจะยึดถือผลประโยชน์ของประชาชน
 สูงสุด ผมดูหลาย ๆ มาตราแล้วไม่ได้มีหลักประกันอะไรว่าประชาชนของผม
 จะได้รับประโยชน์ แม้แต่การเขียนไว้เพื่อการศึกษาวัฒนธรรมหรืออะไรก็ตาม
 ก็ยังไม่ได้เขียนไว้ บอกว่าผลประโยชน์จากสื่อเหล่านี้ให้จัดสรรเพื่อการศึกษา

จำนวนอะไร อย่างไร ก็ไม่ได้เขียนไว้ในกฎหมายนี้ ไม่มีหลักประกัน ท่านประธาน
ที่เคารพครับสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนอีกต่อไปก็คือว่า ผมเห็นด้วยกับร่างฯ ของ
รัฐบาลที่มีคณะกรรมการชุดเดียว ต้องมีชุดเดียวครับ ไหน ๆ ก็จะทำเพื่อประโยชน์
ของส่วนรวม เพื่อชาติบ้านเมืองแล้วอย่าไปแยกเลยครับ บอกวิทยุ โทรทัศน์
ก็ชุดหนึ่ง โทรคมนาคมหรือวิทยุโทรคมนาคม หรือเรื่องโทรศัพท์ก็อีกอันหนึ่ง
อย่าแบ่งเหมือน ๆ กับเขาวิจารณ์ว่าจะแบ่งเพื่อผลประโยชน์ในปัจจุบัน ถ้าจะ
ทำกฎหมาย ถ้าจะปฏิรูปสิ่งต่าง ๆ ปฏิรูปสื่อจะต้องกล้าหาญ ต้องเอาคณะกรรมการ
ชุดเดียว แล้วผมเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ก็คือว่า มาตรา ๑๑ ให้ถือว่า
คณะกรรมการชุดนี้เป็นข้าราชการระดับสูงตามกฎหมายปราบปรามการทุจริต

หรือที่เราเรียกย่อ ๆ ว่า ป.ป.ช. ก็ต้องถือว่าเป็นข้าราชการระดับสูงตามนั้น
 ที่จะต้องถูกตรวจสอบทรัพย์สิน ผมเห็นด้วยกับหลักการตรงนี้ แต่ผมไม่ค่อยเห็นด้วย
 กับเรื่องการที่จะพยายามที่จะให้พูดทำนองว่าอาจจะต้องมีแยกออกเป็น ๒ คณะ
 ผมไม่ค่อยเห็นด้วย แล้วผมก็มีข้อถามในมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ การจัดสรร
 หรือการเสนอกิจกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการก็ตาม การคัดเลือก การสรรหา
 ผู้ร่างใช้หลักอะไรจึงมอบอำนาจนี้ให้วุฒิสมาชิกแล้วก็ให้ประธานวุฒิสมาชิก
 ในการดำเนินการ ถามว่ามีหลักประกันอะไรมากกว่าสภาผู้แทนราษฎร ผมไม่ค่อย
 เห็นด้วยกับมาตรา ๗ ที่เขียนคุณสมบัติต้องห้ามใน (๒) ที่ไปกำหนดว่า คนที่เป็น
 คณะกรรมการได้ต้องอายุสามสิบห้าปีเท่านั้น โลกยุคปัจจุบันนี้เราจะเห็นว่า
 เด็กประถม เด็กมัธยมมีความเชี่ยวชาญทางเทคนิคทางอะไรเหล่านี้มากมาย
 แต่วันนี้เราเขียนไว้สำหรับอายุ ๓๕ ปีเท่านั้น เขียนไว้ทำไมไม่ส่งเสริมให้คนที่
 เขามีความคิด มีความคิดริเริ่ม มีอุดมการณ์ที่สูงส่งอยู่ ผมไม่ได้หมายความว่า
 คนที่อายุ ๓๕ ปีไปแล้วไม่มีอุดมการณ์ แต่โอกาสที่จะประนีประนอมกับโลก โอกาส
 ที่จะประนีประนอมกับความไม่ถูกต้องมันมีสูงกว่าคนหนุ่ม ทำไมไม่กำหนดไว้ ๒๕ ปี
 เหมือนสมัครผู้แทนราษฎร คนจะมาปกครองบ้านเมืองมาดูแลบ้านเมืองแทน
 ประชาชน ๒๕ ปียังให้เข้ามาได้ แต่คณะกรรมการนี้ต้อง ๓๕ ปี แล้วเขียนไว้
 ใครมาแตะ ใครมาเป็นสมาชิกพรรคการเมืองก็เขียนรังเกียจกันไว้เหลือเกิน
 ต้องพ้นไป ๓ ปี ถ้ามาเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองก็เป็นไม่ได้ถ้าไม่เกิน ๓ ปี
 แปลว่าถ้า ๓ ปี กลืนอายุทางการเมืองมันจะระเหยไปหมดแล้ว เจ็บจางแล้ว
 คุณสมบัติใด ๆ ก็ตามที่เขียนในกฎหมายใดก็ตาม ผมขออนุญาตกราบเรียน
 ท่านประธานไว้ให้เป็นหลักว่าถ้าเขียนโดยอ้างความเป็นกลางที่เวลาปฏิบัติไม่ได้
 เป็นกลางจริง ผมไม่เห็นด้วยทั้งนั้น แล้วเขียนไว้โดยไม่ได้ให้ความสำคัญคนที่
 สนใจการเมือง เวลาใครมาเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มาเป็นนักการเมือง
 ต้องเขียนคุณสมบัติห้ามไว้ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้อง ทั้ง ๆ ที่นักการเมืองต้อง
 รับผิดชอบทุกอย่าง เวลาเสียหายขึ้นมานักการเมืองถูกตำ ถูกสาปแช่งเป็น
 กลุ่มคนกลุ่มแรก แต่เวลาดำเนินกิจการอะไรต้องเขียนห้ามคนที่มาเกี่ยวข้อง
 แม้แต่พรรคการเมืองก็ต้องลาออก ๓ ปีขึ้นไปถึงจะมาเป็นกรรมการชุดนี้ได้
 ผมไม่เห็นด้วยครับในหลักการอันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากว่า
 กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญ สำคัญในแง่เป็นกฎหมายที่จัดสรรทรัพยากร
 ที่มีคุณค่าสูงสุดในวันนี้ ไม่ว่าจะคลื่นวิทยุ คลื่นโทรทัศน์ หรือว่าวิทยุโทรคมนาคมก็ตาม

มูลค่าจำนวนมหาศาลและเป็นทรัพยากรซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นเคยกับการจัดสรรเรื่องนี้ ยังไม่คุ้นเคยกับเรื่องการใช้ แล้วก็ไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควร ท่านประธานครับ กรรมการชุดนี้จะต้องเปิดโอกาสให้ทั้งนักการเมือง เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านเทคนิคเฉพาะด้าน และเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้กับสื่อเหล่านี้ ความสำคัญประการที่สุดยอดของร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คือว่าเรากำลังเขียนกฎหมายจัดการกับสื่อ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการที่จะให้การศึกษา ในการที่จะนำพาประชาชน ในการที่จะทำให้ประชาชนได้เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้-----

ในการที่จะนำประชาชนให้คิดให้ทำไปในทางใด ให้เชื่ออย่าง เป็นวิทยาศาสตร์ หรือให้เชื่ออย่าง เป็นไสยศาสตร์ขึ้นอยู่กับสื่อเหล่านี้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมจึงถือว่า เป็นพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญยิ่งในการสร้างความคิดและการนำประชาชน ไปในทิศทางที่ถูกถ้าจัดสรรถูกถ้าควบคุมถูก ผมจึงเสนอว่ากรรมาธิการวิสามัญ ชุดนี้ไม่ควรจะเป็น ๒๗ ท่านเหมือนพระราชบัญญัติทัวไป อย่างน้อยต้อง ๕๕ ท่าน เหมือนกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะฝากประเด็นสำคัญก็คือว่า เห็นอื่นใด ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องถูกแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของประชาชน ให้สมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมณู กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านใดจะอภิปรายอีกเชิญครับ คุณหญิงสุพัตราชี้แจงเชิญครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ดิฉันหวังว่าไม่มีใครถามอีกนะคะจะได้ตอบเสียทีเดียว ขอกราบเรียนว่าตรงนี้คงจะ ใช้เวลาสัก ๕ นาที ถึง ๑๐ นาที แทนที่จะเป็น ๑ นาที เนื่องจากว่าท่านกรรมการเอง ดิฉันฟังมาตั้งแต่ต้นแล้วช่วงหลังกลายเป็นว่ามีความเห็นซึ่งบางที่ขัดแย้งกันเอง ในระหว่างท่านอภิปรายแต่ละท่าน ดิฉันเอาอย่างนี้ก่อนว่า หลักตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ คือหลักความเป็นอิสระ เพราะฉะนั้นกรรมการพยายามร่าง ให้กรรมการเป็นอิสระ แล้วไปอิงหลักของศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งไปผ่านวุฒิสภา เพราะฉะนั้นหวังว่าเป็นตรงนั้น ในขณะที่เมื่อกี้ท่านกู่เทพ ขอบก๊ยที่เอ่ยนาม ถามว่าที่ประช้พิจารณาไปแล้วไปไหน อันนั้นทั้งฉบับเลยอยู่ที่ ท่านสมาชิกสภาที่ช้ วงศ์หนองเตย และคณะ เสนอเข้ามาทั้งร่างฯ เลยไม่มีอะไร ออกไปเลยแม้แต่หนึ่งตัว ร่างฯ นั้นอยู่ตรงนั้น แต่ร่างฯ นั้นอยู่นั้น ดิฉันอยากจะให้ เปรียบเทียบนิดหนึ่งว่าทำไมรัฐบาลถึงได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในบางประการ เช่น ถ้าท่านไปดูมาตรา ๑๗ ของร่างฯ ซึ่งอนุกรรมการที่ไปทำประช้พิจารณาแล้ว ตรงนี้จะให้คณะมนตรีกิจการวิฑูกระจ่ายเสียงและวิฑูโทรทัศนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ จัดทำแผนแม่บทโดยให้สอดคล้องกับแผนความถึวิฑูฯ แปลว่าคณะมนตรีโทรคมนาคม ไปวางแผนคลื่นความถึมาเสร็จแล้ว ชุดวิฑูฯ โทรทัศนไปเอามาแล้วมาจัดสรร จัดคลื่นความถึ ในขณะที่ของรัฐบาลซึ่งปรับใหม่บอกว้ให้จัดสรรคลื่นความถึด้วยกัน เราก็ต้องประกาศให้ประชาชนทราบว่าจะจัดอย่างไร ใครจะได้บ้าง อะไรบ้าง ให้ประชาชน เข้ามาพุดจา ตรงนี้ท่านเปรียบเทียบเอาเองก็แล้วกันว้เวลาเข้าไป

ในกรรมาธิการแล้วอย่างไหนที่เราคุยกันแล้วเราจะอยากเลือกอย่างนั้น อันนี้เป็น
อิสระของกรรมาธิการแต่ละท่าน แต่ให้เห็นชัดเลยว่ากรรมการตามมาตรา ๑๗
ที่ไปประชาพิจารณ์มาแล้วว่าการอนุญาตทั้งหลายในการประกอบกิจการวิ
ที่ท่านบ่นทั้งหมดเมื่อสักครู่นี้ให้กรรมการองค์กรอิสระเขียนระเบียบขึ้นมาได้เองเลย
โดยเราซึ่งเป็นรัฐสภาไม่มีสิทธิจะเข้าไปเกี่ยวข้องใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ของที่รัฐบาล
เสนอมายกว่าการประกอบกิจการ การอะไรก็ตามจะต้องมีกฎหมายวิทย์ โทรทัศน์
หรือเกี่ยวกับโทรคมนาคมมารองรับโดยผ่านรัฐสภาไปก่อน ก็คือเราช่วยกันพิจารณา
อย่างดีที่สุดว่าจะจัดรายการอย่างไร ประชาชนจะเข้ามาอย่างไร แปลว่าเราได้ช่วย
พิจารณากลับกรรมาธิการที่จะให้ประชาชนเข้าไปใช้อย่างเต็มที่ได้ด้วย
แต่ถ้าถ้าตามประชาพิจารณ์แปลว่าไม่ได้เลย กรรมการอิสระไปแล้วไปเลย
เราไม่มีสิทธิเลยที่จะเข้าไปเกี่ยวข้อง ดิฉันอยากจะวนมาเรื่องความอิสระที่ท่านชจิตร
ขอโทษที่เอ่ยนามอีกครั้งหนึ่งว่าเรื่องสมาชิกพรรคการเมือง นักการเมือง
รังเกียจนักหนา ดิฉันมีความรู้สึกเช่นเดียวกับคุณชจิตรอย่างมาก แต่ว่าเกิดอะไรขึ้น
ทราบไหมคะ เราตนเองในฐานะนักการเมืองทุกฝ่าย ทุกคนตลอดมา ไม่เคยพูดถึงกัน
ในแง่ดีเลย คนนั้นแล้ว คนนี้ชั่ว คนนั้นหาผลประโยชน์ จะจริงจะเท็จก็พูดกันเอง
แล้วเราเป็นองค์เปิดซึ่งสื่อสารมวลชนเอาไปกระจายตลอดเวลา จริง ไม่จริง
คนที่ถูกกล่าวหาที่ต้องแก้เอา แล้วคนก็ไม่ค่อยเชื่อเวลาแก้ เพราะฉะนั้นเมื่อเวลา
ไปจัดองค์กรอิสระใครเขาจะยอมให้นักการเมืองเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง
ในองค์กรอิสระตรงนั้น ดิฉันขอฝากประเด็นนี้ไว้ด้วยว่าเราถึงเวลาที่ต้อง
กลับมาคิดถึงบทบาทของเรานักการเมืองกันเองหรือแปลว่าอะไรที่สร้างสรรค์
ให้ประชาชนเขาชื่นใจเราพูดกันดีไหม เขาจะได้ไม่ตัดเราออกไปจากองค์กรอิสระ
ถึงนาที่นี้ดิฉันยืนยันว่าถ้าองค์กรอิสระนี้กำหนดไปว่าให้มีนักการเมืองเป็นสมาชิก
พรรคการเมืองได้อะไรได้ ประชาชนจะไม่มีวันยอมรับ-----

แต่ต่อไปจะแก้ได้ถ้าเราปรับไปอีกส่วนหนึ่งอีกทาง ส่วนอายุดิฉันเห็นด้วยว่า ถ้าเราจะไม่กำหนดก็เป็นไปได้ เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะเรียนตรงนี้นิดหนึ่งว่า เมื่อเปรียบเทียบกับให้ดู ๒ ร่างฯ นี้แล้วว่ประชาพิจารณ์แล้วเอาไปไหน อยู่ตรงนี้แล้ว เปรียบเทียบให้เห็นแล้วว่าทำไมรัฐบาลถึงต้องไปปรับมาให้ท่านพิจารณาควคู่กันไป ๒ ส่วน ดิฉันได้เห็นด้วยกับท่านอรรถสิทธิ์ไปแล้วว่าควรจะต้องตั้งกรรมการรับฟังความคิดเห็นคณะหนึ่ง คณะนี้ใครจะฟังมาก็ได้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการวิสามัญไม่ต้องมากเลยทำงานไปแล้วตั้งอนุกรรมการมารับฟังความคิดเห็น อันนี้รับฟังได้ตลอด ใช้ชื่อของรัฐอะไรก็ได้เสมอ ประเด็นสุดท้ายที่อยากจะพูดเพราะพวกเราทุกคนเป็นห่วงและก็พูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดิฉันคิดว่าจะไม่ใช่เวลามาก แต่คิดว่าถ้าไม่พูด ท่านอาจจะยังสับสนอยู่เนื่องจากอาจจะไม่มีเวลามากในการจะอ่านกฎหมายนี้ ดิฉันย้ำอีกครั้งหนึ่งองค์กรอิสระซึ่งเป็นองค์กรเดียวที่รัฐบาลเสนอมานี้การสรรหาอย่างที่เราเรียนแล้วว่าให้เป็นอิสระโดยผ่านวุฒิสภตามแบบองค์กรอิสระอื่น ๆ การทำแผนแม่บทในการใช้คลื่นความถี่ต้องรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ต้องประกาศชัดเจนว่าทำอะไรบ้าง แล้วในการใช้ภาครัฐจะไม่ใช้ในลักษณะแสวงหากำไร ทำไมไม่ได้อย่างที่ทำอยู่ อย่างเป็นไปให้เขาต่อแล้วแพง ๆ อย่างที่เมื่อสักครู่นี้หลายท่านพูดทำไมไม่ได้อีกแล้ว ตรงนี้แปลว่าอะไร ตรงนี้แปลว่าการที่ท้องถิ่นจะมาใช้ ประชาชนทั่วไปจะมาใช้โดยไม่ต้องจ่ายเงิน รัฐบาลต้องเป็นคนจ่ายงบประมาณ เพราะฉะนั้นส่วนตรงนี้ก็แยกกันอย่างชัดเจน การเปิดเสรีให้เอกชนก็ต้องมีแข่งขันอย่างเสรีจริง ๆ มีระเบียบ มีข้อบังคับจริง ๆ เพราะฉะนั้นในฉบับซึ่งรัฐบาลได้ปรับปรุงจะไปพิจารณาร่วมกับฉบับที่ประชามติมาแล้ว โดยอาจจะมีการคณะกรรมการทั้งหมดเห็นด้วย อนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นเพื่อคนทั่วไปจำนวนมากจะได้ให้ความเห็นมาได้ ดิฉันกราบเรียนท่านประธานว่าอันนี้คือสิ่งทั้งหมดที่ดิฉันคิดว่าคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านจะได้ร่วมกันทำงาน แล้วก็อนุกรรมการซึ่งจะรับฟังความคิดเห็นจากคนทั่วไปที่สนใจในเรื่องนี้ กราบขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีท่านใดที่จะติงใจอภิปรายอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าปิดอภิปรายนะ ครับ เจ้าของยุติติจะมีสรุปไหมครับ

ไม่มีนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกที่มีภารกิจอยู่ข้างนอกเข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนมติที่ผมจะเรียนถามจากที่ประชุม ก็คือว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. .... ซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และท่านสมาชิก วงศ์หนองเตย กับคณะ เป็นผู้เสนอหรือไม่ครับ ถ้ารับหลักการ กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ไม่รับหลักการ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิก ใช้สิทธิลงคะแนน

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ มติของที่ประชุม เห็นด้วย ๑๘๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติที่ผมได้เรียนไปแล้ว ทั้ง ๒ ฉบับนะครับ

ต่อไปขอเชิญเสนอจำนวนคณะกรรมการครับ เชิญรัฐมนตรี
คุณหญิงสุพัตรา ครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ขอกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านค่ะ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน เชิญท่านขจิตร์ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุตรธานี) : ผม ขจิตร์ ชัยนิคม
จังหวัดอุตรธานี พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอกรรมาธิการ ๔๕ ท่าน
ตามเหตุผลที่อธิบายไปแล้วเมื่อกี้ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ก็มีปัญหว่า ๒๗ ท่าน กับ ๔๕ ท่าน ไม่ทราบจะมีการตกลง
อย่างอื่นกันไหมครับ เชิญท่านไพจิต

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานครับ

ผม ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม ความจริงเห็นด้วยกับ
กฎหมายที่รับหลักการกันไปเป็นเอกฉันท์ แต่แตกต่างกันในเรื่องของกรรมาธิการ
เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญในความเห็นของทางฝ่ายค้าน
ต้องการให้องค์คณะในการพิจารณามีความกว้างขวาง เรามีฝ่ายเทคนิคที่เป็นทั้ง
นักวิชาการ ผู้ประกอบวิชาชีพและมีทั้งฝ่ายการเมือง จำนวนกรรมาธิการ ๒๗ คน
จะเหลือเพียง ๗ คนในพรรคความหวังใหม่เองก็ค่อนข้างจำกัดครับ ท่านประธาน
อยากขอความกรุณาทางฝ่ายรัฐบาลปรับขึ้นไปให้มีจำนวนมากขึ้น ท่านขจิตร์เสนอไว้
๔๕ คน ท่านประธานครับ คงไม่ได้ทำให้องค์ประชุมใหญ่ล่าช้า แต่จะทำให้เกิด
ความรอบคอบขึ้น เรามีเวลาระหว่างปิดสมัยประชุมทำงานด้วยครับ ผมทราบว่า
จะสามารถตั้งอนุกรรมาธิการได้ แต่ศักดิ์ศรีในการทำงานกับกรรมาธิการจริง ๆ
นั่นคือความจริงใจต่อการที่จะทำงานนี้ ผมขอความกรุณาเถอะครับ เราประนีประนอมกัน
ผมจะได้เสนอชื่อที่จะต้องไม่ตัดกัน ตอนนี้มีปัญหาต้องตัดชื่อกรรมาธิการออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐมนตรีคุณหญิงสุพัตราครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธาน ดิฉันเองก็เห็นใจ แต่ดิฉันต้องเล่าความจริงตรงนี้ว่า ดิฉันเห็นด้วยกับ
ความคิดของคุณอรุณสิทธิ์ไปเรียบร้อยแล้วว่าควรจะมีคณะอนุกรรมการรับฟัง
ความคิดเห็น ดิฉันต้องพูดกับท่านประธาน ซึ่งที่จริงไม่อยากจะพูด แล้วจะบันทึกเอาไว้
ก็คือว่า ดิฉันเป็นประธานคณะกรรมาธิการมาหลายชุด ส.ส. ไม่เคยมาประชุม
ถึงครึ่งเลย ต้องไปตามเซ็นชื่อกัน ซึ่งดิฉันไม่ต้องการเห็นอย่างนั้น ดิฉันต้องการ
เห็นคน ๒๗ คน มาทำงานกันเต็มที่จริง ๆ แล้วเรามีการรับฟังความคิดเห็นจากคน
ทุกฝ่ายตลอดเวลาจนเสร็จ ดิฉันก็เลยขอความกรุณาว่าขึ้นที่ ๒๗ คน ขอบพระคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณขจิตร์ เชิญครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมก็เห็น
จะต้องยืนยันกับท่านประธานว่า จำนวน ๔๕ คน ในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
ซึ่งตั้งขึ้นและผ่านสภาแล้วนั้น ในการประชุมทุกครั้งมีนักวิชาการ มีนักการเมือง
มีคนให้ความสนใจ และประชุมเกือบเต็มโต๊ะทุกครั้ง เพราะว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติ
ซึ่งมีความสำคัญและหลายคนที่ให้ความสนใจ เพราะฉะนั้นผมยังยืนยันว่าปัญหาเรื่องมา
ไม่ครบองค์ประชุมในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่น่าจะเกิดขึ้น แล้วผมยืนยันว่า
ถ้าจำนวนมากขึ้นไม่ได้หมายความว่าไม่มาประชุม ผมยกตัวอย่างร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติให้ฟังแล้วว่า ๔๕ ท่าน แล้วประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งหลายส่วน
เหลือเกิน ซึ่งทำให้เกิดความสมบูรณ์ในเรื่องการคิดวิธีการคิดและจากหลายส่วน
ผมคิดว่าเป็นประโยชน์มากกว่า เหตุผลที่ว่าจะมาประชุมไม่ครบไม่น่าจะเป็นเหตุผล
ในการจำกัดจำนวนนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
กระผมขออนุญาตกราบเรียนเหตุผลที่จะสนับสนุนข้อเสนอของรัฐมนตรีที่จะให้มี
คณะกรรมการ ๒๗ คน เหตุผลที่สำคัญประการแรกก็คือว่า ผมคิดว่า
คณะกรรมการชุดนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาในรายละเอียด
และต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งตรงนี้ทางคณะกรรมการ
สามารถที่จะเชิญมาเป็นที่ปรึกษาและสามารถที่จะตั้งอนุกรรมการเพื่อที่จะ
รับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางได้ แต่เหตุผลประการสำคัญก็คือว่า ผมคิดว่า
ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกคงจะได้เห็นใจว่าในช่วง ๒ - ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมา
เราได้ผ่านกฎหมายไปเป็นจำนวนมากครับ เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกของเราหลายคน
จึงมีชื่อเป็นคณะกรรมการอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ เพราะฉะนั้นเพียงแค่ ๒๗ คน
ผมคิดว่ามีจำนวนที่มากพอ ถ้าหากว่าเพื่อนสมาชิกของทุกพรรคได้ให้ความกรุณา
ได้ติดตามตรวจสอบและแสดงความคิดเห็น นอกจากนั้นในช่วงการพิจารณา
ของคณะกรรมการเป็นช่วงที่ปิดสมัยประชุมสภา ท่านประธานครับผมเข้าใจว่า
เพื่อนสมาชิกต้องยอมรับความเป็นจริงว่าส่วนหนึ่งหลายคนก็มีโครงการที่จะดูแลงาน

ในพื้นที่ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่ไปเพิ่มจำนวนสมาชิก ไม่ได้หมายถึงว่าคุณภาพในการพิจารณาในชั้นของกรรมวิธีการ และที่สำคัญที่สุดก็คือว่าผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ถ้ามองอีกแง่มุมหนึ่งก็คือว่าเป็นเรื่องใหม่ การที่ให้คณะกรรมวิธีการที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงจากตัวแทนของแต่ละพรรคได้ไปดำเนินการ นอกจากว่าจะเป็นการประหยัดงบประมาณที่ไม่ต้องเพิ่มกรรมวิธีการที่มากขึ้นแล้ว ยังมีส่วนโดยตรงที่จะทำให้การดูแลในการที่จะได้ทำความเข้าใจในกรรมวิธีการด้วยกัน ผมคิดว่าง่ายยิ่งขึ้น ง่ายยิ่งกว่าในกรรมวิธีการที่มีจำนวนมากถึง ๔๕ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านชจิตร์ศรี รับ เรียนหาหรือว่าถ้า ๒๗ ท่านจะเป็นอย่างไรครับ ท่านไพจิตร เชิญครับ

นายไพจิตร ศรีวรชาน (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผมอยาก จะขอความกรุณาว่าสัก ๓๕ ท่านก็ เป็นสัดส่วนที่ผมได้เพิ่มขึ้นอีก ๒ ท่าน และจะตั้ง คนที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อสถานะครับ ก็คงไม่ทำให้องค์คณะในการพิจารณา เกอะกะอะไรมาก ด้วยความจริงใจครับท่านประธานครับ ผมอยากขอความกรุณา ท่านรัฐมนตรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหญิงสุจิตรา เชิญครับ

คุณหญิงสุจิตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ขอประทานโทษ พักหน้ากับท่านประธานว่า ๓๕ ท่าน ตกลงค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ๓๕ ท่านนะครับ ขอขอบคุณที่สามารถประเมินได้นะครับ สรุปแล้ว ก็หมายความว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาพิจารณาในจำนวน ๓๕ ท่านนะครับ ผมขอสัดส่วนจากเลขธิการฯ ด้วยครับ ระหว่างที่รอสัดส่วน ผมขออนุญาตเรียนขอประทานโทษท่านอานวย คลังฯ ที่จะขอให้ตั้งชื่อกรรมาธิการ ผมขออนุญาตว่าอย่างนี้ครับ เพราะว่าได้มีสมาชิกได้บอกว่าต้องใช้เวลา จากท่านประธานคณะกรรมาธิการแจ้งมาก่อนนะครับ ขอให้มีความเวลาจากท่านประธาน กรรมาธิการเถอะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นเดี๋ยวประธานที่ประชุมถูกตำหนิอีกนะครับ ซึ่งเมื่อคราวก่อนท่านได้กำหนดให้ผมทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมขอเป็นพรุ้งนี้ ดีกว่าครับยังมี ขอเวลามาก่อนเถอะครับ

พันตำรวจโท ไพบจัน อาริรัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน ท่านประธานครับ ขณะนี้ยังไม่ได้ประชุมเลยครับ ยังไม่ได้มีการเลือกประธานครับ เหยงแต่นัดประชุมในอาทิตย์นี้ในวันพรุ่งนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : สมว่าอย่างนี้ท่านไพบจันครับ ขอขอบคุณมาก ผมว่าพรุ่งนี้ท่านทำ หนึ่งสื่อถามมาพอจะ ได้มีหลักฐาน เพราะว่ามีสมาชิกตำหนิท่านประธานที่ประชุม ว่าจะไปยื่นลาอย่างนั้นมันไม่ถูกต้องนะครับ ผมขอกรุณาว่าพรุ่งนี้ยังทัน ยังมีเวลา

พันตำรวจโท ไพบจัน อาริรัตน์ (กำแพงเพชร) : พยานบุคคลนี้ แน่นกว่าพยานเอกสารนะครับท่านประธานครับ ตัวบุคคลยืนอยู่ตรงหน้าแล้วน่าจะ ใช้ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือขอความกรุณาครับ เพราะว่าสมาชิกดำเนินประธานที่ประชุม
อยู่นะครับ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับ ผมขอบคุณทุกท่านนะครับ กรรมาธิการ
วิสามัญ ๓๕ ท่าน สัดส่วนจะเป็นอย่างนี้นะครับ รัฐบาล ๘ ท่าน พรรคความหวังใหม่
๘ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๔ ท่าน พรรคชาติไทย ๒ ท่าน
พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน พรรคราษฎร ๑ ท่าน พรรคเอกภาพ ๑ ท่าน
พรรคประชากรไทย พรรคเสรีธรรม และพรรคไท ๑ ท่าน

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ขออนุญาตท่านประธานครับ
พรรคเสรีธรรม อย่างไร ๆ ก็บวกพรรคราษฎรไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองนายกฯ ปัญจะครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ปัญจะ เกสรทอง
ผมก็แปลกใจว่าเพิ่มมา ๓๕ ท่าน พรรคชาติไทยก็ยัง ๒ ท่านอยู่หรือครับ
มันน่าจะเพิ่มขึ้นนะครับ ถ้า ๓๕ ท่าน ๒ ท่านมันก็เท่าเดิมครับ คำนวณใหม่
เถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ เด็ดใจเย็น ๆ ครับ มันของใหม่ก็อาจจะผิดพลาด
กันได้ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกที่เคารพนะครับ พุ่งนี้เวลา
๐๙.๓๐ นาฬิกา นะครับ กระทั่งตามปกติ หลังจากนั้นก็จะพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติครับ -----

ผมขออนุญาตนะครับ เจ้าหน้าที่ได้นำตารางมาให้ผมเรียนที่ประชุมว่า สัดส่วน
 อย่างนี้ครับ รัฐบาล ๘ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๘ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์
 ๘ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๕ ท่าน พรรคชาติไทย ๒ ท่าน พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน
 พรรคราษฎร ๑ ท่าน พรรคเอกภาพ ๑ ท่าน และพรรคที่เหลือคือ
 พรรคประชากรไทย พรรคเสรีธรรม พรรคพลังธรรม และพรรคไท ๑ ท่าน
 ก็จะลงพอดีครับ ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้นะครับ ท่านประเทืองมีอะไร
 เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : กระผม ประเทือง
 วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย กระผม
 อยากให้ท่านประธานคิดสูตรดูสิครับว่าสัดส่วนนี้เท่าไรต่อเท่าไร ในจำนวน ๓๕ คน
 ๒๗ ท่าน ชาติไทยก็ได้ ๒ ท่าน พอขึ้น ๓๕ ท่านก็ยังมี ๒ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผมเรียนนะครับ อันนี้ต้องยอมรับว่าไม่รู้จริง ๆ นะครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ต้องมีที่มาครับ
 ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ฟังรองเลขาธิการฯ ชี้แจง

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานจะให้ใคร
 แกลงก็ได้ไม่เป็นไร แต่ว่าต้องเคลียร์ (Clear) ตรงนี้ก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : กำลังจะเคลียร์ ขอขอบคุณมากครับท่านประเทือง และขอโทษด้วย
 คืออย่างนี้ครับเจ้าหน้าที่ชี้แจงว่าสัดส่วนของสมาชิกของเรา ๒๗ ท่าน เป็นของ
 รัฐบาล ๘ ท่าน เพราะฉะนั้นสัดส่วนก็จะเท่าเดิม คือสัดส่วนของพรรคต่าง ๆ
 สมาชิกทั้งหมด ๒๗ ท่าน ของรัฐบาล ๘ ท่าน เป็น ๓๕ ท่าน ตามตารางที่
 เจ้าหน้าที่ชี้แจงผม นะครับ ถ้าหากผิดพลาดท่านใดจะกรุณาเสนอว่า จะสัดส่วน
 อย่างไม่ถูกต้องก็กรุณาแนะนำด้วยครับ ถ้าหากไม่มีท่านใดเห็นอย่างอื่น
 ก็ถือตามนี้นะครับ ก็คือว่าที่ประชุมให้ตั้งตามสัดส่วนตามนี้นะครับ คุณหญิงสุพัตรา
 เชิญครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ ขอเสนอรายชื่อ

ของทางรัฐบาล ๑. คุณหญิงสพัตรา มาศดิตถ์ ๒. ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน ๓. นายอชีพ จารุงินดา ๔. นายพรชัย มีมาก ๕. นายวัฒนะ เอี่ยมบ่าง ๖. พลโท เลิศรัตน์ รัตนวานิช ๗. นายวรารุท ศิลปอาชา ๘. นายสมบัติ อุทัยสง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปสี่ส่วนของพรรคความหวังใหม่ ๘ ท่าน เชิญครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบคุณครับท่านประธาน พรรคความหวังใหม่เสนอกรรมาธิการนะครับ ๑. นายอรุณสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ ๒. นายวีระกร คำประกอบ ๓. นายกิตติภรณ์ รุ่งธนเกียรติ ๔. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล ๕. รองศาสตราจารย์วิษณุ วัฏญ ๖. ดอกเตอร์จิรพร วิทยศักดิ์พันธุ์ ๗. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง ๘. นายชจิตร ชัยนิคม ๙. นายแพทย์นรินทร์ พิทักษ์วัชระ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกมมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสี่ส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน เชิญครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม จตุ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ขอเสนอกรรมาธิการในสี่ส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังนี้ครับ ๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๓. นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ ๔. นายดิเรก เจริญผล ๕. รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี ๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวิญชัย สันตสว่าง ๗. นายนิพนธ์ ะกิมมี ๘. นายเศรษฐพร คุณศรีพิทักษ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกมมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคชาติพัฒนา ๔ ท่าน

นายถวิล ฤกษ์ห่วย (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ถวิล ฤกษ์ห่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอ ๔ ท่าน ๑. นายสุนัย จุลพงศธร ๒. นายอภิสิทธิ์ ศิริลักษณ์ ๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธรรม อยู่ในธรรม ๔. นายธรรมนุญ มงคล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกมมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ
นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดชลบุรี ในสัดส่วน
ของพรรคชาติไทยขอเสนอ นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา และ
พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกกรัก คุ่มชนะ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคกิจสังคม ๑ ท่านครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ตอนแรก) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคม จากจังหวัดขอนแก่น
ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคมขอเสนอนายอำนาจ ชนะวงศ์ ขอผู้รับรองต่อ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนของพรรคราษฎร ๑ ท่านครับ

นายสมพร อิศว์เหม (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม สมพร อิศว์เหม พรรคราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ
ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคราษฎร นายสำเร็จ
อัจฉริยะประสิทธิ์ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนของพรรคเอกภาพ ๑ ท่าน
เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ : ท่านประธานครับ ผมขอเสนอคุณเสกสรรค์ แสนภูมิ
ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์
พรรคเสรีธรรม พรรคพลังธรรม และพรรคไท ๑ ท่านเชิญครับ

นายสุรชาติ ธานี (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผม สุรชาติ ธานี จังหวัดอุดรธานี พรรคเสรีธรรม ขอเสนอ
ดอกเตอร์เอกภาพ พลซื่อ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ....

๑. คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์
๒. ศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสะอ้าน
๓. นายอิศพร จารูจินดา
๔. นายพรชัย มีมาก
๕. นายวิณะ เอี่ยมบำรุง
๖. พลโท เลิศรัตน์ รัตนวานิช
๗. นายวรารุณี ศิลปอาชา
๘. นายสมบัติ อุทัยสง
๙. นายอรรถสิทธิ์ ททรัพย์สิทธิ์
๑๐. นายวิระกร คำประกอบ
๑๑. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๑๒. นายกิตติพัฒน์ รุ่งธนเกียรติ
๑๓. ศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิษณุ วัลบุญ
๑๔. ดอกเตอร์จิราพร วิทยศักดิ์พันธ์
๑๕. ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจ่าง
๑๖. นายชจิตร ชัยนิคม
๑๗. นายแพทย์ธีรันดร พัทธ์วิษระ
๑๘. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๑๙. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
๒๐. นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์
๒๑. นายดิเรก เจริญผล
๒๒. นายชุมพล รอดคำดี
๒๓. นายขวัญชัย สรรค์สว่าง
๒๔. นายนิพนธ์ สะกิม
๒๕. นายสิจพร คุณศรีพิทักษ์
๒๖. นายสุนัย จุลพงศธร
๒๗. นายอิทธิ ศิริลัทธยากร
๒๘. นายสุธรรม อยู่ในธรรม
๒๙. นายธรรมนุญ มงคล
๓๐. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา
๓๑. พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกกริก คุ่มชนะ
๓๒. นายอำนาจ ชนะวงศ์
๓๓. นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์
๓๔. นายเสกสรรค์ แสนภูมิ
๓๕. นายเอกภาพ พลซื่อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญเสนอกำหนดระยะเวลาแปรญัตติ เชิญท่านรัฐมนตรีคุณหญิงสุพัตราครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : แปรญัตติ ๓๐ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ ๓๐ วัน (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมมีมติให้กำหนดระยะเวลาแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน ขอเรียนถามว่าจะใช้ร่างใดเป็นหลักในการพิจารณาวาระที่ ๒ เชิญรัฐมนตรีคุณหญิงสุพัตราครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ขอของรัฐบาลเป็นหลักค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอร่างรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาพระราช ๒
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ใช้ร่างของ
รัฐบาลเป็นหลัก ในการพิจารณาของวาระ ๒ วันนี้ผมขอบคุณทุกท่าน ขอปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๓๕ นาฬิกา